

Enid Blyton
මැලෝර් ටවර්ස් පාසල
MALORY TOWERS 1

හතූරු මිතූරු

ප්‍රච්ඡින්නය
ගාමිණී සමරකෝන්

ඩැරල් රිවර්ස්, කණ්ණාඩියෙන් තමා දෙස බැලුවා. එය දුම්බරියට පිටත් වීමට වේලාව වුවද තම අලුත් පාසල් නිල ඇඳුමේ හැඩ බැලීමට තව විනාඩියක් තිබුණා.

“හරි ලස්සනයි” වටයක් කැරකී බලමින් ඇය කිව්වා. “දුඹුරු පාට කෝටි එක, දුඹුරු පාට තෙපිය, කහ රිබන් පට්ටි, කහ බඳ පටිය. මේවා හොඳයි”

ඇගේ මව ඩැරල්ගේ කාමරයට එබී බැලුවා. ඇගේ මුහුණේ සිනාවක් ඇඳුණා. “හැඩ බලනවා ද ?” ඇය ඇසුවා. “මැලෝරි ටවර්ස් ඉස්කෝලේ නිල ඇඳුම ලස්සනයි. දැන් එන්න ඩැරල්. පළමු දවසෙම කෝච්චිය වරද්ද ගන්න හොඳ නෑ”

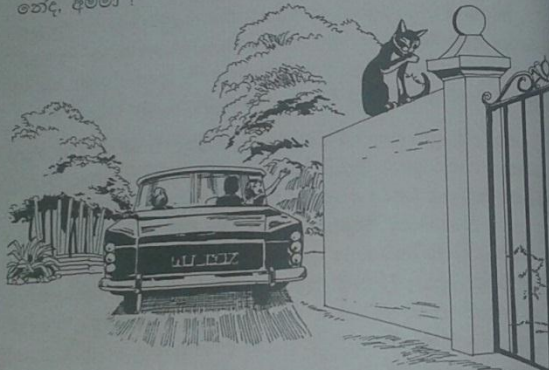
ඩැරල්ට දැඩි සතුටක් දැනුණා. ඇය පළමු වතාවට නේවාසික පාසලකට යාමට සූදානම්ව සිටියා. මැලෝරි ටවර්ස් පාසලට අවුරුදු දෙළහට අඩු අය බඳවා නොගත් නිසා ඩැරල් එහි කුඩාම සිසුවියක් වනු ඇත. විනෝදය, මිතුරුකම හා ඉගෙනීම, සෙල්ලම් පිරි වාර කිහිපයක් එහි සිටීමට ඇය ආශාවෙන් බලා සිටියා. “ඉස්කෝලෙ මොන වගේ ඇති ද ?” ඇය කල්පනා කරන්නට වුණා. “ඉස්කෝලෙ ගැන හුඟාක් කතා කී වලා තිබුණාට මම හිතන්නේ මැලෝරි ටවර්ස් ඒ වගේ නැතිද ඇති. එක එක ඉස්කෝලෙ වෙනස්. එහේදී මම හුඟාක් යාච්චෝ ආයා ගන්නවා”

“ඉන්න පෙට්ටියේ බඩු පළමුවෙනි දවසෙ අස්කරන්නේ නැහැ.” මව කිව්වා. “ඒ නිසා හැම ළමයෙක්ම රැ ඇඳුමයි, දන් බුරුසුවයි වගේ දෙවල් එක්ක කුඩා බෑග් එකක් ගෙනෙනවා. මෙතන සිලිං දහයක් තියෙනවා. මීට වඩා සල්ලි ඔයාගේ පන්තියේ ළමයින්ට තියා ගන්න දෙන්නේ නැති නිසා මුළු වාරයටම මේක තියා ගන්න වෙනවා”

“මම පිරිමසා ගන්නම්” එය මුදල් පසුම්බියට දමා ගනිමින් ඩැරල් කිව්වා.

ඒ වන විට උදේ වැඩට පිටත්ව ගොස් සිටි පියාට ඇය ආයුබෝවන් කියා තිබුණා. "මගේ සුබපතූම් ඩැරල් ! මැලෝරි වවර්ස් හොඳම ඉස්කෝලයක් නිසා ඔයා හොඳට ඉගෙන ගතිමු. ඒ වගේම ඉස්කෝලයටත් වැඩ කරන්න"

කුලී රථය පැමිණ ඇතර ඔවුන් දුම්රියපොළට පිටත් වුණා. රියදුරා පසෙකින් ඇඳුම් පෙට්ටිය තබාගත් ඔවුන් ගමන් ආරම්භ කළා. රථ කවුළුවෙන් හිස දමා ආපසු බැලූ ඩැරල් අවසාන වරට තම නිවෙස දෙස බැලුවා. "මම ඉක්මනට එනවා !" තාප්පය මත මුහුණ පිසිමින් සිටි ලොකු කප් බළලාට ඇය කිව්වා. ඔට් මුලදි පාරේ දැනෙයි. ඒත් ඉක්මනට හුරුවෙන්න පුළුවන් වේදි නේද, අම්මා !"

"ඇත්තෙන්ම ඔව්" ඇගේ මව කිව්වා. "හොඳ විනෝදයක් තියෙයි. ඔයාට ග්‍රීස්ම නිවාඩුවට ගෙදර එන්න හිතෙන එකක් නැහැ"

මැලෝරි වවර්ස් පිහිටි කෝන්වෙල් බලා යන දුම්රිය අල්ලා ගැනීමට ඔවුන්ට ලන්ඩනයට යාමට සිදුව තිබුණා. "මැලෝරි වවර්ස්වලට විශේෂ කෝච්චියක් තියෙනවා" රිවර්ස් මහත්මිය කිව්වා. "අර බලන්න. මැලෝරි වවර්ස් වේදිකාව 7. ඉක්මනට

එන්න. අපි හොඳ වේලාවට ආවේ. මම විනාඩි කිහිපයක් ඉඳලා ඔයාව පන්තියේ ටීචරට බාරදීලා යන්නම්"

ඔවුන් වේදිකාව මතට ගියා. දිගු දුම්රියක් ඒ වෙතට පැමිණ තිබුණා. එහි මැලෝරි වවර්ස් යනුවෙන් සඳහන්ව තිබුණ අතර සියලුම අසුන්, දැරියන් වෙනුවෙන් වෙන්කර තිබුණා. දුම්රිය මැදිරි වෙතම නම් කර තිබුණා. පළමුවැන්න උතුරු කුලුන, දෙවැන්න දකුණු කුලුන. පසුව බටහිර කුලුන හා නැගෙනහිර කුලුන ලෙස නම් කෙරුණ මැදිරි තිබුණා.

"ඔයා උතුරු කුලුන" මව කිව්වා. "මැලෝරි වවර්ස් කියන්නේ කුලුනු හතර උඩ හඳුනා ගොඩනැගිලි හතරක් තියෙන ඉස්කෝලයක්. ඔයා ඉන්නේ උතුරු කුලුනේ. ප්‍රින්සිපල් මැඩම් කිව්වා ඔයාගේ පන්තියේ ටීචර, මිස් පොට්ස් කියලා. අපි මුලින්ම එයා හම්බ වෙන්න ඕනෑ"

ඩැරල් දැරියන් පිරි වේදිකාවේ වටපිට බැලුවා. දුඹුරු කබා, හිස් වැසුම් හා කහ කොණ්ඩා පටි පැලඳ සිටි ඔවුන් සියලු දෙනාම මැලෝරි දැරියන් ලෙස පෙනුණා. ඔවුන් එකිනෙකා හඳුනා බව පෙනුණ අතර උස් හඬින් සිනාසෙමින් කතා කරමින් සිටියා. ඩැරල්ට හදිසියේම ලැජ්ජාවක් දැනුණා.

ප්‍රිතිමත් කටහඬවල් වේදිකාවේ දස දෙසින් නැගෙන්නට වුණා. ඩැරල් තම මව සෙව්වා. දැඩි උදෙසාගිමත් මුහුණක් ඇති ගුරුතුමිය සමග ඇය කතා කරමින් සිටියා. ඒ පොට්ස් ගුරුතුමිය විය යුතුයි. ඩැරල් ඇය දෙස පුදුමයෙන් බැලුවා. ඇය එක්වරම ඇයට කැමති වුණා. ඇගේ දෙනෙත් දිලිසුණ ආකාරයට ඇය කැමති වුණා. එහෙත් ඇගේ මුවෙහි වුවේ යම් දැඩි පෙනුමක්. ඇයව අමතාස කර ගැනීම එතරම් හොඳ දෙයක් විය නොහැකි බව ඇයට වැටහුණා.

පොට්ස් ගුරුතුමිය පැමිණ ඩැරල්ට සිනාවක් පැවා. "හොඳයි අලුත් ළමයා !" ඇය කිව්වා. "ඔයා යන්නේ මා එක්ක. අන්න අරක. අලුත් ළමයින් කවදත් යන්නේ මා එක්ක."

"තව අලුත් ළමයි ඉන්නවා ද ? මගේ පන්තියට මම විතරක් නෙමෙයි ද ?" ඩැරල් ඇසුවා.

"ඔව්, තව දෙන්නෙක. එයාලා ඔබගේ ඇඳුම නැහැ. මිසි රිවර්ස්, මේ ඉන්නේ ඩැරල්ගේ පන්තියේ තවත් ළමයෙක්. ඇලිසියා ජෝන්ස්. ඔයා ගියාට කමක් නැහැ. එයා ඩැරල්ට බලා ගනියි."

"හෙලෝ" ඇලිසියා කතා කළ අතර ඇගේ දිස්නීමත් ඇගේ දිලිසුණා. "මම ඉන්නේ ඔයාගේ පන්තියේ. ඔයාට කෙළවරේ සිට එක්ක ඕනෑ ද ? එහෙම නම් ඉක්මනට එන්න"

"එහෙම නම් මම යන්නම් දුවේ" රිවර්ස් මහත්මිය සතුටින් කියා ඩැරල්ට හාද්දක් දුන්නා. "ඔයා මට ලියුමක් එවපු ගමන් මෙන් ලියනවා. හොඳින් ඉන්න."

"හොඳයි" කි ඩැරල් වේදිකාව ඔස්සේ යන මව දෙස බලා සිටියා. ඇයට පාච්චන් දැනීමට කල් නොතිබුණේ සම්පූර්ණ පාලනය අතට ගත් ඇලිසියා ඇයට තල්ලු කරගෙන ගොස් පොට්ස් ගුරුතුමියගේ මැදිරියට නංවා ගත් නිසයි. "ඔයාගේ බැග් එක එක මුල්ලක තියන්න. මගේ එක අතින් පැත්තෙන් තියන්නම්." ඇලිසියා කිවවා. "එතකොට අපිට සිද්ධවෙන දේවල් බලා ගන්න පුළුවන්. මේ අර බලන්න. හුරතල් දුවට යන්නම් කියන්න බැරි දර්ශනයක්"

ඇලිසියා හිසින් පෙන්නු දිශාව දෙස ඩැරල් බැලුවා. තමාගේ වයසේ එම ඇඳුමින්ම සැරසුණු දැරියක් ඇය දුටු නමුත් ඇගේ දිගු කෙස් කළඹ බුරුල්ලට පහතට කඩා හැලුණා. ඇය තම මවගේ සිරුරේ එල්ලී වැලපෙමින් සිටියා.

"දැන් ඒ අම්මා කරන්න ඕනෑ වොක්ලට් එකක් අතට ඔබලා හිනාවෙලා යන එකයි" ඇලිසියා කිව්වා. "එහෙම ළමයෙක් ඉන්නවා නම් වෙන මොකවත් කරලා හරියන්නේ නැහැ. පඬි හුරතල් අම්මා"

දැරිය මෙන්ම මව ද අයහපත් කෙනෙක් ! ඇගේ දෙකම්මුල්ල දිගේ ද කඳුළු රුරා වැටුණා. පොට්ස් ගුරුතුමිය දැඩි පියවරින් ගවුන් වෙතට ගියා.

"අන්න බලන්න පොට්ටි" ඇලිසියා කිව්වා. ඩැරල්ට මද කම්පනයක් දැනුණා. "පොට්ටි !" පන්ති භාර ගුරුතුමියට දෙන්න හොඳ නමක් ද ඒ. කෙසේ වෙතත් පොට්ස් ගුරුතුමිය දැඩි බැල්මෙන් යුතු වුණා.

"මම ගොන්ඩොලින්ට එක්ක යන්නම්" ඇය දැරියගේ මවට කිව්වා. "දැන් පිටත් වෙන්න වෙලාව හරි, මෙයා හරි, ලැයි"

ගොන්ඩොලින් පිටත් වීමට සූදානම් බව පෙනුණ නමුත් ඇගේ මව එවර ඇගේ සිරුරේ එල්ලුණා. ඇලිසියා තොර්ස්සම්ම කතා කළා. "බලන්න, ගොන්ඩොලින්ට එතරම් මෝඩියක් වෙලා තියෙන්නේ ඇයි කියලා" ඇය කිව්වා. "එයාගේ අම්මා ! අපේ අම්මා නම් ඊට වඩා බුද්ධිමත්. ඔයාගේ අම්මන් හොඳයි වගේ පෙනුණා. සතුටින් හිටියේ"

තම මවට වර්ණනා කරනු ඇසුණ ඩැරල් ප්‍රීතියට පත්වුණා. පොට්ස් ගුරුතුමිය ඔවුන්ව දැඩිව වෙන්කර ගොන්ඩොලින්ට මැදිරිය දෙසට කැඳවාගෙන එනු ඇය දුටුවා.

"ඇලිසියා ! මෙන්න තවත් කෙනෙක්" ඇය කිව්වා. ඇලිසියා ගොන්ඩොලින්ට මැදිරිය තුළට ඇද ගත්තා.

ගොන්ඩොලින්ගේ මව ද මැදිරිය වෙත පැමිණ ඇතුළත බැලුවා. "කොතේ සිටි එකකට යන්න දුවේ" ඇය කිව්වා. "එත්රීම පැත්තට පස්ස හරවලා වාඩි වෙන්න එපා. ඒක අමාරුයි එතකොට"

තවත් දැරියක් මැදිරිය වෙතට ආවා. කුඩා ශක්තිමත් දැරියක් වූ ඇගේ නිසකෙස් තදින් පිටුපසට කර ගොතා තිබුණා. "මේක මිස් පොට්ස්ගේ පෙට්ටිය ද ?" ඇය ඇසුවා.

"ඔව්" ඇලිසියා කිව්වා. "ඔයා ද අතින් ළමයා ? උතුරා කුසුනට?"

"ඔව්, මම සැලි හෝප්" දැරිය කිව්වා.

"කෝ ඔයාගේ 'අම්මා' ?" ඇලිසියා ඇසුවා. "ඉස්සරලාම එයා ඔයාව මිස් පොට්ස්ට බාර දෙන්න ඕනෑ. එතකොට එයා ඔයාගේ නම ලකුණු කර ගන්නවා"

"ඕ..... අපේ අම්මා මා එක්ක එන්න කරදර වුණේ නැහැ" සැලි කිව්වා. "මම ආවේ තනියම"

"දෙවියනේ !" ඇලිසියා කිව්වා. "එක එක අම්මලාගේ හැටි. සමහරු ඇවිදිත් හිනාවෙලා යන්නම් කියලා යනවා. සමහරු

ඇවිදින අඩනවා, වැලපෙනවා. තවත් සමහරු නිකමටවත් එන්නේ නැහැ”

“ඇලිසියා කතාව වැඩියි” පොට්ස් ගුරුතුමියගේ කටහඬ පැමිණියා. ඇලිසියාගේ දඩබ්බර කතා ගැන ඇය දැන සිටියා. හදිසියේ සිත විදුණ ලැයි මහත්මිය ගොන්ඩොලින්ට තවත් උපදෙස් දෙන්න ගියේ නැහැ. ඇය කෝපයෙන් ඇලිසියා දෙස බැලුවා. වාසනාවකට මෙන් දුම්රිය නියාමකයා තම නළාව පිම්බ අතර ඒ සමගම ආසන සඳහා මහත් පොරයක් ඇති වුණා.

තවත් දැරියන් දෙකුත් දෙනෙක් සමග පොට්ස් ගුරුතුමිය ඇතුළට පැන ගත්තා. දොර තදින් වැසුණා. ගොන්ඩොලින්ගේ මව ඇතුළට එබී බැලුව නමුත් තමා අතින් වැටුණ යමක් සොයමින් ගොන්ඩොලින් පහතට නැමී සිටියා. “කෝ ගොන්ඩොලින්!” ලැයි මහත්මියගේ කටහඬ පැමිණියා. “මම යන්නම් කියන්න මිනැ” කෝ.....”

එහෙත් දුම්රිය හති දමමින් ඉදිරියට ඇදුණා. අසුනේ හේක්කු වූ ගොන්ඩොලින් අඳෝනා කියන්නට වුණා.

පොට්ස් ගුරුතුමිය ගොන්ඩොලින් දෙස බැලුවා. ඇය ඒ වන විට දැරිය මැනගෙන තිබූ අතර ආත්මාර්ථකාමී හා පවුලේ එකම දැරිය මෙන්ම මුලදී මෙල්ල කර ගැනීමට අපහසු බවක් දැන සිටියා.

ඇය භාන්තව සිටින කුඩා සැලී හෝප් දෙස බැලුවා. තදින් පිරා ගෙනු හිස කෙස් හා කුඩා පියකරු මුහුණක් ඇති විනෝදජනක කුඩා දැරියක්. ඇය පිටත්ව යනු බැලීමට මවක් පැමිණ තිබුණේ නැහැ. සැලී එය තැකුවා ද ? පොට්ස් ගුරුතුමියට සිතාගත නොහැකි වුණා.

අනතුරුව ඇය ඩැරල් දෙස බැලුවා.

“හොඳ, අවංක, විශ්වාසවන්ත ළමයෙක්” පොට්ස් ගුරුතුමිය සිතුවා. “ආංගලේ නැකුවත් නොවෙයි. හොඳ ඔප්වක් තියෙනවා වගේ ජේනවා. ඒකෙන් වැඩක් ගන්න මම දැන ගන්න මිනැ. ඩැරල් වගේ ළමයෙක් එක්ක පන්තියේ කරන්න මිනැ දේවල් මම දන්නවා”

දැරියෝ කතාබහ ආරම්භ කළා. “මැලේරි ටවර්ස් මොනවගේ තැනක්ද ?” ඩැරල් ඇසුවා. “මම පින්තුර නම් දැකලා තියෙනවා නූගාක් ලොකුයි වගේ”

“ඔව්, එතෙක්ට මුහුදේ ලස්සන දර්ශන පෙනෙනවා. ඒක හදලා තියෙන්නේ කන්ද උඩ. ඔයත් උතුරු කුලුනට එන එක වාසනාවක්. එතෙක්ට තමයි මුහුද ලස්සනටම ජේන්නේ”

“හැම කුලුනෙම පන්ති කාමර තියෙනවා ද ? ඩැරල් ඇසුවා. ඇලිසියා හිස වැනුවා.

“ඕ, නැහැ ! කුලුනු හතරෙම ළමයින්ගේ පන්ති තියෙන්නේ එකට. එක කුලුනක ළමයි හැටක් විතර ඉන්නවා. අපේ නායිකාව පැමෙලා. අර ඉන්නේ !”

පැමෙලා සම වයසෙම තවත් ගැහැනු ළමයෙකු සමග මැදිරියට පැමිණ සිටි අතර ඇය උස් භාන්ත දැරියක් වුණා. ඔවුන් පොට්ස් ගුරුතුමිය සමග ඉතා කුළුපහ බව පෙනුණ අතරවාරයේ ඉදිරි වැඩ කටයුතු ගැන සාකච්ඡා කරන බවක් පෙනුණා.

ඇලිසියා, ටෙසි නම් තවත් දැරියක්, සැලී හා ඩැරල් කතාවට වැටුණා. ගොන්ඩොලින් අඳුරු මුහුණින් යුතුව තම මුල්ලේ වාඩි වී සිටියා. කිසිවෙක් ඇ දෙස හෝ නොබැලූ අතර ඇයට එය නුහුරු දෙයක් වුණා !

ඇය සෙමින් ඉකියක් ගසා ඇස් කොණින් අනෙක් අය දෙස බැලුවා. ඇලිසියාගේ නියුණු ඇසට එය හසු වූ අතර ඇය සිතාමත් පෑවා. “බොරුවට !” ඇය ඩැරල්ට කෙඳිවැටුවා. “ඇත්තටම දුක තියෙන අය අහක බලාගෙන කොහොම හරි ඒක හංග ගන්න උත්සාහ කරනවා. අපේ හුරුතල් ගොන්ඩොලින්ව ගණන් ගන්න එපා”

අහිංසක ගොන්ඩොලින් ! ඇලිසියාගේ අනුකම්පා විරහිත බව ඇයට යහපතක් බව ඇය දැන සිටියේ නැහැ. මැලේරි ටවර්ස් හි ඇයගේ ජීවිතය දුෂ්කර වීමට හොඳින්ම ඉඩකඩ තිබුණා.

“හිතාවෙලා ඉන්න ගොන්ඩොලින්” සිත පිනවන කටහඬකින්

කතා කළ පොට්ස් ගුරුතුමිය නැවත වැඩිමල් දැරියන් සමඟ කතාවට වැටුණා.

"මම අසනිපයි" අවසානයේ අන් අයගේ අනුකම්පාව හා අවධානය ඇද ගැනීමට අධිෂ්ඨාන කරගත් ගොන්ඩොලින් කිවවා.

"ඒ බවක් පේන්නේ නැහැ" සෘජුව කතා කරන ඇලිසියා කිවවා. "එහෙම පේන්නේ නැහැ නේද මිස් පොට්ස් ? මම අසනිප වෙනකොට සුදුමැලි වෙනවා"

තමාට සැබවටම අසනිප වීමට තිබුණේ නම් හොඳයයි ගොන්ඩොලින් සිතුවා. ඉන් කට සැර කෙල්ලට පාඩමක් ඉගැන්විය හැකි යැයි ඇය සිතුවා. අසුනට හේන්තු වූ ඇය මුමුනුන්නට වුණා. "මම ඇත්තටම අසනිපයක් දැනෙනවා. අනේ, මම මොනවා කරන්න ද ?"

"මේ, ටිකක් ඉන්න..... මා ළඟ උරයක් තියෙනවා," යි ඇලිසියා තම ගමන් මල්ලට අත දමා විශාල කවරයක් පිටතට ගන්නා. "අපේ මල්ලි කාර් එකේ යද්දි නිතරම අසනිප වෙන හින්දා අම්මා මේ වගේ උර ගෙනියනවා. එයාට අසනිප වෙද්දි අම්මා මේ උර මුහුණට දානවා. එතකොට හරියට අශ්වයෙක් වගේ"

ඇලිසියාගේ කතාව ඇසුණ සෑම කෙනෙකුටම සිතා නොවී සිටීමට බැරි වුණා. ගොන්ඩොලින් පමණක් සිතා නොවුණ අතර ඇය රවා බැලුවා. නපුරු කෙල්ල නැවතත් ඇයට විනිච් කරන්න පටන් අරගෙන. ඇය කිසිදින එම දැරියට කැමති වන්නේ නැහැ.

එහෙත් ඩැරල් ඇලිසියා දෙස බැලුවේ සොම්නසින් වූ අතර ඇයට දැරිය ගැන ප්‍රිය බවක් ඇතිවෙන්නට වුණා. ඔවුන්ට එකතුවීම මොන තරම් විනෝද විය හැකිදැයි සිතුවා.

මැලෝරි ටවර්ස් දුම්රියපොළට ළඟා වීම සතුව ගෙනදෙන දෙයක්. පාසල පිහිටියේ ඉන් හැතැප්මකින් දෙකකින් ඔබ්බෙන් වූ අතර දැරියන්ට පාසලට රැගෙන යාමට පාසල් බස් රථය පිටත සුදානම්ව තිබුණා.

"එන්න" ඩැරල්ගේ අතින් අදිමින් ඇලිසියා කිවවා. අපි ඉක්මන් කළොත් බස් එකේ ඉස්සරහ සිටි අල්ලා ගන්න පුළුවන්. ඉක්මන් කරන්න. ඔයාගේ බෑග් එක ගන්න"

"මමත් එනවා" ගොන්ඩොලින් කිවවා. එහෙත් ඇය තමා සතු දේ රැස්කර ගැනීමට පෙර දැරියෝ බැසගොස් තිබුණා. ඔවුන් රියදුරාගේ අසුනට පසුපසින් වාඩි ගන්නා විට දෙදෙනා තුන්දෙනා බැගින් දැරියෝ පෙළට පැමිණෙන්නට වුණා. රියදුරන් සමඟ දුම්රියපොළේ එකම බඩු ඔසවන්නා දැරියන්ගේ ට්‍රන්ක පෙට්ටි බස් රථයට පටවන්නට වුණා.

"අපිට ඉස්කෝලෙ පෙනෙනවා ද ?" අතරමගදී ඩැරල් ඇසුවා.

"නැහැ. මම කියන්නම්කෝ වංගුවක් තියෙනවා. එතැනදී යාන්තම් පෙනෙනවා" ඇලිසියා කිවවා.

"ඔව්, එතැන දී ලස්සනට පෙනෙනවා" ඩැරල්ට හා ඇලිසියාට පසුපසින් නිහඩව සිටි පැමෙලා, කිවවා. කතා කරන අතරේ ඇගේ ඇස් දිලිසුණා. "මම හිතන්නේ ඉර බැහැගෙන යන චේලාවට මැලෝරි ටවර්ස් හරි ලස්සනට එතෙත්ට පෙනෙනවා කියලා"

තම පාසල ගැන කතා කරන විට පැමෙලාගේ හඬෙහි මගත් සතුවක් ඇති බව ඩැරල්ට දැනුණා. ඇ දෙස බැලූ ඩැරල්ට ඇ ගැන ඇල්මක් ඇතිවුණා.

ඇගේ බැල්ම දුටු පැමෙලා හඬනගා සිනාසුණා. "තවත් වාර ගණනක් ඔයාට ඉස්කෝලෙ ඉන්න පුළුවන් ඩැරල්. ඒත් මම අස්වෙලා යන්නයි ඉන්නේ. තව වාරයක් දෙකක් ගියාට පස්පෙ

මෙ එන්නේ නැහැ. ඊළඟට එන්න වෙන්තේ ආදි ශිෂ්‍යාවක් හැටියට විතරයි. ඔයත් හොඳට වැඩ කරගෙන යන්න"

"මෙ උත්සාහ කරනවා" පසුගිය අවුරුදු හය පුරා එම සිහින මැවූ කම පාසල බලා ගැනීමේ ආශාවෙන් යුතුව ජනේලයෙන් පිටත බලමින් ඩැරල් කිව්වා.

ඔවුන් වංගුවක් පසු කරත්ම ඇලිසියා වැලඹිවෙන් ඇත්තා. "අන්න..... අර බලන්න කන්ද උඩ. දැක්කේ නැහැ නේද ?"

ඩැරල් බැලුවා. කන්ද උඩ ඇති සුදු පැහැ හතරක් ගොඩනැගිල්ල ඇයට දැක ගැනීමට හැකි වූ අතර එම කන්ද මුහුදට බැවුම් වී ඇති බව ඇයට පෙනුණා. ඉදිරියේ ඇති කුලුණු දෙකත් පසුපස ඇති අනෙක් කුලුණුවල ඡායාවන් ද ඇයට දැකගත හැකි වුණා.

ජනේලය දිලිසුණ අතර බිත්ති මත වැටී තිබුණු කොළ පැහැ වැල් නිසා එය පැරණි බළකොටුවක් ලෙස පෙනුණා.

"ඒ මගේ ඉස්කෝලේ !" උණුසුම් සිතුවිල්ලකින් යුතුව ඩැරල් බලා සිටියා.

"මැලෝරි වවර්ස් මගේ ඉස්කෝලේ වුණ එක මට හරි වාසනාවක්. මම හොඳට වැඩ කරනවා"

"ඉස්කෝලේ කොහොම ද ?" හදිසියේම ඇලිසියා ඇසුවා.

"ඔව්, හුඟක් කැමතියි" ඩැරල් කිව්වා. "ඒක හුඟක් ලොකු එකක්"

"හරි, මම ඔයාට තැන පෙන්වන්නම්" ඇලිසියා කිව්වා. "ඔයාට ඉක්මනින් වටපිටාවට හුරු වෙන්න පුළුවන් වෙයි."

බස් රථය තවත් වංගුවක් ගනිද්දී පාසල නොපෙනී ගියා. තවත් වංගුවක් පසු කළ පසු එය වඩාත් සම්පව පෙනුණා. තවත් වැඩි වේලාවක් යාමට පෙර විශාල ඉදිරි දොරටුව දක්වා නැගෙන පියගැට පෙළ අසල නැවතුණ බස් රථය ගෙරවිලි හඬ නැගුවා.

"මාලිගාවකට ඇතුල් වෙන දොරටුවක් වගේ" ඩැරල් කිව්වා.

"ඔව්" ඔවුන් පසුපසින් සිටි ගොන්ඩොලින් හදිසියේම කතා කළා. "මම ඒ පඩිපෙළ දිගේ තහින සුරංගනාවියක් කියලා හිතේවි" කී ඇය ඇගේ රන්වන් කෙස් කළම උරපතු මත විහිදුවා ගත්තා.

"ඔව්, එහෙමම හිතෙයි" ඇලිසියා අවඥාවෙන් කිව්වා. "පොට්ටි එක්ක වැඩ කරද්දි ඔයාට ඒක හොඳට දැනෙයි"

බසයෙන් බැසගත් ඩැරල් කඩිමුඩියේ පියගැටපෙළ තහින දරුවන් අතරට මැදි වුණා. ඇලිසියා සොයා ඇය වටපිට බැලුව ද ඇය අතුරුදහන්ව තිබුණා. එහෙයින්, දොඩමලු වූ දැරියන් අතර තනිවූ හා අතරමං වූ බවක් හැඟුණ ඇය පියගැට පෙළ ඉහළටම නැංගා. කුඩා බැගයන්, ටෙනිස් පිත්තන් ඇගේ දැනේ සිරවී තිබුණා. මිතුරු ඇලිසියා නොමැතිව ඇයට මද කලබල ගතියක් දැනුණා.

සියල්ල අපැහැදිලිව පෙනුණ ඩැරල්ට කොහේ යන්න ද, කුමක් කරන්න ද කියා සිතා ගැනීමට අපහසු වුණා. ඇලිසියා හෝ පැමෙලා දැක ගැනීමට ඇය උනන්දු වුණා. ඇයට තනිව උතුරු කුලුන සොයා යාමට සිදුවනු ඇති ද ? සැම කෙනෙක්ම තමා-කළ යුතු දේ දැන තිබුණ බව පෙනුණ ද අසරණ ඩැරල් අතරමං වූ බවක් පෙනුණා.

අනතුරුව පොට්ටි ගුරුතුමිය දැකගත් ඇයට මහත් සහනයක් දැනුණා. ඇය ඇ වෙත ගිය අතර ගුරුතුමිය සිනහවකින් යුතුව ඇ දෙස බැලුවා.

"හෙලෝ අතරමං වුණා කියලා හිතුව ද ? කෝ මේ තක්කඩි ඇලිසියා ? එයා ඔයාව බලා ගන්න ඕනැ. උතුරු කුලුනේ හැම ළමයෙක්ම එහාට ගිහින් කුඩා බෑග් එක අස්කර ගන්න ඕනැ. ඔයාලා එනතුරු මේටුන් බලාගෙන ඉන්නවා"

උතුරු කුලුනට යන්නේ කොයි දෙසකින්දැයි නොදත් ඩැරල් මග බලමින් පොට්ටි ගුරුතුමිය සමගම රැඳුණා. තවත් දැරියන් සමූහයක් සමග ඇලිසියා නැවත එනු පෙනුණා.

"හෙලෝ....!" ඇය ඩැරල්ට කතා කළා. "මට ඔයාව හොයා ගන්න බැරි වුණා. මෙතැන අපේ පන්තියේ ඔක්කෝම ඉන්නවා. අනිත් පන්තිවල ළමයි එක්ක පැටලෙන්නේ නැතිව අපි උතුරු කුලුනට යමු. එහෙදි අඳුර ගන්න පුළුවන්. මේටුන් බලාගෙන ඇති. කෝ අපේ හුරතල් ගොන්ඩොලින් ?"

"ඇලිසියා....!" පොර්ස් ගුරුතුමිය ඇසි හඩකින් කීවා ද ඇලිසියා දිලිසුණා. "ගොන්ඩොලින්ට ඉන්න දෙන්න"

"එතකොට සැලී හෝස් ? කෝ එයා ?" ඇලිසියා ඇසුවා. "එන්න... සැලී හරි. මිස් පොර්ස් මම මෙයාලාට උතුරු කුලුණට එක්ක යන්නම්"

"රැස්වීම් ශාලාව, ක්‍රීඩාගාරය, විද්‍යාගාරය, චිත්‍ර කාමරය, මැදුරු කාමරය වගේ දේවල් මේ පැත්තේ" ඇලිසියා කීවා. "අපි පිටින හරහා ගිහින් අපේ කුලුණට යමු"

පිටිය යනු කුමක්දැයි ඩැරල් කල්පනා කළා. ඇයට එය දැකගත හැකි වුණා. මැලෝර් වවර්ස්හි කුලුණ ඉදිකර තිබුණේ පිටිය ලෙස හඳුන්වන දිගින් වැඩි, පළලින් අඩු වතුරප්‍රාකාර මිදුලක් මැදිවන පරිදි විය. ඔවුන් ඇතුළු වූ පසට විරුද්ධ වූ පසින් දොරටුවක් තුළින් ඇලිසියා ඔවුන්ව කැඳවාගෙන ගියා. හතරවැන්නේ ගොඩනැගිල්ලෙන් වට වූ පිටිය නම් මිදුල එහි තිබුණා. "කැලස්සන තැනක්" ඩැරල් කීවා. "මොකක් ද අර මැදදේ වළක් වගේ තියෙන්නේ ?"

මිදුලේ මට්ටමින් සැහෙන පහතට බැවුම් වූ විශාල කඩදාස පෙන්වමින් ඩැරල් ඇසුවා. එහි අඩිය තණ පලසකින් වැසී තිබූ අතර පඩිපෙළක් මෙන් වටේ ගල් ආසන රවුම් තිබුණා. ඩැරල් කල්පනාවට වැටුණා.

"එතැන තමයි අපි නාට්‍ය පෙන්වන්නේ" ඇලිසියා කීවා. "රඟපාන අය රවුම් ඇතුළේ. වටේ ඉඳගෙන අනිත් අය බලනවා. හරි විනෝදය තියෙන තැනක්"

එම කවාකාර වළට හාත්පසින් රෝස වැනි නොයෙක් මල් වලා තිබුණි. මල් පාත්ති අතර තණ තිරු තිබුණි.

වතුරප්‍රාකාර මිදුලේ හතර කොනින් කුලුණ නැගී සිටියා ඇලිසියා ගමන් කරමින් සිටියේ උතුරු කුලුණ වෙතටයි. එය අනෙක් කුලුණ තුන මෙන්ම වුණා. ඩැරල් එදෙස බැලුවා. එය මහල් හතරක් උස් වුණා. පිටත දී ඇලිසියා මොහොතකට නතර වුණා.

"බිම් මහලේ අපේ කෑම කාමර, පොදු කාමරය, අපිට පත්ති නැති වෙලාවට ඉන්නේ ඒකේ. කුස්සියක් තියෙන්නේ ඒ ළඟ. දෙවෙනි මහලේ අපේ නිදන කාමර. තුන්වෙනි මහලෙන් නිදන කාමර. උඩම තට්ටුවේ ගුරු මණ්ඩලයේ නිදන කාමරයි, අපේ වුත්ත පෙට්ටි දාන ගබඩා කාමරයි."

"එතකොට හැම කුලුණක්ම එක වගේ ඇති" කී ඩැරල් හිස ඔසවා කුලුණ දෙස බැලුවා. "මේකේ උඩම තිඳා ගන්න තියෙනවා නම්, ලස්සනට වටේ ලේනවා ඇති"

උතුරු කුලුණේ විවෘත වූ දොරින් ඇරියෝ එහෙ මෙහෙ ගියා. "ඉක්මන් කරන්න" ඔවුන් ඇලිසියාට කීවා. "තව විකේන් කෑම ලැබෙනවා. එන සුවඳ නම් හොඳයි"

"අපි එන දවසෙම හොඳ කෑමක් ලැබෙනවා." ඇලිසියා කීවා. "ඊට පස්සේ ඒ තරම්ම හොඳ නැහැ. යමු.... අපි මේවුන්ට හොයා ගනිමු"

ඇලිසියා අලුත් ඇරියන් ඇ වෙත කැටුව ගියා. "ඔයාට බෙහෙත් දෙන්නයි, බනින්නයි, පස්සෙන් එළවන්නයි තවත් තුන් දෙනෙක් ඉන්නවා" සිතාවක් නැගූ ඇලිසියා කීවා.

තම අත වූ දිගු ලැයිස්තුව දෙස දෙනෙක් කුඩා කර බලා සිටින පාලිකාව දෙස ඩැරල් බැලුවා. නිකට යටින් ගැටයක් දැමූ හිස් වැසුමට යටින් ඇගේ කෙස් කළඹ මනාව පිරා තිබුණ බව පෙනුණා. ඇගේ පිරිසිදුකම දුටු ඩැරල්ට තමා අපිරිසිදු හා අපිළිවෙළ බව සිතුවා. පාලිකාව ගැන බිය සිතුවා. ඩැරල් නිතර ඇගේ බෙහෙත් බිමට සිදුවෙදැයි බිය වුණා.

හිස ඔසවා බැලූ පාලිකාව සිතාවක් පාදදී ඇගේ බිය තුරන් වුණා. එලෙස මුවින්, දැසින් පමණක් නොව නාසයෙන් ද සිතාව පළ කරන කෙනෙකුට ඇය බිය විය යුතු නැහැ !

"කෝ බලමු.... ඔයා ඩැරල් රිවර්ස්" තම ලැයිස්තුව ලකුණු කර ගනිමින් ඇය කීවා. "වෛද්‍ය වාර්තාව තියෙනවා ද ? ඒක මට දෙන්න. එතකොට ඔයා සැලී හෝස්"

"නැහැ. මම ගොන්ඩොලින් මේරි ලැයි" ගොන්ඩොලින් කීවා.

"මේරි කැල්ල අමතක කරන්න එපා" බිය සැක නැතිව ඇලිසියා කිවවා. "අපේ ගොන්ඩොලින් මේරි"

"ඒ ඇති ඇලිසියා" ලැයිස්තුව ලකුණු කර ගන්නා අතර පාලිකාව කිවවා. "මයක් අම්මා වගේම නරකයි. නැහැ, ඊට වැඩියි මම හිතන්නේ"

ඇලිසියා සිනාවක් පෑවා. "අම්මා කුඩා කාලේ මැලේ වෙරළවලට ඇවිදින්නියෙනවා" ඇය අනෙක් අයට කිවවා. "එය අවුරුදු හතරක් ඉඳලා තියෙනවා. මේවුන්, එයා මියාව ආදරයෙන් මතක් කරන්න කිවවා. එයා කියනවා මගේ මල්ලිලාවන් මා ළඟට එවන්න තිබුණා නම් හොඳයි කියලා. එයාලට හදා ගන්න පුළුවන් මියාට විතරයි කියලා එයා කියනවා"

"එයාලත් මියා වගේ නම් මෙතේ නොඑවන එක ගැන මා හුඟක් සතුටුයි" පාලිකාව කිවවා. "ජෝන්ස් පවුලේ එක්කෙනෙක් එක සැරයකට එනවා නම් ඇති. අම්මා හින්දා මගේ ඉසකොට්ටිකන් පැසුණා. ඉතුරු ටික මියා හින්දා පැහෙනවා"

ඇය නැවත සිනාවක් පෑවා. ඇයට ඥානවන්ත කරුණාවන්ත මුහුණක් තිබූ අතර අසනීප වන දැරියන්ට ඇය රැකවරණය මගින් ආරක්ෂාවක් ලෙස දැනුණා. එහෙත් බොහෝ කරන, කම්මැළි හෝ නොසැලකිලිමත් අයට ගැලවීමක් ලැබුණේ නැහැ.

එකවරම විශාල සණ්ඨා නාදයක් කුලුන තුළ ගිගුම් දුන්නා. "කෑම වේලාව" පාලිකාව කිවවා. "ඊට පස්සේ බැග් එක අස්සේ ගන්න, ඇලිසියා. කෝච්චිය ප්‍රමාද වූ නිසා මියාලට මහන්සි ඇති කෑමෙන් පස්සේ පළමු පන්තියේ හැමෝම වහාම නින්දට යන්න ඕනෑ"

"අනේ මේවුන් !" ඇලිසියා කෙඳිරිගාන්තට පටන් ගත්තා. "අපිට බැරිද විනාඩි දහයක්වත්...."

"මම කිව්වනෙ ඇලිසියා" පාලිකාව කිවවා. "දැන් පහසු යන්න. අත් සෝදගෙන ඉක්මනට යන්න"

විනාඩි පහකට අනතුරුව ඇලිසියා හා අනෙක් අය වාඩි වී රසවත් සැඟෑ ආහාර වේලක් භුක්ති විඳිමින් සිටියා.

පිළමු පන්තියේ සියලු දැරියෝ සිටියේ එකම සයනාගාරයක. ඇලිසියා, ඩැරල්, සැලී හා ගොන්ඩොලින් වැනි සියලු දෙනාම එහි සිටියා. ඊට අමතරව තවත් දැරියෝ හය දෙනෙක් සිටියා. දක් මඳිමින්, මුහුණ සෝදමින් එහෙ මෙහෙ දුවන අයුත් දැරියන් තිදෙනා දෙස ඔවුන් පුදුමයෙන් බලා සිටියා.

එක් දැරියක් තම ඔරලෝසුව දෙස බැලුවා. "ඇඳන්වලට යන්න හැම කෙනාම" ඇය අණ කළා. ඇය සන්සුන්ව හැසිරෙන උස් කළු දැරියක්. ගොන්ඩොලින් හැර සියලු දෙනා ඇඳන්වලට නැග ගත්තා. ගොන්ඩොලින් ඇගේ රන්වන් කෙස් කළබ පිරමින් සිටියා. පිරන අතරේ ඇය ගණන් කරමින් සිටියා.

"පනස් හතරයි, පනස් පහයි, පනස්....."

"හේයි, මය අයුත් ළමයා..... මොකක් ද නම.... ඇඳට නගිනවා!" උස් කළු දැරිය නැවත අණ කළා.

"මට හැම රැම කොණ්ඩය සිය පාරක් පිරන්න ඕනෑ" ගොන්ඩොලින් විරූද්ධ වුණා. "මම කියක් ගැන්න ද කියලා දැන් අමතක වුණා"

"කට වහගෙන ඇඳට යනවා ගොන්ඩොලින් මේරි" ඇලිසියා ඊළඟ ඇඳේ සිට කිවා. "කැතරින් අපේ නිදන කාමරයේ නායිකාව. එයා කියන දේ කරන්න ඕනෑ"

"ඒත් මම පොරොන්දු වුණා අම්මා.....ම අම්මා..." කඳුළු පෙරමින් ගොන්ඩොලින් අඩන්න පටන් ගත්තා. "මම අම්මාට කිව්වා සිය.....සිය සැරයක් පි..... පිරනවා කියලා"

"අද පිරන්න බැරි වුණ ගණන හෙට පිරා ගන්න" නායිකාවගේ කටහඬ පැමිණියා. "දැන් ඇඳට නගින්න"

"අනේ, මට ඉවර කරන්න දෙන්නකෝ..." කී ගොන්ඩොලින් කඩිනමින් සිය හිස පිරන්නට වුණා. "පනස් හයයි..... පනස්"

"මම මෙයාට පතාවෙන් දෙන්න ද කැතරින්?" ඇය වාඩි වෙමින් ඇලිසියා ඇසුවා. කැතරින් ගොන්ඩොලින් පැන ගත්තා. දැරියෝ හඬනවා සිනාසුණා. ඇලිසියා කැතරින් ගොන්ඩොලින්ට ඇත්තටම පහර දීමට නොවන බව පෙන්වා සිටියා.

ගොන්ඩොලින් කෝපයෙන් වැතිරුණා. ඇය අසා හඬමින් වැතිර සිටීමට අධිෂ්ඨාන කර ගත්තා. ඇය තම මුදුරින් පිහිටි නිවස මතක් වුණා. ඇය නාසයෙන් ඉහළට ඇපටත් ගත්තා.

"මය නාසය සුද්ධ කර ගන්න, ගොන්ඩොලින්!" ඇය නිදිමත් කිව්වා.

"කතාව තවත්තන්න" කැතරින් කිව්වා. අනතුරුව නිහඬව පැතිරුණා. සැලි හෝප් සෙමින් සුසුමක් පිට කළා. ඇයට ගොස් ඇතිදැයි ඩැරල් කල්පනා කළා. ඇගේ හා සැලියේ අතර වූ තිරය ඉහළට ඇද තිබුණා. සැලි නොනිඳා දැස් පුටු විවර කරගෙන වැතිර සිටින බව ඇය දුටුවා. කඳුළු නොනිඳා ඇගේ මුහුණ සොවින් බරව තිබුණා.

එවිටම පාලිකාව පැමිණියා. ඇය ඇඳන් දෙස බැලූ හෙළවා. වෙහෙසට පත්ව සිටි දැරියන් කීප දෙනෙක් ඒ වන විට තද නින්දට වැටී සිටියා. දිගු කාමරයේ වටයක් ගිය පාලිකාව ඇතිරිල්ලක් දෙකක් නිසි පරිදි සැකසුවා. දිය වෑහෙන කරාම දැමුවා. ජනේල තිර පහතට දැමුවා. ඒ පිටත තවමත් ආලෝකයෙන් යුතුව තිබූ නිසයි.

"සුබ රාත්‍රියක්" ඇය සෙමින් කිව්වා.

"සුබ රාත්‍රියක් මේවුන්" නින්දට නොවැටී සිටි දැරියන් කිහිප දෙනෙක් ඩැරල් පාලිකාවගේ කදිම සිනාව මුහුණේ ඇතිදැයි දැක ගැහිලි පොරොන්යෙන් මැන්ව බැලුවා. ඩැරල්ගේ එබී බලන දෙහෙණ දුටු ඇය හිස සැලුවා.

"හොඳට නිදාගන්න" සිනාමුසුව කී ඇය නිහඬව සිටියා.

ඊළඟ උදයේ, සිනු හඬක් සමග දැරියෝ අවදි වුණා. මුලදී තමා සිටින්නේ කොහිදැයි ඩැරල්ට සිතා ගැනීමට නොහැකි වුණා. ඒ සමගම ඇයට ඇලිසියාගේ කටහඬ ඇසුණා. "නැගිටපල්ලා, කම්මැළි කෙල්ලෝ! උදේ කෑමට ඉස්සර ඇඳන් හදා ගන්න ඕනා"

ඩැරල් ඇඳෙන් බිමට පැන්නා. කැතරින් ජනේල් තිර මසවා තිබූ නිසා තිර රැස් කාමරය තුළට ගලා ආවා. දැඩි සෝපාවක් ඇති වුණා. දැරියෝ කාමරය හරහා සෝදන බේසම් වෙතට දුව ගියා. අනිත් දැරියන් මෙන් දුඹුරු පැහැ කබාය පැලඳ, කහ පැහැ බඳ පටිය බැඳ ඩැරල් ද නිල ඇඳුමින් සැරසුණා. හිසකෙස් පසුපසට පිරු ඇය කොණ්ඩා කටු දෙකකින් ඒවා දෙපසින් රඳවා ගත්තා. ගොන්ඩොලින් තම කෙස්ස උරපතු මත විහිදවා ගත්තා.

"ඉස්කෝලේ ඇතුළෙදි ඒ විදිහට පිරන්න බැහැ ගොන්ඩොලින්!" ඇලිසියා කිව්වා.

"මම නිතරම පිරන්නේ මේ විදිහට" ඇගේ කුඩා අනුවණ මුහුණට මුරණ්ඩු පෙණුමක් ආරාධ ක - ගනිමින් ගොන්ඩොලින් කිව්වා.

“ඒත් හරිම කැනයි” ඇලිසියා කිව්වා.

“එහෙම නැහැ” ගොන්ඩොලින් කිව්වා. “ඔයා එහෙම කියන්නේ ඔයාට තියෙන්නේ රළු කෙටි කොණ්ඩයක් ගින්නේද?”

ඇලිසියා අසලට එමින් කැනරින් ඇසක් ඉඟිමැරුවා. “ඔයා ගොන්ඩොලින්ට දිලිසෙන කොණ්ඩය පෙන්වන්න ඉඩ දෙමු නේද? ඇය මිහිරි හඬකින් කිව්වා. “මිස් පොට්ස් මේ කොණ්ඩය දැකපුවා හුණක් සතුටු වෙයි”

“අපේ ආයා.... මිස් චින්ටර්, මේ විදිහට තමයි කැමති” සාමාන්‍ය බවක් පළ කළ ගොන්ඩොලින් කිව්වා.

“ඔ.... ඔයා ඉස්කෝලෙකට ගිහින් නැද්ද ? ආයගෙන් විමසූ ද ඉගෙන ගත්තේ ?” ඇලිසියා ඇසුවා. “ඒක පෙනෙනවා”

“මොනවා ද පෙනෙන්නේ ?” ගොන්ඩොලින් අහංකාර ලෙස ඇසුවා.

“පස්සේ දැනගන්න ලැබෙයි” ඇලිසියා කිව්වා. “ලැස්සේ ඩැරල්? ඒ උදේ කෑමට සිනුව. ඇඳ ඇතිරිල්ල හොඳට යට කරන්න ගොන්ඩොලින්, ඔයාගේ නයිටිය නවලා තියන්න. අර බලන්න සැලි.... එයත් අලුත් ළමයෙක් ! ඒත් කවුරුවත් කියන්න ඉස්සා හැම දෙයක්ම වෙලාවට කරලා” සැලි මඳ සිනාවක් පෑවා. ඇය වචනයක් පිට කළේ බොහොම කලාතුරකින්. ඒ කිසිදු ලජ්ජාවක් නිසා නොවූ අතර ඩැරල්ට ඇය නවක සිසුවියක් යැයි සිහිවී බැරි තරමට ඇය ශාන්ත හා විශ්වාසයෙන් යුතු වුණා. කළ යුත්තේ කුමක්දැයි නිවැරදිව ඇය නිතර දැන සිටි බව පෙනුණා.

ඔවුන් හැමෝම හෝජන ශාලාවට ගියා. දිගු මේස සුදානම් කිබු අතර තම පන්ති භාර ගුරුතුමියන්ට විනිතව ආචාර කරමිනි. දැරියන් වාඩි ගන්නට සුදානම් වුණා. නේවාසිකාගාර පාලිකාව එහි සිටියා. එමෙන්ම ඩැරල් මීන් පෙර දැක නොතිබූ තවත් වැඩිහිටි කාන්තාවක් ද හිටියා.

“ඒ මමසලි ඩුපොන්ට්” ඇලිසියා කෙඳුරුවා. “අපිට ප්‍රංශ ගුරුවරියෝ දෙන්නෙක් ඉන්නවා. එක්කෙනෙක් මහතයි, සෙල්ලම් කැමතියි. ඒ මමසලි ඩුපොන්ට් අනිත් කෙනා කෙට්ටුයි, සැරයි.

මමසලි රොජර්. අපිට මේ වාරේ ඉන්නේ මහත කෙනා. හැබැයි දෙන්නටම ඉක්මනට තරහා යනවා. මම හිතන්නේ ඔයා ප්‍රංශවලට දක්ෂ ඇති කියලයි”

“ඇත්තෙන්ම නැහැ” ඩැරල් කිව්වා.

“මමසලි ඩුපොන්ට්, මමසලි රොජර්ට කැමති නැහැ. මමසලි රොජර්, මමසලි ඩුපොන්ට්ට කැමති නැහැ” ඇලිසියා කියාගෙන ගියා. “එයාල රණ්ඩු වෙන හැටි බලන්න වටිනවා. රණ්ඩුව තදේට ගියොත් දෙන්නා දෙපැත්තට කරන්න මේටුන්ට එන්න සිද්ධ වෙනවා !”

ඩැරල්ගේ දෙනෙත් මහත් වුණා. මේසයේ අනෙක් පස සිටි කැනරින් හඬනගා සිනාසුණා. “ඇලිසියා කියන හැම දේම විශ්වාස කරන්න එපා” ඇය කිව්වා. “එයාගේ කතාත් එයා වගේම වැරදි පැත්තට යනවා. අපි තවම දැකලා නැහැ මමසලිලා දෙන්නා කොණ්ඩ පටලවා ගන්නවා.”

“ඔ.... දවසක ඒක වෙයි. එහෙම දෙයක් බලා ගන්න තිබුණොත් හොඳයි” ඇලිසියා කිව්වා.

මමසලි ඩුපොන්ට් මිටි තරබාරු කෙනෙක්. ඇයට තිබුණේ හිස මුදුනට වෙන්ත බැඳපු කුඩා කොණ්ඩයක්. ඇගේ වංචල කළු ඇස් දිලිසුණා. ඇය ඇඟට හිර වූ කළු ගවුමක් ඇඳ සිටි අතර ඇගේ කුඩා දෙපාවලට ගැළපෙන ලෙස කළු පාවහන් පැලඳ සිටියා.

ඇයට ළඟ නොපෙනුණ නමුත් උපැස් පැලඳුවේ නැහැ. ඒ වෙනුවට ඇය දිග මීටක් සහිත කණ්ණාඩියක් පිත්ත පටියකින් එල්ලාගෙන සිටියා. ඇයට සමීප යමක් බලා ගැනීමට අවශ්‍ය වූ විටෙක ඇය එය දැස සමීපයට අල්ලා ගෙන එය බලා ගත්තා.

අංග වලනයන් අනුකරණය කර දැක්වීමට ඉතා දක්ෂ වූ ඇලිසියා, මමසලි කණ්ණාඩිය නාසය මතින් අල්ලාගෙන ඉක්මන් ඇස් තටු සලමින් බලන අයුරු රඟ දක්වා නිතර පන්තිය සිනා ගැස්සුවා. එහෙත් අන් අය මෙන්ම මමසලි ඩුපොන්ට්ට ගරුත්වයක් දැක්වූ ඇය බැරිම තැනක දී හැර ඇගේ ඉක්මන් කේන්ද්‍රීය ඇවිස්සුවේ නැහැ.

යාචකාවේ දී පාසලේ සියලු දැරියෝ එකට මුණගැසුණ පත්ති පිළිවෙළට දැරියෝ එකම තැන රැස්ව සිටගෙන ආගම ඇදහීම කළා.

ඩැරල් තම පන්තිය දෙස තැනී ගැන්මෙන් යුතුව බැලුවා. එය කෙතරම් විශාලව පෙනුණා ද ! සැබැවින්ම, දැරියන් විසිපහකට හෝ තිහක්. ඔවුන්ගේ නිවාසය මෙන්ම පන්තිය ද භාරව තිබුණේ පොට්ස් ගුරුතුමියටයි. මම්සලී ඩුපොන්ට් ද එහි සිටියා. උනන්දුවෙන් හීනිකා ගයමින් සිටී ඇය අසල සිටින ගුරුතුමිය අතින් පුළුල් ගුරුතුමිය විය යුතුයි. ඒත් කොතරම් වෙනස් ද ! ඇය ඉතා කෙටි හා උස කෙනෙක්. ඇය කොණ්ඩය බැඳ තිබුණේ හිස මුදුනින් නොව හිස පසුපසින්. ඇය ඉක්මන් කේන්ද්‍රිකාරියක බව ඩැරල් පෙනුණා.

ඇලිසියා ඇයට අනෙක් ගුරුතුමියන්ව පෙන්නවා. “ආ, ඉන්නේ ඉතිහාස ගුරුතුමිය, මිස් කාටන්.... බලන්න ලොකු කොලරයක් තියෙන ගවුමක් ඇඳලා කණ්ණාඩිය ආලා ඉන්න එක්කෙනා. එයා හරිම දක්ෂයි. ඒ වගේම ඉතිහාසය දන්නේ තා ඇයට එයා හොඳටම ලජ්ජා කරනවා. අර ඉන්නේ චිත්‍ර ටීචර්, මි. ලිනි..... එයා හුඟක් හොඳයි. හරිම සැහැල්ලුවෙන් ඉන්නේ”

ඇය සැහැල්ලු ගති පැවතුම් ඇති කෙනෙක් නම් තමාට සමග බොහෝ ගනුදෙනු ඇතිවෙනු ඇතැයි ඩැරල් සිතුවා. ඇය ඉතා සුන්දර බව පෙනුණා. ඉතා තරුණ බවක් පෙනුණ ඇය තමාටත් කෙස්, රැලි ගැසී තිබුණා.

“අර ඉන්නේ සංගීත ගුරුවරයා..... මිස්ටර් යං, දැක්ක ද සමහර වෙලාවට එයා තරහින් ඉන්නවා. නැතිනම් හරිම හොඳයි අපිව සංගීත පාඩම්වලට හරි, ගායනයට හරි ගන්න කොට අදන්නවා එයා හොඳින් ද තරහින් ද කියලා”

කුලුනු හතරෙම නේවාසිකාගාර පාලිකාවෝ ආගම ඇදහීමට පැමිණ තිබුණා. තම නිවස භාර පාලිකාව දෙස බැලූ ඩැරල්ට ඇය තමා කරන දෙය ගැන දැඩිව කටයුතු කරන කෙනෙක් මෙන් පෙනුණා. ඇලිසියා නැවතත් කෙඳිරිම ඇරඹුවා.

“අතින් කෙනා.....”

පොට්ස් ගුරුතුමියගේ දෑස කැරකී ඇ වෙත එල්ල වූ අතර වහාම කෙඳිරිම නතර කළ ඇලිසියා හීනිකා පොතට දෙනෙත් යොමා ගත්තා. පොට්ස් ගුරුතුමිය කොඳුරන අයට, විශේෂයෙන්ම ආගම ඇදහීමේ දී කිසිම සමාවක් දුන්නේ නැහැ.

යාචකා අවසන් වුණා. දැරියෝ තම තමන්ගේ පන්ති කාමරවලට යන්න වුණා.

මුහුදේ ඉතා සුන්දර දර්ශනයක් දැකගත හැකි කාමරයක් වූ පළමු පන්ති කාමරයට එම පන්තියේ දැරියෝ ඇතුළු වුණා. ගුරුතුමියගේ මේසය එක කොනකත්, අනෙක් කොනෙහි කබඩයකුත් තිබූ එය විශාල කාමරයක් වුණා. වෙස්ක හා පුටු මනා පිළිවෙළට සකසා තිබුණා.

“ඔහෝ, ජනේලය ළග මම !” තරබාරු දැරියක් ජනේලය අසලට පනිමින් කිව්වා.

“එතැන මට” ගොන්ඩොලින් කියන විට තරබාරු දැරියගේ දෙනෙත් මහත් වුණා.

“මයා අලුත් ළමයෙක් නේද ? මයාට බැහැ ඒ විදිහට තෝරා ගන්න. පරණ ළමයි තමන්ට ඕන තැන් තෝර ගත්තට පස්සේ අලුත් අයට පුළුවන් ඕනෑ තැනක් තෝර ගන්න”

ගොන්ඩොලින් රතු වුණා. ඇය තම තම කොණ්ඩය උරහිස් මතින් ගස්සා බුම්මා ගත්තා.

ඇය තමා තෝරාගත් වෙස්කය අසල සිටගෙන එය අත්පත් කර ගැනීමට තරම් නිර්භීතව නොසිටිය ද එය අත් හැරීමට නොහැකි තරමේ මුරණ්ඩු බවක් පෙන්නවා. කෙටිවූ කුඩා දැරියක් ඇතුළු පැමිණියා.

“මෙ මේ වෙස්සය ! හෙලෝ රිටා ! කොහොම ද නිව්න කාලය ? අපේ පොට්ටි ළගට ආයෙත් එන්න වුණා නේද ?”

ගොන්ඩොලින්, සැලී හා තවත් දැරියන් කිහිප දෙනෙක් සමග ඩැරල්ට අනෙක් දැරියන් ස්ථාන ලබා ගන්නා තුරු බලා සිටීමට සිදු වුණා. අනතුරුව ඇය ඇලිසියා අසලම අසුන වෙත ගියේ උද වූ වාසනාව ගැන සතුටු වෙමින්. තමාට අනෙක් පසින් සිටි දැරිය සමග ඇලිසියා තොරතුරු කතා කරමින් සිටියා. ඔවුන් දෙදෙනා සමීප මිතුරියන් ලෙස පෙනුණා.

ඇය ඩැරල් වෙතට හැරුණා. “ඩැරල්, මේ මගේ යාළුවා වෙට් හිල්. අපි දෙන්නා එක ළගමයි ඉඳගන්නේ. ඒත් දැන් බෙට් ඉන්නේ බටහිර කුලුනේ. මොනවා කරන්න ද ?”

දඟකාර දැස් හා නිතර තළලට වැටෙන කෙස් රොදක් සහිත ජීවය පිරි දැරියක් වූ බෙට් සමග ඩැරල් සිනාසුණා. ඇය බෙට්ටි කැමති වුවද ඇලිසියාට මිතුරියක් සිටීම ගැන සිසුම් දුකක් ඇති වුණා. සැලී හා ගොන්ඩොලින් ගැන ඇයට විශේෂයක් සිතුවේ නැහැ.

“ජ !” දොර අසල සිටි දැරිය හඬ නැගුවා. “පොට්ටි එනවා !”

හදිසියේම නිහඬ බවක් ඇති වුණා. පිටත කොරිඩෝර් ඔස්සේ ඔවුන්ගේ පන්ති භාර ගුරුතුමිය එන ඉක්මන් හා සැහැල්ලු පා හඬ ඇසුණා. දැරියෝ නැඟිට සෘජුව ඉදිරිය බලා සිටියා. ඇය පන්තිය තුළට පැමිණ නිස සැලුවා. “ඔයාලා වාඩි වෙන්න !”

වාඩ්ගන් ඔවුන් නිහඬව බලා සිටියා. නම් ලැයිස්තුවක් ගත් ඇය අලුත් දැරියන්ගේ නම් ලකුණු කළා. අනතුරුව ඇය හමා ඉදිරිපිට ඇති උදෙසාගිමත් මුහුණු දෙසට හැරුණා.

“හොඳයි” ඇය කතා කළා. “පිහිනන්න, ටෙනිස් ගහන්න, වාරිකා යන්න, ඇවිදින්න වගේ නුගාක් දේවල් නියෙන ගිම්හාන වාරය තමයි හොඳම. ඒත් මේ වාරය විනෝදයට විතරක්ම නියෙන කාලයක් කියලා වැරදියට හිතන්න එපා. එහෙම නැහැ. මහත්සියෙන් වැඩ කරන්නත් ඕනෑ. ඔයාලා ටික දෙනෙක් ලබන වාරයේ විභාගයට ලියනවා. හොඳයි, මේ වාරයේ හොඳින් වැඩ කළොත් ලබන වාරයේ විභාගය ලේසි වෙයි. ගණන් නොගන්නොත්

මම දන්නවා අනිවාර්යයෙන්ම ලබන වාරයේ කන්කෙඳිරි ගාන්න වෙනවා”

ගුරුතුමිය දිගටම කතා කළා. “මේ වාරයේ මොළේ නැති අය ඉඳිසි කියලා මම හිතන්නේ නැහැ” ඇය කිව්වා. “ඇත්තෙන්ම, මම අලුත් ළමයි ගැන එතරම් දන්නේ නැති වුණක් මොළේ පාවිච්චි කරන්නේ නැතිව පන්තියේ අන්තිම වුණත් මම බකින්නේ නැහැ.... ඒත් හොඳ ඔච්චක් තියෙද්දින් අන්තිම වෙනවා නම් මගෙන් නුගාක් දේවල් අහගන්න වෙයි. මම කියන දේ තේරෙනවා නේද ?”

“ඔව්” දැරියෝ වැඩි පිරිසක් උනන්දුවෙන් පිළිතුරු දුන්නා. ගුරුතුමිය මද සිනාවක් පෑ අතර ඇගේ උදෙසාගිමත් මුහුණ මොහොතකට බැබළුණා. “හොඳයි, දැන් අපි වැඩ පටන් ගනිමු. සෑම ළමයෙකුටම නියෙන්න අවශ්‍ය දේවල් ලැයිස්තුවක් මේතැන තියෙනවා. මොනවා හරි දෙයක් අඩු කෙනෙක් ඉන්නවා නම් එයා කැතරින්ට හමුවෙන්න. පන්ති නායිකාවගෙන් පාඩම අවසානයේ ඒවා ඉල්ලා ගන්න. ඒකට විනාඩි දහයක් දෙන්නම්”

ඉක්මනින්ම පාඩමක් ඇරඹුණා. ඒ ගණිතය වූ අතර අලුත් දැරියන්ගේ තත්ත්වය බලා ගැනීමට හා මුළු පන්තියටම එකට වැඩ කළ හැකි ද යන්න බලා ගැනීමට ගුරුතුමිය ප්‍රශ්න පත්‍රයක් දුන්නා. එය ඉතා පහසු බව ඩැරල්ට පෙනුණ ද වෙස්සය මත තම රන්වන් කෙස් කළඹ විදහා ගත් ගොන්ඩොලින් දැඩි ලෙස කන් කෙඳිරි ගාන්නට වුණා.

“මොකද ගොන්ඩොලින් ?” අනුකම්පා විරහිතව පොට්ස් ගුරුතුමිය ඇසුවා.

“අපේ ආයා, මිස් වින්ටර්, මේ විදිහට ගණන් හදන හැටි කියා දීලා නැහැ.” ගොන්ඩොලින් වැලපුණා. “එයා වෙනස් විදිහකට මේවා ලියන්නේ.”

“දැන් ඔයාට මගේ ක්‍රමය ඉගෙන ගන්න වෙනවා.” පොට්ස් ගුරුතුමිය කිව්වා. “ආ ගොන්ඩොලින්.... ඇයි අද උදේ කොණ්ඩය පිරුවේ නැත්තේ ?”

“මම පිරුවා...” තම ලොකු නිල් ඇස් දල්වා බලමින් ගොන්ඩොලින් කිව්වා. “මම හොඳට පිරා ගත්තා. මම හතළිස් සැරයක්....”

"හරි, මට විස්තර එපා....." ගුරුතුමිය කිවවා. "ඔයාට පත්තියට එන්න බැහැ. විවේකයෙන් පස්සේ කොහොත ගන්න"

"ගොතන්න !" ගොන්ඩොලින් කෙඳිරිගාන අතපොදා දැරියෝ සිතා හඬ නැගුවා. "ඒත් මම කවදාවත්....."

"ඒ ඇති." පොට්ස් ගුරුතුමිය කිවවා. "කොණ්ඩය ගොන්ඩොලින් නියා ගන්න බැරි නම් ඊළඟ නිවාඩුවෙන් පස්සේ සිද්ධ වෙයි කොණ්ඩය කොටට කපන්න."

ගොන්ඩොලින් කොතරම් හිතියට පත්වී ද යත් වැඩනගා සිතා නොවී සිටීමට නොහැකි වුණා.

"මම ඕක කිව්වා !" පොට්ස් ගුරුතුමිය යමක් ලියා කපලාල්ල දෙසට හැරුණු වහාම ඇලිසියා කෙඳිරුවා. කෝපය ඇ දෙස බැලූ ගොන්ඩොලින් මුහුණ ඇදකර ගත්තා.

උදය කාලය ගතවී ගෙන ගියා. විවේකය එළඹී අතර දැවැන්ත තමන් කැමති තැන්වල සෙල්ලම් කිරීමට පිටතට ගියා. සමහර කෙටි වේලාවක් ටෙනිස් ක්‍රීඩා කිරීමට පිටියට දිව්වා. ඩැරල් ඇලිසියා සමග යාමට කැමති වුවද ඇය සිටියේ බෙට්ටි සමග. ඔවුන් තුන්වැන්නෙන් අවශ්‍ය නොවනු ඇතැයි ඩැරල් සිතුවා. ඇය අති අලුත් දැරියන් දෙස බැලුවා. තමන් නොහඳුනන ඔවුන් දෙදෙනා දැනටමත් මිතුරියන් වී ඇති බව පෙනුණා.

සැලි හෝප් හුදෙකලාව තණ පලස මත වාඩි වී සිටි ඇය ඇගේ මුහුණින් කිසිදු හැඟීමක් ප්‍රකාශ වූයේ නැ. ඩැරල් ඇ වෙත ගියා. "ඔයා මැලෝරි ටවර්ස් ගැන මොකද හිතන්නේ ?" ඇසුවා. "මම හිතන්නේ අපූරුයි කියලා"

සැලි හිස ඔසවා බැලුවා. "තරක නැහැ" ඇය කිවවා.

"පරණ ඉස්කෝලෙන් අස්වෙන්න වුණ එක ගැන දුක ද ඩැරල් ඇසුවා. "ඇත්තටම මට මැලෝරිවලට එන්න ආශාව තිබුණා. ඒත් යාච්චෝ දලා එන්න බැරිවයි හිටියේ. ඔයාටත් යාච්චෝ දලා එන්න දුක හිතෙන්න ඇති"

"මට එහෙම යාච්චෝ හිටියේ නැහැ" සැලි කල්පනාවෙන් යුතුව කිවවා. එය අමුතූ යැයි ඩැරල්ට සිතුණා. සැලිගෙන් යමක් දැන ගැනීම දුෂ්කර වුණා. ඇය විනිතව ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දුන්න ද කිසිදු ප්‍රශ්නයක් ඇසුවේ නැහැ.

"මෙයා මගේ යාච්චෝ කර ගන්න මම හිතන්නේ නැහැ" අවසානයේ ඩැරල් සිතුවා. "දෙවියනේ, මෙන්න ගොන්ඩොලින් ! එයා හිතනව ද කොණ්ඩය ගොතලා කියලා ? අවුල් වෙලා විකරයි"

"මගෙ කොණ්ඩය හරි ද ?" ඇය දුක්මුසු ස්වරයකින් ඇසුවා. "මම ගොතන්න හැදුවා. මිස් පොට්ස් මට ඕනෑ විදිහට කොණ්ඩය කියා ගන්න දෙන්නේ නැති එක මොන තරම් තරක ද ? මම එයාට කැමති නැහැ"

"ඉන්න, මම ගොතලා දෙන්න" නැඟිටිමින් ඩැරල් කිවවා. "මට ජේන්නේ ඔයා කොණ්ඩය ගොතන්නේ කොහොම ද කියලා දන්නේ නෑ වගේ, ගොන්ඩොලින්"

ඉක්මනටත්, දක්ෂ ලෙසත් දිගු රන්වන් කෙස් කළඹ කරල් දෙකකට ගෙතු ඇය ඒවායේ අග කුඩා පිත්ත පටි කැබලි දෙකකින් ගැට ගැසුවා.

"ඔන්න !" කී ඇය හොඳින් බලා ගැනීමට ගොන්ඩොලින්ට රවුමක් කැරකෙව්වා. "දැන් හුඟක් ලස්සනයි...."

බුම්මාගත් ගොන්ඩොලින්ට ඩැරල්ට ස්තූති කිරීමටත් අමතක වුණා. සැබැවින්ම ඇය වඩාත් ලස්සනට පෙනුණා. "මොන තරම් තරක් වෙලා ද ?" ඩැරල් සිතුවා. "මට සැලි යාච්චෝ හැටියට එපා වගේම ගොන්ඩොලින්වත් එපා. එයාගේ මෝඩ සෝබනකම යන්න දෙකක් දෙන්න හිතෙනවා"

සිතුව නාද වූ අතර දැරියෝ තම තමන්ගේ පන්ති බලා දුවන්නට වුණා. ඩැරල් ද ඒ සමග දිව්වා. තම පන්ති කාමරය ඇති තැන ඇයට මතක තිබුණා. ඇය තම පන්තියේ බොහෝ දෙනෙකුගේ නම් මතක තබා ගැනීමට සමත්ව තිබුණා. මැලෝරි ටවර්ස් හුරුපුරුදු තැනක් වීමට ඇයට වැඩි කලක් ගත නොවනු ඇත.

ඩැරල් ඉක්මනින්ම පරිසරයට හුරුපුරුදු වීමට පටන් ගත්තේ ඇය දැරියත්ගේ නම් පමණක් නොව ඔවුන් සෑම දෙනෙකුටම කොරතුරු පත්ති නායිකාව පැමෙලාගෙන් දැනගත්තා. පත්ති ලාබාලම දැරිය වූ මේරි ලෝව්ගේ සිට සියලු දෙනා ගැන සෑම දේ දැන සිටියා.

මේරි ලෝව් බියපත් මියෙක් ලෙස ඇයට පෙනුණා. දැරිය මියත්ව, කුරුමිණියන්ට, අකුණු හඬට, රාත්‍රියේ ඇසෙහි ගබ්බෙවලට හා අඳුර වැනි දහසකුත් දේවලට බියක් ඇතිව ඇසිනා මේරි ලෝව්, ඇයට බියපත් විශාල දෑසක් තිබීම පුද්ගලික නොවෙයි.

ඩැරල්ගේ නිදන කාමරයේ දැරියෝ දස දෙනෙක් සිටියා කලබල නැති පත්ති නායිකාව කැතරින්, නොතික්මුණු කඩා ඇති ඇලිසියා, අලුත් දැරියන් වූ ඩැරල්, සැලී හා ගොන්ඩොලින අනපේක්ෂිත යමක් දී කුළුට් අශ්වයෙකු මෙන් පසුපසට පතිත බියපත් දෑසකින් යුතු මේරි ලෝව්.

පත්තියේ නිතරම පළමුවැනියා වන, ගණිතය හා සංගීතය දක්ෂ අරුම පුද්ගල අයිරින් ද එහි සිටියා. එහෙත්.... ජීවිතයේ සාමාන්‍ය දේවල් ගැන ඇය මොන තරම් අඥාන ද ! පොතක නැති වූයේ නම් ඒ අයිරින්ගේමයි. වැරදීමකින් වැරදී වේලාවක අනුන්ගේ පත්තියකට ගියා නම් ඒ අයිරින්මයි. වරක් චිත්‍රකර කාමරයට ගොස් එහි වාඩි වූ ඇය ලිනි ගුරුතුමිය එනතුරු පැහැයෙන් කල්මැරූ බවට කතාවකුත් තියෙනවා.

"ඒත් කවුරුවත් ආවේ නැත්තේ ඇයි කියලා නොසිතා කොහොමද ඔයා එතරම් වෙලාවක් එතැන ඉඳගෙන තිටියේ ?" කැතරින් ඇසුවා. "මොනවද ඔයා කල්පනා කර කර තිටියේ ?"

"පොට්ටි දුන්න ගණන් ගැන මම හිත තිතා තිටියා. එව්වරයි තම උපැස් යුවල තුළින් දිලිසෙන දෑස්වලින් යුතුව අයිරින් කිව්වා."

"ඒක අපූරු ගණනක්... දෙකුත් විදිහකින් හදන්න පුළුවන්. ඔන්න..."

"ඔ..... ගණිතය නම් එපා." ඇලිසියා කෙඳිරිගැවා. "අයිරින් ඔයා නම් මොව්වියක්"

එහෙත් අයිරින් එසේ නොවීය. ඇය පාසලේ සිටි දක්ෂම සිසුවියක් වූ අතර නිතර ඇගේ සිත ගැඹුරු දේවල් ගැනම කල්පනාවේ තිබූ හෙයින් එදිනෙදා ජීවිතයේ සාමාන්‍ය දේවල් ඇයට අමතක වන බවක් පෙනුණා. ඇයට විනෝදකාමී හැඟීමක් ද තිබුණ අතර ඇත්තෙන්ම භාසාප්තක දෙයක් සිදු වූ විට අතිමහත් ලෙස සිතා හඬ දෙන ඇය පොට්ස් ගුරුතුමියගේ ද කේන්තිය ඇවිස්සුවා.

මෙලෙස සමහර විට ඇයව සිතහවට පොලඹවන්නේ හා පත්තිය අවුල් කරන්නේ ඇලිසියායි.

අනික් දැරියන් තිදෙනා වූයේ ස්කොට්ලන්තයෙන් පැමිණි විනෝදකාමී ජීන් නම් පාසලේ නොයෙක් සමිති සමාගම්වල හා සමාජ සේවා කටයුතුවල මුදල් ගනුදෙනු සඳහා දක්ෂ දැරිය; මැහුම් ගෙතුවලට දක්ෂ නිසා නිතර මම්සලිගේ සිත් ගත් ඉගෙනීමට දක්ෂ එම්ලි හා කිසිදු වැඩකට උනන්දුවක් නොදක්වන බව පෙනුණ හෙයින් සෑම තැනකදීම කොන් වන හා මේ නිසාම නිතර ලජ්ජාශීලී වූ වියලිවී නම් දැරියයි. පත්තියේ අඩක් පමණ වියලිවී සිටින බවක් හෝ දැන සිටියේ නැහැ.

ඒ දැරියෝ දසදෙනායි. ඔවුන් සමග දවස් කිහිපයක් පමණක් සිටීමෙන් අනතුරුව තමා ඔවුන් වසර ගණනක් සිට දැන හඳුනාන බවක් ඩැරල්ට හැඟුණා. නිතර අයිරින්ගේ මේස් ඇකිලි පහළට එන බව ඇය දැන ගත්තා. තම ස්කොට් උච්චාරණයෙන් සැර පරුෂ ලෙස ජීන් කතා කරන ආකාරය ඇය දැන ගත්තා. මම්සලිගේ උනන්දුවට හා හැඟීම්වලට අවිඥා සහගතව සලකන නිසා මම්සලි ජීන්ව අප්‍රිය කරන බව ඇය දැන ගත්තා. ජීන් කිසි දින, කිසි දෙයකින් තෘප්තිමත් වූණේ නැහැ.

බොරු මවාපෑම්වලට, කෝමල ලෙස හැසිරීමට, සුසුම්ලාමට හෝ කෙනෙකුට සෙනෙහස දැක්වීමට ඇලිසියාට කාලයක් තිබුණේ නැහැ. ඩැරල් මෙන්ම ඇය ද සෘජු ප්‍රතිපත්තිවලින් යුතු වුවද

එකම කාරුණික වුවේ නැහැ. කමාට රිසි පරිදි ඇය අවශ්‍ය සහනය හා තදුරු ලෙස කටයුතු කළ හෙයින් ගොන්ඩොලින් වැනි සේ ඇයව පිළිතුල් කළ අතර මේරි ලෝව් වැනි අය ඇයට සියත් දැක්වූවා. ඩැරල් ඇයට දැක්වූයේ මහත් ඇල්මක්.

"එයා හැම තිස්සෙම විනෝදෙන්" ඩැරල් සිතන්නට වුණා. "එයා ඉන්න හැතක පාච්චක් නැහැ. මටත් ඒ වගේ සතුටින් ඉන්න පුළුවන් නම්. එයා කතා කරද්දි හැම කෙනෙක්ම, තරක දෙයක් වුණත්, අහගෙන ඉන්නවා. ඒත් මම මොනවා හරි කියන්න හියොත් කවුරුත් අහන්නේ නැහැ. මම ඇලිසියාට කැමති වුණාට එයා බේරි එක්ක යාළු වුණ එකට මම කැමති නැහැ. එයාට යාළු වෙන්න තිබුණේ මාත් එක්ක" ඇය සිතුවා.

සෑම කෙනෙක්ම පන්ති නායිකා පැමෙලාට ද ගරු කරන බව පෙනුණා. ඇය දක්ෂ මෙන්ම පොතේ පතේ දැනුමෙන් යුතු වුණා. ඒ වන විට ද ඇය පොතක් ලියමින් සිටින බවට කතාවක් තිබුණා. එය පළමු පන්තියේ දැරියන්ගේ උදෙසාගය වැඩි කරන දෙයක් වුණා. රචනාවක් හෝ ලිවීම ඉතා අසීරු වූ අතරේ පොතක් ලිවීම හැන කවර කතා ද !

ඩැරල් ඉක්මනින්ම අනෙක් පන්ති කාමර ගැන ද දැන ගත්තා. උතුරු දෙසින් ආලෝක වූ විත්‍ර කාමරය ඇය දැන ගත්තා. ලඝු ඔංචිල්ලා, උස් බංකු හා ගුදිරි සහිත ක්‍රීඩාගාරයට ඇය ඇසුම් කළා. යම් බියක් ගෙන දෙන පෙනුමක් සතු විද්‍යාගාරයේ තවම ඇයට ඉගෙන ගැනීමට අවස්ථාවක් ලැබී තිබුණේ නැහැ. ඇය ක්‍රීඩාවලට දක්ෂකම් දැක්වූ නිසා ක්‍රීඩාගාරය ඇයට කදිම තැනක් ලෙස පෙනුණා. අශ්වයකු සේ ජවසම්පන්න හා වඳුරෙකු සේ කම් දිගේ බඩගාන ඇලිසියා ද, ඇය මෙන්ම ක්‍රීඩාවට ඇලුම් කළා. මේරි ලෝව්ට බල නොකළේ නම් ඇය කිසිම කටයුත්තකට සහභාගී නොවන්නට තිබුණා.

06

ඩැරල්ට හොඳ ඔප්වක් තිබුණු අතර එය පාවිච්චි කිරීමට ද ඇය ඉගෙන තිබුණා. පන්ති වැඩ ඇයට ඉතා පහසු බවක් දැනුණ අතර රචනා වැනි දැවල දී ඇය බොහෝ දෙනෙකුට ඉදිරියෙන් සිටියා. ඇයට සතුටක් දැනුණා.

"මම හිතුවා පරණ ඉස්කෝලෙට වඩා හුඟාක් මහත්සි වෙලා වැඩ කරන්න වෙයි කියලා" ඇය තනිව සිතුවා. "ඒත් එහෙම නැහැ. ගණිතයට තමයි මම දක්ෂ නැත්තේ. මටත් අයිරින්ට වගේ ගණිතයට දක්ෂ වෙන්න පුළුවන්නම්. එයා හිතෙත් කරන දේවල් මට ලියලවත් කරන්න බැහැ"

මෙසේ පළමු සතියට දෙකට පසු ඩැරල් සැහැල්ලුවට පත් වූ අතර ඇය තම වැඩ ගැන එතරම් වද වූණේ නැහැ. ඇලිසියා මෙන්ම ඇය ද මඳක් පන්තියේ විනෝද වීම ආරම්භවා. තම දඟ වැඩවලට උදව් දීමට කෙනෙකු සිටීම ගැන ඇලිසියා දැඩි සේ සතුටට පත් වුණා.

බේට් හිල් ඇලිසියාට වඩා එතාට හියා. ඇයව වැළකීමට යමෙක් නැතිදැයි විටෙක ඩැරල් පුදුමයෙන් සිතුවා. බේට් හා ඇලිසියා කවටකම් කළ ගුරුවරියන් දෙදෙනෙක් සිටියා. එක් අයෙක් මම්සලි වූපොත්ට, අනිත් කෙනා මැහුම් වැඩත්, සමහර විට රාත්‍රී සුදානම් පන්තිත් ගත් වැඩි කලබලයක් නැති ගුරුතුමියක් වූ ඩේවිස් ගුරුතුමිය. බේට් හා ඇලිසියා ඇයට කපටිකම් කරන බවට ඇය කිසි දින සැක කළේ නැහැ. මම්සලිට එය අවබෝධ වුවද සියල්ල විඳ දරාගෙන සිටියා.

"මම්සලිගේ මේසයට බේට් සුදු මියෙක් දාපු හැටි ඔයා අහල තියෙනවා ද ?" ඇලිසියා ඇහුවා.

"අහිංසකයා, උඟට එළියට එන්න බැරිව තිටියේ. හදිසියේම උඟ ගැස්සිලා වැටුණේ තිත්ත කුඩුව උඩට. උගේ හොම්බ කුප්පි කටේ හිර වුණා. මම්සලිට කලත්තේ නොහැදුණා විතරයි"

"එය මොනවාද කළේ?" ඇඬී උනන්දුවෙන් ඩැරල් ඇසුවා.
"එය පස්සෙන් බල්ලෝ සියක් එළවනවා වගේ පන්තියෙන්
එළියට දිව්වා" ඇලිසියා කිවවා. "එයා ගියාට පස්සේ අපි මිය
ගලීලා තේනා. බෙට් උඹ කොලර් එක අස්සේ හංග ගත්තා. මම සලී
ආපසු ඇවිදින් අපට මියව හොයන්න කිව්වා. එතැන මියෙන්
හිටියේ නැහැ. ඉතින් මම සලී හිතුවේ ඒක එයාගේ ඇස්වල දෝෂයක්
කියලා!"

"අනේ මමත් හිටියා නම්" ඩැරල් සුසුම් හෙළවා. "ඇලිසියා
විහිළු වැඩක් කරන්නකෝ..... ගණිතය පන්තියේ දී මොනවා හරි
දෙයක් කරන්න ඔයාට බැරිද ? මස් පොට්ස් ගණිත පාඩමේ දී
මගේ පස්සෙන් පන්නනවා. මොකක් හරි කරනවා නම් එයා මාව
අහහරියි"

"මොනවා ! පොට්ටියේ පන්තියේදී විහිළු කරන්න !" ඇලිසියා
අවඥාවෙන් කිවවා. "මෝඩ වෙන්න එපා. පොට්ටි ඕනෑම එකකට
මවුයි. එයාට ගොනාට අන්දන්න බැහැ !"

"හරි.... එහෙනම් මම සලීගේ පන්තියේ දී" ඩැරල් ආයාචනා
කළා. "මම මම සලීට කැමතියි. ඒත් තවම එයාට තරහා ගිහි
ඉන්නවා ඇකලා නැහැ. අනේ, එයාගේ පන්තියේ දී විහිළුවක්
කරන්නකෝ"

ඩැරල් තමාට වඩාත්ම අගය කරන රසිකාවිය ලෙස
ඇලිසියාට දැනුණා. ඇයට යමක් සිතා ගැනීමට අවශ්‍ය වුණ
නළල රැලි ගන්නවා ගත් ඇය තදින් කල්පනා කරන්නට වුණා.

බෙට් ඇයට උනන්දු කළා. "සෑම හරි, රොජර් හරි, ඩික් හරි
ගිය වාරයේ කරපු දෙයක් ඔයාට මතක් කරන්න බැරිද ?" ඇය
ඇසුවා. ඇය ඩැරල් දෙසට හැරුණා. "ඇලිසියාගේ සහෝදරයෙක්
කුන් දෙනාම යන්නේ එකම ඉස්කෝලෙට" ඇය කිවවා. "වොග්
කියලා ගුරුවරයෙක් ඉන්නවා..... කොහොම වුණත් ඒක තමා
කොල්ලො එයාට කියන නම.... එයා හරිම මෝඩ නිසා කොල්ලො
කොලොප්පම් කරලා පැන ගන්නවා"

රොජර්, සෑම හා ඩික් වැනි සොයුරන් තමාටත් සිටින්නේ
තමා යැයි ඇයට සිතූණා. එහෙත් ඇයට සිටියේ සොහොයුරියක්
මණයි.

"ගිය වාරයේ රොජර් කරපු හොඳ කවටකමක් තියෙනවා."
හදිසියේම ඇලිසියා කිවවා. "මම හිතන්නේ අපිටත් කරන්න
පුළුවන්. ඔයයි. බෙට්යි උදව් කරන්න ඕනෑ. ඩැරල්"

"ඔ.... කරන්නම්" ඩැරල් කිවවා.

"මම කන් ඇහෙන්නේ නැති විදියට ඉන්නම්" ඇලිසියා
කිවවා.

"ඔ.... ඇලිසියා, අසුරු වැඩක්. ඔයා බිහිරි විදියට ඉන්න.
අපි ඕනෑම දෙයක් කරන්නම්. මම සලීගේ පන්තියේ දී ඒක කරමු"

ඇලිසියා මම සලීව රවටන්නට යන බව ආරංචි වූ පළමු
පන්තිය මහත් සතුටට පත්වුණා. ආපසු පාසලට පැමිණීමෙන් ලද
සොම්නස වියැකෙමින් තිබුණා. තවත් විනෝදයක් ලැබීමට ඇරයෝ
සුදානම්ව නොඉවසිලිමත් වුණා.

"දැන්" ඇලිසියා කතා කළා. "මම සලී කියන දේවල් වැරදියට
ඇහෙන විදියට මම බොරු කරනවා..... ඔයා ඒක හයියෙන්
කියන්න ඕනෑ ඩැරල්, ඊළඟට බෙට් ඔයා, ඊට පස්සේ පන්තියේ
අතින් අය.... හරිද ? අපි පොඩි සෙල්ලමක් කරමු."

මේ කිසිත් ගැන සැකයක් නොසිතූ මම සලී ඊළඟ උදයේ
දීප්තිමත් සිතාවකින් මුව සරසාගෙන පළමු පන්තියට ආවා. එය
ගිම්හානයේ සුන්දර දවසක්. ඇයට අලුත් ඥාති පුත්‍රයකු ලැබී ඇති
බව දන්වමින් එදින ලිපි දෙකක් ද නිවසින් එවා තිබුණා. පෙරදින
හොඳින් ස්නානය කර අලුත් කොණ්ඩා කටුවක් ද පැලඳ සිටි ඇය
සතුටු සිතින් පසුවුවා.

ඇය සතුටින් ඉපිලී පන්තිය සියරා බැලුවා. "ඔ.... මගේ
හොඳ ළමයි !" ඇය කිවවා. "අපි අද හොඳම හොඳ ප්‍රංශ පාඩමක්
කරන්නයි යන්නේ හරිද ! අපි දෙවැනි පන්තියට වඩා හොඳ
වෙන්න ඕනෑ."

ප්‍රංශයේ සිටින තම පවුලෙන් ආරංචියක් ලද විට තම
ආදරණීය පවුලේ උදවිය ගැන කතා කිරීම මම සලීට කිසිසේත්
තවතා ගත නොහැකි වුණා. ජොසපින් අක්කා හා ඉවෝන් නෑතා.
ලුවිස් මස්සිනා ගැන වැඩි වැඩියෙන් කියද්දී ක්‍රියා පද හෝ ලිංග

සෙද ගැන කියවුණේ අඩුවෙන් නිසා දැරියේ නිතර ඇයට අනුකූල
දුන්නා. එහෙයින් මම දුන්නේ ආති පුත්‍රයා ගැන කියා
දැරියේ සතුටින් අසා සිටියා.

"එයාගේ නම ජෝන්..... හරිම හුරුමුහුරුයි" මම සලකා
යම් දුරකතන දැරුවාගේ තරම පෙන්වුවා. "දැන් හුරුමුහුරු
කියන්න යොදන ප්‍රංශ වචනය කියන්න. කාටද කියන්න පුළුවන
?"

කන පිටුපසට අකක් ද තබාගෙන හැකිතාක් දුර
වෙස්කයෙන් ඉදිරියට නැමුණු වි දැඩි අවධානයකින් සවන් දෙමින්
විලාසයක් දක්වමින් ඇලිසියා වාඩි වී සිටියා. මම සලකා ඇවිදුණා
නැද්ද ? හුරුමුහුරුයි කියන්න බලන්න"

"මොකක් ද ?" දැනම දෙකත් පිටුපසින් තබාගෙන ඇලිසියා
විනිතව ඇසුවා.

චැරල්ට් තදින් නිතර යන්න ආවා. ඇය දැඩි කරගත් මුහුණ
තබා ගැනීමට වෙහෙසුණා.

"ඇලිසියා ! මොකද වෙලා තියෙන්නේ ?" මම සලකා කැමැත්ත
"ඔයාට ඇහෙන්නේ නැද්ද ?"

"මොකට ද මම ඇහෙන්නේ ?" එහෙම එකක් නැහැ
මම සලකා "මඳක් මව්න වූ බවක් දක්වමින් ඇලිසියා කිවවා.

යමෙක් සිනහා නැඟුව ද ඉක්මනින් එය යටපත් කර ගත්තා.

"මම සලකා ඇහුවේ 'ඇහෙන්නේ නැද්ද ?' කියලා" චැරල්ට්
හඬින් එය ප්‍රතිරාවය කළා.

"චැහෙන්නේ ?" පෙරටත් වඩා මව්නයෙන් ඇලිසියා ඇහුවා.

"ඇහෙන්නේ නැද්ද ?" සෙල්ලමට එක් වෙමින් බෙට් ඇසුවා.
මුළු පන්තියම එයට එකතු වුණා. "ඇහෙන්නේ නැද්ද ?"

මම සලකා මෙසයට පහරක් දුන්නා. "ළමයි ! අමතක වුණා ද
පන්තියේ එහෙම කැගහනවා ද ?"

"මම සලකා සමහර වෙලාවට ඇලිසියා සිතට
කෙනෙකුට කතා කරන අයුරින්ම මම සලකා සිටියා. "එයාට කතේ
අමාරුවක් ඇති."

"ඔ... ටව් !" තමාට ද නිතර කතේ අමාරුව හැදෙන නිසා
කතේ අමාරුවක් ඇති ඕනෑම කෙනෙකුට අනුකූලව දක්වන
මම සලකා සිටියා. ඇය ඇලිසියාට බේරිහන් දී කතා කළා.

"ඔයාගේ කන රිද්මක් කියෙනවා ද ?"

"ඉදලක් ? මට ඉදල් එයා මම සලකා ඇලිසියා පිළිතුරු දුන්නා.
"ඉද මම නෙමෙයි මිදල අතුගන්නේ"

අයිරින්ට මෙය තවත් ඉවසිය නොහැකි වුණා. ඇය සිනහ
හඬින් පුපුරද්දී ඉදිරියේ සිටින දැරියේ උඩ විසිවුණා.

"තවත්වනවා" මම සලකා ද උඩගොස් කැමැත්ත. "ඒ මොක ද
? ඇය අයිරින් අමුතු විදිහට ශබ්ද කරන්නේ. මම ඒවට කැමති
නැහැ"

"කිවිසුම් යද්දී කරන්න දෙයක් නැහැ මම සලකා" නැවත
කිවිසුමක් පිට කරන්නට මෙන් තම මුහුණ අත් ලේන්සුවේ ඔබා
ගනිමින් අයිරින් ගොත ගසමින් කිව්වා. සිනහව තදකර ගැනීමට
වෙහෙසෙන ඇයගෙන් නොයෙක් අමුතු ශබ්ද නැගෙන්නට වුණා.

"ඇලිසියා" දහකාරිය වෙතට නැවත හැරෙමින් මම සලකා කතා
කළ අතර එකවරම දැන දෙකත් පිටුපසට කර අල්ලා ගත් ඇලිසියා
උනන්දුවෙන් ඇහුමකින් දෙන බවක් පළ කරමින් නළල රැළි
නංවා ගත්තා. "ඇලිසියා, ඉදල් ගැන නොවෙයි. මට කියන්න
ඔයාට හෙම්බිරිස්සාව තියෙනවා ද කියලා"

"හම්බිරිස් නම් නැහැ. අබ තමයි සැන්ටිවිටලට හොඳ"
මම සලකා තවත් අසරණ කරමින් ඇලිසියා පිළිතුරු දුන්නා.

"මම සලකා ඇහුවේ හෙම්බිරිස්සාව, හම්බිරිස් නොවෙයි" චැරල්ට්
යටිහිරියෙන් කැමසා කිව්වා.

"දන්නවානේ..... හෙම්බිරිස්සාව" උදව් කිරීමට ඉදිරිපත්ව
බෙට් හඬනවා. "ඔයාට හෙම්බිරිස්සාව ද ?"

“ඔයාට හෙමබිරිස්සාව ද ?” පන්නියම හඬනාගුවා. එය ප්‍රශ්න කළ අත්වැල් ගායනයක් මෙන් වුණා.

“ඕ.... හෙමබිරිස්සාව. පැහැදිලිව කියන්න තිබුණානෙ. එහෙනම් මට ඇහෙනවා” ඇලිසියා කිව්වා. “ඔව්.... මට හෙමබිරිස්සාවක් තිබුණා, ඇත්තමයි”

“අන්න..... ඒක තමයි කන්වලට බලපාන්නේ” මම්සලි කිව්වා. “කොයි කාලෙ ද ඒක හැදුණේ ඇලිසියා ?”

ඩැරල් එම ප්‍රශ්නයම හැකි උපරිම හඬින් කී අතර බෙට් ද එයම තවත් මහ හඬින් කිව්වා. “කවදාද හෙමබිරිස්සාව හැදුණේ ?” පන්නියම පුහුණු කළ කලෙක මෙන් ඇසුවා.

“ඕ, මට කවදාද හෙමබිරිස්සාව හැදුණේ ? අවුරුදු දෙකකට ඉස්සර” ඇලිසියා කිව්වා. අයිරිත් නැවත වතාවක් මුහුණ අත් ලේන්සුවේ ඔබා ගත්තා. මම්සලි තරහින් බැලුවා.

“මේ අහිංසක ළමයාට ප්‍රංශ පාඩම් කරන්න කිව්වට වැඩක් නැහැ” මම්සලි කිව්වා. “ඇලිසියා ජනේල ළඟ ඉර අව්වට ගිහින් ප්‍රංශ පොත කියවා ගන්න. ඔයාට අපි කියන වචනයක් ඇහෙන්නේ නැහැ”

කිසිවක් නැසුණු බව පළ කරමින් ඇලිසියා යමක් විමසීමට මෙන් ඩැරල් දෙස බැලුවා. ඩැරල් ගුරුතුමිය කී දෙය යටිගිරියෙන් කෑගසා කිව්වා. හඬනගා සිනාසීමට බෙට්ට කොතරම් දැඩි ආශාවක් ඇතිවීද යත් ඇයට මම්සලි කී දෙය කෑගසා කීමට නොහැකි වුණා. එහෙත් පන්නියේ සෙසු පිරිස මහත් ආශාවෙන් එය ප්‍රතිරාවය කළා.

“ඔයාට අපි කියන වචනයක්වත් ඇහෙන්නේ නැහැ” ඔවුන් එක හඬින් මොර දුන්නා.

දොර විවෘත වී හදිසියේම කෝපාවිෂ්ට පොට්ස් ගුරුතුමිය පන්නියට එබුණා. යාබද දෙවැනි පන්නි කාමරයේ සිටි ඇය පළමු පන්නියේ සෝෂාව කුමක්දැයි සිතා ගැනීමට අපොහොසත්ව සිටියා.

“මම්සලි, බාධා කළාට සමාවෙන්න. මේ ළමයි ප්‍රංශ පාඩමේ

දී ඒ තරම් හයියෙන් කැහැන්න ඕනෑ ද ?” ඇය ඇසුවා.

“ඕ, මිස් පොට්ස්, මට කනගාවුයි. ඒත් ළමයි කැහැන්න කතා කළේ මට නොවෙයි. ඒ මේ අහිංසක ඇලිසියාට” මම්සලි පැහැදිලි කළා.

පොට්ස් ගුරුතුමිය දැඩි විමනියට පත් වූ බවක් පළ කළා. ඇය ඇලිසියා දෙස බැලුවා. ඇලිසියාට අපහසුතාවයක් දැනුණා. ඇය හැකි පමණ අහිංසක බවක් පළ කළා. එහෙත් බේට් හෝ ඇලිසියා අහිංසක බව පළ කරන හැම විටකම පොට්ස් ගුරුතුමිය දැඩි අවධානයකින් යුතු වුණා.

“ඒකේ තේරුම මොකක් ද මම්සලි ?” පොට්ස් ගුරුතුමිය සැරෙන් ඇසුවා. “ඇලිසියා හදිසියේම බිහිරි වෙලා ද ? එයා උදේ හොඳට හිටියනේ”

“එයා දැන් හොඳටම බිහිරියි” මම්සලි සහතික කර කියා සිටියා. පොට්ස් ගුරුතුමිය ඇලිසියා වෙත නියුණු බැල්මක් හෙළුවා.

“විවේකයේ දී මාව හමුවෙන්න ඇලිසියා” ඇය කිව්වා. “මට ටිකක් කතා කරන්න ඕනා”

වචන හඬනගා ප්‍රතිරාව කිරීමට තරම් කිසිවෙක් නිර්භීත නොවූ නමුත් මම්සලි උපකාරයට ඉදිරිපත් වුණා. ඇය ඇලිසියාට කැහැසා කතා කළා.

“මිස් පොට්ස් කියනවා, ඔයාට.....!”

“මම කියපු දේ කැහැන්න කියන්න කරදර වෙන්න එපා, මම්සලි” මිස් පොට්ස් කිව්වා. “ඇලිසියා නොවැරදීම එයි. මම එකොළහට බලාපොරොත්තු වෙනවා ඇලිසියා. අනික මම කතා කරද්දි කරුණාකරලා නැඟිටින්න”

රතු පැහැයෙන් ගිනිගත් මුහුණින් යුතුව ඇලිසියා නැඟී සිටියා. පොට්ස් ගුරුතුමිය පන්ති කාමරයෙන් පිට වූ අතර ඇය දොර වැසුවේ සෙමින් නොවෙයි. දොරවල් මත හඬින් වසන අයට මම්සලි කැමති වුණේ නැහැ.

“ඕ.... මේ දොර. මගේ ඔළුව පැළෙන්න එනවා” ඇය කිව්වා.

"මිස් පොට්ස් හොඳයි, දක්ෂයි. ඒත් එයාට ඔළුවෙ කැක්කුමක් නැහැ මට වගේ...."

"නැහැ කනේ කැක්කුමක්" ඩැරල් මැදිහත් වුණා. එහෙත් කිසිවෙක් කැකිරි පළන සිතා හඬ නැගුවේ නැහැ. පොට්ස් ගුරුකුමියගේ පැමිණීම හා ඇගේ බිහිසුණුකම නිසා ඔවුන්ගේ ප්‍රමෝදය ඇල්මාරි කිටුණා.

ඇලිසියා තම කන් අමාරුව ගැන තවදුරටත් කතා කළේ නැහැ. පොතක් ගත් ඇය ජනේලය අසල හිරුළුයේ වාඩි වී, පොට්ස් ගුරුකුමිය නැවත නොපැමිණෙනු ඇතැයි හැඟීමෙන් යුතුව සිටියා. තම රහස්‍යමෙන් යමක් ඇයට ලැබෙන බව ඇය සිතුවා. ඇ ගැන තවදුරටත් සැලකිල්ලක් නොදැක්වූ මමසලි සියලු ප්‍රංශ ක්‍රියාපද නිවැරදිව වර නැගීමට හැකි අයෙකුට සොයා ගැනීමට නොහැකි වීමෙන්, පන්තියට ඇතුළු වීමේදී ඇ සතු වූ ප්‍රියමනාප බව පහව ගොස් පන්තියට අපල කාලයක් උදා වුණා.

විවේකය සඳහා සිනුව නාද වූ පසු ඇය පන්තියෙන් පිටව ගියා. දැරියෝ ඇලිසියා වටා රොක් වුණා. "ඕ.... ඇලිසියා, මට හිතාවෙලා පණ යන්න ආවා. අපරාදේ පොට්ටි ආවේ.... ඔයා ලොකු අමාරුවක වැටෙයි ද ඇලිසියා ?"

"ඩැරල් වහලෙ උඩ යන්න කැගැහුවා" අයිරින් කිව්වා. "හිතා නොවී ඉන්න ගිහින් මාව පුපුරන්න ආවා"

"මම ගිහින් පොට්ටි කියන්නේ මොනවා ද කියලා අහගෙන එන්නම්" ඇලිසියා කිව්වා. "අපරාදේ, එයා දෙවැනි පන්තියේ ඉන්නවා කියලා මට අමතක වුණා.... මම ගිහින් එන්නම්"

ඇලිසියාට හොඳ බැණුමකුත්, වැඩිපුර අභ්‍යාසයකුත් උැඩිණා. ඇය පොට්ස් ගුරුකුමියගේ කාමරයෙන් පිටතට එත්ම මුණහැසුණේ මමසලි.

"මිස් පොට්ස් හමුවෙන්න ගියා ද ඇලිසියා ?" තමා අසන දෙය සමහර විට ඇලිසියාට නැසෙනු ඇතිදැයි සැක සිතමින් මමසලි ඇසුවා.

"ආත්....ඔව්, ස්කූනියි මමසලි" කී ඇලිසියා ඉක්මනින් ඉවතට යා නැවුවා. ඇතට යන ඇ දෙය මමසලි බලා සිටියා. හරි අමුතුවයි. ඇ කී දෙය ඇලිසියාට හොඳින් ඇසී තිබුණා. එහෙතම කනේ අමාරු එතරම් ඉක්මනින් සුව වෙනවා ද ? දැස කුඩා කරගත් මමසලි නොසැලී බලා සිටියා. කාමරයෙන් පිටතට පැමිණි පොට්ස් ගුරුකුමිය ඇව දැක්කා.

"ඇලිසියා තවත් රෝග ලක්ෂණ පෙන්නුවොත් මා ළඟට එන්න" පොට්ස් ගුරුකුමිය නුරුස්සනා හඬකින් කිව්වා. "මට එක වතාවෙන් සුව කරන්න බැරි වෙයි"

ඇය පිටතට පා නැවුවා. මමසලි තදින් හුස්ම ගත්තා. "නරක කෙල්ල.... ඇලිසියා මාව රවට්ටලා" මමසලි තමාටම කියා ගත්තා! "ඔබ බොරුවක් කරලා! ආයෙත් නම් කවදාවත් මම රැවටෙන්නේ නැහැ. නරක කෙල්ල"

පන්තිය පිළිගත් නායිකාව වූ බෙට්ටි හා ඇලිසියා ඩැරල් සමග මිතුරුදමක් ගොඩනගා ගත් ආකාරයට ගොන්ඩොලින් රූපය කළා. කෙසේ වෙතත් ඩැරල් ද ඇය මෙන්ම අලුත් සිසුවියක්. එමෙන්ම ඇය, ගොන්ඩොලින්ට වඩා ලස්සන මෙන්ම කදිම සිරිත් විරිත්වලින් යුතු වුණා.

ඇය සැලී හෝප් කෙරෙහි විශ්වාසය තැබුවා. "මම කැමති නැහැ හැම තිස්සෙම ඩැරල් රිවර්ස් මුදුනා වෙන්න හඳුනවාට.

මියා කැමති ද ?" ඇය සැලිගෙන් ඇසුවා. "එයා හරි
කියලා හිතාගෙන ඉන්නේ ! ඇලිසියා බේරී එක්ක පැහැරා එයා
කිව්වත් මම යාළුවන්ගේ නැහැ"

සැලි එතරම් උනන්දුවක් නොදැක්වුවද ගොන්ඩොලින්ට
තැනුවේ නැහැ. ඇය දිගටම ඩැරල් ගැන මැසිවිලි නැගුවා. "ඒ
හිතාගෙන ඉන්නේ එයා හරිම ආනවත්තයි, පුදුම විදියට වෙහි
සෙල්ලම් කරන්න පුළුවන්, පිහිනන්න දක්ෂයි කියලා. වෙලාවක
මට හිතෙනවා එයා වගේ දෙගුණයක් මම දක්ෂයි කියා
පෙන්වන්න"

"ඉතින් ඇයි නොකරන්නේ ?" වෙහෙසට පත් සැලි ඇසුවා.
"ඒ වෙනුවට මියා කරන්නේ ඒ වගේ දෙගුණයක් තරකයි කියා
හැම කෙනාටම පෙන්වන එකනේ"

ගොන්ඩොලින්ගේ හිත රිදුණා. ශාන්තව සිටින කුඩා සැලි
හෝල් වගේ කෙනෙක් එහෙම දෙයක් කියන හැටි, සැලිව මැද
යන ආකාරයේ බැල්මක් ඇය හෙළවා.

"හොඳයි" ගොන්ඩොලින් උදාරම් ලෙස කිව්වා. "මම මියා
පෙන්වන්නම් සැලි, මම ඉස්සර උත්සාහ කළේ නැහැ. ඒ තරම්
දෙයක් කරන්න ඕනෑ කියලා මට පෙනුණේ නැහැ. මට මැලි
ටවර්ස්ටලට එන්න වුවමනාවක් තිබුණේ නැහැ. අම්මට මියා
වුණේ නැහැ. තාත්තා තමයි මාව එව්වේ. ආයත් එක්ක
අපූරුවට වැඩ කරගෙන තිටියා. මෙතැන වැදගත්කමක් කියෙන
කියලා හිතූණක් දැනුත් මට හොඳට වැඩ කරන්න පුළුවන්"

මෙතැනට පැමිණි ඇලිසියාට මෙම අමුතු කතාව ඇසුණේ
ඇය හඬනගා සිනාසුණා.

"මියාට ටෙනිස් ගහන්න බැහැ. පිහිනන්න බැහැ. කකුලේ වැඩ
විකක් ගැවේද්දි කැගහනවා. මියාට තවම දොළොස්වර්ෂ
වත්කරෙත් බැහැනේ බබෝ ! ඒත් කරන්න පුළුවන් දේවල් කරලා
පෙන්වන්න තව කයිවාරුත් ගහනවා. මියාගේ මය ලොකු
හින්දා මියාට කිසිම දෙයක් කරන්නත් බැහැ, පුළුවන් වෙන්න
නැහැ"

සැලි ද හඬනගා සිනාසුන අතර ගොන්ඩොලින්ට කරගා
ගියා. ඒ දෙන්නටම අතුල් පහර දෙන්නට තරම් ඇයට සිතූණා.
එහෙත් ඇගේ ආයා, මිස් වින්ටර්, ඇයට කියා තිබුණේ පුංචි තේන්නා
මහත්මියක් අතපය වීසි නොකරන බවයි. කෙසේ වෙතත්
ඇලිසියාට අතුල් පහරක් දීම හයානක විය හැක.

මුහුණ දික් කරගත් ගොන්ඩොලින් ඉවතට පා තැබුවා. "අනේ,
ගොන්ඩොලින් මේරි !" ඇලිසියා මහ හඬින් කතා කළා. "අම්මාගේ
හුරතලී, තාත්තාගේ පුංචි පැංචි, මිස් වින්ටර්ගේ වස්තුව, ඒත් කිසිම
දෙයක් තවම හරියට කර ගන්න බැහැ"

එදින සවස් යාමයේ දැරියෝ පිහිනුම් තටාකයේ විනෝද
වෙමින් සිටියා. තටාකයේ එක් අන්තයක සිට අනෙක් අන්තයට
හරස් අතට ඇලිසියා දිය යටින් පිහිනා ගොස් ආපසු පිහිනුවා.
සියලු දෙනා ඇයට අත්පොළසන් හඬ දුන්නා.

"මියා කොහොම ද ඒ තරම් වෙලාවක් හුස්ම අල්ලා ගෙන
ඉන්නේ ?" ඩැරල් කැගසා ඇසුවා. "මටත් පුළුවන් නම් ! ආයෙක්
කරන්න, ඇලිසියා හොඳ හුස්මක් අරගෙන"

"මේ සැරේ නම් කතට හොඳටම වතුර ගියා !" තදින් හිස
වනමින් ඇලිසියා කිව්වා. "කන් අතුල් වැටිලා. ඒක හරි ගියාම
කිමිදෙන්න ඕනා"

ඇය ගුර පිහිනුම්කාරියක් මෙන්ම දක්ෂ කිමිදුම්කාරියක් ද
වුණා. ගොන්ඩොලින් ඊර්ෂ්‍යාවෙන් යුතුව නොගැලුරු ඉසව්වේ
අතපය ගසමින් හිටියා. ඇලිසියා වඩා දක්ෂ ලෙස තමාට
පිහිනීමටත්, කිමිදීමටත් හැකි බව ඇය සහතිකවම දැන සිටියා.
තමුත් ඒ අප්‍රසන්න ආරම්භය මගහැර ගැනීමට හැකි නම් පමණයි.
පළමුව දැනෙන සීතල ඇය මහත් සේ පිළිකුල් කළා. ජලයේ
ගිලීම ඇයට දැරිය නොහැකි වුණා. තමා ගිලී නාසයට වතුර ගිය
කලක මෙන් ඇය මුවින් දිය වැගුරන්නට වුණා.

ඇයට වඩා දුර්වල තව එක් අයෙක් පමණයි හිටියේ. ඒ
අහිංසක මේරි ලෝව්. කවුරුත් මේරි ලෝව්ට කවටකම් කළේ
නැහැ. එය බිය වූ කුඩා පුස් පැටවකු රිදවීමක් වගේ වුණා. ඇය
තමා අසලම අතපය ගසමින් සිටිනු ගොන්ඩොලින් දුටු අතර

තමාට වඩා මේරි ලෝව් බියක් දක්වන බවක් ඇති ඇය බලවතෙක් ලෙස හැඟුණා.

මේරි ලෝව් සම්පයට ගිය ගොන්ඩොලින් ඇයට පැන ඇයව ජලයේ ඔබා ගත්තා. මේරි ලෝව්ට කැමැත්තක් නැත. ඇය මුළු වීර කරද්දී මුළු තුළ වීරාණා. ඇය දිව් රැක ගැනීමට මෙන් දැගුණවා. ඇගල්ලේ ඇති ගොන්ඩොලින් සිතා සිටී කාලයටත් වඩා තවුරු ලෙස තමා ජලයේ ඔබාගෙන සිටියා. ඇගේ උරහිසට තදින් පහරක් දුන් ඇතුණ වටයි ඇය ඇයව අත්හැරියේ.

ඇය හැරී බැලුවා. ඇය කෝපය නිසා තදබල ගැහෙමින් ඇ දෙස බලා සිටියේ ඩැරල්. "නපුරි !" ඩැරල් කැපකළා. "මම බලාගෙන තමුසේ අනිංසක මේරි ලෝව්ව වතුරේ ඔබාගෙන දන්නවා ද එයා කොයි තරම් බය වෙලා ද කියලා. තමුසේ රිකෙන් එයාට හිල්ලවලා මරනවා"

ඇය මේරි ලෝව් දිය මතුපිටට ඇද ඔසවා අල්ලා ගත් ඇය කහිමින් හුස්ම අල්ලා ගැනීමට වෙහෙසෙද්දී මුහුණ පෑවා වූ ඇය හිසුණු ලුණු වතුර ප්‍රමාණය නිසා අසනීවා වූ ආසන්නව සිටියා.

සෙසු ඇරයෝ කලබලය ඇති ස්ථානයට පිහිනා එන්නට ගත්තා. කෝපයෙන් වෙච්චන හඬින් ඩැරල් නැවත ගොන්ඩොලින්ව ඇමතුමා. "විනාඩියක් ඉන්නවා. මම කමුසෝ වතුරේ ඔබනවා ගොන්ඩොලින්. එතකොට මොන වගේ ද සිංහ තේරෙයි"

මේරි ලෝව් හැකි උපරිම ශක්තියෙන් ඩැරල්ගේ සිරුර එල්ලී සිටියා. ඩැරල්ගේ හඬෙහි වූ කෝපය නිසා බියට පත් ගොන්ඩොලින් මෙම තර්ජනය ඩැරල් හෝ අන් අයෙකු ක්‍රියා නගනු ඇතැයි සිතා ඉක්මනින් තටාකයෙන් පිටතට යාම සැරසුණා. ඇය තටාකයට ඇති පියගැට පෙළ වෙත ගියා.

ඇය පඩියකට ගොඩවත්ම වැලපෙන මේරි ලෝව් ඇලිසියාට හාර කළ ඩැරල් ඇ වෙතට වේගයෙන් ආවා.

"මම කමුසෝ වතුරේ ඔබන්නේ නැහැ... බයගුල්ලි !" ඇය කැගැසුවා. "එක් තමුසේ වගේ අයට සලකන්න ඕනෑ හැටි පෙන්වන්නම් !"

තදින් අතුල් පහර හතරක් දෙන හඩ සමග ගොන්ඩොලින් වේදනාවෙන් කැගසන හඩ ඇසුණා. ඩැරල්ගේ ශක්තිමත් ඇති හස්තයෙන් වතුරෙන් ගොඩට යාමට සැරසෙන ගොන්ඩොලින්ගේ සිරුරේ හැකි සෑම තැනකටම ඩැරල් හැකි වේර යොදා පහර දී තිබුණා. පහර දීමේ හඩ පිස්තෝලයක උණ්ඩ පිටවන හඩට සමාන වුණා.

"හේයි, ඩැරල් !" සයනාගාර නායිකාව කැකරින්ගේ හඩ නැඟුණා. "ඕක නවත්වන්න ! මොනවා ද හිතාගෙන ඉඳුනේ. ගොන්ඩොලින් අතහරින්න"

හිනගත් දෙනෙකින් යුතු ඩැරල් හැරී කැකරින් දෙස බැලුවා. "කවුරු හරි ගොන්ඩොලින් බයගුල්ලිට පාවහන් උගන්වන්න ඕනෑ නැද්ද ?"

"ඔව්, ඒත් ඔයා නොවෙයි" කැතරින් කලබලයකින් කොහොත් කිවවා. "ඔය විදිහට ගහන්න ගිනිත් ඔයා වැරදි කරන්න ඔයා ඔයා ගැන මට ලැජ්ජයි"

"මවත් ඔයා ගැන ලැජ්ජයි !" කාගෙන් මහත් විස්මයට පත් වූවා. "පත්තියේ නායිකාව මම වුණා නැතිව ගොන්ඩොලින් වගේ අයට පිහිනන්නේ කොහොම ද, කිමිදෙන්නේ කොහොම ද, අතින් අයට පාවුළුවේ ඉන්න දෙන්න කොහොම ද, කියලා උගන්වලා ඉවරයි. හරිද ?"

ඩැරල් කෝප වී සිටිනු මින් පෙර කිසිවෙක් දැක තිබුණේ නැහැ. ඔවුන් මහත් වූ දෙනෙකින් බලා සිටියා.

"ගොඩට යනවා" කැතරින් අණ කළා. "යනවා, ගොඩට හොඳ වෙලාවට විවර කෙනෙක් මේක දැක්කේ නැත්තේ"

තවමත් වෙවිලමින් සිටි ඩැරල් ගොඩට ආවා. තම කුඩා දමා තිබූ තැනට ගිය අය එය දවටා ගත්තා. හදවත ගැහෙකු අතරේ අය ගල් තලාව ඔස්සේ යන්නට වුණා. පිළිකුල් සහගත ගොන්ඩොලින් ! නපුරු කැතරින් ! නිරිසන් මැලෝරි ටවර්ස් !

එහෙත් ගල්තලාව නැග පාසල් වන්නට ඇතුළු විටම ඇති කුඩා ගේට්ටුව අසලට යන්නටත් පෙර ඩැරල්ගේ කෝපය සම්පූර්ණයෙන් පහව ගොස් තිබුණා. ඇගේ සිත කැලඹිල්ලෙන් යුතු වුණා. ඇය එසේ හැසිරුණේ කෙසේ ද ? ඇය තම කෝපය පාලනය කර ගැනීමට සම්පූර්ණයෙන්ම අදහස් කරගෙන තිබූ අතර කුඩා කල දී මෙන් නොව දැන් ඇය කෝපයේ ගිහිඳු පිටතට ඒම වළකා ගත යුතුව තිබුණා.

බොහෝ සේ දමනය වූ ඩැරල් ආපසු පාසලට ගොස් තෙහා මාත්තු කර ඇඳුම් මාරුකර ගත්තා.

ඇඳුම් මාරු කරන කාමරයේ කවුරුන් හෝ ඉහළට අදිමින් සුසුම්ලනු ඩැරල්ට ඇසුණා. ඒ කවුරුන්දැයි දැක ගැනීමට ඩැරල් ඒ දෙස බැලුවා. ඒ තම කලවයේ තද රතු පාටින් ඉල්පි ඇති පාරවල් ගේක පීඩිතව පරීක්ෂා කරමින් සිටි ගොන්ඩොලින්. ඒ ඩැරල් පහර දී තිබූ තැන්. ගොන්ඩොලින් හඬනගා ඉකිගැසුවා.

"මම අම්මට ලියලා යවනවා" ඇය සිතුවා. "එයා මේ පාරවල් දැක්කා නම්..... මේ ඩැරල්ගේ ඔක්කොම ඇඬලි පාරවල් මේතැන පෙනෙනවා"

ඩැරල් පසුපසින් පැමිණෙද්දී ඇය උඩ විසිවුණා. "ගොන්ඩොලින් මම කරපු දේ ගැන මට කතාගාවුයි. ඇත්තටම. මට හුඟක් තරක විදිහට තරහා ගිය නිසා මාව පාලනය කර ගන්න බැරි වුණා"

එවැනි ස්වාභාවික සමාජ ඉල්ලීමක් පිළිගැනීමට තරම් ගොන්ඩොලින් උදාර වූවේ හෝ දයාබරිත වූයේ නැත. පිරුර සෘජු කරගත් ඇය දුගඳ හමන පිළිකුල් යමක් දෙස බලන කලක මෙන් ඩැරල් දෙස බැලුවාය.

"ඔයා කතාගාවූ වෙනත් ඕනෑ තමයි !" ඇය අවලන සහගතව කිවවා. "මම අම්මට ලියලා යවනවා. මැලෝරි ටවර්ස් ලිව්සි ඔය වගේ හැසිරෙනවා කියලා එයා දැනගත්තොත්, එයා මාව කඩදාසි මේහාට එවන්නේ නැහැ !"

නිවාසයේ ඉතිරි වූ දැරියෝ උනන්දුවෙන් හා විමසීමකින් යුතුව සිටින බව දැන ගන්නා කලා.

"සාන්ත ධර්මය නිසා කුඩුව වගේ හිටපු ඩැරල් ඒ වුණද අතපය විසි කරයි කියලා කාටද හිතන්න පුළුවන් වුණේ ?"

"එයාට මුරුණු වෙන්න දෙන්න බැහැ, කැතරින්, එයා නපුරුයි"

"කැතරින්, මයා මේ ගැන මොනවා හරි කරන්න ද ඉන්නේ?"

මේ වන විට නවාසයෙන් පිටතට පැමිණ සිටි කැතරින්ගේ ශාන්ත මුහුණ රතු වී කලබලකාරී පෙනුමක් ගෙන තිබුණා. ඇය ඩැරල්ට බොහෝ සේ ඇලුම් කර තිබුණා. එමෙන්ම දැන් එයා නිමේසයකින් ඇයට ඩැරල් ගැන තිබුණේ වෙනස් වූ අදහසක් ඇලිසියා ද ව්‍යාකූලව සිටියා. කනිත් වතුර පිටවන ලෙස ඇය හිස දෙපසට වනමින් සිටියා. ඩැරල් එතරම් කේන්තිකාරියක් බව කවුරුත් නම් සිතුවෝ ද ?

"උතුරු කුලුනේ ළමයි, ඇලුම් ආගන්ත වහාම පොදු කාමරයට එන්න" අන්තිමේ දී කැතරින් තම සුපුරුදු ශාන්ත හඬින් කිව්වා. දැරියෝ එකිනෙකා දෙස බලා ගත්තා. පළමු පන්තියේ රැස්වීමක් ගොන්ඩොලින් හා ඩැරල් ගැන විය හැකි යැයි ඔවුන් සිතුවා. ගල් තලාව ඔස්සේ දුව ගිය ඔවුන් හඬනගා කතා කරමින් ඇලුම් මාරුකර ගන්නා කාමරයට වැදුණා. ගොන්ඩොලින් හෝ ඩැරල් හෝ එහි සිටියේ නැහැ.

තම කකුලේ වූ රතු වැවරි පහර්වලට යමක් ආලේප කර ගැනීමට ගොන්ඩොලින් සයනාගාරයට ගොස් තිබුණා. ඇයට සැබැවින්ම යමක් ගල්වා ගැනීම අවශ්‍ය නොවුවද මෙය ලොකු සිද්ධියක් කර පෙන්වීමට ඇය අදහස් කරගෙන සිටියා ! නිතරම ඇය ඩැරල්ට ඊර්ෂ්‍යා කළ අතර ඩැරල්ට එරෙහිව යමක් කිරීමට

මෙය අවස්ථාවක් කර ගැනීමට ඇය මහත් සතුටින් සිටියා. ඩැරල්ගේ සමාව ගැනීම ඇයට වචනයක් හෝ කීමට තරම් වැදගත් දෙයක් වුණේ නැහැ.

උතුරු කුලුනේ අනෙක් දැරියෝ සියලු දෙනා, ඔවුන් අට දෙනෙක්, පොදු කාමරයට රැස්වුණා. ඩෙස්කයක් මත වාඩිගත් කැතරින් වටපිට බැලුවා.

"මම හිතන්නේ මයාලා දැනටමත් අපි හැමෝම ඩැරල්ට කැමති වුණාට අද එයාගේ හැසිරීම අපිට අනුමත කරන්න බැහැ" ඇය පවත් ගත්තා.

"අනේ කැතරින්, එයාට කරදර කරන්න ටො !" මේරි ලෝව්ගේ සියුමැලි කට හඬින් කියවුණා. "එයා මාං ගලිලා මැරෙන එකෙන් බේරුවා. ඇත්තටම"

"එහෙම වෙන්න බැහැ" කැතරින් කිව්වා. "මයාව හිල්වලා මරන්න තරම් ගොන්ඩොලින් මෝඩියක් නොවෙයි. එයාට පිහිනන්න බැහැ කියලා අනිත් අය කරන විහිළු නිසා එයා තරහින් ඉන්න ඇති"

ඩැරල් විරවරියක් බව මේරි ලෝව්ට දැඩිව අවබෝධ වී තිබුණා. ඇය සැබැවින්ම ගිලි මැරෙන්න යන තරමට දිය යට දී මහත් හිංසනයට ලක්ව තිබුණා. එවැනි විවිධ ඩැරල් ඇගේ පිහිටට පැමිණ තිබුණේ, එවැනි අයෙකුට කැතරින් අකරුණාවත්තව සලකන්නේ කෙසේ ද ? තමාට නිර්හිතව හා බියකින් තොරව ඩැරල්ට පක්ෂව කතා කිරීමට හැකි නම් යැයි සිතමින් කරදරයට පත් වූ හා කුතුහලයෙන් පිරි මුහුණින් යුතුව වාඩි වී සිටි මේරි ලෝව් තව දුරටත් කතා කිරීමට උත්සාහ කළේ නැහැ. ඇයට වෙනත් කිසිවක් කියාගත නොහැකි වුණා.

"මම හිතන්නේ" අයිරින් කතා කළා. "කැතරින්ට කැගහපු එකට ඩැරල් එයාගෙන් සමාව ගන්න ඕනෑ. එහෙම නොකළොත් අපි එයා එක්ක ආශ්‍රයක් නැහැ. සතියක් යන තුරු අපි එයා එක්ක කතා කරන්නේ නැහැ. මට පුදුමයි ඩැරල් ගැන"

"හරි, මම හිතන්නේ එයා ගොන්ඩොලින්ගෙහුත් සමාව ගන්න ඕනෑ" කැතරින් කිව්වා.

"ගහපු පාරවල්වල සද්දේ කපාකේ අතින් කෙළවරද
ඇහුණා ! මගෙන් සමාව ගන්නවට වඩා ඒක වැදගත්"

"වැරල් කොහේද දන්නේ නැහැ. වැරල් සමාව ගන්න කියලා කලබලයක් කළොත් තමයි වැඩේ. එයා කවුද
කේන්තියෙන් ඉන්නවා නම් එයාට කතා කරන එක අමාරු වෙයි.
එයා ගැන කියන්නවත්, ආශ්‍රය අතහරින්නවත් මම කැමති නැහැ.
මට හිතාගන්න බැරි එයාට ඒ තරම් කේන්ති යනවා ද කියා
එකයි"

ඇගේ එම කතාව අවසන්වත්ම දොර විවර වී වැරල් ඇතුළු
පැමිණියා. බැරෑරුම් පෙනුමින් යුතුව වාඩි වී සිටින ඇරියන්
ඇය පුදුම වුණා. ඇගේ භාත්ත බව දැක මව්වයට පත්ව ඇය
යමක් කීමට කැනරින් සැරසුණා.

එහෙත් ඇය වචනයක් හෝ කීමට පෙර වැරල් තොකා
ඇ වෙතට පියමං කළා. "අර විදිහට ඔයාට කැගහපු එකගැන
හුඟක් කතාගාපු වෙනවා" ඇය තරමක් අපහසුවෙන් කිව්වා. "ඒ
මම කොහොම කළා ද මම දන්නේ නැහැ. මම හිතන්නේ ම
හුඟක් තරහ ගියා"

කැනරින්ගේ හුළං බැස්සා. වැරල් වෙන රවා බලනු වෙනුවට
ඇය මද සිතාවක් පෑවා. "ඒකට කමක් නැහැ" තරමක් අපහසුවෙන්
ඇය කිව්වා. "ඔයාට තරහා ගිය බව මම දැක්කා. ඒත් වැරල්"

"ඒක මගේ ලොකු අඩුපාඩුවක්" තමා ගැන ලැජ්ජා වූ විට
සෑම වරකම කරන පරිදි තම නාසය අතුල්ලමින් වැරල් කතා
කළා. "මගේ තරහා, මම කියන්නේ.... නිතරම එහෙම තමයි
මේක තාත්තගෙන් ආව පුරුද්දක්. ඒත් එයාට තරහා යන්නේ
නැහැ. මම කියන්නේ එයාට තරහා යන්නේ ඒකට ලොකු හේතුවක්
නියෙනවා නම් විතරයි. මම එහෙම නැහැ. සුළු මෝඩකම්වලට
මට තරහා යනවා. මම නරකයි, කැනරින් ! ඒත් මම හිත හදාගෙන
හිටියේ මැලෝරි ටවර්ස්වලට ආවට පස්සේ මම ඒක පාලනය කලා
ගන්නවා කියලා. මම ඒ හින්දමයි ගොන්ඩොලින්ගෙන් සමාව ගන්නේ
ඒත් හැබැයි එකක් ගොන්ඩොලින් වගේ ඊර්ෂ්‍යාකාරයින්ට
අහිංසකයින්ට රිදවන්න දෙන්න බැහැ"

වැරල් කාමරය වෙතට එන විට නූරුස්සනා බැල්මෙන් හිරි
ඇරියෝ මේ වන විට ඇයට මහත් ඇල්මෙන් යුතුව සලකන්නට
වුණා. මෙහි සිටින්නේ වැරදිකාර, වැරද්ද පිළිගන්නා හා ඒ ගැන
කතාගාපු වන කෙනෙකි. එමෙන්ම ඇය එයට සමාවට කැපු
නොකියයි. එවැනි අයෙකුට ඇසුම් කළ නොහැක්කේ කාට ද ?

ගොන්ඩොලින් දොර විවෘත කර රූපසෙන් මැදට වදින
රණකාමියෙකු ලෙස ඇතුළුව පිවිසුණා. වරල මුදාහැර සිටු හෙයින්
රන් සඵවක් සේ එය ඇගේ උරහිස මත විසිදුණා. තමා කෙනෙකුගේ
ප්‍රීඩාවට ලක් වූ සුරංගනාවියක ලෙස ඇය සිතා සිටින බවක්
පෙනුණා.

වැරල් අවසන් වශයෙන් කී වචන ඇසී තිබුණ ඇය මුහුණ
රතු කරගෙන සිටියා. "ගොන්ඩොලින් වගේ ඊර්ෂ්‍යාකාරයින්ට
අහිංසකයින්ට රිදවන්න දෙන්න බැහැ !" ඇයට ඇසුණේ එයයි.

"ඔ..... ගොන්ඩොලින් ආයෙත් කවුරුහරි එක්ක පොර
අල්ලන්න ඕනෑ නම් ඔයා එක්ක හැප්පෙන්න පුළුවන් කෙනෙක්
නෝරා ගන්න" තරමක තද ස්වරයකින් කැනරින් කිව්වා. "දැන්
මගේ මේරි ලෝව්ට කරපු දේ වැරදියි කියලා එයාගෙන් සමාව
ගන්න. ඔයා එයාව හොඳටම බය කළා. වැරල් ඔයාගෙන් සමාව
ගන්න නිසා ඔයාගේ ටික ඔයාට හොඳින්ම කරන්න පුළුවන්"

"ඔ.... වැරල් මගෙන් සමාව ගන්නා කියලා කිව්වද එහෙමම"
ගොන්ඩොලින් කිව්වා. "හරි, ඒක සමාව ගැනීමක් කියලා මට තම
කියන්න බැහැ"

"බොරුකාරි !" විමතියට පත් වැරල් කිව්වා. ඇය ඇරියන්
වෙතට වහා හැරුණා. "ඇත්තමයි !" ඇය කිව්වා. "ඔයාලට මාව
හරි ගොන්ඩොලින්ව හරි විශ්වාස කරන්න වෙනවා. ඒත් මම
සමාව ගන්නා අවංකවම"

කැනරින් වැරල්ගේ කෝපය වැඩෙන මුහුණින් ඉවතට ගත්
දෙනෙකින් ගොන්ඩොලින්ගේ අවදානම මෝදු වන මුහුණ වෙතට
යොමු කළා. "අපිට ඔයා විශ්වාසයි" ඇය භාත්තව කිව්වා. ඇගේ
හඬ නැවත දැඩි වුණා. "දැන්, ගොන්ඩොලින්, අපි ඉදිරිපිටම, අපිවත්
ඇහෙන්න..... කරුණාකරලා මේරි ලෝව්ට කියන්න තියෙන දෙයක්
කියන්න."

සමාව ගන්නා ලෙසට ගොන්ඩොලින්ට බල කෙරුණා. ඇය කිසිවක් කියන්න අවශ්‍ය නොවුණි. අනෙක් අය ඇ වෙතට නො යොමුකරගෙන සිටින නිසා එසේ කිරීමට සිදු වූ හෙයින් ඇය ගොත ගසමින් වචන කිහිපයක් ආයාසයෙන් පිට කළා. ජීවිතයේ කිසි දිනක කිසිවකට සමාව නොගෙන තිබුණ නිසා ඇය එය කිරීමට කිසිසේත් කැමැත්තක් තිබුණේ නැහැ. එතැන් පටන් ඇය ඩැරල්ට වෙර කළා..... එමෙන්ම ඇය අඟුන මීරි ලෝව පිළිකුල් කළා.

ඇය කාමරයෙන් පිට වුණේ ඇසේ කඳුළු පුරවාගෙන. පිටවත්ම කවුරුත් සැනසුම් සුසුමක් හෙළුවා. "හරි, ඒක ඉවර වුණ එක ලොකු දෙයක් !" සංවේදී අවස්ථා පිළිකුල් කළ අයිරින් කිව්වා. "මම සංගීත කාමරයට යනවා. මේ කලබලයෙන් පස්සේ සංගීතය කිවුණොත් හොඳයි කියලා මට හිතෙනවා"

තමාගේ සැනසීමට පියානෝව වාදනය කිරීමට ඇය සංගීත කාමරය බලා පිටත් වුණා. තමා වාදනය කරන තනුව හැර අනෙක් කිසි දෙයක් ඇගේ මතකයට නොහැරගෙන ඇත. එහෙත් සෙසු අයට කිසිවක් පහසුවෙන් අමතක කළ නොහැකි වුණා. ඩැරල් කේන්ති ගැනීම දැකීම හොඳ දෙයක් නොවුණ ද, ගොන්ඩොලින් ඉන් යස පාඩමක් ඉගෙන 'ගත් බව සැවොම සිතුවා.

තරාකයේ සිද්ධියෙන් හොඳ හොඳ දේවල් සිද්ධ වුණා. පළමුව, තම ස්වාමියා හමුවූ සුනඛයෙකු නැවත හැර නොයන ආකාරයට මේරි ලෝව් ඩැරල් යන යන තැන පස්සෙන් වැටුණා. ඩැරල්ගේ අතට පයට හැම දෙයක්ම කරදීමට ඇය සූදානම්ව සිටියා. ඇය ඇගේ ඩෙස්කය අස්පස් කළා. ඇය ඇගේ කණ්ණාඩි මේසයේ ලාවිවුව පවා පිළිවෙළට සැකසුවා පමණක් නොව සෑම දිනම ඇඳ ද සකසා දීමට ඉදිරිපත් වුණා.

එහෙත් ඩැරල් එවැනි දේකට කැමති වුණේ නැහැ. "එපා" ඇය මේරි ලෝව්ට කිව්වා. "මගේ දේවල් මමයි කර ගන්නේ. ඇයි ඔයා මගේ ඇඳ හදන්නේ ? ඔයා දන්නවා අපි හැමෝම අපේ දේවල් කර ගන්න ඕනෑ කියලා. මේරි ලෝව් මෝඩ වැඩ කරන්න එපා"

"නැහැ" ඇගේ විශාල ඇස් දෙක තවත් ලොකු කර බලමින් මේරි ලෝව් කිව්වා. "මම හදන්නේ ටිකක් ඔයාට කළයුතු සලකන්න, ඩැරල්.... ඒ....ඒ මාව ගිලෙන එකෙන් බේරා ගන්නට"

"මෝඩ වෙන්න එපා." ඩැරල් කිව්වා. "ඔයා ගිලෙන්න ගියේ නැහැ. ඇත්තටම මම දන්නවා. ඒක කොහොම වුණත්, මම ගොන්ඩොලින්ට හොඳ පාරවල් ටිකක් දුන්නා. එව්වරයි"

ඩැරල් කී දෙයින් සුළු හෝ බලපෑමක් ඇති වුණේ නැහැ. මේරි ලෝව් ඇයට සෙනෙහස දැක්වීමේ අඩුවක් වුණේ නැහැ. නිහර යමක් කර දීමට කුරුමානම් අල්ලමින් සිටියා. තම ඩෙස්කයට දමා ඇති වොක්ලට් ඩැරල්ට හමුවුණා. ඇගේ කණ්ණාඩි මේසය උඩ මල් දැමූ කුඩා බඳුනක් ඇයට හමුවුණා. එහෙත් ඉන් ඇය සිත රිදී කිටුණා. ඇයට යහපතක් වන මිත්‍රත්වයක් මේරි ලෝව්ගේ සිත තුළින් පැන නගින බවක් ඇය දුටුවේ නැහැ. මේරි ලෝව් ඉතා දුර්වල කෙනෙක්. ඇයට ශක්තිමත් කෙනෙකු අවශ්‍ය වූ නිසා ඩැරල් ඇයට හමු වූ කදිම කෙනා වුණා.

මේ ලෝවගේ අවධානය ගැන අනෙක් දැරියෝ අසා විහිළු කළා.

"බඳු පැටික්කි අදත් මයාට වලිය වැනුවා ද ?" ඇලියා ඇසුවා.

"මටත් ලාස්...ස...න මල් මේසය උඩින් කියලා දෙන්න කෙනෙක් ඉන්නවා නම් !" අයිරින් කිව්වා.

"ඒ වගේ මෝඩ විකාරවලට ඩැරල් කැමති හැටි" මේරි ලො බොළඳ ලෙස ඩැරල්ට සෙනෙහස පානු ඊර්ෂ්‍යාවෙන් බලා සිටි ගොන්ඩොලින් කිව්වා.

"එයා කැමති නැහැ" කැතරින් කිව්වා. "ඒක මයාට පෙනෙන්නෙ"

තමාක සිද්ධියේ ඊළඟ ප්‍රතිඵලය වූයේ දිගු වේලාවක් දිය යුතු පිහිනීම නිසා ඇලියියා බිහිරි වීමයි. එය දිගු කලක් පවතින බවට බවත් නොවන බව ඇලියියා දැන සිටියා. හදිසියේම ඇගේ දෙකේ තුළ අගුල් වැටුණු බවක් දැනුණ අතර පෙර දී මෙන් ඇයට හොඳින් ඇසුණේ නැහැ. එහෙත් මේ අතරම එය ඉතා හිත රිදවන සුන් කාරණයක් වූවේ වරක් බොරුවට බිහිරි වූ බව ඇගවූ නිසා ඇත්තෙන්ම බිහිරි බවට පත්වූ විට මම්සලී කුමක් කියනු ඇතිදැයි සිතීමයි.

පන්තිය පිටුපස අවසාන ජෙළියේ වාඩි වීමට සිදුවූ ඇලියියාගේ අවසානාව වුණා. පිටුපස පෙළෙහි වුවද, සාමාන්‍ය ඇසීමක් ඇති අයට එය ප්‍රමාණවත් වුවද තත් "හිරිවී" ඇත් ඇලියියාට ගුරුවරියන් කියන දේට ඇහුම්කන් දීම අතිශය දුෂ්කර වුණා.

කාරණය තවත් දරුණු වූවේ එදින උදයේ ප්‍රංශ පන්තියට පැමිණියේ මම්සලී ඩූපොන්ට් නොව මම්සලී රොජර් වීම නිසාය. කෙසේ උස් මම්සලී රොජර් කවටකමට කලාතුරකින් ලැදි වූවු හදින් පියාගත් සිහින් දෙනොලින් යුතුව පන්තියට පැමිණුණ සිහින් තොල් ඇති අය ඉක්මන් කේන්තිකාරියන් බව ඇලියියාට සිහිවුණා.

මම්සලී රොජර්ට තිබුණේ සිහින් මෘදු කටහඬක් වුවද කෙටි

වූ විට එය මහත් හඬ දුන්නා. කිකිළියකගේ කෙතරුමක් බඳු වුවද කෙනෙකි යවුල් අනින එම හඬ දැරියෝ ඇඬී ලෙස පිළිතුල් කළා.

මෙදින ඇය දැරියන් සමග ප්‍රංශ නාට්‍යයක පුහුණුවීම අරම්භ කිරීමට සූදානම්ව සිටියා. එක් එක් වරින ගෙන සෑම වාරයකටම නාට්‍යයක් කිරීමට සිදුව තිබුණා. සමහර විටක ඔවුන් එය පාසල් විවිධ ප්‍රසංගයේ දී රඟදැක්වූව ද බොහෝ විට රඟදැක්වූවේ හුදෙක් පන්තියේ පමණයි. "අද" මම්සලී රොජර් කතා කළා. "අපි නාට්‍ය ගැන සාකච්ඡා කරලා වරින බෙදා ගනිමු. අපුන් ළමයි කිසි දෙනෙක් ප්‍රංශවලට දක්ෂ ඇති නිසා ප්‍රධාන චරිතවලට එන්න පුළුවන්. ඒක හොඳයි වගේ ! පරණ අය ඒ ගැන මොකවත් හිතන එකක් නැහැ!"

ඔවුන් එය තැකුවේ නැහැ. ඉගෙනීම අඩු වූ තරමට එය හොඳයි. අපුන් දැරියෝ අපහසුවට පත් වූ කලක මෙන් සිනාසුණා. මම්සලී රොජර්ගේ විහිළු එතරම් ප්‍රාණවත් නැති බව ඔවුන්ට සිතුණා.

"දැන්.... පළමුවෙන්ම අපි බලමු පසුගිය වාරයේ නාට්‍යයේ ප්‍රධාන චරිත කළේ කවුද කියලා" මම්සලී කිව්වා. "මයා, ඇලියියා, මොන චරිතය ද මයා කළේ ?"

ඇලියියාට ඇසුණේ නැති නිසා ඇය පිළිතුරු දුන්නේ නැහැ. බෙට් ඇයට වැලඹීමෙන් ඇත්තා. "ගිය වාරයේ නාට්‍යයේ මයා මොන කොටස ද කළේ ?" ඇය හඬනගා ඇසුවා.

"ඔ ! අනේ මම්සලී, මයා කියපු දේ මට හරියට ඇහුණේ නැහැ" ඇලියියා කිව්වා. "මම කළේ එඩේරාගේ කොටස"

"මම හිතන්නේ ඒ ඊට ඉස්සර වාරයේ" මම්සලී කිව්වා. ඇලියියාට නැවත මම්සලී කී දෙය ඇසුණේ නැහැ. බෙට් එය හඬනගා කිව්වා. "මම්සලී කිව්වේ මයා.... ඒක.... ගිය වාරයේ.... ඉස්සර.... කළා කියලා"

මම්සලී විමතියට පත්වුණා. ඇය කියන හැම දේම බෙට් එලෙස නැවත කියන්නේ ඇයි ? එකෙනෙහිම මම්සලී ඩූපොන්ට් ඇයට ඇලියියා ගැන කියා තිබූ යමක් සිහිවුණා.... ඔ, ඔව්, තරක දග කෙල්ල ! ඇය බිහිරි බව අඟවලා තිබුණා කිව්වා තේද.... මම්සලී රොජර්ට ඇය ඒ කපටිකම කරන්නයි යන්නේ.

"ඔ, නැහැ, නැහැ !" මමසලී රොජර් තරහින් තමාටම සිය ගත්තා. "මේක ඉවසන්න බැහැ ! මාත් එක්ක ඒවා බැහැ !"

"ඇලියියා" තම හිස පිටුපස කුඩා කොණ්ඩ ගැටයට තවදුරටත් ඇය කතා කළා. "ඔයා විකාර ලමයෙක්.... ඔයා කරන්නේ විකාර වැඩ. මමත් විනිවිදවලට කැමති නිසා විනිවි වැඩ කරනවා. පැහැදිලි අකුරින් ප්‍රංශවලින් ලියන්න 'මමසලී රොජර්ගේ පන්සියේ දී බිහිරි වෙන්න නැහැ' කියලා පනස් වතාවක්"

"මොකක් ද කිව්වේ, මමසලී ?" තම තම පුරුමව කියනු ඇසුණු මුත් අන් කිසිවක් පැහැදිලිව ඇසුණේ නැති නිසා ඇලියියා ඇසුවා. "මට හරියට ඇසුණේ නැහැ"

"ඔ, ඇහෙන්නේ නැහැ !" නිතර හදිසියේ කෝපවන සුසුරු රජ තටහඩින් මමසලී කැහැසුවා. "ඇලියියා, ඇත් අහගන්නවා. හොඳට ! තවුසෙ ලියන්න ඕනෑ 'මම මමසලී රොජර්ගේ පන්සියේ දී බිහිරි වෙන්න නැහැ' කියලා සිය වතාවක් !"

"ඒත් ඇත් කිව්වේ පනස් වතාවක් කියලනේ" බෙට් තොරුස්සනා හඩින් කිව්වා.

"තවුසෙත්, ඔව්, තවුසෙත් ලියන්න ඕනෑ 'මම බාඩා කරන්න නැහැ' කියලා සිය වතාවක්" මමසලී කැහැසුවා. පන්තිය නිහඬ වුණා. මමසලී රොජර්ගේ කේන්තිය ඇවිස්සුණ මෙවැනි අවස්ථා ගැන ඔවුන් දැන සිටියා. ඇ කාට හෝ වාක්‍ය පේළි සියයක් පැටවිය හැක. පාසලේ සිටි වඩාත් සිත් රිදවන ගුරුවරිය ඇයයි.

මමසලී කප්ලැල්ලේ යමක් ලිවීමට හැරෙන්නම බෙට් ඇලියියාට යමක් කෙඳිව්වා. එහෙත් අසරණ ඇලියියාට කිසිවක් නැසෙන බව පෙනුණා. එහෙයින් ඇය කොළ කැබැල්ලක යමක් කුරුව ගැවා.

"ඔයාට පේළි සියක් ලියන්න වෙනවා. දෙවියන්ගේ නාමේට ආයෙත් කිසි දෙයක් ඇහෙන්නේ නැහැ කියන්න එපා. පේළි දාහක් ලැබෙයි. එයාට යකා ගිහින් ඉන්නේ"

ඇලියියා හිස සැළුවා. මමසලී යමක් කී කල ඇයට කිසිවක්

නැසුණ ද "හොඳයි මමසලී" කීමට ඇයට සිදුව තිබුණා. එහෙයින් ඇයට සමාව ලැබෙනු ඇතැයි ඇය සිතුවා.

ජලග පාඩම සඳහා පොටස් ගුරුතුමිය පැමිණුණා. නැවතුණ මමසලී දිලිසුණ ඇසින් යුතුව ඇයට කතා කළා. "අපොයි මිස් පොටස්, ඔයාගේ ළමයෙක්, ඇලියියා, ආයෙත් වතාවක් බිහිරි වෙලා. හරි දුකයි නේද ? ඒ වගේ නිරෝගී ළමයෙක්"

මෙසේ කියමින් මමසලී රොජර් ඉවතට ගියා. පොටස් ගුරුතුමිය නුරුස්නා බැල්මෙන් ඇලියියා දෙස බැසුවා.

"මම හිතුවේ නැහැ ඔයා ඒ මෝඩ වැඩේම ආයෙත් කරන්න හදයි කියලා ඇලියියා." ඇය කිව්වා. අසරණ ඇලියියා ! පොටස් ගුරුතුමිය කී දෙය ඇයට ඇසුණේ නැති නිසා ඇය විමසිල්ලෙන් ඇ දෙස බැසුවා.

"ඔයා ඩෙස්කය අතහැරලා ඔයා ඉස්සරහා පෙළේ එකට එන්න" පොටස් ගුරුතුමිය කිව්වා. "ඒත් ඇලියියා එක්ක තැන් දෙක මාරුකර ගන්න. ඩෙස්ටල තියෙන දේවල් පස්සේ මාරුකර ගන්න."

පොටස් ගුරුතුමියගේ ඇසට නිතර ලක්වන පළමු පෙළේ ස්ථානයක් අතහැර කවුරුත් ආශා කරන පසු පෙළ ආසනයකට යාමට ලැබීම ගැන මහත් සතුටට පත් ඒත් නැඟිට ගත්තා. එකිනෙකාට කොඳුරා ගැනීම, දඟවැඩ කිරීම හා කුඩා ලිපි කැබලි හුවමාරු කර ගැනීම වැනි දේ පසු පෙළේදී ඉතා පහසු වුණා. කිසිවක් නැසුණ නිසා ඇලියියා හෙලවුණේ හෝ නැහැ. හදිසියේ ඇගේ දෙසවන් තුළ සෝනාකාරී හඬවල් නැගෙන්නට වුණා.

"නැඟිටිනවා, මෝඩියේ !" බෙට් තියුණු කෙඳිරියකින් කිව්වා. "යනවා.... යනවා ඒත් ඉන්න තැනට"

ඇලියියාට සිදුවන දේ අවබෝධ වුණා. ඇය මහත් කනස්සල්ලට පත් වුණා. අපොයි ! එතරම් ආශා කරන පසුපෙළ ආසනය අතහැර යන්න, බෙට් ළඟම තියෙන ආසනය අතහැර යන්න.... සැම ගුරුතුමියකගේම උතුසු ඇසට හසුවන ඉදිරි පෙළට යන්න. ඉදිරි පෙළෙහි කිසිදු විනෝදයක් නැති බව කවුරුත් දැන සිටියා.

"අනේ, මිස් පොට්ස්" ඇය දොම්නසින් කතා කළා. "අවංකව මගේ කන් ඇහෙන්නේ නැහැ. ඒ වතුර යට පිහිනපු නිසයි"

"මයා මීට ඉස්සර දවසකත් කන් ඇහෙන්නේ නැහැ කියලා බොරු කළා" අනුකම්පාවකින් තොරව ගුරුතුමිය කීවා.

"ඒත් මේ සැරේ නම් ඇහෙන්නෙම නැහැ." තම කන් කළු එකරම් ශෝෂාවක් නොතිබෙන්නේ නම් යැයි සිතමින් ඇලිසියා කීවා. "අනේ, මිස් පොට්ස් මම මෙතැනම ඉන්නමි"

"දැන්, ඇලිසියා" බිහිරි වුවත් නැතත් නිසැකවම ඇහෙන්න පරිදි පැහැදිලි ස්වරයකින් උස් හඬින් පොට්ස් ගුරුතුමිය කතා කළා. "මම කියන දේ අහලා එකඟ ද නැද්ද කියන්න. කන් ඇහෙන්නේ නැහැ කියලා කපටිකම් කරන්නත් මා ළඟම සිටිය හැකි වෙලාවක දී ඒ වගේම ඇත්තටම කන් ඇහෙන්නේ නැති නම් පස්සේ පෙළේ ඉද්දි ඇහෙන්නේ නැති නිසා මයාට මෙතැනම සිටිය යුතුය යන්න එක තමයි නුවණක්කාරම වැඩේ. මොකද ඒ කියන්නේ?"

සැබැවින්ම ඇලිසියාට එකඟවෙනවා හැර වෙන යම්කිසි කරන්න පුළුවන් වුණේ නැහැ. ඇය තරමක් මුහුණ අඳුරු කරගත්තේ ඒත්මයේ ආසනයේ වාඩි වුණා. සැබැවින්ම ඇයට එතනදී තරමක් හොඳින් ඇසුණා. ඉන්පසුව සිදුවුණේ තවත් විහිළුවක්. එස්ටර් ඇගේ කනේ අගුල් ඇරුණා. ඇය හිස පෙළෙව්වා. අපොයි, අපොයි දැන් ඇගේ කන් දෙක හොඳටම සනිපයි. දැන් ඇයට සුදුසු පරිදි ඇසෙනවා.

දැඩි සතුටට පත් ඇය තමා අසලම සිටි මේරි ලෝව්ගේ කනට කෙඳිරුවා. "කන් අගුල් ඇරුණා. මට දැන් ඇහෙනවා"

පොට්ස් ගුරුතුමියට තිබුණේ කියුණු ඇහුම්කන්දීමේ හැකියාවක්. කෙඳිරුවම ඇසුණ ඇය කළු ලෑල්ල වෙතින් හැරුණා. "ඒ කියපු දේ කරුණාකරලා ආයෙත් කියනවා ඇලිසියා?" ඇය කීවා.

"මම කිව්වේ මගේ කන් දැන් ඇහෙනවා කියලා" ඇලිසියා කීවා.

"බොහෝම හොඳයි" පොට්ස් ගුරුතුමිය කීවා. "මම හිතුවා මයා ඉස්සරහා ජේළියට ආපු ගමන් කන් ඇහෙන්න පටන් ගනියි කියලා"

"ඒත් මිස් පොට්ස්, මම....." ඇලිසියා පටන් ගත්තා.

"ඒ ඇති" පොට්ස් ගුරුතුමිය කීවා. "බිහිරි හරි, නැතිව හරි මයාගේ කන් ගැන කතා කරලා කාලය නාස්ති නොකර අපි හාමි පටන් ගනිමු"

තම කමන්ගේ වෙස්කවල තිබූ දේවල් විවේකයේ දී මාරු කර ගැනීම සිදුවූ හෙයින් ඇලිසියා තදින් කෝප වී සිටියා. ඇය පෙළු පෙළේ සිටීම දැඩි සේ අප්‍රිය කළා. ආසන මාරුව ගැන ඒත් සිටියේ දැඩි සොම්නසින්.

"පස්සට යන්න මම මොන තරම් ආශාවෙන් ද හිටියේ" ඒත් කීවා. "දැන් ඒක හරි"

"ඒක අසාධාරණයි" ඇලිසියා මැසිවිලි නැගුවා. "ඇත්තටම මට උදේ කන් ඇහුණේ නැහැ. ඊට පස්සේ එක පාරටම හරි ගියා. මිස් පොට්ස් මාට විශ්වාස කරන්න වටිනවා"

ඩැරල් නිතර කාගෙන් පිහිටට සිටිය ද ඇයට සිතා නොවී බැරවුණා. තවත්කම් ඉසිලිය නොහැකි තත්ත්වයක සිටි ඇලිසියා ඊට බැලුවා.

"ඔ..... ඇලිසියා. හිතාවෙන්න හොඳ නැහැ කියලා මම දන්නවා" ඩැරල් කීවා. "ඒත් අවංකවම ඒක හරිම විහිළුවක්! මුලදී මම සිලිව රවට්ටන්න මයා බොරුවට බිහිරි වුණා. ඊට පස්සේ මයා ඇත්තටම බිහිරි වුණත් කවුරුවත් විශ්වාස කළේ නැහැ. ඒක අර උපමා කතාවේ කොටියා කැවෝ කියලා කැහෙපු එබේර කොල්ලාගේ කතාව වගේ."

"මම හිතුවා මයා මගේ යාළුවෙක් කියලා" ඇලිසියා තදින් කීවා. "මට බණ කියන්න එනවට මම කැමති නැහැ"

"ඔ..... මම බණ කියනවා තෙමෙයි අනේ" ඩැරල් කීවා. "අහන්න ඇලිසියා, මම මයාට ලියන්න තියෙන එකෙන් භාගයක්"

ලියලා දෙන්නම්. ඔයාට ජේලි සියත් ලියන්න කල්පයක් කොට
මම දන්නවා ඔයා ලියන වැඩවලට කැමති නැහැ සිංහා

"හරි... ඔයාට ස්තුතියි" සිංහා සතුටු කරගත් ඇලිසියා කීවා

එලෙස මමසලි රොජර්ට එදින සැන්දෑවේ ජේලි සියත්
ලියවුණු සක්‍රීකා ලැබුණා. ඉන් භාගයක් තරමක් තරකටත්, ඉතිරිය
ඉතා කදිමටත් ලියැවී තිබුණා. "එකම ලමයා එක පැත්තක
ලස්සනටයි, අනිත් පැත්තේ කැකටයි ලියන එක හරි අමුතු වැඩක්
මමසලි පුදුමයෙන් කිව්වා. එහෙත් ඇලිසියාගේ වාසනාවට මේක
පුදුම වූවා මිස ඉන් එහාට ඇලිසියා පසුපස පැත්තුවේ නැහැ

එය තද පැවිලි සහිත දවසක් වුණා. ඇරියන් බොහෝ
වේලාවක් පිහිනුම් තටාකයේ ගත කළා. වඩදිය අඩු වී රැල්ල ගසා
තටාකය නොපිරුණ විට ඔවුන් කන්කෙදිරි ගැවා. එහෙත් වඩදිය
ඇති විට පිරෙන ජලයෙන් පාසලේ සියලු දෙනාටම නැමට තරම්
තටාකය විශාල වීම වාසනාවක් වුණා.

පළමුව ටෙනිස් ක්‍රීඩා වටයකින් අනතුරුව තටාකයට පැන
ස්නානය කිරීමට ඩැරල් ඇලුම් කළා. එවිට ජලයේ කොතරම්
සිසිලසක් ඇතෙන්නේ ද ! ගොන්ඩොලින් හෝ මේරි ලෝව් බියෙන්
සිසිලසක් ඇතෙන්නේ මන්දැයි ඇයට වටහා ගැනීමට නොහැකි වුණා.
ඇතිලෙන්නේ මන්දැයි ඇයට වටහා ගැනීමට නොහැකි වුණා.
එහෙත් දවස උණුසුම් වන තරමට ජලය සීතල බව පවසන ඔවුන්
දියට බැසීමට තදින් අකමැති වුණා.

"ඒක තමයි වතුරවල තියෙන අමුතුවත් විනෝදේ" ඩැරල්
කීවා. "මේ වගේ ගිනි ගහන දවසක සීතල ඇතෙන්නවා නම්
කොයි තරම් හොඳද ? අඟලෙන් අඟල යන්න නැතිව එක
පාරට පනින්න හිත හදාගන්න පුළුවන් නම් ඔයාලටත් ආස තිබෙයි.
ඔයාල නම් හරිම බයගුල්ලියෝ, ඔය දෙන්නම"

මේරි ලෝව්වත්, ගොන්ඩොලින්වත් තමන්ට බයගුල්ලියන්
සේ අමතනවාට කැමති වුණේ නැහැ. ගොන්ඩොලින් හා සමඟ
තබා ඩැරල් තමාට සැලකීම ගැන මේරි ලෝව් මනාප වුවේ නැතුවා
පමණක් නොව තමාගේ බියසුලුකම ගැන අවමන් කිරීම ගැන ද
ඇය කැමති වුණේ නැහැ. ඇය ඩැරල්ව සතුටු කිරීමට ඇ පසුපසම
දිවහිය අතර ඩැරල්ගේ කබඩය අස්පස් කර පිළිවෙළට තැබීම ද
ඇය අතින් ඉටු වූ මුත් ඩැරල් තවත් කිපුණා. ඒ ඩැරල් පිළිවෙළට
තබන දේ මේරි ලෝව් නැවත වෙනස් කිරීම නිසයි.

"කෝ මගේ කෑම පෙට්ටිය. මට මතකයි ඒක මේකට
ඉස්සරහින් තිබ්බේ. ඉතින් ඇත් මගෙ ලියන කඩදාසි පොතක්
නැහැ. අයියෝ, මට ලොකු හදිසියක් !"

මෙසේ කඩඩ ලාවුළුවේ ලව්ට ලොවට සියල්ල බිඳ හැළෙනවා මේරි ලෝව් හැඩුම්බරව බලා ඉන්නවා.

“අනේ... මම ඒවා ලස්සනට අස් කළා” ඇය කියනවා.

“හරි... ඒත් එපා !” ඩැරල් නියෝග කරනවා. “ඇයි ඔයා ඔයා කෙළින්ම එන්නේ මගේ දේවල්වලට. බඩු අස් කරනවා කියලා එක එක තැන ආත්ත ඔයාට පිස්සුවක් තියෙනවා. ඇලිසියාගේ බඩු අස් කරලා දෙන්න. ඒවා මගේ ඒවා වඩා අඩු මගේ ඒවා මෙහෙම තිබුණාමේ !”

“මම එහෙම කරන්නේ ඔයාගේ උදව්වට” මේරි ලෝව් මුහුණතවා. සමහර විටක ඩැරල් ඇලිසියාගේ දේවල් පිළිවෙලක තැබීමට කැමති විය හැක. ඩැරල් ඇලිසියාට මහත් සේ ඇදහිලි කරන බව ඇය දැන සිටියා. එසේ නම් ඇලිසියාට ද උදව් කරනවා.

එහෙත් ඇලිසියා ඩැරල් තරම් හෝ එය ඉවසුවේ නැහැ. “ඔයා වගේ වූව් ආයම්මා කෙනෙක් අපි පස්සේ කැරකෙන එකට අපි කැමති නැහැ කියලා ඔයාට තේරෙන්නේ නැද්ද ? බලන්න අර පින්තූරය දිනා ! තවුසෙගෙ අවුල් කිරීමෙන් ඒක කැලවලු කැඩලා”

මේරි ලෝව් වැලපුණා. යමක් ඇයට දොස් කියන විට ඇය නිතරම බිය වුණා. කාමරයෙන් පිටවත්ම ඇය කොරිඩෝරයේ සිටි ගොන්ඩොලින්ගේ ඇගේ හැපුණා.

“හලෝ ! ආයෙන් අඩනවා ද ? මේ සැරේ මොකක් ද ?” අනිත් අයගේ ගැටුම් ගැන නිතර උනන්දුවක් දැක්වූ ගොන්ඩොලින් ඇසුවා. එහෙත් ඇය කිසි දිනක දයාවක් දැක්වූයේ නැහැ.

“මොකවත් නැහැ ! මම උදව් කරන්න යද්දි නිතරම ඩැරල් ඇලිසියා දෙන්නම සැර වෙනවා” තමා ගැන ඉතා දුක හිතූණ අසරණ මේරි ලෝව් වැලපුණා.

“ඕ... ! ඩැරල්, ඇලිසියා වගේ අයගෙන් ඔයා මොනවා ද බලාපොරොත්තු වෙන්නේ. ඔව්, බෙට්ත් ඒ වගේමයි” තම සතුරන් ගැන නපුරු වචන ඇසීමට මනාපව ඉතා සතුටින් ගොන්ඩොලින්

ඇසුවා. “නිතරම තමන් ගැන ලොකුවට හිතාගෙන අනිත් අයට බැසුණ ලැස්තියෙලා ඉන්නේ. මට හිතා ගන්න බැහැ ඇයි ඔයාට ඒ අය එක්ක යාළුවෙන්න ඕනෑ කියන එක”

“ඔ අනිත් දැන් ඇලිසියාගේ අම්මගෙ පින්තූරය බිඳුණා” දෙනෙත් පිය ගනිමින් මේරි ලෝව් කිව්වා. “ඒකයි සිද්ධ වුණේ”

“හොඳයි එයා ඔයාට සමාව දෙන එකක් නැහැ” ගොන්ඩොලින් කිව්වා. “දැන් ඔයාට ගැලවීමක් නැහැ. එයා අම්මට හරිම ආදරෙයි. ඒ පින්තූරය කාටවත් අල්ලන්නවත් දෙන්නේ නැහැ. ඔයා කරලා තියෙන දේ, මේරි ලෝව් !”

කතා කරන අතරම ඉතා අපූරු සිතුවිල්ලක් ගොන්ඩොලින්ට පහළ වුණා. නැවතුණ ඇය දිලිසෙන දෙනෙතින් යුතුව මොහොතක් තල්පතා කළා. එක මොහොතකින් ඇයට දකින්න පුළුවන් වුණා ඩැරල්ගෙන් හා ඇලිසියාගෙන් පළිගන්න පුළුවන් කොහොම ද තියලා. “ඔව්, මෝඩ මේරි ලෝව්ටත් අපල කාලයක් උදා කරන්න පුළුවන්.” මේරි ලෝව් කුතුහලයෙන් ඇය දෙස බැලුවා.

“මොකද ගොන්ඩොලින් ?” ඇය ඇසුවා.

“මොකත් නැහැ... පොඩි අදහසක්” ගොන්ඩොලින් කිව්වා. මේරි ලෝව්ගේ පුදුමයට මෙන් ගොන්ඩොලින් ඇගේ අත තම හත හා පවලවා ගන්නා.

“ඔයා මා එක්ක යාළු වෙන්න” ඇය මිහිරි හඬකින් කිව්වා.

“ඔ ඔයාට ඩැරල් වගේවත්, ඇලිසියා වගේවත් සලකන්නේ නැහැ. මට ඇලිසියාට වගේ හැකර කටක්වත්, ඩැරල්ට වගේ අපහාස කරන ඇස් දෙකක්වත් නැහැ. ඉතින් මා එක්ක යාළු වෙන්නකෝ. මම ඔයාට විහිළු කරන්නේ නැහැ. තේරුණා ද ?”

මේරි ලෝව් සැකයෙන් ගොන්ඩොලින් දෙස බැලුවා. ඇය ගොන්ඩොලින්ට කිසිසේත් ඇලුම් කළේ නැති නමුත් ගොන්ඩොලින් ශ්‍රීරී ලෙස සිනාසෙද්දී ඇයට කෘතඥ ධූර්වක බවක් දැනුණා. එමෙන්ම ඇය උදව් කිරීමට සැරසෙද්දී ඩැරල් හා ඇලිසියා ඇයට සලකා තිබුණේ ඉතා නපුරු ආකාරයකට. එවිට ගොන්ඩොලින් තමාට වතුරේ ඔබාගෙන සිටි අපූරු ඇයට මතක් වුණා.

ඇය ගොන්ඩොලින්ගේ අතත් තම අත ඉවතට ගත්තා. "නැහැ" ඇය කිවවා. "මම ඔයා එක්ක යාළු වෙන්න ඔයා ගොන්ඩොලින්. එදා තටාකයේ දී ඔයා මට හුඟක් තප්පු දුන්නා. එදා ඉඳලා මම හිතෙන් බය වෙනවා"

මෝඩ පොඩි කෙල්ල, මේරි ලෝව්, තමා සමග මිතුරු වූ ප්‍රතික්ෂේප කිරීම ගැන ගොන්ඩොලින් කෝප වුණා. එහෙත් ඔහු දිගටම සිනාමුසුව සිටියා. ඇය නැවතත් මේරි ලෝව්ගේ අත ගත්තා.

"මම ඒක හිතල කළ දෙයක් නොවෙයි කියලා ඔයා දන්නවා ඇය කිවවා. "ඒක විහිළුවක්. අනිත් අයවත් එහෙම වතුරේ ඔබ්බට ඔයා දැකලා තියෙනවා. මම තදින් ඔබ්බගෙන හිටියා නම් ඔබ්බ කනහාවුයි. මම දැනගෙන හිටියේ නැහැ ඔයා ඒ තරම් බය කියලා"

යමකට සිහ යොමු කළහොත් ගොන්ඩොලින්ට කිවුණේ ගැන දැඩි අධිෂ්ඨානයක්. ගැලවී යන්නේ කෙසේදැයි මේරි ලෝව් අදහසක් තිබුණේ නැහැ. එහෙයින්, සුපුරුදු ලෙස ඇය යාම වුණා.

"හොඳයි" පැකිලෙමින් ඇය කිවවා. "හරි.... ඔයා ඔබ්බෙන් කරදරයක් කරන්න හිතුවේ නැත්නම්, ගොන්ඩොලින් මම යාළු වෙන්නම්. ඒත් මම ඩැරල්ටයි, ඇලිසියාටයි විරුද්ධ කතා කරන්නේ නැහැ"

ඇගේ අත මිරිකා තවත් මිහිරි සිතහවකින් සංග්‍රහ කළ ගොන්ඩොලින් හදිසියේ පහළ වූ තම සැලසුම ගැන සැතපුම් සිතීමට ඉවතට පා තබා ගියා.

"ඒක අපූරුයි" ඇය කල්පනා කළා. "මේරි ලෝව් තමා ඩැරල්ගේ පස්සෙ යන නිසා එයා මොන තරම් තරහින් ද ඉන්න කියලා හැම කෙනෙක්ම දන්නවා. පින්තුරය බිඳපු නිසා ඇලිසියා ඉන්නේ මොන තරම් තරහින් ද කියලා හැම කෙනෙක්ම දන්නවා. මම මේරි ලෝව්ට මොනවා හරි කළොත් ඒ ඩැරල් හරි ඇලිසියා හරි තරහට කරපු දේවල් කියලා හැම කෙනෙක්ම හිතයි ! අන්න හොඳයි. ඒක එතරම් අමාරු වැඩක් නොවෙයි"

මැද මිදුලේ වාඩි වූ ඇය කල්පනා කළා. ඔහුට පටන් ගත්තා. ඇය අප්‍රිය කළ නිදෙනාගෙන් පළි ගැනීමට අදහස් කර ඇය සැලසුමක් ගැන සිතුවා. ඇය මේරි ලෝව් දැඩි ලෙස හිතියකට පත් කරනවා. එහෙත් ඒ ඩැරල් හෝ ඇලිසියා බව අනිත් අයට එක් කරනවා. එවිට ඔවුන්ට බැහැර හා දඬුවම් ලැබෙනු ඇත.

"මම මේරි ලෝව්ට සමීපම යාළුවා වුණොත් ඒ දේවල් කරන්නේ මම කියලා කවුරුත් සැක කරන්නේ නැහැ" ගොන්ඩොලින් සතුටින් සිතුවා. "ඇත්තටම මම හරිම දක්ෂයි. අපේ පන්තියෙ කිසිම කෙනෙකුට මට වගේ මෙහෙම දෙයක් ගැන හිතා ගන්නවත් බැහැ"

ඇය නිවැරදි විය. ඔවුන්ට නොහැකි වුණා.... ඒ ඔවුන් අනුවණ වූ නිසා නොවෙයි, ඔවුන් එතරම් පහත් වැඩ නොකරන නිසයි. ගොන්ඩොලින්ට එය වැටහුණේ නැහැ. තමා කරන්නේ නිසයි. ගොන්ඩොලින්ට එය වැටහුණේ නැහැ. ඇය එයට පහත් වැඩක් බව ඇයට අවබෝධයක් තිබුණේ නැහැ. ඇය එයට කිව්වේ 'හැම දෙනාටම හොඳ පාඩමක්' !

ඇය ඉතා ප්‍රවේශමෙන් ඇගේ සැලසුම දියත් කළා. ඇය බලා සිටියා ඇලිසියාට හෝ ඩැරල්ට පන්තිය අස්පස් කර මල් බිඳුන්වලට ජලය පිරවීමේ කාර්යය එළඹෙන තුරු. එවිට ඩෙස්කයට යමක් දැමීම හෝ ඉන් යමක් ගැනීමට ඔවුන්ට අවස්ථාව ඇති බව සැම කෙනෙක්ම පිළිගන්නවා.

ඇය මේරි ලෝව්ගේ ඩෙස්කයට කළු කුරුමිණියෙක් රිඟවනවා. නැතහොත් පණුවෙක් දෙන්නෙක්..... එසේත් නැතිනම් අල්ලා ගැනීමට හැකි නම් මියෙක්. එහෙත් නැහැ..... තමාම මියත්ට බියක් දක්වන නිසා මියෙකු දැමීමේ අදහස ගොන්ඩොලින් ඉවත් කර ගත්තා. ඇය කළු කුරුමිණියන්ව හා පණුවන්ව ද පිළිකුල් කළ හමුත් හිනිපෙට්ටියක් වැනි යමකට උන්ව ඔබා ගැනීමට ඇයට හැකියාව තිබුණා.

ඇයට එය කළ හැකියි. එමෙන්ම මේරි ලෝව් ආශා කරන පැත්තේ ඇගේ පෙට්ටියෙන් පිටතට ගෙන ඩැරල්ගේ කබඩයේ සැහවීමට ඇයට හැකියි. මෙවැනි දේවලින් අසරණ වන මේරි ලෝව් කොතරම් අනුකම්පා කිරීමට තමාට හැකි ද ?

ගොන්ඩොලින් මිදුල වටා භාරා අවුස්සමින් කෑමින් සෙවීම ආරම්භ කළා. ගෙවතු වැඩට ආශා කළ මෙන්ම පාසල් වත්තෙන් බොහෝ වශාවන්ට උදව් වන ජීන්, ගොන්ඩොලින් කුඩා මුල්ලුවකින් පස් භාරක් දැක විමනියට පත්වුණා.

"මයා මොනවා ද කරන්නේ ?" ඇය ඇසුවා. "වළලු මුළු කව්වත් ගොඩ ගන්න හදනවා ද ?"

"මෝඩ කතා කියන්න එපා" ජීන් ඇගේ කාර්යය ඇසීම ගැන කෝප වූ ගොන්ඩොලින් කිව්වා. "මට ගෙවතු වැඩ කරන්න හොඳ නැද්ද ? මයාට විතර ද පුළුවන් ?"

"හොඳයි, මොනව ද මයා නිවවන්න යන්නේ ?" කුතුහලය ඇවිස්සෙන සෑම දෙයකම සියල්ල දැන ගැනීමට කැමති ජීන් ඇසුවා.

"නිකම් භාරනවා" ගොන්ඩොලින් කිව්වා. "පස් මුරුල්ල වෙන්න. හොඳටම වේළලා"

මුඛින් නොයෙක් හඬ පිට කිරීමට සමත් ජීන් විශේෂයෙන් ගොන්ඩොලින්ට පාවිච්චි කරන අමුතු හඬ නැඟුවා.

ඉන්පසුව ගොන්ඩොලින් පණුවන් සෙවීම නතර කළා. මකුළුවන් සෙවීමට ඇය තීරණය කළා. එහෙත් ලී මඩුවේ සිට විශාල මකුළුවෙකු දුටු ඇයට පණ කඩාගෙන දුවන්න හිතුණා. එසේ වුවද ඒ මේරි ලෝව්ගේ ඩෙස්කයට සරිලන පරිදිම විකුළා එකෙක් වුණා. උං කොතරම් අපූරු ලෙස පිටතට පැමිණෙන්න ඇති ද !

කෙසේ හෝ ගොන්ඩොලින් උං අල්ලා ගත්තා. ගැහෙන්න වුවද ඇය උංව මල් පෝච්චියකට මැදිකර ගත්තා. කුඩා කාඩ්බෝර් පෙට්ටියකට උංව දමා ගැනීමට ඇය සමත් වුණා. තම දක්ෂතා ගැන සතුටු වී අනතුරුව නියම වේලාවට ගැනීමට අදහස් කර පෙට්ටිය තම කබයේ තැබීමේ අදහසින් යුතුව ඇය පොදු කාමරයට ගියා.

එදා සැඟවේ ඇය කතාව මකුළුවන් වෙතට යොමු කළා. "අද මඩුවේ දී මකුළු දැලක් මගෙ ඔළුවේ පැටලුණා" ඇය කිව්වා.

"උං... මට හොඳටම බය හිතුණා. මට මකුළුවන්ව ලේන්ත බැහැ"

"අපේ අයියා, සෑම, එක සැරයක් හීලා කරපු මකුළුවෙක් ඇති කළා" ඕනෑම සිද්ධියක දී පවුලේ ඉතිහාසයෙන් යමක් ගෙනහැර පාන ඇලිසියා කතාව පටන් ගත්තා. "උං හිටියේ අපේ මිදුලේ මල් ගහක් යට. අම්මා මල්වලට වතුර දැද්දී උං හැමදම වතුර බොන්න එනවා"

"උං...ත්...! මට නම් බලන්නවත් හිතෙන්න නැහැ." සිරුරේ වෙහිලුමක් සමග මේරි ලෝව් කිව්වා. "මම මකුළුවන්ට හුණාක් බයයි"

"මයා මොට්ටියක්" බිඳුණු ඡායාරූපය ගැන තවමත් තරහින් සිටි ඇලිසියා කිව්වා. "අරකට බයයි, මේකට බයයි.... මොනවට ද මයා බය නැත්තෙ, මේරි ලෝව්, මට හිතෙනවා ලොකු මකුළුවෙක් හොයලා මයාගෙ බෙල්ලෙන් පහළට දන්න"

මේරි ලෝව් සුදුමැලි වුණා. ඇගේ හදවත බියෙන් ගැහෙන්නට එම සිතුවිල්ල පමණක් ප්‍රමාණවත් වුණා. "එහෙම කළොත් මම මැරෙයි" ඇය සෙමින් මිමිනුවා.

"බයගුල්ලි" ඇලිසියා කම්මැළිකමින් කිව්වා. "හොඳයි, ඉන්නව්නෝ මට ලොකු මකුළුවෙක් හම්බවෙනකම්"

ගොන්ඩොලින් කිසිවක් කිව්වේ නැහැ..... එහෙත් ඇය කෙතරම් සතුටු වුණා ද ! ඊටත් වඩා තව මොනවා ද හොඳ ! තමා බලාපොරොත්තු වූ දේටත් වඩා බොහෝ දේ ඇලිසියා කියා තිබුණා. පළමු පන්තියේ සෑම දැරියකටම එය පැහැදිලිව ඇසී තිබුණා. එය ඉතා අපූරුයි.

"ඇලිසියායි, ඩැරලුයි සඳුදා පන්තියේ වැඩට යනතුරුම ඉවසන්න ඕනෑ" ඇය කල්පනා කළා. "ඊට පස්සේ මම හොඳ වැඩක් කරන්නම්. හැම කෙනාටම පාවිච්චි උගන්වනවා"

ගොන්ඩොලින් එලෙස තම මොහොත එළඹෙන තුරු කල්මැරුවා. ඩැරල්ගෙන්, ඇලිසියාගේ හා බෙට්ගෙන් පුද්ගලයට මෙන් ගොන්ඩොලින් මේරි ලෝව් සමග සෑම තැනකම ගියා. මේරි ලෝව් කෙසේ නම් නපුරු ගොන්ඩොලින් සමග මිත්‍ර වුණි ද.

විශේෂයෙන් කෘෂි ලෙස දියේ ඔබාගෙන සිටීමෙන් පසු පළමු පන්තියේ අයට සාමාන්‍ය දෙයක් ලෙස පෙනුණා.

ගොත්ඩොලින්ගේ අවස්ථාව පැමිණි අතර ඇය ප්‍රයෝජන ගත්තා. පාසලේ සවස පන්තිවලින් පසුව ඇය කාමරයේ ඇති යමක් රැගෙන එන ලෙස නියෝගයක් ලැබූවා. එය රැගෙන එමට දුටු ගිය ඇය ආපසු පන්ති කාමරයට දිව කාඩ්බෝඩ් පෙට්ටිය ද සමගයි. පෙට්ටිය විවර කළ ඇය එය පාද ඇති මතුපිටා ඩෙස්කය තුළට මුදා හැරියා. අඳුරු පුද්ගලයෙකු දුටු ගිය උෟ එහි ගළි වුණා.

කිසිවෙකු තමාව නොදුටු බව පසක් කරගත් ගොත්ඩොලින් ආපසු දිව්වා. විනාඩි දෙකකට පසුව ඩැරල් හා ඇලිසියා බඳුන්වලට ජලය පිරවීමට ආවා. මෙය ගොත්ඩොලින් වාසනාවක් !

එදින සවස පළමු පාඩම වූයේ මනෝමයෙන් ගණන් සැදීමයි. අයිරිස් වැනි ක්ෂණිකව සිතිය හැකි අය හැර සියලු දැරියන් කෙඳිරි ගැවා. එහෙයින් ඩෙස්ක විවෘත කිරීමට අවශ්‍යතාවයක් තිබුණේ නැහැ. ඒ එය වාචිකව කෙරෙන දෙයක් නිසයි.

එය දැඩි ලෙස උණුසුම් දිනයක් නිසා පොට්ස් ගුරුතුමිය දැරියන්ට පක්ෂපාති වුණා. මනෝමය ගණනයට එතරම් දක්ෂ නොවූ ඩැරල් පොට්ස් ගුරුතුමිය වෙතද මෙන් දැඩි නොවීම ගැන සතුටු වුණා.

ඊළඟ පාඩම නියමිතව තිබුණේ මම්සලි වූපොත්වටයි. එය මම්සලි විසින් ප්‍රංශ බසින් අසනු ලබන සරල ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දිය යුතු සංවාදාත්මක පාඩමක් වුණා. පොට්ස් ගුරුතුමිය පිටව ගිය පසුව උණුසුම් නිසා සුපුරුදු ප්‍රසන්න බවින් කොරව මම්සලි පැමිණුණා.

"ළමයි වාඩි වෙන්න" ඇය කියූ අතර එම කාලගුණයට අනුව පිහිනීමට පාඩමක් තිබුණා නම් යැයි සිතමින් දැරියෝ සතුටු සිතින් යුතුව වාඩි වුණා.

පාඩම සෙමින් හා තැත්කැන්වල නවතිමින් ඉදිරියට ඇදුණා. දැරියන්ගේ බසින් ප්‍රංශ සංවාදය කඩිනම් නොවූ අතර තිතර ඇතිවන නිහඬ විරාමයන් ගැන මම්සලිගේ හිත රිදුණා.

"අයියෝ" ඇය අවසානයේ දී කැහැසුවා. "ඔයාලා වගේ මෝඩ ළමයි එක්ක හවස් වරුව ගත කරන එක තවත් අමාරුවක්! ඔය මෝඩ මොළවලට මොනව හරි ටිකක් ඇතුළු කරලා සංවාදයට හුරු කරන්න නම්, ගන්න ඔයාලගෙ ව්‍යාකරණ පොත්. මම පොඩි පැහැදිලි කිරීමකින් ටිකක් මතක් කරල දෙන්නම්"

ව්‍යාකරණ පොත් ගැනීමට ඇරියේ ඩෙස්ක විවෘත කළ මේ ලෝවී ඩෙස්කය විවෘත කරන විට කුමක් සිදුවේදැයි ගැනීමට ගොන්ඩොලින් උනන්දුවෙන් බලා සිටියා. එතෙක් සිටිය සිදු වූයේ නැහැ. මේ ලෝවී මකුළුවා දැක්කේ හෝ උච්චා කළේ හෝ නැහැ. ඇය ඩෙස්කය වැසුවා.

සියලු ඇරියේ මමසලී අණ කළ පිටුව පෙරළා ගත්තා. ප්‍රංශ පොත වෙනුවට ඉංග්‍රීසි පොත ගෙන ඇති බව මේ දුටුවේ එවිටයි. ඇය නිවැරදි පොත ගැනීමට නැවත ඩෙස්ක විවෘත කළා.

"මොනව ද කරන්නේ, මේ ලෝවී ?" තිහර ඩෙස්ක ඇරීම වැසීම හුරුස්සන මමසලී ඇසුවා. "මොනව ද නොයන්න"

ඉංග්‍රීසි පොත ඩෙස්කයේ පසුපසට මබා ඇමු මේ ප්‍රංශ පොත ඉවතට ගත්තා. පොතේ හැපී පසෙකට විසි වූ මකුළුවා බියෙන් පිටතට දුටු ආවා. උච්චා මේ ලෝවීගේ අත අසලට පැමිණි විටයි ඇය උච්චා දුටුවේ. විශාල හඬක් නගමින් වැටෙන සේ පියන අත හැරිය ඇය ඇඟ කිරිවට්ටුවන ලෙස යටිහිරියෙන් නැගුවා.

සෑම කෙනෙක්ම ක්‍රස්තව උඩ විසි වුණා. මේසය උඩ පොත් ගොන්නක් ද බිම පෙරළාගෙන මමසලී නැගී සිටියා. මේ ලෝවී දෙස රවා බැලුවා.

"ඇයි, මොකක් ද මේ සද්දේ මේ ලෝවී, පිස්සු හැදිලා"

මේ ලෝවීට කතා කළ නොහැකි වුණා. තමා වෙතට ආ විශාල මකුළුවාගේ දර්ශනය නිසා ඇය ක්‍රස්තව සිටියා. පසුපසට තල්ලු කර පෙරළාගෙන නැගී සිටි ඇය පියන මකුළුවා ඇ වෙත පනිනු ඇතැයි දැස් මහත් කර බලාගෙන සිටියා.

"මේ ලෝවී" මමසලී ගෝරනාඩු කළා. "තමුසෙව මෙ සිද්ධ වෙලා කියෙන්නේ කියලා කියනවා ? ඇයි මේ ?"

"ඔ.... මමසලී..... අතන.....අතන ලොකු මකුළුවෙක් ඉන්නා යෝධ මකුළුවෙක්, මගෙ ඩෙස්කය ඇතුළේ !" සුදුමැලි මේ මේ ලෝවී ගොත ගැසුවා.

"මකුළුවෙක් ?" මමසලී ඇසුවා. "තමුසෙව මෙනත කලබල කරලා කැගහලා අපිවත් බය කරනවා. මේ ලෝවී තමා ගැන ලජ්ජා වෙන්න ඕනා. මට තමුසෙව ගැන හරිම තරහයි. වාඩි වෙනවා"

"අනේ.... මට....මට නම් බැහැ" මේ ලෝවී වෙච්චමින් කිව්වා. "උච්චා එළියට එයි මමසලී. ලොකු එකෙක්"

මකුළුවෙකු සිටිනවා ද, නැද්ද යන්න ගැන විශ්වාස කිරීමට මමසලීට අපහසු වුණා. පසුගිය සතිගේ ඇලිසියාගේ කන් නෑසීම වගේ දෙයක් ද ?

අයිරන් සිතින් සිතාවක් නැගුවා. රවා බැලීමකින් මමසලී ඇව තිසල කළා. "අපි බලමු මකුළුවෙක් ඇත්තටම ඉන්නවා ද කියලා" ඇය දැඩි ස්වරයෙන් කිව්වා. "මම තමුසෙව කියන්නේ මේ ලෝවී, මේක දඟ වැඩක් නම්, මකුළුවෙක් නොහිටියොත්, තමුසෙව මිස් පොට්ස් ළඟට යවනවා දඩුවම් විදින්න. මම තමුසෙවගෙන් නිදහස් වෙනවා"

ඇය ඩෙස්කය වෙතට ආවා. ඇය ලතාවකට එහි පියන විවෘත කළා. තදින් හුස්මක් ඇදගත් මේ ලෝවී හැකිතාක් දුරට පසුපසට ගියා. ඇය බියපත් දෙනෙතින් යුතුව ඩෙස්කය ඇතුළට නෙත් දල්වාගෙන සිටියා.

මකුළුවෙක් පෙනෙන්න සිටියේ නැහැ. සැබැවින්ම උච්චා සොයා ගත නොහැකි අඳුරුම මුල්ලක ගුළි වී සිටියා. මමසලී විමසිලිමත් දෙනෙතින් ඇතුළත පරීක්ෂා කර බලා අසරණ මේ වෙතට හැරුණා.

"නරක කෙල්ල" අඬී පොළොවේ හස්පමින් කිව්වා. "තමුසෙව නිශ්ශබ්දව හොඳට ඉඳලා මාවත් රවට්ටනවා නේද ? අහිංසක මමසලීව. මම ඒවට ඉඩ කියන්නේ නැහැ"

"මමසලී, මාව විශ්වාස කරන්න" එලෙස දෙස් ඇසීම දරාගත නොහැකිව දුකට පත් වූ මේ ලෝවී ආයාචනා කළා. "උච්චා ඉන්නවා. හුඟක් ලොකු එකෙක්"

මමසලී විසරුවෙන් ඩෙස්කයේ තිබූ පොත් ඇවිස්සුවා. "මකුළුවෙක් නැහැ. මොකෙක්වත් නැහැ." ඇය කිව්වා. "තවමත්"

උග්‍ර මේක ඇතුළේ ඉන්නවා නම්, කියනවා උග්‍ර කොට්ට ද බිහි
 කියන්නේ කියලා”

විසරා ඇවිස්සීමෙන් මතුපිට කලබල වුණා. හදිසියෙන්
 පළියට පැනගත් උග්‍ර මේසලියේ අතට පැන බාහුව දිගේ දුවන්න
 වුණා.

තම දෙනෙත් ඇදහිය නොහැකි පරිද්දෙන් මමසලි මත
 දෙනෙතින් විශාල මතුපිට දෙස බැලුවා. මේරි ලෝව් කැහැසිව
 වඩා වැඩි හඬකින් ඇය බේරිගත් දුන්නා. ඇය ද මතුපිට
 මතක් සියක් දැක් වූ අතර මෙහිදී එවැනි විශාල එකෙක් ඇ
 සිරුරේ දුවනවා.

අයිරිස් සිතුවෙන් පිපිරුණා. එය පන්තියේ අතින් අය
 විනෝදයට එක්වීමේ සංඥාව වූ අතර සියලු දෙනාම මේසලි
 වටකර ගත්තා. “ඔ.. උග්‍ර කොහේ ද ? යක්ෂයා. ලමයි ඔයා
 පේනව ද ?” මමසලි වැලපුණා.

“උග්‍ර මෙකන” කියමින් නපුරු ඇලිසියා මමසලියේ කො
 දිගේ ඇඟිල්ලක් ගෙන ගියා. ඒ මතුපිට දුවනවා යැයි සිතූ ඇ
 යවිහිරියෙන් හඬ තැළුවා.

“උග්‍රව ගන්න, ඇලිසියා. අනේ අහකට දාන්න !”

“මම හිතන්නේ උග්‍ර කොලර් එකෙන් ගවුම ඇතුළට වියද
 මමසලි” බේට් කියද්දී මමසලි ක්ලාන්ත වීමට ආසන්න වුණා.
 මතුපිට තම සිරුරේ රැඳී සිටින බව නිසැකවම දැනගත් ඇ
 ගැහෙන්න පටන් ගත්තා.

ඇලිසියා ඇගේ ගෙල පිටුපසට කිහි කැවීවා. උඩ පැත්ත
 ඇය කැහැසිව. “ඔ...උ...උ ! ඔ...උ...උ ! අනේ මම වියද
 අවාසනාවන්ත ගැහැනියක් ! කොහේද මේ යක්ෂයා ? ලමයි
 ලමයි උග්‍ර ගිහින් ද කියන්න”

දැන් පළමු පන්තියේ ඇත්තේ එකම ගාලගෝව්වියකි.
 දෙවැනි පන්ති කාමරයේ සිටි පොට්ස් ගුරුතුමිය විමනියටත්
 කෝපයටත් පත් වුණා. ඇගේ පන්තියේ අය මොනවා කරනවා
 විය හැකි ද ? මමසලි පන්තියෙන් පිටතට ගොස් ඇති කියා ඔවුන්
 උමතු වීද ?

“විනාඩියකට සිතියම් වැඩ කරන්න” පළමු පන්ති
 කාමරයෙන් එන ගබ්දා ඇසි විමනියෙන් එකිනෙකා දෙස බැලුම්
 හෙළන දෙවැනි පන්තියේ දැරියන්ට ඇය කිව්වා. පන්තියෙන්
 පිටවුණ ඇය කඩිනමින් පළමු පන්තියේ දොර වෙතට ගියා.

ඇය දොර විවෘත කළවිට කිසිම ගුරුවරියක් ඇයට දැකග
 නැති වුණේ නැහැ. ඇය සිතුවේ දැරියන් හුදෙකලා වී ඇති බවයි.
 ඉන් පසුව ඇය දැරියන් පිරිස මැද ඇති මමසලියේ හිස දැක
 ගත්තා. කුමක් සිදුවන්නේ ද ?

“ලමයි !” ඇය කතා කළ නමුත් ඇගේ හඬ කිසිවෙකුට
 ඇසුණේ නැහැ. “ලමයි !” හදිසියේම ඇ දුටු අයිරිස් එකිනෙකාට
 වැලමිටෙන් ඇත්තා. “ඒයි ඔන්න පොට්ටි ඇවිදින්න” ඇය සිහි
 නඩින් කෙඳිවැටුවා.

ජල කදක් මෙන් ඔවුන් මමසලියෙන් ඉවතට ඇදී ගියා.
 ඉතා සුළු මොහොතක දී සෑම කෙනෙක්ම තම වෙස්කය වෙත
 ගියා. සිදුවන්නේ කුමක්දැයි සිතමින් මමසලි වෙවුලමින් තනිව
 සිටගෙන සිටියා. මේ යක්ෂ මතුපිට කොහේ ගියා ද ?

“මමසලි හැබැටම !” දැරියන් ඉදිරියේ ගුරුතුමියන්
 එකිනෙකාගේ වැරදි පෙන්වාදීම නොකළ යුතු බවට වූ තිහිය ද
 අමතකව පොට්ස් ගුරුතුමිය කිව්වා. “ඔයා මේ පන්තියට එද්දී මේ
 පන්තියට සිද්ධ වෙන්නේ මොකක් ද කියලා මම නම් හිතා ගන්න
 බැහැ”

මමසලි වේගයෙන් ඇසිපිය සලමින් පොට්ස් ගුරුතුමිය දෙස
 බැලුවා. “මතුපිටවෙක් ඇවිදින්න” ඇය තමාගේ සිරුරේ ඉහළ පහළ
 බලමින් පැහැදිලි කළා. “ඔ ! මිස් පොට්ස්, යක්ෂ මතුපිටවෙක්. උග්‍ර
 මගේ අත දිගේ නැගලා අතුරුදහන් වුණා. ඔන් ! උග්‍ර මගේ ඇඟ
 පුරාම යනවා වගේ දැනෙනවා”

“මතුපිටවෙකුට බැහැ ඔයාට කුඩාල කරන්න” අමතාපයෙන්
 හා අනුකම්පා විරහිතව පොට්ස් ගුරුතුමිය කිව්වා. “ඔයා ගිහින්
 ටිකක් හිත හදාගෙන එනවා ද මම මෙයාලා ගැන බලා ගන්නම්”

“ඔනැ නැහැ” මමසලි කෝපයෙන් කිව්වා. “පන්තියේ අය

හොඳයි. ළමයි ආවේ මට උදව් කරන්න. මකුළුවා අරක් දුන්නාක් ලෙස ඵකක් ඵකා, මිස් පොටස් !"

තරමක විශාල ගෙම්බෙකුගේ ප්‍රමාණය දක්වමින් ඇත් දික්කොට අතිශයෝක්තියෙන් කතා කරන මම්සලී දෙස ඇදහිය නොහැකි අයුරින් පොටස් ගුරුතුමිය බලා සිටියා.

සෑම දෙයක්ම ඇරියත්ම මහත් විනෝදයක් වුණා. මොහොත් ප්‍රංශ පාඩමක් ද ! ගොන්ඩොලින් පවා විනෝදයට පත්වුණා. සැබවින්ම එයට හේතුව ඇය බව කිසිවෙක් ඇත සිටියේ නැහැ. ව්‍යාජ උප්පායිලී බවකින් ඇතිළී ඇය තම අසුනේ වාඩි වී ගුරුතුමියන් දෙදෙනා දෙස සම්පව් බලා සිටියා.

එවිට හදිසියේම යමෙක් තම පාදය දිගේ දුවනු ඇයට ඇතුණා. ඇය පහත බැලුවා. ඒ මකුළුවා ! බොහෝ වේලාවකට ඉහත දී මම්සලී හැර ගිය උෟ රහසේ වෙස්කය යටට රංගාගෙන තිබුණා. ඒ මේ අත දිවෙන පාදවලට වස්ප වේවියැයි උෟ සියලු තිබුණා. ඇත් සාමය ස්ථාපිත වී ඇති බව ඇතුණ මකුළුවාට වඩා ආරක්ෂිත තැනක් සොයා ගැනීමට අවශ්‍යව තිබුණා. උෟ ගොන්ඩොලින්ගේ සපත්තුවට නැග මේස් දිගේ දණහිස් ඉහළට දිව්වා. ඇය දෙකත් බිහිරි කරවන බෙරහන් දීමක් කළා. සෑම කෙනෙක්ම නැවත උඩ විසි වුණා. පොටස් ගුරුතුමිය දරුණු බැල්මක් හෙළවා.

"ගොන්ඩොලින්, පන්තියෙන් එළියට යනවා ! පෙනෙයි ද බය නැතිව කැගහන හැටි. එපා, මකුළුවා ඇක්කා කියලා කියන්න නම් එපා. මට මකුළුවා එපා වෙලා ඉන්නේ. හැම කෙනෙක් ගැනම මට ලැජ්ජයි"

"ඒ මකුළුවා තමයි" ඇය පටන් ගත්තා. "උෟ....."

"ගොන්ඩොලින් ! මම මොකක්ද තමුසෙට කිව්වේ ! කාලකණ්ණ මකුළුවා ගැන වචනයක්වත් එපා." තම කටහඬ කෝපයෙන් වැඩි කරමින් පොටස් ගුරුතුමිය කිව්වා. "යනවා පන්තියෙන් එළියට ! දඬුවමක් විදිනට මුළු පන්තියම පැයක් කල් ඇතිව නින්දට යන්න ඕනෑ. තමුසේ, ගොන්ඩොලින්, පැය දෙකක් කල් ඇතිව!"

වැලපෙමින්, ගොන්ඩොලින් පිටතට දිව්වා. පිටතට ගිය වහාම මකුළුවා තවමත් තමාගේ සිරුරේ කොහේ හෝ සිටිදැයි වෙළුලමින් ඇය පරීක්ෂා කර බැලුවා. ඇගේ මහත් සහනයට මෙන්, ඇය හදිසියේම උෟ කොරිඩෝර් ඔස්සේ දුව යනු දුටුවා.

ඇය බිත්තියට හේත්තු වුණා. වෙන කෙනෙකු වෙතට නොගොස් මකුළුවා තමා වෙතට දුව ආ එක මොන තරම් අවාසනාවක් ද ! ඇත් ඇයට දෙගුණ වූ දඬුවමක් ලැබී තිබුණා. එහෙත් මේරි ලෝව්ගේ වෙස්කයට මකුළුවා දැමුවේ ඇලිසියා හා වැරල් බව ඇය ඒත්තු ගන්වනු ඇත ! එලෙස තමාට කඩා පැතිමට කරම් පොටස් ගුරුතුමිය කොතරම් අප්‍රසන්න ද?. මකුළුවා තමා වෙතට ඒමේදී ඇයට කළ හැකි දෙයක් තිබුණේ නැහැ.

කෙසේ වෙතත් පොටස් ගුරුතුමිය පන්තියට පැමිණ සියල්ල ඇසගත් එකත් හොඳයි. සමහර විට මකුළුවා වෙස්කයට ඇමීමේ වැරල් හා ඇලිසියා බව ගුරුතුමියට ඉඩ කිරීමට තමාට හැකිවනු ඇත.

මේ මොහොතේ පොටස් ගුරුතුමිය පිටතට පැමිණියා. ඇය අප්‍රසාදයෙන් යුතුව ගොන්ඩොලින් දෙස බැලුවා.

"මිස් පොටස්, මකුළුවා අර පහළට දිව්වා" නැවත පොටස් ගුරුතුමියගේ හොඳ හිත දිනා ගැනීමේ අරමුණින් ගොන්ඩොලින් කිව්වා.

මඳ හෝ තැකීමක් නොකළ ගුරුතුමිය දෙවැනි පන්ති කාමරයට වැදී දොර වසා දැමුවා. ගොන්ඩොලින්ට ඇති අවමානයක් ඇතුණා. ඉතින් ඇය කුමක් කරන්න ද ? පිටත නැවතී ඉන්න ද.... නැතහොත් පන්තිය තුළට යන්න ද ? විදුහල්පතිනිය, ශ්‍රේෂ්ඨ මහත්මිය, යම් හෙයකින් පැමිණියහොත් ඇයට අසුවීමට නොහැක. ඇය ඇතුළට යාමේ අවදානම ගැනීමට තීරණය කළා. දොර විවෘත කළ ඇය ඇතුළට රංගා ගත්තා.

"හා ! තමුසෙ ආපහු ආවා ! කවුද එන්න කිව්වේ ?" ඇති වූ සිද්ධියේ දී තමා උප්පාවට පත් වී සිටි නිසා අනුවෙන ඕනෑම කෙනෙක් මතින් තම අවමන් සහගත හැඟීම පිටකර ගැනීමට

සුදානම්ව සිටි මමසලි තදින් කතා කළා. "තමුසේ කැහැල්ලා වූ පොර්ස්ගේ තරහා ඇවිස්සුවා"

"හරි, මමසලි ඔයත් කැහැල්ලාවානේ" රිදුන කටහඬින් ගොන්ඩොලින් විරෝධය පෑවා. "මටත් වැඩිය හයිසෙන් මෙ හිතන්නේ"

මමසලි අසුනින් නැගිට්වා. ලජ්ජාවට පත්ව සිටි තමා ඉතා කුඩා බවත්, ඇය ඉතා විශාල බවත් ගොන්ඩොලින්ට පෙනුණා. ඇගේ කළු ඇස්ගෙඩි දෙක දිලිසුණා.

"තමුසේ එකට එක කියන්න එනවා. මට, මමසලි ඩූපොන්ට් අවුරුදු විස්සක් මෙහෙ උගන්වලා තියෙන මා එක්ක වාද කරන්න එනවා. තමුසේ..... තමුසේ....."

ආපසු හැරුණු ගොන්ඩොලින් පැන දිව්වා. එවැනි වූ අවස්ථාවක මමසලිට මුහුණ දෙනවාට වඩා දවසම වුවද පිට සිටගෙන සිටීම යහපත් බව ඇයට සිතූණා.

මකුළු සිද්ධිය, එය හැඳින්වූයේ එසේයි. දවස හමාර විට පෙර සෑම තැනම පැතිරුණා. ඉන් මහත් සිතාවක් ඉපදුණා. මමසලි රොජර්ට එය ආරංචි වූ විට ඇය අවශ්‍යවෙන් සිතාසුණා.

"ප්‍රංශ ගැහැනියක් ඒ තරම් මෝඩයි කියලා හිතන්න පුළුවන් ද?" ඇය කිව්වා. "මම නම් මකුළුවොවත්, කන්වැයොවත්, කාවෝ කියා සර්පයොවත් ගණන් ගන්නෙ නැහැ! ඒ වගේ ප්‍රදර්ශනයක් කරපු එක ගැන මමසලි ඩූපොන්ට් ලජ්ජා වෙන්න ඕනෑ!"

වෙන කාටවත් වැඩියෙන් ඒ ගැන කතා කළේ පළමු පන්තියේ දැරියෝයි. මේරි ලෝව් ගැන මතක් වූ සෑම විටම ඔවුන් ඉතාම හඬින් සිතාසුණා. මමසලි හා ගොන්ඩොලින් දෙදෙනාම එකම මකුළුවාගේ ගොදුරක්ව තිබුණා.

"හරිම අපූරු මකුළුවා!" අයිරින් කිව්වා. "පන්තියේ උච්ච බය තුන්දෙනාවම උභ්‍ය දැනගෙන තිටියා"

"මට හිතා ගන්න බැරි ඇයි උභ්‍ය මෙහෙ ඩෙස්කයම තෝර ගන්නෙ කියන එකයි"

"හරි ලජ්ජාවක්" ගොන්ඩොලින් කිව්වා. "අහිංසක මේරි ලෝව්! ඔයා හුඟාක් බය වෙන්න ඇති උභ්‍ය ඉස්සෙල්ලාම දකිද්දී මම කල්පනා කරන්නේ කවුද උභ්‍ය දැමීමෙ කියලයි"

නිහඩතාවයක් ඇතිවුණා. කවුරුත් හෝ මකුළුවා හිතාමතාම එහි දමන්නට ඇති බවට ප්‍රථම වතාවට පළමු පන්තියට හිතූණා. ඔවුන් එකිනෙකා දෙස බලා ගත්තා.

"අහිංසක මේරි ලෝව්ගෙ ඩෙස් එකට උභ්‍ය ආපසු එක කැන වැඩක්" ජීන් කිව්වා. "එයා හුඟාක් දේවලට බයයි. උභ්‍ය දකිද්දී එයා පණ බයේ කැහැහන්න ඇති කියලා මට හිතෙන්නේ. විහිළුකාරී කවුරු වුණත් මං හිතනවා උභ්‍ය ඇලිසියා වගේ කෙනෙකුගේ ඩෙස්කයට දැමීමා නම් හොඳයි කියලා"

“විහිළු වැඩවලට මියා පුඤ්ඤා ඇසිය හේද ඇලිසියා ? මියා වැරදියි හවස පන්තියට ඉස්සර පන්තියෙ ගිටියා. අපි කාල මනකයි මියා මකුළුවෙකුට මේරි ලෝව්ගේ ඇඟට ආනවා සිටියා.”

එසේ කියමින් සිටියේ ගොන්ඩොලින්. ඇලිසියා ඇ වැල්මක් හෙළවා. “හරි, මියා හුරුතල් ගොන්ඩොලින් මේරි. ඒ එක කළේ නැහැ. කවුරු හරි කළා නම් ඒ මියාමයි කියලා අහිතෙන්ම !”

“මේරි ලෝව් මගේ යාළුවා” ගොන්ඩොලින් කිව්වා. “එ එහෙම දෙයක් එයාට කරන්නේ නැහැ”

“හරි, එක සතියක මියා එයාට ගිල්වන්න හැදුවා නම් එයා සතියේ මියා එයාගේ ඩෙස්කයට මකුළුවෙක් දැම්මා කියලා හිතන පුළුවන්” ඩැරල් කිව්වා.

“කට වහනවා” කැතරින් කෙටියෙන් කිව්වා. “ඒ ඩැරල් ඔබ ඇලිසියාවත් නොවෙයි කියලා අපි දන්නවා. ඒ මොකද එයාට නැහැ කියනවා. මකුළුවා අහම්බෙන් එතෙත්ට එන්න ඇත්ත එව්වයි”

“හොඳයි, මම හිතන්නේ...” ගොන්ඩොලින් පටන් ගත් නමුත් පන්තියම එකවර ගැසුමක් ඇරඹුවා.

“කට වහනවා, ගොන්ඩොලින්; ගොන්ඩොලින් කට වහනවා කට වහනවා, ගොන්ඩොලින්; ගොන්ඩොලින් කට වහනවා !”

කට වසාගැනීම හැර වෙනත් කළ හැකි දෙයක් තිබුණේ නැහැ. ගොන්ඩොලින් කෝපයෙන් බුම්මා ගත්තා. එය කොහොට් හොඳ අදහසක් වුවද ඉන් සිදුවූයේ ඇයට දෙගුණයක දඩුවමක් ලැබීම හා දඬ වැඩිය කළේ ඇලිසියා හෝ ඩැරල් යන්න කිසිවෙකුට ඒත්තු ගැන්වීමට නොහැකිව පරාජයක් ලැබීම පමණකි. ඇත්තෙන්ම පළමු පන්තියට පැයක් කල් ඇතිව නින්දට යාමට සිදු වුවද ඔවුන් සියලු දෙනා එය යහපතක් ලෙස සැලකුවා.

ගොන්ඩොලින් සම්පූර්ණ සිද්ධිය දුෂ්ටකමක් ලෙස සැලකුවා. පළමු උත්සාහය අසාර්ථක වුවද අවසානයේ ඇලිසියා හා ඩැරල් නිවැරදිකරුවන් බවට කවුරුත් පිළිගන්නා තුරු මේරි ලෝව්

නොයෙකුත් නපුරුකම් කරමට ඇය අයදාගත කර ගත්තා. මේ අවුල් පසුපස සිටින්නේ ඇලිසියා හා ඩැරල් බව පොට්ස් ගුරුතුමියට ද ඇඟවීමට ඇය කල්පනා කළා.

එහෙත් ඇයට ඒවා කරමින් වැඩිදුර යාමට නොහැකි වුණා. හොඳ වැඩක් සම්බන්ධව ඇයට පොට්ස් ගුරුතුමිය හමුවට යාමට සිදු වූ අතර ගුරුතුමිය හා මම්සලී වූපොත්වී උතුරු කුලුනෙහි වෙසෙන කුඩා කාමරය වෙත ගිය ඇය ගුරුතුමිය පසෙකින් යටහත් පහන්ව සිටගෙන සිටියා.

“මස් පොට්ස්, එදා මකුළුවාගේ සිද්ධිය ගැන මට හුඟක් කතාහවුයි” ඇය පටන් ගත්තා. “ඇත්තෙන්ම ඇලිසියයි, ඩැරලයි කලින් පන්තියේ හිටියා. මේ ගැන එයාලා මොනවා හරි දන්නවා කියලා මට විස්වාසයි. මට ඇහුණා ඇලිසියා කියනවා...”

පොට්ස් ගුරුතුමිය හිස ඔසවා බැලුවා. “මියා කතා හදන්න ද යන්නේ ?” ඇය ඇසුවා. “හොඳ භාෂාවෙන් අහනවා නම්, කේළාම් කියන්න ? එහෙම නම් මාව අල්ල ගන්න එපා. මම ගිය බෝඩ්. ඉස්කෝලේ, ගොන්ඩොලින්, අපි කේළම්කාරියන්ට හොඳ දඩුවමක් දුන්නා. නිදන කාමරයේ දී කේළම්කාරියට හැම ලෙසක්ම ලොකු පනාවෙන් පස්ස පැත්තට පාර දුන්නා. මට කියන්න මියා ළඟ හුඟාක් රසවත් දේවල් ඇති. ඒත් වැඩක් නැහැ. මම ඒවා කන් දෙන්නේ නැහැ. මෙහෙ ලමයිනුත් කේළම්කාරියන්ට දඩුවම් දෙනවා ද දන්නේ නැහැ. මම අහලා බලන්න ඕනෑ ?”

ගොන්ඩොලින් ගිනි ගෙන රතු වුණා. කේළම්කාරියක් ! පොට්ස් ගුරුතුමිය කෙසේ නම් ඇයට වෝදනා කරන්නද ! ගොන්ඩොලින් මේරි ලැයි, කේළම්කාරියක් ! මේ සියල්ල සිදුවුණේ ඇය කරුණාවන්ත ලෙස කුඩා ඉඟියක් දීමට යාමෙන්. කුමක් කියන්නදැයි ගොන්ඩොලින් දැන සිටියේ නැහැ. ඇයට කඳුළු පෙරාගෙන ඇඬීමට සිතූණ ද පොට්ස් ගුරුතුමිය එවැනි ළමුන්ව නොරුස්සනා බව ඇය දැන සිටියා. ඇය කාමරයෙන් පිට වූයේ හිවසේ දී මෙන් තදින් දොර වැසීමේ මහත් ආශාවෙන් යුතුවයි. එහෙත් එසේ කිරීමට තරම් ඇය නිර්භීත වූයේ නැහැ.

සතිය ගෙවී ගියා. එම සතියේ දුකින් සිටි එකම කෙනා මේරි ලෝව් පමණකි. සුළු සුළු දේවලින් ඇයට කරදර පැමිණ තිබුණා.

උදාහරණයක් ලෙස ඇඳුම් වැනි කප්පා කාමරයේ තිබූ ඇඳුම් වතුර ගොඩට දමා තිබූ නිසා තෙත බරිත වී තිබුණා. දොරටුව වෙලා ගැනීමට තේරාපිකාගාර පාලිකාව වෙතට යාමට වූ වුණා.

පාලිකාව කෝප වුණා. "මේරි ලෝව්, ඔයාට බැරිද ඔයාගේ දේවල් කාමරයේ හරියට එල්ලලා තියන්න. තරාකයේ ඉඳලා පාලිකා යන ලෙයි නිසා කාමරයේ බිම නිතරම වතුර තියෙනවා කියලා ඔයා දන්නේ නැද්ද ?"

"මම එල්ලලා තිබුණේ, මේවුන්" මේරි ලෝව් සෙමින් කිව්වා. "මම හොඳට මතකයි එල්ලුවා කියලා"

ඉන්පසු මේරි ලෝව්ගේ ටෙනිස් පින්තේ තුල් තුනක් හදිසියට කැඩී ඇති බව පෙනුණා. ඒවා ගෙවී ගිය බවක් නොපෙනුණ නිසා කපා දමා ඇති බවක් පෙනුණා. මේරි ලෝව් හිරිහැරයට පත්වුණා.

"මගේ අලුත් රැකට එක" ඇය කිව්වා. "බලන්න ගොන්ඩොලින් ලෙක් රැකට එකට මෙහෙම වෙන්න පුළුවන් ද ?"

"බැහැ" එය හොඳින් පරීක්ෂා කර බලන බවට අහවැසි ගොන්ඩොලින් කිව්වා. "තුල් තුනක් කපලා මේරි ලෝව්, කපුවා හරි ඔයාට කැන වැඩ කරනවා. හරිම ලජ්ජයි"

මේරි ලෝව් කනගාටුවට පත්වුණා. තමාට කිසිදු සතුටක් සිටින බව ඇයට ඇදහිය නොහැකි වුණා. එහෙත් ඇගේ හොඳම ඇඳුමේ බොත්තම් කපා දමා තිබෙණු දුටු විට යම් අයෙකු තමාගේ නපුරුව දුෂ්ටකම් කරන බව ඇය දැන ගත්තා. ගොන්ඩොලින් ඇයව සැනසුවා.

"දුක්වෙන්න එපා. මම ඔයාට ඒවා මහලා දෙන්නම්. ඔබ මැහුම්වලට කැමති නැහැ. ඒත් ඔයාට ඒ වැඩේ කරලා දෙන්න මේරි ලෝව්"

එලෙස, මහත් අනුකම්පාවක් දක්වමින් ගොන්ඩොලින් ඒ රාත්‍රියක නිල් පැහැ බොත්තම් ඇල්ලීම කළා. පළමු පන්තියේ දැරියෝ පුද්ගලයන් ඇ දෙස බැලුවා. බැරිම තැනක දී හැර ඇති කිසි දිනක තම ඇඳුමක් හෝ මසා ගන්නේ නැති බව ඔවුන් දැන ගත්තා.

"කොහොමද ඔය බොත්තම් ගැලපුණේ ?" ඒත් ඇසුවා.

"ඒක කමයි මමත් දැන ගන්න කැමති" ගොන්ඩොලින් දොරටුව ලෙස කතා කළා. "බොත්තම් හයක්. ඇදලා ගලවලා. කපුවා හරි මේරි ලෝව්ට කැන වැඩ කරන නිසා මම මේවා ගල්ලලා දෙනවා. ඒ වගේම මම දැන ගන්න කැමතියි එයාගේ ටෙනිස් රැකට එකේ තුල් කැපුවේ කවුද කියලා"

දැරියෝ එකිනෙකා දෙස බලා ගත්තා. මෑතක සිට මේරි ලෝව්ට එක එක කරදර පැමිණීම සැබැවින්ම අමුතු දෙයක් ලෙස පෙනුණා. ඇගේ යාච්ඤා පොත පවා අතුරුදහන්ව තිබුණා. එමෙන්ම ඇගේ පැන්සල් නැති වී තිබුණා. ඇත්තෙන්ම ඒවා ඇලිසියාගේ ඩෙස්කයේ තිබී හමු වූ අතර කපුරුන් සිතුවේ එය ඇමරිකානු සිසුවා දෙයක් බවයි. දැන් කපුරුන් හෝ ඒවා එසේ අහමිබෙන් සිදුවූ දෙයක් බවයි. දැන් කපුරුන් හෝ ඒවා එසේ අහමිබෙන් සිදුවූ කල්පනා කරන්න පටන් ගත්තා. ඇලිසියා විය දැමුවාදැයි ඔවුන් කල්පනා කරන්න පටන් ගත්තා. ඇලිසියා විය නොහැකිදැයි ඇලිසියා එවැනි දේ කරන්නේ නැහැ. එහෙත් කපුරුන් හෝ කෙනෙක් !

වාර විභාගය ආසන්න වෙමින් තිබුණා. සමහරෙකුගේ දෙමාපියන් පැමිණීමට නියමිතව තිබූ නිසා බොහෝ දෙනෙක් දැඩි ප්‍රීතියෙන් යුතු වුණා. වැඩි දුර බැහැරක ජීවත් නොවූ මිනිසුන් දැඩි ප්‍රීතියෙන් යුතු වුණා. බැරල් මහත් සේ සොම්නස් වූයේ ඇගේ දෙමාපියන් ඒම සිරිතයි. බැරල් මහත් සේ සොම්නස් වූයේ ඇගේ මව හා පියා එන නිසයි. ඔවුන් ඉතා ආතත ජීවත් වුවද සතියක තිබූවත් ගෙන කොන්ඩොල් බලා පැමිණ, ඒ අතරතුරදී බැරල් බැලීමට ඒමට තීරණය කර තිබුණා.

දැරියෝ තම පවුල් ගැන කතා කළා. "මගෙ අයියල තුන්දෙනා ආවොත් හොඳයි" ඇලිසියා කිව්වා. "අපිට සෙල්ලම් කරන්න පුළුවන්"

"මගේ නංගි ආවොත් හොඳයි." ඒත් කිව්වා. "මම ආසයි එයාට මැලෝරි ටවර්ස් පෙන්වන්න"

"ඔයාගේ අම්මා එනවා ද සැලි ?" මේරි ලෝව් ඇසුවා.

"නැහැ" සැලි කිව්වා. "එයා හුඟාක් දුර ඉන්නේ"

සතියකට දෙකකට ඉහත දී තම මව ලියුමක ලියා එවා තිබූ දෙයක් හදිසියේම බැරල්ට මතක් වුණා. ඇය ලියා එවා තිබුණේ

ඇයට සැලී හෝස්ගේ මව වුණ ගැසුණ බවයි. සැලීගේ තාම සොයුරිය, මාස තුනක බිළිඳියක ද, ඇය දැකගත් බව ලියා තිබුණි. ඩැරල් මේ සියල්ල සැලීට කීමට සිටිය ද ඇයට එය අමතර කිවුණා. මේ වේලාවේ ඇයට එය මතක් වුණා.

"ඔ, සැලී..... මම හිතන්නේ ඔයාගෙ අම්මා එන්නේ නැහැ බව නිසා" ඇය කිව්වා.

සැලී සෘජු වුණා. තම සවන් ඇදහිය නොහැකි කලක මෙය ඇය ඩැරල් දෙස දෙනෙත් ඇය බැලුවා. ඇගේ මුහුණ සුදුසුම අතර ඇය කතා කරන විට උගුර හිරවන බවක් පෙනුණා.

"ඔයා කියන්නේ මොනව ද කියලා ඔයා දන්නේ නැහැ" ඇය කිව්වා. "මොන බවක් ද ? අපිට බවක් නැහැ. ඔබ එන්නේ නැත්තේ දුර වැඩි නිසා. මම කිව්වේ ඒකයි."

ඩැරල් ව්‍යාකූල වුණා. "ඒත් සැලී මෝඩ වෙන්න එපා. අපේ අම්මා ලියමනකින් කියල එව්වා තිබුණා එයා ඔයාගේ වූ නංගිව දැක්කා කියලා. එයාට මාස තුනයි කියලා තිබුණා."

"මම ඩුවි නංගි කෙනෙක් නැහැ !" අමුතු පහත් හඬකින් සැලී කිව්වා. "මම විතරයි ඉන්නේ. තාත්තා හුඟාක් වෙලාවට ඉගෙන නිසා අම්මයි, මමයි දෙන්නා විතරයි ඉන්නේ. මට වූ නංගියෙක් නැහැ"

දැරියෝ කුතුහලයෙන් සැලී දෙස බැලුවා. ඇයට කුමක් සිදුවී ද? ඇය ඉතා අසාමාන්‍ය බවක් පෙන්නුවා.

"හා හොඳයි" ඩැරල් අපහසුවෙන් කිව්වා. "ඔයා දැන තමා එක හොඳයිනේ. කොහොම වුණත්, ඔයා නංගි කෙනෙකුට කැපී ඇති. නංගි කෙනෙක් ඉන්නවා නම් කොයි තරම් හොඳද"

"මට නංගිලා ඕන නැහැ" සැලී කිව්වා. "මට වෙන කෙනෙක් එක්ක මගෙ අම්මව බෙදා ගන්න ඕන නැහැ"

මුහුණ රළු කරගත් ඇය කාමරයෙන් පිටතට ගියා.

"හරි, මම අම්මට ඇත්තටම ලියලා යවන්න ඕනෑ එයා වැරදීමක් වෙලා කියලා" කී ඩැරල් එය ඒ විගසම තමාගේ වතාවේ සැලී හමු වූ වහාම ඇය ඒ ගැන කිව්වා.

"මට කතාහවුයි, ඔයාට නංගි කෙනෙක් ඉන්නවා කියලා මම කරපු වැරදීමට" ඇය සැලීට කිව්වා. "මම අම්මට ලියලා කිව්වා ඔයාට නංගි කෙනෙක් නැහැ. ඔයාගෙ අම්මා කියපු දෙය එයා වැරදි විදිහට තේරුම් අරගෙන කියලා"

සැලී ගල්ගැසි නැවතී හදිසියේම මහත් පිළිකුලක් දක්වන ලෙස ඩැරල් දෙස රවා බැලුවා. "ඔයාට මොකට ද අනුන්ගේ දේවල් ?" ඇය තරහින් පිපිරුණා. "මාවයි, මගෙ පවුලෙ අයවයි අකහරින්න ! ඔයා හැම තිස්සෙම අනුන්ගේ දේවල්ලට හොට දනවා"

ඩැරල්ගේ ඉවසීමේ සීමාව පැන්නා. "මම එහෙම නැහැ." ඇය කිව්වා. "ඔයා කට පරිස්සම් කර ගන්න සැලී. මම හොට දන්න ආවේ නැහැ. මට හිතා ගන්න බැරි ඔයා මේ තරම් කලබලයක් කරන්නේ ඇයි කියලා. ඔයාට නංගි කෙනෙක් හිටියත් නැතත් මට වැඩක් නැහැ."

"ඔයාගේ අම්මටත් කියන්න ඇඟිලි ගහන්න එපා කියලා !" "මගෙ පවුලෙ අය ගැන ලියුම් ලියන්න ඕන නෑ" සැලී කිව්වා.

"ඔ..... මෝඩ වෙන්න එපා" ඩැරල් කේන්තියෙන් කැගැසුවා. ඇය සැබෑ ලෙස කෝපයට පත්වුණා. "ඔයා හැසිරෙන විදිහට හිතෙනවා ලොකු අබිරහසක් තියෙනවා කියලා ! කොහොම වුණත් ඊළඟ සැරේ අම්ම ලියල එවන්නේ මොනවා ද කියලා මම බලන්නම්. ඊට පස්සේ ඔයාට කියන්නම්"

"මට දැනගන්න ඕනෑ නැහැ" ඩැරල්ව පසකට පැත්තිමට මෙන් අත දිගු කරමින් ඇය කිව්වා. "මට ඔයාව ජේන්න බැහැ. ඩැරල් රිවර්ස්..... ඔයයි ඔයාව බලන්න එන, ඔයාට හැම දේම එවන ලියුම් ලියන අම්මවයි ! ඔයා ඒ ගැන කයිවාරු ගහනවා. ඔයා හිතාමතා මේවා කරන්නේ. ඔයා පහත්ම පහත්...!"

ඩැරල් දැඩි මව්හයට පත්වුණා. මොනවද දෙයියනේ සැලී කියන්නේ ? ඇය පිටව යන දැරිය දෙස තුෂ්ණිමිභාව බලා සිටියා.

“මොකක් ද ඒ ?” නිල් පැන්සලෙන් ඉරක් අඳිමින් ගුණ
ඇසුවා.

“අනිවාර්යයෙන්ම වෙනවා” පැත්තල නැවත අතට ගනිමින් ඉරතුමිය කීවා. “මම ඔයා නම්, මම ඇලිසියාවයි, බේට්ටයි එරෙම් කොයි කරන්නේ නැහැ ඩැරල්. අනිත් අයට කොයි නොකර ඔයා ඔයාගේ ක්‍රමයට ඉගෙන ගන්නවා නම් ඔයා හුඟක් හොඳ

එවකයක් වෙනවා. බලන්න, ඔයා කරන දේවල් ඔයා මුළු ජීවිතයම කරනවා...."

"මට කේරෙනවා" ඩැරල් කිව්වා. "මගේ තාත්තා වගේ, එයා මුළු ජීවිතම වැඩ කරන කෙනෙක්. එයා ගලා වෛද්‍යවරයෙක් එයා මිනිසුන්ට සතිපයයි, සතුටයි ආපසු ලබා දෙනවා. එයා වැඩ කරන්නේ මුළු හදින්ම.... ඒ නිසා එයා හරිම අපූරු කෙනෙක්"

"හරියට හරි" ගුරුතුමිය කිව්වා. "එයා හුඟාක් දේවල් බඳුනෙකට යන්නේත් අතපත ගාලා කළා නම් ඒ වගේ අපූරු වෛද්‍යවරයෙක් නොවෙන්න තිබුණා. වෛද්‍යවරයෙක් ගුරුවරයෙක් නැතිනම් ලේඛකයෙක් හරි චිත්‍ර ශිල්පියෙක් නොවෙන්න අවශ්‍ය නම් ඒ ගැන කැපවීමෙන් වැඩ කරන්න ඕනෑ දෙවැනි පෙළේ හෝ තුන්වැනි පෙළේ කෙනෙක් වුණාට කසු නැහැ. පළමු පෙළේ කෙනෙක්ම වෙන්න ඕනෑ නම් ඒ සඳහා කුඩා කාලයේ ඉඳලම කැපවීම අවශ්‍යයි"

පළමු පෙළේ කෙනෙකු වීමේ ලක්ෂණ තමා වෙත ඇසුරු ගුරුතුමියගෙන් ඇසීමට ඩැරල්ට අවශ්‍ය වුවද ඇය එසේ නොකළ නමුත් තමාට එම ලක්ෂණ ඇති බව ඇය සිතුවා. ඇය පියාගේ මඳක් දමනය වීමෙන් පසුවයි. තම වැඩ ගැන කැප වීම ඇලිසියා හා බෙට් සමග මෝඩ වැඩ මුළු ජීවිතම කර පන්සලේ පහළට රුවා එන්නට තරම් ඇය අනුවණ වීම කොතරම් අපරාධයක් ද !

ගොන්ඩොලින්ගේ මව හා ඇගේ පරණ ආයා, විශ්වාස මතක්මය සෙනසුරාදා පැමිණීමට නියමිතව තිබුණා. අතිශය ඉදිරියේ ජේක්කු ලෙස හැසිරෙන්නට ගොන්ඩොලින් ආහාර මග බලා සිටියා. පාඩම් ගැන කතා කිරීමේ දී වින්ටර් මහත්ම ඉතා සුළුකොට සලකමින් තමා සෑම දෙයකටම කොතරම් දැඩි ඇයට පුරසාරම් දෙවිය හැකි ද !

මේරි ලෝව්ගේ දෙමාපියන් නොපැමිණෙන අතර කලකිරී සිටියා. ගොන්ඩොලින් ඇයට කරුණාවෙන් කතා කළා. "කමක් නැහැ මේරි ලෝව්. ඔයාට පුළුවන් අපේ අම්මයි, වින්ටර්ගේ එක්ක දවස ගෙවන්න. මම ඔයාට තනිකමක් දුන්නේ දෙන්නෙ නැහැ"

ගොන්ඩොලින් සමග දිනය ගත කිරීමට මේරි ලෝව්ට එතරම් වශ්‍ය වුණේ නැහැ. ගොන්ඩොලින්ගේ අනවශ්‍ය සෙනෙහස දක්වීම හා ඇගේ පවුලේ පුරාපේරා කතාන්දරත්, ඇය කොතරම් අපූරු චරිතයක් ද යන්න පෙන්වීමට කියන දේත් මේරි ලෝව්ට වැඩි තිබුණා.

එහෙත් මේරි ලෝව් ආශ්‍රය කිරීමට නොහැකි තරම් දුර්වල චරිතයක් වුවද එවැනි නිහඬ සවන් දෙන්නියක සිටීම ගැන ගොන්ඩොලින් මහත් සතුටට පත්ව සිටියා.

මේරි ලෝව්ගේ දෙමාපියන් වාර මැද සෙනසුරාදාවේ නොපැමිණෙන බව ආරංචි වූ විට ඩැරල් ඇයව හමුවන්න ගියා. "මයා කැමති ද මායි, අම්මයි, තාත්තයි එක්ක එන්න ?" ඇය ඇසුවා. "අපි කාලෙකෙන් එළියට යනවා දවල් කෑමට. අපි අපූරු සමාජයක් යනවා"

මේරි ලෝව්ගේ හදවත ගැස්සුණා. සතුටින් හා සෙනෙහසින් ඇය ඩැරල් දෙස නෙත් දල්වා බැලුවා. ඩැරල් සමග නිවාඩු දිනය ගත කිරීමට ඇත්නම් ඊටත් වඩා තව අපූරු දෙයක් නැහැ! මෑතක සිට ඩැරල් ඇයට දොස් පවරා කරදරයක් ලෙස පසෙකට දමා සිටිය ද මෙලෙස ආරාධනා කිරීමට තරම් ඇය විනිත වී තිබුණා.

ඒ සමගම ඇයට ගොන්ඩොලින්ගේ ඇරයුම ද සිහි වූ අතර ඇගේ මුහුණ අපූරු වුණා. "අනේ" ඇයට කියවුණා. "ගොන්ඩොලින් කීවා එයා එක්ක එන්න කියලා.... ඉතින් මම පොරොන්දු වුණා"

"හරි, ගිහිත් එයාට කියන්න මමයි ඔයාට එන්න කියන්නෙ කියලා. අතික මගෙ අම්මයි, තාත්තයි ඔයාට හම්බ වෙන්න බලා ඉන්නවා කියන්න" ඩැරල් කිව්වා.

"එයාට තරහා යයි..... හුඟක්ම එයා ඔයා එක්ක තරහා නිසා ඩැරල්"

"මම ගිහන්තේ ඒ ඔයා මා එක්ක යනවට වඩා ගොන්ඩොලින් එක්ක යන්න කැමතියි කියන එක" ඩැරල් අකරුණාවෙන් කිව්වා. මේරි ලෝව් බියපත් බැල්මක් හෙළන සෑම විටම ඇගේ සිත වීදුණා. "හොඳයි, යන්න එහෙනම්"

"ඩැරල්! කොහොමද එහෙම කියන්නේ?" දෙනෙතේ කැප පුරවාගෙන මේරි ලෝව් කැහැසුවා. "ඇයි මම...මම...මම එක්ක එන්න ඕනෑ දෙයක් කරනවා"

"හොඳයි, ගොන්නෙඩොලින්ට ගිහින කියන්න එහෙම" ඩැරල් කිව්වා

"එතරම් වුවමනාවක් තියෙනවා නම් ඔයාට ඒකට හේරි උපදවා ගන්න පුළුවන්. ඔයා අත්තිම එපා කරපු බයගුල්ලියක්"

"ඔ, මම දන්නවා" මේරි ලෝව් දුකින් කිව්වා. "ඕනෑම තිස්සෙම කියන්න එපා. ඒකෙන් මම තවත් තරක් වෙනවා! ඔයා ගොන්නෙඩොලින්ට කියන්න, ඩැරල්"

"කොහෙත්ම බැහැ" ඩැරල් කිව්වා. "මම ඔයාගෙ වැඩ කරන්න යන්නෙ නැහැ. කොහොම වුණත් මේ වගේ මොර්ට් බෙක්ව නිවාඩු දවසෙම මට ඒල්ලගෙන ඉන්න වුවමනා තැන"

දුකින් බලා සිටි මේරි ලෝව් හැර ඇය ඉවතට පා කැඩුවා. අසල සිට සියල්ලම පාහේ අසා සිටි ජීන්ට මේරි ලෝව් හැර කතාදුටත් ඇති වුණා. ඇය ඩැරල් පසුපසින් ඇවිද ගියා.

"මම හිතන්නේ ඔයා එයාට සැරවුණා විකක් වැඩියි" ඇය තම සෘජු ස්කොට් කටහඬින් සැල කළා.

"හොඳයි... ඒක එයාගේ හොඳට" ඩැරල් කිව්වා. "එයා විකක් ඩෙබරිය එන්න මම සැලැස්සුවා නම් එයා මට සතුට කරයි. මම ඒවා කිව්වේ හිතාමතාමයි. ලැප්ජා කරලා ගොන්නෙඩොලින්ට ළඟට යවන්න"

"ඔයා ලැප්ජා කළ එක ඇත්ත. ඒත් ඩෙබරිය උපදින විදින නම් නොවෙයි" ජීන් කිව්වා. "ඔයා කරපු ලැප්ජාවෙන් වෙනස් තවත් දුකට පත්වෙන එකයි"

නිවාඩු දිනයේ දී මේරි ලෝව්ට ඩැරල් සමග යාමට කා කළ බව ගොන්නෙඩොලින්ට ආරංචි වූ අතර මේරි ලෝව් එයා යාමට කැමැත්තක් නොදක්වන බව පෙනුණ අය සතුටට පත්වුණ අය ඒ ගැන ඇ සමග කතා කළා.

"මම ඔයාට මා එක්ක එන්න කියලා තියෙද්දීත් ඩැරල් ලැප්ජා නැතිව ඔයාට එන්න කිව්වා" ඇය කිව්වා. "ඔයාට බැහැ කියන්න පුළුවන් වීම ගැන මට සතුටුයි මේරි ලෝව්. ඔයාට නිතරම කොන්ද යන්නානි පණුවෙක් කියන ඒ වගේ කෙල්ලක් එක්ක යන්න ඔයා තැමිනි නෑ කියලා මම දන්නවා. "නැහැ" කී මේරි ලෝව්ට තවත් යමක් කියාගන්න ඩැරිවුණා. එහෙම නොවෙයි කියලා ඇයට සෘජුවම කියාගන්න නිර්භීතකමක් තිබුණා නම්! එහෙත් ඇයට එසේ කළ නොහැකි වුණා.

වාර මැද නිවාඩු දිනයේ උදය එළවුණා. එය පැහැදිලි දිනකින් සුන්දර දවසක් වනු ඇත. කණ්ණාඩියක් මෙන්ම තිසල වූ මුහුද හිරුඑළියෙන් බැබළුණා. සවස දෙක වන විට වඩදිය රළු එනු ඇත. තටාකය සකස්වනු ඇත. කොතරම් වාසනාවක් ද!

ඇඳි නැති පුටු රාශියක් ගෙන තටාකය වෙත ගිය දැරියෝ ඒවා ඉහළ ගල්තලා මත තැබුවා. තටාකයෙන් ඉහළ ගල්තලාවට වඩදිය ළඟාවූයේ බොහෝම කලාතුරකින්. එය කදිම තැරඹුම් වේදිකාවක් වුණා. එදින දෙමව්පියන් දැක ගැනීමේ සතුටින් ඉපිටුණ ඩැරල් හඬනගා ගියත් ගයමින් ඒ මේ අත ගියා. මේරි ලෝව් ගි ගැසුවේ නැහැ. ඇය සත්සුන් නමුත් දුකින් බරවූ ලෝව් ගි ගැසුවේ නැහැ. සැලි හෝප් ද සත්සුන් බවක් පළ කළ පෙනුමකින් යුතුවුණා. සැලි හෝප් ද සත්සුන් බවක් පළ කළ නමුත් වෙනදාටත් වඩා ඇය මුලුගැන්වී ඇති බවක් ඩැරල්ට හිතුණා.

ඇලිසියා දැඩි උද්ඝෝමයකින් සිටියා. ඇගේ මව හා පියා එක් සහෝදරයෙකු ද සමග පැමිණීමට සිටියා. බෙට්ගේ දෙමව්පියන් නොඑන නිසා ඇත්තෙන්ම ඇය ඇලිසියා සමග යනු ඇත.

පුටු කිපයක් රැගෙන ගල්තලාවට නැග එන සැලිගේ මුහුණේ වූ ශෝකාකූල බැල්ම දුටු ඩැරල්ගේ හිත උණු වුණා.

"හයි! සැලි හෝප්. ඔයාලගේ ගෙදර අය එන්නේ නැහැ නේද? ඔයා කැමති ද අපිට එකතු වෙන්න? කැමති ඕනෑම කෙනෙක් මට එක්ක යන්න පුළුවන්"

"ස්තූතියි. ඒත් මගේ කැමැත්තක් නැහැ" මඳක් ලැප්ජාගිලි බවක් දක්වමින් කී සැලි තවත් වචනයක් හෝ නොකියා ගල්තලාව

තහින්නට වුණා. "හොඳයි, එයත් විකාර කෙල්ලක් ඇමේ වනකුත් කතා කර තිබූ දැරියන් දෙදෙනාම ආරාධනය ප්‍රතික්ෂේප කළා. ගැන සිත විදුණ ඩැරල් සිතුවා. දෙමව්පියන් නොපැමිණෙන කවර කවුරුත් හෝ දැරියක සොයා ගැනීමට ඇය පිටත්ව ගියා. ඇය වෙත එවත් කවුරු හෝ දැරියක පිටත්ව කැඳවාගෙන යාමට කැපවී යුතුයි. "පුළුවන් නම් ඔයා විශේෂයෙන් කැමති කෙනෙක් මැලියා තිබුණේ එයයි.

එහෙත් ඩැරල්ට විශේෂ යෙහෙළියක් සිටියේ නැහැ. ඇලිසියාට බොහෝ ඇලුම් කළ ද ඇලිසියා බෙට්ගේ මිතුරියයි. ඇය අයිරින්නට ද කැමති නමුත් අයිරින්නට කිසිදින මිතුරියකගේ අවශ්‍යතාවයක් දැන තිබුණේ නැහැ. සෑම දෙයක් වෙනුවෙන්ම ඇයට සංගීතය තිබුණා.

"ඕ, හරි කොහොමද එමිලිගෙන් ඇහුවොත්?" ඩැරල් කල්පනා කළා. ඉගෙනීමෙහි සමත්කම් දැක්වූ, ශාන්ත ගති පැවතුම් ඇති සෑම සැඟවුණ මැනුම් ගෙනුම් දක්ෂ ලෙස කරන එමිලිට ඇය වැඩි ඇල්මක් තිබුණේ නැහැ. ඇයේ පවුලේ කිසිවෙකු පැමිණීම නියමිතව නොතිබුණ අතර කිසිවෙක් ඇයව එකතු කර ගැනීමට කතාකර තිබුණේ නැහැ.

ඇය එමිලිට කතා කළ අතර සතුටින් මුහුණ රතු කර සිටි එමිලි තමා ඉතා සතුටින් ඒමට කැමති බව පැවසුවා. මේ බව දැනගත් මේරි ලෝව්ගේ දෙනෙත් කඳුළින් පිරුණා. ඩැරල්ගේ දෙමව්පියන් හමුවීමට සතුටින් යන දෙදෙනා දෙස ඇය ශෝකයෙන් බලා සිටියා. ඉතා ආශාවෙන් තමාට ලබා ගැනීමට තිබූ සංගීතය එමිලිට හිමිවනු දැකීම ඇයට දරාගත නොහැකි වුණා. ඒ ඇය එතරම් දෙබරියක් නොතිබීම නිසයි.

මැලෝට්ට වර්ස් වෙත පිවිසෙන මාවත නොයෙක් හැඩයේ හා ප්‍රමාණයේ මෝටර් රථවලින් පිරී ගියා. ඒවායින් බැස ගත් දෙමව්පියෝ දැරියන් සොයා ආවා. සතුටු හඬින් කෙරෙන පිළිගැනීම් හා සිනාහඬින් අවට පිරුණා.

"අම්මා! තාත්තා! ඔයාලා ඉක්මනට ආ එක හොඳයි."

"අම්මා! මම හිතුවේ නැහැ ඉක්මනින් එයි කියලා. ඔයාට දක්කාම මට හුඟක් සතුටුයි."

ඩැරල් ඇයේ මව හා පියා සොයමින් සිටියා. පියා විසින්ම පදවාගෙන එන ඔහුගේ සාමාන්‍ය කළු මෝටර් රථය ඇය දැක ගත්තා. එමෙන්ම ඩැරල්ට දැක ගැනීමේ සතුටු මුහුණත් යුතුව ලස්සන අලුත් ඇඳුමෙන් සැරසී පියාට පසෙකින් වාඩි වී සිටින ඇයේ මවද ඇය දැක ගත්තා.

තම මව එනතුරු නොඉවසිල්ලෙන් බලා සිටින ගොන්ඩොලින්ව හැල්පෙන්නට යමින් ඩැරල් ඊ කලයක් මෙන් දොරකඩ හරහා දුවගොස් මාවත වෙතට දිව්වා. ඇය දෙමව්පියන් වෙතට පියඹා ගියා. "අම්මා! මම මඟ බල බලා හිටියේ. ඕ, මට හරිම සතුටුයි. තාත්තා ඔයාද දිගටම එළවාගෙන ආවේ?"

හඩනගා කතා කරමින් ඩැරල් ඔවුන්ව පාසල තුළට කැඳවාගෙන ගියා. "ඔයාලා මගේ නිදන කාමරය දකින්න ඕනෑ. මගේම ඇඳත්, නිදන කාමරයේ ජනේලයෙන් පෙනෙන දර්ශනය හරිම ලස්සනයි."

ඇයේ දැඩි සන්තුෂ්ටිය නිසාම ඇයට එමිලි ගැන සියල්ල අමතක වුණා. එමිලි ඒ අසලම ඉවසිල්ලෙන් මඟබලා සිටියා. හදිසියේම ඩැරල් ඇව දුටුවා.

"අනේ එමිලි! අම්මා, ඔයා කීවා නේද එළියට එක්ක යන්න"

කාවහරි තෝර ගන්න කියලා. මෙන්න එයා ඉන්නවා. මේ එයා ලෙස්, මගේ පන්තියේ ළමයෙක්"

විවර්ධ මහත්මිය එමිලි දෙස බලා පුදුම වුණා. යාන්ත, සන්සුන් ඇරියක් ඇය බලාපොරොත්තුව තිබුණේ නැහැ. මේ වන විටත් ඩැරල්ට ස්ථිර මිතුරියක නොසිටී බව ඇය ඇත සිටියේ නැහැ. එමිලිගේ අතට අත දුන් ඇය ඔවුන් සමග පැමිණීම ගැන සතුටු වන බව කීවා.

ඉන්පසුව ඩැරල්ගේ සොමිතස් කතා බහට හා ඇගේ මව්පියන්ගේ කාප්පිමත් පිළිතුරු වලටත් සවන් දෙමින් එමිලි විදුහල් පසුපසින් ඇසුණා. ඇය ඩැරල්ගේ මව්පියන්ට ඇලුම් කළා. ඇගේ මව සුන්දර, සතුටු සිත් ඇති අවබෝධයෙන් යුතු කෙනෙක්. එමෙන්ම ඇගේ පියා, යහපත්, දුටු පමණින්ම ඕනෑම කෙනෙක් විශ්වාසය තැබිය හැකි පුද්ගලයෙක්. ඔහුගේ ප්‍රියමනාප කඩවාසි පෙනුම හා ඩැරල්ගේ මෙන් දුඹුරු නමුත් ඊට වඩා විශාල පද පැහැ දෙතෙත් දෙස බලමින් එමිලි සිතුවා.

ඩැරල් තම දෙමව්පියන් ගැන ආඩම්බර වුණා. ඇය ඔවුන් කාටත් පෙන්වීමට ආශා කළා. ගොන්ඩොලින් තවත් කාන්තාවන් දෙදෙනෙකු සමග සිටිනු ඇය දුටුවා. එක් අයෙක් පැහැදිලිවම ඇගේ මව. ඇයට තිබුණේ ගොන්ඩොලින්ගේ මෙන් දිදුලන රන් වන් කෙස් කළමක් හා ළදරුවෙකුගේ වැනි වූ හිස් බැල්මක් යුග්මයක්. අනෙක් කෙනා ආයා, වින්ටර් මහත්මිය විය යුතුය. ඩැරල් කල්පනා කළා.

සිනාසීමට උත්සාහ කළද සැබැවින්ම නොසතුටින් සිටීමේ ලෝචි ඔවුන් සමග සිටියා. ලැසි මහත්මියට හෝ වින්ටර් මහත්මියට ඇගේ කැමැත්තක් නොතිබුණ අතර ගොන්ඩොලින් ඔවුන්ට පවසන අමුලික බොරු ඇසුණ ඇය පුදුමයට පත්ව සිටියා.

"අපේ පන්තියේ ටෙනිස් ගහන හොඳම කෙනා ඔබ ගොන්ඩොලින් කියනු ඇයට ඇසුණා. "මාව තරග කණ්ඩායමේ තෝරා ගනිමි කියලා හිතනවා, අම්මා"

"ඕ, දුව ඔයා මොනතරම් දක්ෂ ද?" ලැසි මහත්මිය ආදරයෙන් කීවා. මේරි ලෝචි පුදුමයෙන් දෙතෙත් මහත්ව ගොන්ඩොලින්

දෙස බැලුවා. ඇයි, හැම කෙනෙක්ම ඇත සිටියා, ගොන්ඩොලින් ක්‍රීඩාවලදී මෝඩ ලෙස කටයුතු කරන බව.

"මම සලි මගේ ප්‍රංශ වැඩ ගැන හුඟක් සතුටුයි." ගොන්ඩොලින් කියාගෙන ගියා.

"මම ප්‍රංශවලින් පළමුවෙනියා වෙයි. එයා කියනවා මගේ උච්චාරණය ඉස්තරම් කියලා"

වින්ටර් මහත්මිය සතුටින් බැබළුණා. ඇය ආදරයට ගොන්ඩොලින්ට ඇමතුවේ ග්වේන් කියලයි. "ඕ, ග්වේන් දුවේ, කොයිතරම් අපූරුද ! මමත් ඔයාට පුළුවන් තරම් හොඳට ඉගැන්නුවා. ඒත් මම හිතුවේ මම ප්‍රංශයට ගිහින් නැති නිසා මම ඒ තරම් හොඳට ඉගැන්නුවේ නැද්ද කියලයි"

ගොන්ඩොලින් නිතරම ප්‍රංශවලදී පන්තියේ අන්තිම බව සීමව මේරි ලෝචිට සිතූණ ද ඇයට එතරම් නිර්භීතකමක් තිබුණේ නැහැ. එතරම් ගල් පැළෙන බොරු කියන්නේ කෙසේ ද? ඒවා කෙසේ නම් විශ්වාස කරන්න ද?

"අද හවස පිහිනුම් තරගයට ඔයත් ඉන්නවා ද?" තම උරහිස මත රන්වන් කෙස් කළඹ විදහාගෙන සිටින නිසා ඇය පුරංගතාවක් වැනි යැයි සිතමින් ලැසි මහත්මිය තම දියණියගෙන් ඇසුවා.

"නැහැ. අද මට බැහැ කියලා හිතූණ, අම්මා" ගොන්ඩොලින් කීවා. "අනිත් අයට අවස්ථාව දෙන එක හුඟක් හොඳයි. කොහොම වුණත් හුඟක් දේවල් මම හොඳින් කරනවා."

"මගේ හොඳ දුව, අනිත් අය ගැන හිතනවා" කී ලැසි මහත්මිය ගොන්ඩොලින්ගේ අත මිරිකුවා.

එහෙත් ඩැරල් ඒ සියල්ල විනාශ කළා. ඇය මව හා පියා සමග යමින් සිටි අතරේ ඇගේ සුන්දර පෙනුමට හිත ගිය ලැසි මහත්මිය ඩැරල්ගේ පියකරු ප්‍රීතිමත් සිනාව ඇක ගත්තා.

"අන්න අපූරු ළමයෙක් දුවේ" ඇය ගොන්ඩොලින්ට කීවා. "එයා ඔයාගේ යාළුවෙක් ද? අපි එයාට කතා කරමු."

"ඔ, එයා, එයා මගේ යාළුවෙක් නොවෙයි." ගොන්ඩොලින් පටන් ගත්ත ද ඩැරල්ව පසසනු දුටු මේරි ලෝව් ඉන් සොමිනම් ඩැරල්ව අඩ ගසන්නට වුණා. "ඩැරල්, ඩැරල් මිසිස් ලැයිට් පිනා මයා එක්ක කතා කරන්න."

ඩැරල් ලැයි මහත්මිය වෙත ගිය අතර මරවා ගොන්ඩොලින් විසින් ඇව හඳුන්වා දෙනු ලැබුවා. "මයා අද සිහිනු කරගෙට ඉන්නවාද?" ලැයි මහත්මිය ඇසුවා.

"අපේ ගොන්ඩොලින් දුටු නම් යන්නේ නැහැ"

"ගොන්ඩොලින් ! ඔ, එයාට අඩියක්වත් පිහිනන්න බැර ඩැරල් කිව්වා.

"මෙයා වතුරට කකුල් ආගෙන විනාඩි පහක් විතර බලා ඉන්නකොට අපි මෙයාට කෑ ගහනවා. නැද්ද, ගොන්ඩොලින් ?"

මේ සියල්ල කියවුණේ මහත් භාසායෙන් හා විනෝදයෙන් එහෙත් ගොන්ඩොලින්ට සිතුවේ ඩැරල්ව ඒ මොහොතේ ගල්තලාවෙන් පහළට පෙරළා දැමීමටයි. ඇය රකුටුණ.

ලැයි මහත්මිය සැබැවින්ම සිතුවේ ඩැරල් විහිළු කරන බවට තමා ඉතා සුන්දරව සිනාවන බව සිතමින් ඇය තම උපරිම සොයා සිනාහඩ නැගුවා. "මම හිතන්නේ ගොන්ඩොලින් ආවොත් මයාට එක්කෝම පරාදයි" ඇය කිව්වා. "ටෙනිස්වලදීයි, අනිත් විෂයයන්වලදී වගේ. මම හිතන්නේ."

මව්න වූ ඩැරල් ගොන්ඩොලින් දෙස බැලුවා. ඇය ඩැරල් දෙස රවාගෙන සිටියා. ඇගේ මුහුණ රතු ව තිබුණා. "මම හිතන්නේ ගොන්ඩොලින් මෙතැන බේගල් අතහරිනවා වගේ." හඩතා සිනාවක් නැගු ඇය තම පිරිස හා එක්වීමට ගියා.

"හරිම අවංක, කෙළින් කතා කරන ළමයෙක්" ව්‍යාකූල්වයටත්, පුද්ගලයටත් පත් වූ වින්ටර් මහත්මිය කිව්වා.

ගොන්ඩොලින් සැනසිල්ලට පත්වුණා. "ඔ, එයා හොඳ ළමයෙක් නොවෙයි." ඇය කිව්වා. "කවුරුවත් එයාට කැමිණි නැහැ අඩුම තරමේ එයාට කිසිම යාළුවෙක් නැහැ. මයාට තේරෙයි"

ඇයි කියලා. එයා නිතරම අනිත් අය පහත් කරනවා. ඊර්ෂ්‍යාව මම හිතන්නේ. එයා ගැන හිතන්න එපා. අම්මා මේ ඉන්න මේරි ලෝව් කියයි මම ටෙනිස්වලිනුයි, අනිත් ඒවායෙනුයි පළමුවැනියා කියලා.

එහෙත් බියගුලු මේරි ලෝව්ට එය දැරිය නොහැකි වූ අතර ඇය වඩාත් බියපත් බවක් පෙන්වුවා. මම්සලී සමග යමක් කතා කිරීමට ඇති බව මුමුනමින් ඉවතට ගිය ඇය ලැයි පවුලින් මොහොතකට හෝ මිදීම ගැන සතුටට පත්වුණා.

උතුරු කුලුනේ ඉහළ සිට පෙනෙන දර්ශනයේ සිට තමා පිළිවෙළට තබාගෙන තිබුණ බේස්කය දක්වා තමාට සිතා ගත හැකි සෑම දෙයක්ම ඩැරල් තම දෙමව්පියන්ට පෙන්වූ පසු මෝටර් රථය බලා යන ගමනේ දී ඔවුන් සැලී හෝප් දුටුවා.

"ආ, අර සැලී හෝප් නේද?" රිචර්ස් මහත්මිය කිව්වා. "එයා තමයි, එයාගේ හොඳ පින්තූරයක් තියෙනවා එයාගේ අම්මාගේ කාමරයේ. මම දවසක් එහේ ගිය වෙලාවේ දැක්කා."

"ඔව්, ඒ සැලී" ඩැරල් කිව්වා. "එයාට කතා කරන්න මිනෑද, අම්මා?"

"ඔව්, එයාගේ අම්මගෙන් එයාට පණිවිඩයක් තියෙනවා." රිචර්ස් මහත්මිය කිව්වා. ඒ නිසා ඩැරල් පැහැදිලිව හඩනගා කතා කළා. "සැලී ! සැලී හෝප්, විනාඩියකට මෙහාට එනවද?"

සෑම කෙනෙකුටම ඒ හඩ ඇසුණ නිසා සැලීට ද එය ඇසිය යුතුයි. එසේ වුවද ඇය කිසිදු තැකීමක් කළේ නැහැ. ඇය මල් පෑදු කිපයක් අතරට පැන අතුරුදහන් වුණා.

"ඔහේ ගියාවේ" ඩැරල් කිව්වා. "මම හිතන්නේ මම තැහනවා එයාට ඇහුණා. මම එයාට අපිත් එක්ක එන්න කිව්වා අම්මා. ඒත් එයා කැමති වුණේ නැහැ."

ඩැරල් හා එම්ලි රථයට ගොඩවුණා. එම්ලි ඉතා සතුටින් පසුවුණා. රිචර්ස් මහත්මිය කදිම කෙනෙක් වූ අතර ඇගෙන් ඇ පිළිබඳව බොහෝ ප්‍රශ්න ඇසුවා. සාමාන්‍යයෙන් බොහෝ දෙනෙක් එම්ලි ඇල්මාරුණ කෙනෙකු ලෙස සලකා ඇව නොසලකා හැරියා.

එහෙත් එමිලි බැරලයේ සිටින සිංහලයා වෙත
මහත්මිය කුතුහලයෙන් යුතුව ඇ ගැන දැන ගැනීමට උත්සාහ
කළා.

එමිලි මාහුම් ගෙතුම්වලට වඩා දක්ෂ බව ඇය ඉක්මනින්
අවබෝධ කර ගත්තා. ඇය ඒ ගැන උදෙසාගයෙන් කතා කළා.
බැරල් අයා සිටියා. එමිලි එකරම් කතා කරනු ඇය මින් පෙර අයා
නිමුණේ නැහැ. දෙවියනේ ! ඇය නිම කරමින් සිටින තුනක්
කවරයක් ගැන කතා අහන්න වටිනවා. වර්ණ, ගෙතුම් කා
හැමදේම.

"එමිලියායිබර් වැඩවලට බැරල් කැමති නැති එක ගැන කිසි
නිතරම කලකිරිලා ඉන්නේ" රිචර්ස් මහත්මිය එමිලිට කිව්වා. "මේ
ඒකට හරි කැමතියි. මමත් ගෙදර පුටු හයකට විතර මගේ අතින්
කවර දාලා තියෙනවා."

"ඔ, ඇත්තද?" එමිලි සතුටින් ඇසුවා. "මමත් කළා. එයා
තවම දෙකයි. මම ඒ වැඩට හරිම ආසයි."

"සමහර විට මයාට පුළුවන් වෙයි බැරල්ටත් ආසාව ඇති
කරන්න." හඬනගා සිනාසෙමින් රිචර්ස් මහත්මිය කිව්වා.
"අණ්ඩයක් අල්ලන හැටි කියලා දෙන්නත් ගෙදරදී මම හිටි
මහත්මියක් වෙන්න සිද්ධ වෙනවා."

"හරි, එයා කැමති නම් මම බැරල්ට මහන හැටි කියලා
දෙන්නම්" මේ කදිම රිචර්ස් මහත්මිය සතුටු කරනු පිණිස එමිලි
කිව්වා.

බැරල් තදින් බියපත් වුණා. දෙවියනේ, ඇය එමිලිව කැමුරු
ආවේ ඇයට මාහුම් උගැන්වීමට මව සමග සැලසුම් කිරීමට
නොවෙයි. ඇය වහාම මාතෘකාව වෙනස් කර ගොත්වොද්ද්
තම මවට හා ආයාට පුරසාරම් දෙවන අයුරු ගැන කතාව පවත්වා
ගන්නා.

වැඩි කලක් ගත නොකොට ඔවුන් වෙරළේ සිට බැරල් එයා
වාරයේ භක්ති විඳි තිබුණ හොඳම ආහාර වේල ගනිමින් සිටියා.
කුකුල් මස් හා අච්චාරු. පාසලේදී අච්චාරු දකින්නට හෝ සිටුවීම

නැහැ. කුඩා බඳුන්වලට පාසලේ දී ආහාර වේල ගන්නා. ආහාර
පිණිස ඒමිලියාත් හා අයිස්ක්රීම් කැවරු වෙතකට පෙනී. කොකරම්
කදිම ආහාර වේලක් ද!

"මේවා කැපිලා යන්න මෙන්න ජින්ජර් බියර්" විදුරු පුරවමින්
රිචර්ස් මහත්මිය කිව්වා. "තව කුකුල් මස්, බැරල්, හුගක් තියෙනවා."

දිවා ආහාරයෙන් පසු නියමිතව තිබුණේ ක්‍රීඩා සඳහා ආපසු
යාමයි. එමිලි පිහිනීම සඳහා නොසිටි නිසා තරග තැරඹීමට
බැරල්ගේ දෙමව්පියන්ට හොඳ තැනක් සොයන බව ඇය පැවසුවා.
ආපසු පාසලට ගියපසු බැරල් දෙමව්පියන් එමිලිගේ භාරයේ තබා
ඇඳුම් මාරු කර ගැනීමට ගියා.

එය ඉතා ප්‍රීතිමත් දවසක් වුණා. සෑම කෙනෙක්ම සැහැල්ලුවෙන්
සිටි අතර විහිළු තහළු කර ගැනීම් සෑම දෙසින්ම ඇසුණා. මේ
වාරයේ කිසි දිනක නොකර තිබූ පරිදි මම්සලිලා දෙදෙනා ද
සැහැල් අල්ලාගෙන එහෙ මෙහෙ ගියා.

පිහිනුම් තරගය ඉතා ප්‍රිය උපදවන්නක් වුණා. බැරල්ගේ
සක්තිමත් පිහිනීම, මනරම් කිමිදීම හා නිරතීකම දැක රිචර්ස්
මහත්මිය මහත් සතුටට පත්වුණා. කුඩා දැරියන් අතුරින් දක්ෂතම
එක් අයෙක් ඇය වුණා.

වැඩිමහලු ඇරිසන්ගේ මැරීලින්, කිමිදීමේ මහත් දක්ෂතාවයක් පෙන්වන සන්තිගේ ස්ත්‍රීවා නායිකාව මැරීලින්, කිමිදීමේ මහත් දක්ෂතාවයක් දැක්වුවා. ඇය ඉහළම කිමිදුම් ලාල්ලේ සිට වැහිලිහිණි පිම්ම කරන විට සැම දෙනාම ප්‍රීතියෙන් අත්පොළසන් දුන්නා.

"මයාටත් ඒ හැමදේම කරන්න පුළුවන්ද, මගේ දුවෝ?" ලැයි මහත්මිය ගොන්ඩොලින්ගෙන් අසනු බැරල්ට ඇසුණා. බැරල් හා තවත් කිප දෙනෙකු අසල සිටිනු දුටු ගොන්ඩොලින් තම මව එවැනි අපහසුවට පත්වන ප්‍රශ්න ප්‍රසිද්ධියේ නොඅසන්නේ නම් මැනවැයි සිතුවා.

"මව්, හැම එකක්ම නොවෙයි" ඇය කී අතර චින්ටා මහත්මිය ආදරයෙන් ඇගේ පිටට තවටු කළා.

තේ වේලාවේදී බැරල් හා එමිලි තම වැඩිහිටියන්ගේ මෙන්ම තමන්ගේ ද පිහත්වල සැහෙන පමණ ස්ට්‍රෝබෙරි හා අයිස්ක්‍රීම් පුරවා ගැනීමට වගබලා ගත්තා. එය කොතරම් රසවත් ආහාර වේලක් ද. ඊළඟට තේ. මේවාට අමතරව තව බනිස්, කේක් හා නොයෙක් වර්ගයේ බිස්කට් ද තිබුණා. මෙවැනි දේවල් හොඳින් කිරීමට මැලෝරි ටවර්ස් පාසලට තිබුණේ පුදුම දැනුමක්.

"අම්මා, අන්න ආයෙන් සැලි හෝප් ඉන්නවා." දුරින් වූ සැලිගේ හිස දැක ගත් බැරල් හදිසියේම කිව්වා. "මම එයාට විනාඩියකට එක්ක එන්නම්. ඒක නොවෙයි, මයා මට කිව්වා නැහැ එයාට නංගියෙක් ඉන්නවා කියලා මයාට වැරදුණා කියන එක. මයා එහෙම කිව්වට එයාට නංගියෙක් නැහැ"

"ඒත් දුවේ, බැරල්, එයාට නංගි කෙනෙක් ඉන්නවා." ඇගේ මව විමකියෙන් කිව්වා. "මම එයාට දැක්කා."

"හරි, සැලි මොකක්ද මේ කියන්නේ කියලා මම එයා එක්ක කතා කරලා දැන ගන්න ඕනෑ"

එහෙත් සැලිව සොයා ගැනීම එතරම් පහසු වූණේ නැහැ. ඇය නැවතත් සම්පූර්ණයෙන් අතුරුදහන්ව තිබුණා. සැලි තමාට මගහරිනවා දැයි බැරල්ට සැක පහළ වුණා. නමුත් නැහැ, ඒ කුමක් නිසාද? එයට හේතුවක් තිබිය නොහැකියි.

ඇය සැලි සොයා සැම තැනම ගියා. ඇය කොහේ දැයි සිසිවෙකු දැන සිටියේ නැහැ. එය අමුතු දෙයක්. මේ වන විට වේලාව ඉකුත්ව යන හෙයින් ගතවන සැම මොහොතක්ම දෙමව්පියන් සමග රැඳී සිටීම වටිනා නිසා ඇය ආපසු දෙමව්පියන් සොයා ගියා.

"සැලිව හොයා ගන්න නැහැ" ඇය කිව්වා. "එයා සම්පූර්ණයෙන්ම අතුරුදහන් වෙලා. මම එයාගේ අම්මාගේ පණිවිඩය කියන්නම්. ඒ මොකක්ද අම්මා?"

"ඕ, එයාගේ අම්මා සැලි ගැන විකක් දුක් වෙනවා. ඒ මොකද මේක එයාගේ පළවෙනි බෝඩිං ඉස්කෝලේ නිසා වගේම සැලි එයාට ලියන්නේ විකක් මෝඩ විදිගේ ලියුම් නිසා." ඊටර්ස් මහත්මිය කිව්වා. "මම මයා ලියපු ලියුම් විකක් හෝප් නෝතාට පෙන්වුවා. ඒකට කමක් නැහැනේ දුවේ. ඉතින් එයා හිතනවා සැලින් ඒ විදිහට හිතලා එයාට ලියුම් ලියනවා නම් හොඳයි කියලා. එයයි මෙයයි අතරේ සම්බන්ධය සම්පූර්ණයෙන්ම දුරස්ථවෙලා වගේ කියනවා. එයාට ඇත්තටම දුකයි. එයා මට කිව්වේ සැලිව හම්බවෙන්න මේ නිවාඩු දවසේ එන්න බැරිවීම ගැන කතාගාටු වෙනවා කියලා කියන්න කියලා"

"මම එයාට කියන්නම්" ව්‍යාකූල වූ බැරල් කිව්වා. "ඒත් අම්මේ සමහර දේවල්වලදී සැලි හරි විකාර කරනවා. එයා මට අවංකව, පැහැදිලිවම කිව්වා එයාට නංගි කෙනෙක් නැහැ කියලා. ඉතින් එයාගේ අම්මා ගැන කියද්දී එයාට හුඟක් තරහා යනවා. එයා මට බනිනවා මම අනුන්ගේ දේවල්වලට හොට දානවා කියලා"

"හරි... ඒක එයා විනිච්ච කරනවා වෙනත පුළුවන්" ඔහු වහාම පිටිව දිවුරුණ හෙත්මය කිව්වා. "සැලි කොහොමත් දන්නවා හොඳර එයාට වුටි නංගි කෙනෙක් ඉන්නවා කියලා. ඒ නිසා හෝල් නෝනාට සම්පූර්ණ කාලය බබා වෙනුවෙන් කැප කරන්න සැලිව බෝඩිං ඉස්කෝලයකට එවලා තියෙන්නේ. ඒක ආදරය කරන දෙයක්"

"ඇයි ඉතින් තවත් තරහින් වගේ?" ඇගේ පියා සරසව මෙන් ඇසුවා. ඔහුගේ දිලිසෙන ඇස් දුටු ඩැරල් ලැජ්ජාවෙන් රකුටුණා.

"ඕ, ඩැරල්. ඇත් තරහා යන්නේ නැහැ නේද?" ඇගේ මව කුතුහලයෙන් ඇසුවා.

ඩැරල් වෙනුවෙන් එමිලි පිළිතුරු දුන්නා. "ඕ, එයා මේ ළගදි දවසක පිහිනුම් තටාකයේ දී තරහින් පුපුරණ කෙනෙකුට හොඳ පාරවල් විකක් දුන්නා. කුලුනේ උඩටත් සද්දේ ඇහෙන්න ඇති"

"ඩැරල්" කම්පනයට පත්ව ඇගේ මව කතා කළා. ඩැරල් මද සිතාවක් නැගුවා.

"ඒක තරකයි කියලා මම දන්නවා. ආයෙන් නම් මම එහෙම කරන්නේ නැහැ. ඇත් මට තරහා පාලනය කර ගන්න පුළුවන්"

"අපි ඔක්කෝටම ඔය කියන ළමයාට පාරක් දිගන්න ඕනෑ වෙලා තිබුණේ" එමිලි කිව්වා. "අපි හැමෝම ඒ ගැන රහසේ සතුටු වුණා."

ඔවුන් හැමෝම සිනාපුණා. තමා නැවත කිසිදින සේරම ගන්නේ නැති බව සිතමින් ඩැරල් සතුටට පත්වුණා. මේවා දිනයක් නිමාවට පැමිණීම කොතරම් දුකක් ද !

එහෙත් එය නිමා වුණා. සවස හයවන විට සියලුම මේවා රථ මාවත ඔස්සේ පිටත්වීම ආරම්භ කළා. ඒ අතර දැරියෝ ද උනන්දුවෙන් අත් වනමින් වැඩිහිටියන්ට සමු දුන්නා. ඔවුන්ගේ දෙමව්පියන් එකිනෙකා බැගින් වෙන්ව යද්දී උදෙසාගීමක් කළා ගැසීම් අඩු වන්නට වුණා. දැරියෝ තම තමන්ගේ පොදු කාර්මිලා

හොඳ දවසේ සිදුවීම් ගැන කතා කරන්නට පටන් ගත්තා.

වික වෙලාවක් ගත වූ පසු තමා සැලි හෝල්ට කිවයුතු පණිවිඩය ගැන ඩැරල්ට සිහිවුණා. ඇය පොදු කාමරය සියරා බැලුවා. සැලි එහි සිටියේ නැහැ. ඇය කොහිද? ඇය නිතර අතුරුදහන් වන බවක් පෙනෙන්නට තිබුණා.

"සැලි හෝල් කොහේ ද?" ඩැරල් ඇසුවා.

"මම නිතන්නේ එයා සංගීත පන්ති කාමරයක් කැතරින් කිව්වා. "පාඩම් නැතිව අද පුහුණුවීම් කරන්න එයාට ඕනෑ වුණේ ඇයි කියලා දෙවියෝ තමයි දන්නේ."

"මම ගිනින් බලන්නම්" කී ඩැරල් පිටතට ගියා. දැරියෝ සැම දින පුහුණුවීම් කරන සංගීත කාමර බලා ඇය පිටත් වුණා. ඒවා කුඩා කාමර වූ අතර පියානෝවක්, මිටි බෙකුවක් හා පුවුවක් පමණක් එහි තිබුණා.

එවන් කුඩා කාමර දෙකකින් සංගීතය නිකුත් වුණා. ඉන් පළමුවැන්නට එබේ බැලූ ඩැරල් අයිරින් එහි සිටිනු දුටුවා. අයිරින් කරමින් සිටි වාදනය මධුර කාලයක් නොවුණේ ඇය ඇඟිලි සදහා කළ අභ්‍යාසයක් හෙයින් තරමක ඒකාකාරී නාදයක් නැවීම නිසයි. එය ඩැරල් දන්නේ නැහැ. මද සිතාවක් පෑ ඩැරල් දොර වසා දැමුවා. අයිරින් සැබෑ ලෙස සංගීතයට උමතු වූ අයෙක්.

සංගීතය නිකුත් වන ඊළඟ කාමරයට ඇය ආවා එය ඇඟිලිවලට අභ්‍යාස ලබාදෙන සරල වැයුමක් ලෙස පෙනුණේ නැහැ. අයිරින් මෙන් ඇඟිලි පහෙන්ම නංවන ඒකාකාරී නාදයක් නොව ඉන් නැගුණේ තරමක කෝප බවක් දක්වන නාදයකුයි.

ඩැරල් දොර විවර කළා. සැලි කලබලයක් නැතිව එහි සිටියා. ඇතුළතට වැදුණ ඩැරල් එහි දොර වසා දැමුවා. ආපසු හැරුණ සැලි සැර පරුෂ ලෙස කඩා පැන්නා.

"මම පුහුණු වෙනවා" ඇය කිව්වා. "එළියට යනවා"

"මොකද වෙලා තියෙන්නේ?" ඩැරල් ඇසුවා. ඇයගේ සිත බොහෝ සේ රිදුණා. "ඔයා ඇයි මගේ ඇඟට කඩා පතින්නේ."

මේ දවස පුරාම මියාට හෙවිවා. අපේ අම්මාට මිනෑ වුණා මියා කතා කරන්න.

"හරි, ටේ එයාට කතා කරන්න උවමනාවක් නැහැ" කී සැලි පියානෝව් ඒ මේ අත ඇතිලි ගෙතියන්නට වුණා. ඉන්පසු කෝපය පිළි හඩක් නැගුණා.

"හරි, ඇයි මගේ අම්මාට කතා කරන්න මිනෑ නැත්තෝ" ඩැරල් කෝපයෙන් ඇසුවා.

"මියාලගේ අම්මා කියපු පණිවිඩයක් කියන්න එයාට මිනෑ වුණා."

පිළිතුරක් ලැබුණේ නැහැ. මීට පෙර සේම හඩ නගමින් සැලිගේ ඇතිලි වේගයෙන් පියානෝව් ඒ මේ අත ගියා. ඩැරල්ගේ ඉවසීමේ සීමාව පැන්නා.

"ඕක නවත්වනවා." ඇය කෑ ගසා කිව්වා. "මේ විදිහට තවදුරටත් වෙන්න එයා. මියාට මොකද වෙලා තියෙන්නේ."

සැලි පියානෝ පැඩලයට තදින් පය තද කර නැගී උරව්වෙන් පියානෝව් හඩ නැංවුවා. පැහැදිලිවම ඇය සිඳු වචනයක් ඇසීමට සූදානම් නැහැ.

ඇ අසලට සමීප වූ ඩැරල් ඇගේ කනට මුඛ තබා කෑ ගැසුවා. "ඇයි මියාට නංගි කෙනෙක් නැහැ කියන්නේ? ඒ නිසා තමයි මියාගේ අම්මාට මියා බලන්න එන්න බැරි ! එයා මියාට හදාරයෙන් මතක් කරන්න කියලා තියෙනවා. ඒ වගේම...."

සැලි පියානෝව් වෙතින් වේගයෙන් හැරුණා. ඇගේ මුහුණ සුදුමැලිව අමුතුව පෙනුමක් ගත්තා. "කට වහනවා" ඇය කිව්වා. "අනුන්ගේ දේවල්ලට හොට්තන කෙනා. මට ඉන්න දෙනවා. දවස පුරාම අම්මා එක්ක දැවටි දැවටි ඉඳලා මට ලොකුම පෙන්නවන්න එනවා. මට තමුසේව ජේන්න බැහැ"

"තමුසෙට පිස්සු" ඩැරල් කෑ ගසා ස්වර පැවලි අමුතුව හඬ නැගෙන පරිදි අතින් පියානෝ ඉන්නත්ව වේගයෙන් මඩා දැමුවා. "මම මොනවා හරි කියද්දි අහන්න බැහැ. ඒත් අහගන්නවා"

තමුසේගේ අම්මා අපේ අම්මාට කියලා තියෙනවා තමුසේ ව්කාර මෝඩ ලිහුම් ලියනවා කියලා. එයා කියනවා

"මම අහන්නේ නැහැ" උගුර හිරවූ ස්වරයකින් කී සැලි වහා අසුතින් නැගී සිටියා. ඇය අන්ධයෙකු මෙන් ඩැරල්ව පසෙකට තල්ලු කර දැමුවා. එහෙත් තමා කෝපව සිටින විටක තමාට ඇල්ලීම ඩැරල්ට දැරිය නොහැකි වූ අතර ඇය මුළු වෙර යොදා ආපසු තල්ලු කළා. ඇය ශක්තිමත් කෙනෙක් නිසා සැලි කාමරය හරහා උඩින් විසි වී ගියා. ඇය පුටුවක් මතට ආදහන වැටුණ අතර ඇය මොහොතක් එසේම සිටියා.

ඇය තම දැන කුස මත තබා ගත්තා. "ඕ, රිදෙනවා" ඇය කිව්වා. "ඕ, තමුසේ තවුරු කෙල්ල, ඩැරල්"

සැලි වැනෙන්ම කාමරයෙන් පිටතට යනතුරුත් ඩැරල් කෝපයෙන් වෙවුලමින් සිටියා. එහෙත් ඒ වහාම ඇගේ කෝපය සංසිඳුනා. විශාල හීනියක් ඇගේ සිත වසා පැතිරුණා. ඇය එතරම් අප්‍රසන්න ලෙස බිහිසුණු වූයේ කෙසේද? සැලි අසාමාන්‍ය, අනුවණ හා බියපත් අයෙක්, එය ඇත්තක්. එහෙත් ඩැරල් තම ශක්තිය යොදා ඇයව රිදවා තිබුණා. මීට ටික වේලාවකට ඉහත තම කෝපය පාලනය කර ගන්නා බවට දෙමව්පියන් ඉදිරියේ පුරසාරම් දෙවූ ඇය නැවත ඉක්මන් කේන්තිකාරියක් වී තිබුණා.

සැලි පසුපස ගොස් සමාව අයැදීමට උනන්දුවෙන් ඇය දොර වෙතට දිව්වා. එහෙත් සැලි පෙනෙන්නට සිටියේ නැහැ. ඩැරල් ආපසු පොදු කාමරයට දිව ගියා. එහි ද සැලි සිටියේ නැහැ. පුටුවක වාඩි වූ ඇය තම උණුසුම් තළල අතගැවා. පුදුම සිද්ධියක් ! කොතරම් පිළිකුල් ද? ඇයි ඇයට තම කෝපය පාලනය කරගත නොහැකි වුණේ ?

"මේ මොකද?" ඇලිසියා ඇසුවා.

"ඕ. ඒතරම් දෙයක් නොවෙයි. සැලිගෙන් පොඩි කරදරයක් එච්වරයි. මට තරහා ගියා" ඩැරල් කිව්වා.

"මෝඩ" ඇලිසියා කිව්වා. "මොනවද මියා කළේ? පාරක් දුන්නද?"

ඩැරල්ට සිතාසිය නොහැකි වුණා. ඇය කඳුළු සැලිමැසි ආසන්නව සිටියා. එතරම් පියකරා දිනයක කොතරම් බියකර අවසානයක් ! සියලු සුන්දර දේවල අවසානයේ හදිසි රන්වුමක් ඇදව මහත් වෙහෙසක් දැනුණා. මැහුම් වැඩක් ද ගෙන එමුදා ගැමිණෙන විට ඇය එතරම් මනාප වූයේ නැහැ.

කොයි මොහොතක හෝ සැලි පොදු කාමරයට එනු ඇතැයි ඩැරල් බලා සිටියා. එවිට ඇ වෙනට ගොස් තමා කනගාටු වන බව කීමට ඇයට පුළුවන් වනු ඇත. ඇය තමා ගැනම ලැජ්ජා වන අතර එය දුරුතර ගත හැක්කේ සැලි සමග කතා කිරීමෙන් පමණයි. අපොයි දෙවියනේ ! තමා නොදැනුවත්වම හදිසියේම කෝපයට පත්වීම කොතරම් අමිහිරි දෙයක් ද? එවැනි තරහායාමක් ඇති විට කෙනෙකුට කළ හැක්කේ කුමක් ද?

සැලි පොදු කාමරයට ආපසු පැමිණියේ නැහැ. රාත්‍රි කාලී සඳහා සිනුවි නාද වූ අතර දැරියන් හෝස්න ශාලාවට රොක් වුණා. ඩැරල් නැවතත් සැලි සොයන්නට පටන් ගත්තා. එහෙත් එහිදී ඇය සිටියේ නැහැ. සැබැවින්ම මෙය අමුතූම දෙයක්.

හිස් ආසනයක් ඇති බව පොට්ස් ගුරුතුමිය දුටුවා. "කවුද හැක්කේ ?" ඇය ඇසුවා.

"සැලි හෝස්" ඩැරල් කිව්වා. "මම අන්තිමට එයා සොයා ගැනීමට ඉන්නවා දැක්කා. පැයකට විතර ඉස්සර"

"හොඳයි, ගිහින් එයාව එක්ක එන්න." පොට්ස් ගුරුතුමිය නොඉවසිල්ලෙන් කිව්වා.

"ඕ, මම එතැන ඉද්දි එයා එළියට ගියා." ඩැරල් කිව්වා. "ඔදන්නේ නැහැ එයා කොහෙද ගියේ කියලා"

"එහෙනම් එයා නැතිව අපි පටන් ගනිමු." ගුරුතුමිය කීවා. "එයාට සිනුවි ඇහෙන්න ඇතිනේ"

ඔවුන් ගත කළ දිනය ගැන දැරියෝ දොඩමලු වන්නට වුණා. ඩැරල් පමණක් නිහඬව සිටියා. දුකට පත්ව සැලි කොහේ හෝ ඉන්නවා ඇත් ද? ඇයට කුමක් සිදුවී ඇත් ද? සමහර අවස්ථාවන්දී ඇය එතරම් අමුතූ ඇයි ? ඇය යමක් ගැන දුකින් පසු වෙනවාද?

මේරි ලෝව් හඬනගා තාසයෙන් හුස්ම ඉහළට ඇදග. "ඔයාගේ ලේන්සුව කොහේ ද?" පොට්ස් ගුරුතුමිය ඇසුවා. "ඔයාට ලේන්සුවක් නැද්ද? ඕ, මේරි ලෝව් නිතරම තමා ළග ලේන්සුවක් තියෙන්න මිනි කියලා දන්නවානේ. දැන්ම ගිහින් එක්ක ගොයාගෙන එන්න. මට ඔය ඉහළට ඇදිල්ල පේන්න බැහැ."

පන්ති කාමරයෙන් පිටතට පැනගත් මේරි ලෝව් තරපය දීමේ ඉහළට නැග්ගා. සැහෙන වේලාවක් ගත වන තුරු ඇය ආපසු පැමිණියේ නැහැ. පොට්ස් ගුරුතුමිය නොඉවසිලිමත් වුණා.

"ඇත්තෙන්ම ! මුළු හැන්දාවම මේරි ලෝව් ලේන්සු ගොන්නවා වගේ."

දුටු එන පා හඬක් නැගුණ අතර හෝස්නාගාරයේ දොර ගැස්සී විවෘත වුණා. වෙනතට වඩා බියපත් පෙනුමකින් යුතුව මේරි ලෝව් ඇතුළතට පැමිණියා.

"මිස් පොට්ස් ! ඕ.. මිස් පොට්ස් ! සැලිව හම්බවුණා. එයා නිදන කාමරයේ නිඳී. එයා අමාරුවෙන් කෙඳිරි ගන්නවා."

"කෙඳිරි ගන්නවා ?" ඉක්මනින් නැගිටිමින් පොට්ස් ගුරුතුමිය ඇසුවා. "එයා බඩ අල්ලාගෙන "ඕ, මගේ බඩ" කියලා අමාරුවෙන් කෙඳිරි ගන්නවා." කඳුළු සලමින් අසරණ මේරි ලෝව් කිව්වා. "ඕ, මිස් පොට්ස්, අනේ ! ගිහින් බලන්න එයා මා එක්ක කතා කළේවත් නැහැ"

"ළමයි, ඔයාලා කෑම කන්න." කඩිමුඩියේ පොට්ස් ගුරුතුමිය කිව්වා. "සැලි ඕනෑවට වඩා ස්ට්‍රෝබෙරියි, අයිස්ක්‍රීම් කාලා වගේ. කැතරින් කරුණාකරලා ගිහින් මේවුන්ට කියන්න එයාගේ නිදන කාමරයට එන්න කියලා"

ඇය කාමරයෙන් වහා පිටවුණා. දැරියෝ බියපත් මේරි ලෝව්ගෙන් නොයෙක් ආකාරයේ ප්‍රශ්න අසමින් කතාව පටන් ගත්තා. ඇගේ හදවත පුරා හිතියක් වෙළෙන අතරේ ඩැරල් පමණක් නිහඬව වාඩිවී සිටියා.

ඇය සැලිව තල්ලුකර දමා තිබුණ අතර සැලි පුටුවක් උඩට වැටී තිබුණා. ඒ වේලාවෙහි ඇගේ කුසේ වේදනාවක් හටගන්නට

ඇත. "උයි රිදෙනවා" යනුවෙන් ඇති ආකාරය වැරද්ට සිහිපුණ. ඒ වැඩිපුර ස්ට්‍රෝබෙරි හා අයිස්ක්‍රීම් කෑම නිසා විය නොහැක. මේ කරදරයට හේතුව විය හැක්කේ වැරද්ගේ ඉක්මන් කෝපයට බවයි.

වැරද්ට තව දුරටත් ආහාර ගත නොහැකි වුණා. ඇය පොදු කාමරයට ලිස්සා ගියේ හුදෙකලාව කල්පනා කිරීමටයි. ඒකාන්තයෙන්ම සැලීට මහත් අසාධ්‍ය තත්ත්වයක් සිදුව සිටිය නොහැක. සමහර විට සුර සිරිමක් විය හැක. ඒකාන්තයෙන්ම පොට්ස් ගුරුතුමිය පැමිණ සතුටින් සුබ ආරංචියක් පවසනු ඇත. "හොඳයි, හොඳයි ! කොහොම වුණත් සැලීට ලොකු අමාරුවක් නැහැ."

"ඕ, එයා එහෙම කිව්වොත් ! එයා එහෙම කියයි" තමාට කියාගත් අසරණ වැරද් පොට්ස් ගුරුතුමියගේ ඉක්මන් අඩි තව ඇසීමට නොඉවසිල්ලෙන් හා කුතුහලයෙන් යුතුව මග බලන්නට වුණා.

රාත්‍රී ආහාරයෙන් පසුව දැරියන් පොදු කාමරයට රැස්වුණා. නින්දට යාමට පෙර ඔවුන්ට පැය හතරක් තිබුණා. ප්‍රීතිමත් දිනයෙන් පසුව ඔවුන් වෙහෙසට පත්ව සිටි අතර සමහරෙක් ඒ වන විට ද නිදිබරව සිටියා.

ඇලිසියා වැරද් දෙස විමසියෙන් බැලුවා. "මොකද චූෂණ එල්ලාගෙන?" ඇය ඇසුවා.

"මම කල්පනා කළේ සැලී ගැන" වැරද් කිව්වා. "මම හිතනවා එයාට ඒතරම් අමාරුවක් නැහැ කියලා"

"ඇයි ඒතරම් අමාරු වෙන්නේ ?" ඇලිසියා ඇසුවා. "හුඟක් අයට ස්ට්‍රෝබෙරි කාපුවාම බඩේ කැක්කුම් හැදෙනවා නැතිනම් පලු එනවා. මගේ අයියා කෙනෙකුටත් එහෙම වෙතවා."

ඇලිසියා ඇගේ පවුලේ ඉතිහාස කතාවකට බැස්ස අතර වැරද් නිහතමානිව අසා සිටියා. හොන්ඩොලින් නිතර කළ ආකාරයට ඇලිසියා තම පවුල ගැන පුරසාරමින් යුතුව කතා කළේ නැහැ.

නින්දට යාමේ සිතුව නාද වූ අතර පළමු හා දෙවැනි පන්තිවල දැරියෝ තමන් අත තිබූ දේවල් ඉක්මනින් තැබුවා. නින්දට යන වේලාවේ දී ගාටනු දැකීම නේවාසිකාගාර පාලිකාව එතරම් ඉවසුවේ නැහැ. කඩිනම් කරවීමට බැරි තරම් දැරියන් විශාල සංඛ්‍යාවක් සිටියා.

පොට්ස් ගුරුතුමිය ආපසු පැමිණ තිබුණේ නැහැ. නොඉවසිල්ල නැවතත් තමාව වෙළාගන්නා බව වැරද්ට දැනුණා. පාලිකාව මේ ගැන යමක් දන්නවා විය හැක. ඇය පාලිකාව හමුවීමට තීරණය කළා.

එහෙත් පාලිකාව එහි සිටියේ නැහැ. එහි සිටියේ මමසලියි. ඔවුන් සියලු දෙනා එදින අත්විඳි ප්‍රීතිමත් දිනය හේතුවෙන් සැම

කෙනෙක් සමගම ප්‍රියමනාවට සිනාසුණා. මම සලී සතුටු ලීලාවකින් පසුවුණා.

"ආයුබෝවන්, මම සලී ! මේවුන් කොහේ ද?" විමකියට පත් ඩැරල් ඇසුවා.

"සැලී හෝල් ලං" මම සලී කිව්වා. "අපොයි, අහිංසක ලමයා එයාට හුඟක් අමාරුයි."

"එයා අසනිප කාමරයේ. එයාට හොඳටම අසනිපයි." මම සලී නැවතත් කිව්වා. අනතුරුව අතිශයෝක්තියට වඩා කැමති ඇය එක් කළ තවත් වැඩි කිපයක් නිසා ඩැරල්ගේ හඳවන පහතටම කඩා වැටුණා. "ඒ ලමයාගේ බඩ... මව්, බඩ තමයි හොඳම රිදෙන්තේ"

"අපොයි" ඩැරල්ට කියවුණා. "ඒකට... ඒකට හේතුව මොකක්ද කියලා දන්නවාද? සැලී කොහේ හරි වැටීලා ද?"

මම සලී එය දැන සිටියේ නැහැ. "ඒ ස්ට්‍රෝබෙරි හෝ අයිස්ක්‍රීම් නිසා නොවෙයි කියන එක මම දන්නවා" ඇය කිව්වා. "ඒ මොකද සැලී ඒවා කැවේ නැහැ කියලා මේවුන් එක්ක කියලා තියෙනවා."

ඒ ඩැරල්ගේ දැඩි තල්ලු කිරීම හා ඒ නිසා වැටීම නිසා සිහි දෙයක් බව දැන් තවත් තහවුරු වෙනවා. අහිංසක ඩැරල් ! ඇය ඉතා අවාසනාවට පත් වූ අතර මම සලීගේ තියුණු බැල්මට ඇගේ මැලවුණ මුහුණ අසුටු හෙයින් තවත් දැරියක් අසනිප වීමට යන්නේ දැයි ඇයට සිතුවණා.

"මයාට අසනිපයක් නැහැ නේද, පුංචි ඩැරල්?" ඇය සානුකම්පිත කටහඬකින් ඇසුවා.

"ඕ, නැහැ ස්තූතියි." විමකියට පත් ඩැරල් කිව්වා. "ඔ හොඳටම සනීපයි. නිකම් මහන්සිය විතරයි, මම හිතන්නේ" එදින රාත්‍රියේ ඩැරල්ට නින්ද ගියේ නැහැ. සිදුව තිබූ දෙය ගැන ඇය මහත් හීනියට පත්ව සිටියා. ඇයට එතරම් තදින් කේන්ඩ් ගියේ කොහොමද? එලෙස ඇය සැලීට කඩා පැන්නේ කොහොමද? ඇය සැලී උඩින් විසි වෙන්නට තල්ලු කළේ කොහොම ද? ඇය සිතන්නට වුණා.

දැන් සැලී සිටින්නේ අසනිපව මහත් වේදනාවක. ඩැරල්ගේ ඉක්මන් කෝපය ගැන ඇය යමක් කියා ඇති ද? ශ්‍රේෂ්ඨ මහත්මියට ආරංචි වුවහොත් ඇය කුමක් කරනු ඇති දැයි යන සිතුවිල්ලක් සමග ඇගේ සිරුර සිතල වන්නට වුණා.

* * * * *

එය ඉරිදාවක්. එදින ඩැරල් දැඩි දුකකින් පසු වූ අතර කිසිවෙක් ඇයට ඉන් මුදවා ගත්තේ නැහැ. ඇය අසනිප වීමට යනවා දැයි සැක සිතූ පොට්ස් ගුරුකුමිය විමසිලිමත් ඇයක් ඇ වෙත රඳවා ගත්තා. දුකට පත් මේරි ලෝව් යම් අයුරකින් උදව් කිරීමට සිතමින් ඇ අවට ගැවසුණා. එමෙන්ම පළමු විතාවට ඩැරල් ඇයට කරුණාවන්තව සැලකූ අතර දෙස් නගා පත්තා දැමුවේ නැහැ. ඇයට මේරි ලෝව්ගේ ඇලුම් කිරීම හා දයාව මහත් සහනයක් වුණා.

එදින සැලීව බැලීමට වෛද්‍යවරු දෙදෙනෙක් පැමිණුණා උතුරු කුලුනේ නිවාස තුළ මේ ප්‍රවාන්තිය පැතිරුණා. "එයාට හුඟක් අමාරුයි. ඒත් ඒක බෝවෙන දෙයක් නොවන නිසා අපිව වෙන් කරලා තියන්නේ නැහැ; ටෙසි කිව්වා අද එයා ප්‍රින්සිපල් මැඩම් හම්බ වෙන්න ගිය වෙලාවේ එයාට ඇහුණුලු උඩ කාමරයේ සැලී කෙඳිරි ගානවා."

එදින තමා සමග මව් සිටිනවා නම් යැයි ඩැරල් පැතුවා. එහෙත් තම දෙමව්පියන් කොහේ ගොස් තිබුණේ දැයි ඇය දැන සිටියේ නැහැ. ඔවුන් කොහේ හෝ යන බවක් කියා තිබුණ ද පෙර ආ තිබූ දැඩි සතුට නිසා ඇයට එය අමතකව තිබුණා. මුහුදු අසල ගල්තලාවේ කොනක වාඩි වූ ඇය කල්පනා කරන්නට වුණා.

කළ වැරද්ද කීමට ඉදිරිපත්වීමට හරම් තමා තිරිහි බව දැන සිටියදීත් පාසලින් අස් කරන බියට එසේ තමා බියගුල්ලියක් බව සිතමින් ඇයට තව දුරටත් බියගුල්ලියක් වී සිටීමට නොහැකි වුණා. එහෙත් ඇය එය කිවයුත්තේ කාටද?

"මම සැලීගේ අම්මට ලියලා යැව්වාක් හොඳයි" ඇයට සිතුවණා. සැලීට වඩාත් සමීප ඇයයි. රණ්ඩුව ගැනයි. ඒක සිද්ධ වූණේ කොහොමද කියන එකයි හැමදේම මම එයාට ලියලා

යවනවා. එයාට නංගි කෙනෙක් නැහැ කියලා සැලී කියන හැටිත් මේ එයාට ලියනවා. මේක සම්පූර්ණයෙන්ම අමුතු දෙයක් වුණත් හෝස් හෝනා සේරුම් ගනියි. එකකොට එයා කැමති දෙයක් හෝස් හෝනාට කරන්න පුළුවන්. මනෑ නම් පුත්සිපල්ට කියයි. හෝස් හෝනාට අපොයි ! ඒත් ඒක කළාම මට සහනයක් දැනෙනයි."

ගල් තලාවෙන් නැගී සිටී ඇය ආපසු උතුරු කුලුන වෙතට ගියා. ලියුම් ලියන පොත ගත් ඇය ලිවීම ආරම්භ කළා. එය රවතා කිරීමට අපහසු ලිපියක් වුවද ලිවීම නිතර පහසු දෙයක් වූ ඩැරල්. හෝස් මහත්මියට සියල්ල ලියන්න වුණා. දබරය, එයට හේතු වූ දෙය, සැලී රිවර්ස් මහත්මියට කතා කිරීමට ප්‍රතික්ෂේප කිරීම හා ඇය කොතරම් අසතුටින් ඉන්නවාද යන වග. තමා සැලී ගැන කොතරම් දේ දන්නවාද යන්න දැන ගත් විට ඇය මහත් පුද්ගලයෙක් වන්න ඇත !

ලිපිය අවසන් කළ වහාම ඇයට මහත් සහනයක් දැනුණා. ඇය එය නැවත කියවුවේ නැති නමුත් ලිපි කවරයේ මුද්දරයක් ඇලවූ ඇය වහාම එය නැපැල් කළා. ඊළඟ උදයේම හෝස් මහත්මියට එය ලැබෙනු ඇත.

ඉන්පසුව තවත් කටකතාවක් උතුරු කුලුනේ පැතිරුණා. "සැලීගේ තත්ත්වය බරපතළ වෙලා ! විශේෂඥයෙක් එනවා එයාට බලන්න. එයාගේ ගෙදර අයට ටෙලිග්‍රෑම් ගහලා ! එයාලා හෙට එනවා !"

එදින ඩැරල්ට කිසිසේත් කැම ගැනීමට නොහැකි වුණා. එය ඇය ගතකර තිබූ දීර්ඝම දිනයයි. ඩැරල්ගේ දූකට පත් මුහුණ දැක මේරි ලෝව් බියපත් වුණා. ඩැරල් මෙතරම් අවාසනාවන්ත පෙනුමෙන් සිටිනුයේ ඇයි දැයි මේරි ලෝව් දැන නොසිටී අතර එය ඇසීමට තරම් ඇය එඩ්තර වුවේ නැහැ. තම දුර්වලතම හා දුබලකම් ගැන ඩැරල් කරන අවමාන හා සම්මතය අමතක වූ ඇයට ඩැරල්ට උදව් කිරීමට අවශ්‍ය වුණා.

පොට්ස් ගුරුතුමිය ඒ වන විටත් ඩැරල් වෙත විමසිලිමත් ඇසක් යොමා සිටියා. ඇයට කුමක් සිදුවීද? සැලීගේ අසනීපය ද ඇගේ සිතට වද දෙන කාරණය? එය විය නොහැකි. ඇය සැලී

එක එතරම් මිත්‍රශීලීව සිටියේ නැහැ. කිසිවෙක් සැලී සමග සිදුවී සිටියේ නැහැ.

අවසානයේ නින්දට යන වේලාව එළඹුණා. සැලීට තදබල ලෙස අසනීප බව හැර වෙනත් දෙයක් කීමට හෝවාසිකාකාර පාලිකාව දැන සිටියේ නැහැ. ඇයව බැලීමට කිසිවෙකුට අවසර තිබුණේ නැහැ. මොහොතකට දෙකකට ඇව බැලීමට යාමට ඩැරල් අවසර ඉල්ලා ආයාචනා කළ විට පාලිකාව කම්පනයට පත්වුණා.

කල්පනා කරමින් ඩැරල් ඇදේ වැහිර සිටියා. කුන්වන හා හතර වන පන්ති නින්දට පැමිණුණා. පස්වන පන්තිය පැමිණි පසු හය වන පන්තිය. ඉන්පසුව පාලිකාව. මමසලී හා පොට්ස් ගුරුතුමිය ද පැමිණුණා. විදුලි පහන් නිවන හඬ ඩැරල්ට ඇසුණා. බොහෝ ද බෝවී තිබුණා. පිටත තිබුණේ දැඩි අඳුරක්. ඩැරල් හැර සෑම දෙනාම තද නින්දේ පසුවුණා.

"නිත නිතා මට මේ විදිහට ඉන්න බැහැ" අඟමතස් වූ ඩැරල් හමාටම කියා ගත්තා. ඇය පොරොත්තු පසෙකට ගසා දැමුවා. "මට පිස්සු හැදෙයි. මම නැගිටලා මැද මිදුලට යනවා. රෝස මල්වල සුවඳ හමනවා ඇති. ටිකක් සිතලේ ඉඳලා ආවාට පස්සේ නින්ද යයි."

උඩු ගවුම දමා හත් ඇය නිහඩව නිදන කාමරයෙන් පිටවුණා. කිසිවෙක් සෙලවුණේ හෝ නැහැ. පුරුල් තරස්සු පෙළ බැස ගිය ඇය මැද මිදුලට පිවිසුණා. අනතුරුව, රාත්‍රි නිහඩ බව තුළින් කන්ද තැන මැලෝරි ටවර්ස් බලා එන මෝටර් රථයක හඬ ඇසට ඇසුණා. එය පිටත නැවතුණා. ඒ කවුරුන් විය හැකි ද? මේ දෙගොඩහරි යාමයේ? ඩැරල් අසනිප කාමරයේ ජනේල වෙතට බැල්මක් හෙළවා. එහි දීප්තිමත් ආලෝකයන් දැල්වී තිබුණා. සැලි නිදා සිටිනවා විය නොහැක. එසේ නම් එහි නිබිය යුත්තේ මැද ආලෝකයකි. දැන් කුමක් සිදුවෙනවා විය හැකිද? අපොයි, ඇයට දැනගත හැකි නම් !

මැද මිදුලින් පිටතට පිවිසෙන ආරුක්කු දොරටුවෙන් පිටතට ඩැරල් සෙමින් පිවිසුණා. ඔව්, කළු පැහැ මෝටර් රථයක් එහි තිබූ අතර කිසිවෙක් සිටියේ නැහැ. එහි පැමිණි පසු කවුරුන් හෝ පාසල තුළට ගොස් තිබුණා. ප්‍රධානියාගේ ගොඩනැගිල්ලට පිවිසෙන දොරටුව වෙතට ඩැරල් ගියා. කවුරුන් හෝ එය ඇර දමා තිබුණා දොර තල්ලු කර ඇය ඇතුළට වැදුණා. දැන් සිදුවන්නේ කුමක් දැයි ඇයට දැන බලා ගත හැකි යි.

පිටත ශාලාවේ කුඩා එළියක් දැල්වුණා. විදුහල්පතිනියගේ කාමරය අඳුරේ ගිලී තිබුණා. විදුහල්පතිනිය ඉහළ මාලයේ අසනිප කාමරයේ බව පැහැදිලිව පෙනුණා. ඩැරල් නිහඩව උඩු මහලට නැග ගත්තා. සෑම තැනම දීප්තිමත්ව එළි දැල්වුණ අතර කඩිවුඩියක් ඇති බව පෙනුණා. අසරණ සැලිට කුමක් සිදුවෙනවා විය හැකි ද?

සිදුවන්නේ කුමක් දැයි ඩැරල්ට තේරුම් ගත නොහැකි වුණා. ඔබ්බේ රාත්‍රියේ මෙතරම් පිරිසක් කලබලවීමට තරම් සැලි තදින් අසනිපව සිටිනවා විය හැක. ඩැරල්ගේ හඳවන බරවුණා. කවුරුන් හෝ දකිවී යන සැකය නිසා ඩැරල්ට තව දුරටත් ඉදිරියට යාමට නොහැකි වුණා. එහෙත් ඇය තමා සිටින තැනම නැවතී සිටිය යුතු යි. ඇය යමක් දැන ගත යුතු යි. සිදුවන්නේ කුමක් දැයි දැන ගන්නේ නැතිව ඇයට නින්දට යාමට නොහැකි වුණා. එය ඇයට කෙසේවත් කළ නොහැකි යි.

ජනේලයක් අසලට ගිය ඇය තිරය පිටුපසට වී එක් කාමරයක සිට තවත් කාමරයකට කඩිමුඩියේ යමින් කතා කරන අයෙකු කියන දේ අසා ගැනීමට තදින් සවන් යොමු කළා. ඒ තේවාසිකාගාර පාලිකාවගේ කටහඬ. උතුරු කුලුනේ පාලිකාව! තවත් කටහඬක් පැමිණි අතර ඒ අසනිප කාමර භාර පාලිකාව ඉක්මන් තියුණු ස්වරයකින් යමක් නියෝග කරන හඬ. පිරිමි කටහඬක් ද නැගුණ අතර ඩැරල් තම හුස්ම අල්ලාගෙන අබිරහස් හඬවලට සවන් දුන්න ද ඇයට එක් වචනයක් හෝ තේරුණේ නැහැ.

පැය භාගයක් පමණ ඇය එහි රැඳී සිටියා. ඉන්පසු හදිසියේම මෙන් නොදැනුවත්වම ඇය එතැනම තද නින්දකට ඇද වැටුණා. ඝන තිරය පසුපස වෙහෙස දුරු වන තුරු ඇයට නින්ද ගියා.

කොතරම් වේලාවක් ඇය නිදා සිටියේ ද යන්න ඇය දැන සිටියේ නැහැ. නැවතත් ශබ්දයක් ඇසී ඇය අවදි වුණා. තමා

සිටින්නේ මොන ලෝකයක දැයි මව්ගේ පත්වී ඇය ජනෙල වෙස මත වාඩි වුණා. අනතුරුව ඇයට සියල්ල සිහිවුණා. ඇත්තෙන්ම, ඇය සිටියේ අසනීප කාමරය අසල. ඇය පැමිණ තිබුණේ සැලීට සිදුවන්නේ කුමක් දැයි දැන ගැනීමටයි.

එක්වරම, නැවත වතාවක් හිතියක් හා වකිතයක් ඇ වෙහෙරෙන්. ඇය අතරමගේ හුදෙකලා වූ බවක් දැනුණා. කතා කරන ගබ්දයක් ලගා ලගම එනු ඇයි ඇය ජනෙල තිරය පසුපස හොඳින් සැඟවුණා. ඒ වෛද්‍යවරු ද? හෙදියන් ද? විදුහල්පතිනිය ද?

ඒ සමගම ඩැරල්ගේ හෘද ස්පන්දනය නැවතුණාක් බව දැන ගත්තා. ඇය වාඩි වී සිටි ජනෙල් පඩිය අසලින්ම යමින් සිටියා. ඇය හඳුනන හා ඉතා ආදරය කරන කටහඬකින් කතා කළ යම් අයෙක්. "එයාට සනීප වෙයි" එම කටහඬ කිව්වා. "හොඳ වෙලාවට එයාගේ අසනීපය හොයා ගන්න පුළුවන් වුණේ"

තමා හොඳින්ම දන්නා එම කටහඬට සවන් දෙමින් ගලක් බවට පත්වූ කලෙක මෙන් ඩැරල් වාඩි වී සිටියා. එය විය නොහැකි. එය විය නොහැකි! ඒ තමාගේ පියාගේ කටහඬ විය නොහැකි.

හදිසියේ ම ඇයට සෙලවීමට හැකි බව දැනුණා. ජනෙල තිරය වහා පසෙකට කළ ඇය ඔවුන් දෙස බැලුවා. තම පියා උනන්දුවෙන් කතා කරන තේවාසිකාගාර පාලිකාව සමග ඇඳී යනු ඇය දුටුවා. ඔව්, ඒ ඔහු. ඇත්තෙන්ම ඒ ඇගේ පියා.

"තාත්තා" සැතපුම් ගණනාවක් දුර සිටිනවා යැයි ඇය සිත ඇගේ පියා ඒ අසලම කොරිඩෝවේ ගමන් කරනවාය යන කාරණය හැර අන් සියල්ල අමතකව ගිය ඩැරල් හඬ නගා කෑ ගැසුවා.

"තාත්තේ, මි, තාත්තා. නවතින්න, මම ඩැරල්"

තද පහරක් වැදුණ කලක මෙන් ඇගේ පියා නැවතුණා. ඔහුට තම දෙසවන් ඇදහිය නොහැකි වුණා. ජනෙල පඩියෙන් පැන ගත් ඩැරල් කුඩා කාලකුඩක්කු උණ්ඩයක් මෙන් ඔහු වෙතට පැන්නා. ඔහුගේ සිරුරේ එල්ලී ඇය හඬන්නට වුණා.

"මේ මොකද ළමයෝ?" විමනියට පත් ඇගේ පියා ඇසුවා. "ඇයි මියා මොනැන?"

මව්ගේ පත්ව මඳ අප්‍රසාදයක් පළ කරමින් ශ්‍රේණි මහත්මිය පැමිණියා.

"ඩැරල්, මියා මොනවටද මේකට ආවේ, ළමයෝ? වොක්ට් ඩැරල් කරුණාකරලා මගේ පහළ කාමරයට එන්න."

ඩැරල්ව වඩා ගත් ඇගේ පියා ශ්‍රේණි මහත්මිය පසුපසින් පහත මාලයට යන අතරේ කලබලයට පත් කිසිවක් මෙන් පාලිකාව කෙතර ගාමිත් පසුපසින් ආවා. කිසි කලක අත නොහරින මෙන් ඩැරල් තම පියාගේ ගෙල බඳා ගත්තා. මේක සිහිනයක් ද? මේ දෙගොඩහරි යාමයේ මේ පැමිණ ඇත්තේ කමාගේම පියා ද? ඇයි හෝ කොතොමද තම පියා පැමිණියේ? යන්න ඩැරල්ට සිතා ගත නොහැකි වුවද ඔහුගේ පැමිණීම පමණක් ඇයට සැනුණා.

ඩැරල්ව දණහිස් මත තබාගෙන ඔහු ලොකු ඇඳි පුටුවක වාඩි වුණා. පාලිකාව නොපෙනී ගියා. ශ්‍රේණි මහත්මිය පමණක් එහි සිටි අතර ඇය ව්‍යාකූලව ඩැරල් හා පියා දෙස බැලුවා. ඇයට තේරුම් ගත නොහැකි දෙයක් එතැන තිබුණා.

"මනෑ තරමක් අඩලා මට කාරණය මොකක්ද කියලා කියන්න." ඩැරල්ගේ පියා කිව්වා. "ඇයි ඊයේ දකිද්දී මියා හරි සතුටින් සිටියා නේද? කමක් නැහැ. මම ඉන්නවනේ. මම මියාට ඕනෑම දෙයක් කරලා දෙන්නම්."

"මියාට බැහැ" ඩැරල් වැලසුණා. "මම තසුරු වුණා. ආයෙත වෙ ඉක්මනින් කේන්ති ගියා. මි, තාත්තා. මගේ වරදින් සැලී එරෙහි අසනීප වුණේ"

"ඇයි ළමයෝ මොනවාද මේ කියන්නේ?" ව්‍යාකූල වූ ඇගේ පියා ඇසුවා. ඔහුගේ ගෙල යට හිස මඩා ගත් ඩැරල්ට මහත් සහනයක් දැනෙන්න වුණා. තාත්තාට නිතරම හැද වැද්දක්ම හරි ගැස්සීමට හැකිවුණා. මව ද එසේමයි. අද ද ඔහු පැමිණීම කොතරම් ආශීර්වාදයක් ද!

අනතුරුව හිස එසවූ ඇය පුදුමයෙන් කතා කළා. "එක්, තාත්තා ඇයි මියා ආවේ? මම හිතුවා මියා හුඟක් ඇතක ඉන්නවා කියලා"

"එම ඒක ඇත්ත" රිවර්ස් මහතා කිව්වා. "ඒත් මිස් ශ්‍රේලින් මෙටෙලිෆෝන් කරලා කිව්වා ප්‍රංවි සැලිට ඇපැන්ඩිසයිට්ස් කියලා. පුපුරුණු ගලායෙවද්දවරයා අසනිට නිසා මට ඇවිදින්න ඔපරේෂන් එක කරන්න පුළුවන් ද කියලා ඇසුවා. ඉතින් ඒකයි මම ආවේ. මේ කාරණයට තාගලා ඉක්මනින් එතකොට මෙහේ හැම දෙයක්ම සිදුකළේව කිවුණා. ඒක පුළුල් ඔපරේෂන් එකක් නිසා සැලිට ඉක්මනින්ම සනිට වේලා තව සති දෙක තුනකින් ආපසු පත්තියට එන්න පුළුවන් වෙයි."

ඩැරල්ගේ හදවතෙහි වූ විශාල බරක් ඉවතට වැටුණා. එය ඉවතට රෝල් වි යන බවක් ඇයට දැනුණා. කෙනෙකුට ඇපැන්ඩිසයිට්ස් හැදෙන්නේ ඇයි? ඇගේ පියා නිතර එයට ප්‍රතිකාර කරනවා. ඇය කුතුහලයෙන් යුතුව කතා කළා.

"තාත්තා, තල්ලු කළාම ඇපැන්ඩිසයිට්ස් හැදෙනවාද? තාත්තම් වැටුණාම?"

"දෙවියනේ, නෑහැ" ඇගේ පියා කිව්වා. "සැලිට මේ අමාරුළු සැනෙන කාලයක ඉඳලා තිබුණා කියන එකේ සැකයක් නෑහැ. මේ වරයා ඉස්සරලා ඉඳලා මම හිතන්නේ. ඒත් ඇයි ඒ වගේ ප්‍රස්තයක් ඇහුවේ?"

අනතුරුව සියල්ල එළියට ආවා. සැලි කොතරම් විෂාය අමුතු හා තපුරු ද යන වග. ඩැරල්ට කේන්ති ගිය ආකාරය දැරුණු තල්ලු කිරීම, වැටීම. හැම දෙයක්ම.

"ඉතින් මම දුක්වුණා, දුක්වුණා, දුක්වුණා" ඉක්කියක් ගසමින් ඩැරල් කිව්වා. "මට හිතුණා මිස් ශ්‍රේලින් දැන ගත්තොත් මාව ඉස්කෝලෙන් අස් කරයි කියලා. එතකොට අම්මටයි, තාත්තාටයි හොඳටම ලැජ්ජා හිතෙයි කියලා. මට නින්ද ගියේ නෑහැ. මම නැගිටලා"

"මොන තරම් මෝඩ කෙල්ලක් ද?" කී ඇගේ පියා හිස සිට ගත්තා. "ඒ වගේ මෝඩ විදිනට හිතනවා නම් අපිම ඔයාව මැලෝ ටවර්ස්ටලින් අස් කරගෙන ගෙදර එක්ක යන එක හොඳයි වගේ ඩැරල්"

"අනේ එපා, එහෙම කරන්න එපා" ඩැරල් කිව්වා. "අනේ තාත්තා සැලි අසනිට වුණ එකට මගේ සම්බන්ධයක් නෑහැ කියලා යන ගන්නට පස්සේ මට දැනෙන හැටි ඔයා දන්නවා නම්. ඒත් අයෙයි. මම හෝස් නෝනාට මේ ගැන ලියලා යැව්වා. එයා මොනවා හිතයි ද?"

ඉන් පසුව ලියුම ගැන හා ඇ එහි ලියූ සියල්ල ගැන ඇයට සියන්ත සිදුවුණා. තමාට කුඩා සහෝදරියක තැනි බව සැලි කියන තපුරු ඇයි ඇගේ පියාත්, ශ්‍රේලින් මහත්මියත් මහත් සේ ව්‍යාකූල වුණා.

"විසඳිය යුතු අමුතු යමක් මේතැන තියෙනවා" රිවර්ස් මහතා ශ්‍රේලින් මහත්මියට කිව්වා. "එහෙම නැතිනම් එයා සනිට විය යුතු කාලයට වැඩි කාලයක් යයි. හෝස් මහත්මියයි, හෝනයි කවදද එහිවා කිව්වේ?"

"හෙට" ශ්‍රේලින් මහත්මිය කිව්වා. "මම එයාලට හමුවෙලා ඒකාදිලි කරන්නම්. දැන්, රිවර්ස් මහත්මිය අපි මෙහේ ඇස් ලැස්ති කරන්න ද? දැන් නූගත් ෫ වෙලා."

"ඔ, එපා" රිවර්ස් මහත්මිය කිව්වා. "නූගත් ෫වෙලා එහෙ මෙහේ ගිහින් මට හුරුයි. මම ආපසු යන්න ඕනෑ, සතුකිසි ඩැරල් නිඳාගන්න යන්න ඕනෑ. දැන් තවත් දුක්වෙන්න එපා ළමයෝ. හැම දෙයක්ම හරි. ඔයා තල්ලු කළ එකෙන් සැලිට හාකියක් නෑහැ. එයාගේ බඩ දවසේම රිදි රිදි තියෙන්න ඇති. ඒත් වැටුණ එකෙන් ඒක විකක් වැඩි වෙන්න ඇති. අහිංසක ළමයා."

"මම හෙමින් නොවෙයි තල්ලු කළේ, නූගත් හයිසෙන්" ඩැරල් කිව්වා.

"මට කේන්ති එන පුරුද්ද ඔයාට භාර දුන්න එක ගැන මම දැන් දුක් වෙනවා." ඇගේ පියා කී අතර ඩැරල් ඔහුගේ ගෙල බිඳ ගත්තා.

"දුක් වෙන්න එපා. මම ඒකෙන් ගැලවෙන්නම්" ඇය කිව්වා. "මමත් ඉක්මනටම ඔයා වගේ වෙනවා. ප්‍රයෝජනවත් වැඩක් සෙදෙනවා."

"හොඳයි, සුඛ රාත්‍රියක් දුටු" කී පියා ඇප සිට ගත්තා. "ඉඩ දුන්න එහාම ගිහින් සැලිව බලන්න. එතකොට මයාට තවත් සහනයක් දැනෙයි. මම හිතන්නේ"

"මට දැන් සතුටුයි." කී ඩැරල් ඔහුගේ දණහිසින් බිමට බැස්සා. ඇගේ දෑස රතු වී සිටුණ ද ඇය සිතා මුසුව සිටියා. ඇයට කොතරම් සහනයක් ද! සියලු දෙමනස් පතව ගියා.

මෝටර් රථය පණ ගන්වා ගත් ඇගේ පියා අඳුරේ නොපෙනී ගියා. ශ්‍රේලින් මහත්මිය විසින්ම ඩැරල්ව ඇඳට කැඳවාගෙන ගියා. විදුහල්පතිනිය කාමරයෙන් පිටවීමටත් පෙර ඩැරල් තිත්දව වැටුණා.

එමෙන්ම, අසතිප කාමරයේ සිටි සැලිට තිත්ද ගොස් තිබුණා. ඇගේ වේදනා පතව හොස් තිබුණා. ඇගේ අබණ්ඩ ඒකාකාර හුස්ම ගැනීම ගැන සතුටුව පාලිකාව ඇ දෙස බලා සිටියා. ඩැරල්ගේ පියා කොතරම් දක්ෂ කඩිසර ගලාපවේදාචරයෙක්ද ! සැත්කමට හිසේ විනාඩි තිහක් පමණයි. හදිසියේ පැමිණීමට තරම් ඔහු භ්‍යාස සිටීම කොතරම් වාසනාවක් ද!

දිස්කිමත්ව හා පැහැදිලිව ඊළඟ උදය එළඹුණා. සුදානම් වීමේ සිහු නාදය සමග පිබිදුණ ඩැරල් වෙහෙසින් යුතු වුවද සතුටින් සිටියා. වැනිවිගෙනම ඇය විනාඩියක් පමණ කල්පතා කළා. ඇගේ හදවත සොම්නසින් බර වුණා. සැලිට සනිටුවහු ඇත. ඇගේ පියා එසේ කියා තිබුණා. එමෙන්ම ඇගේ අසතිපය සමග ඩැරල්ගේ සම්බන්ධයක් නැති බවද ඔහු කියා තිබුණා.

'හැම දෙයක්ම මේ විදිහට සිදුවීම ගැන මම සතුටු වෙතවා කියන එක පෙන්වන්න මොනවා හරි කරන්න ඕනෑ' ඇඳෙන් බිමට පතිමින් ඩැරල් සිතුවා.

'ඒත් මට කරන්න පුළුවන් දෙයක් නැහැ. අද සැලිට කොහොමද දන්නේ නැහැ'

ඇත්තෙන්ම සැලි හොඳින් සුව අතට පත්වෙමින් සිටියා. ඇගේ මව හා පියා ඇ බැලීමට එන බව ඇසුණ ඇයට තම දෙසවන් ඇඳහිය නොහැකි වුණා.

'ඒත් අම්මා එයිද?' ඇය නිතර නිතර ඇසුවා. අම්මා එයි ද? එක් ගිය සෙනසුරාදා එයාට එන්න පුළුවන් බව තීව්‍රණය නැහැ. ඇත්තටම එයා එයිද?"

ශ්‍රේලින් මහත්මිය හෝප් මහත්මිය හා මහත්මිය පිළිගත්තා. ඉන්ද්‍රාලයට පත්ව සිටි හෝප් මහතා උස මහත අයෙක්. සුන්දර සුමුණක් ඇති හෝප් මහත්මිය සෞම්‍ය කාන්තාවක්.

"සැලි තවම මයාල දකින්න සුදානමක් නැහැ" ශ්‍රේලින් හොස්මිය කීව්වා. සනිට වෙමින් ඉන්නවා. රිවර්ස් මහත්මිය, මේ දිග හෝටලයක තිටපු නියා අපි එයාට කැඳවා ගත්තා. එයා ලොව වෛද්‍යවරයෙක්. එයා අපේ ඉස්කෝලේ ඩැරල් රිවර්ස් කියන වෛද්‍යගේ කාන්තා."

"ඕ, ඩැරල් රිවර්ස්" කී හෝප් මහත්මිය ලිපියක් අතට ගත්තා. "අද මට එයාගෙන් අමුතු ලියුමක් ලැබුණා මිස් ශ්‍රේලින්" ඇය කීව්වා. "සැලිගේ අසනිපයට හේතුව එයා කියලා හිතනවා වගේ පෙනෙනවා. ඒත් එහෙම නොවෙයි. ඒත් එයා කියලා කියෙන දේවල් ගැන මට හිතට දුකයි. මේක කියවලා බලන්න. අපි සැලි බලන්න ඉස්සර ඩැරල් හමුවුණොත් හොඳයි කියලා හිතනවාද?"

ලිපිය කියවා බැලූ ශ්‍රේලින් මහත්මිය බැරෑරුම් බවක් පළ කළා. "මෙතැන මොකක්ද පැටලිල්ලක් තියෙනවා" ඇය කීව්වා. "හොඳින්ම දැන දැනත් ඇයි සැලි තංගි කෙනෙක් නැහැ කියන්නේ?"

"මම දන්නේ නැහැ" හෝප් මහත්මිය දුකින් කීව්වා. "ඩැනන් බබා ආව දා ඉඳලා සැලි අමුතු වුණා. එයා බබා දිනා බලන්නේවත්, කතා කරන්නේවත් නැහැ. දවසක්, මම බලාගෙන ඉන්නවා කියලා දන්නේ නැතිව එයා ඩැනන්ව නපුරු විදිහට කොතින්තනවා මම දක්කා. ඒත් සැලි නපුරු ළමයෙක් නොවෙයි."

"මයාට තව දරුවෝ ඉන්නවා ද?" ශ්‍රේලින් මහත්මිය ඇසුවා. හෝප් මහත්මිය හිස වැනුවා.

"නැහැ" ඇය කීව්වා. "ඩැනන් ඉපදෙන කොට සැලිට දෙළහයි. ඒ වෙත තුරු එයා එකම දරුවා. මම හිතුවා තංගි කෙනෙක්

ගැහැනු එක ගැන එයා හුඟක් යතුටුවෙයි කියලා. අපි සැලිව ගත්තේ නැහැ. ඒත් ඩැනන් එනතුරු එයා අපිව කා එක්කවත් බොහෝම කැමති වුණේ නැහැ. සමහර වෙලාවට මට හිතෙනවා එයා..... ඔව් ... ඊර්ෂ්‍යායි."

"ඇත්තෙන්ම ඒක තමා" ශ්‍රේලින් මහත්මිය එක්වරම කිව්වා. "මම හිතන්නේ හෝප් හෝනා, සැලි ඔයාට හුඟක් සමීප නිසා බොහෝම ආදරය බෙදා ගන්න කැමති නැහැ. එයා ගැන තරමට හිතයි කියලා ඒක එයාට කියාගන්න බැහැ."

"ඕ, එයා වචනයක්වත් ඒ ගැන කියලා නැහැ" හෝප් මහත්මිය කිව්වා. "එයා වෙනස් වුණා විතරයි. එයා වෙනදා වගේ යතුටින් හිටියේ නැහැ. එයා අපි ළඟට ඇවිදින්න ආදරය පෙන්වුණේ නැහැ. බබාට කැමති නැති බව පෙනුණා. මම හිතුවා ඒක නැතිවෙලා යයි කියලා. ඒත් එහෙම නොවුණ නිසා මටත් අසතිව වුණ නිසා අපි හිතුව හොඳම දේ එයාට බෝට්ටි. ඉස්කෝලයකට එවන එක කියලා. සැලි ගැන මහත්සි නොවී එතකොට මට බබාට හුඟක් අවධානය යොමු කරන්න පුළුවන්"

"ඔව්, මට තේරෙනවා." ශ්‍රේලින් මහත්මිය කල්පනාබරව කිව්වා. "ඒත් සැලි හිතන්නේ ඇත් ඔයාට එයාට ඕනෑ නැති නිසා එයාට ඇත් කළේ බබාට හුඟක් ආදරයයි, අවධානයයි දෙන්න කියලා. ඕස් හෝප් මේ වගේ පොඩි වයසේ ළමයින්ගේ ඊර්ෂ්‍යාව සාමාන්‍ය වගේම ස්වාභාවික නිසා ඔයා සැලිට බතින්න එපා. ඒ වගේම ඒක වර්ධනය වෙන්න දෙන්නත් එපා. වෙනදා වගේම ඔයා සැලිට ආදරෙයි කියන එක එයාට දැනෙන්න දෙන්න. එතකොට හරියයි. ඇත් අපි ඩැරල්ව කැඳවා ගනිමු ද?"

ඩැරල්ට පණිවිඩයක් යැවුණා. හෝප් මහත්මිය මොනවා කියාවී ඇයි බිය වී වකිතයෙන් යුතුව ඇය ඇතුළට ආවා. එහෙත් ඉක්මනින්ම සාමාන්‍ය තත්ත්වයට පැමිණි ඇය දන්නා සියල්ල පැවසුවා.

ශ්‍රේලින් මහත්මිය හෝප් මහත්මිය දෙසට හැරුණා. "මම හිතන්නේ ඔයාලා යන්න ඉස්සර ඩැරල් ටික වෙලාවකට සැලිව බලන්න යැව්වොත් හොඳයි කියලා" ඇය කිව්වා. "ඔයාලා ඇවිදිත්"

සැලිට කියන්න කියලා අපි එයාට කියමු. ඒ වගේම එයාට දන්න එන්න හදිස්සි නිසා බබාව දලා ඉක්මනට පාව බව දන්න කියන්න කියමු. ඒක කරන්න පුළුවන් ද?"

ඩැරල් හිස සැලුවා. ඇයට සැලිගේ ගැටලුව හොඳින් අවබෝධ වී තිබුණේ. ඇයි, ඇය තම ළදරු තැනැත්තා ගැන ඊර්ෂ්‍යාවෙන් පුළුවණ. කොතරම් ඊර්ෂ්‍යා ද යත් තමාට තැනැත්තා සිටින බව හෝ සිළිගැනීමට ඇය සූදානම් නැහැ. ඇය කොතරම් වාසනාවන්ත ද යන්න සැලි දැන සිටියේ නැහැ.

"මම එයාට කියන්නම්" ඩැරල් උදෙසාගෙන් කිව්වා. "ඔයාලා ඔයාට පස්සේ නංගි කෙනෙක් ඉන්න එක මොනතරම් යතුටින් ද කියලා තේරෙන්න මම සැලිට පුළුවන් විදිහට දැනෙන්න සලස්වන්නම්. මටත් යමක් කරන්න ඕනෑ. මම එහෙම කරන්න හුඟක් ආසයි"

සැලකූව ඩැරල්ට පිටතට එන මෙන් හිසෙන් සංඥා කරමින් සිටියා. හෝස් මහතා හා මහත්මිය දොරින් පිටත සිටියා. ඉක්මනින් සමූහය ඩැරල් නිහඬව පිටතට ගියා. හෝස් යුවල ඇතුළුව ඊට මව දැක සැලී ප්‍රීතියෙන් කෑ ගසන හඬ ඩැරල්ට ඇසුණා.

උඩ පනිමින් තරප්පුවෙල පහළට දුටුගිය ඩැරල් දොරින් මැක් වී මැද මීදුලට ආවා. ඇ තම පන්ති කාමරය දොරින් ගොඩනැගිල්ල වෙතට දිව්වා. පාඩමක් අවසාන වීමට සිනුව තාද වෙමින් තිබුණා.

ඩැරල් පළමු පන්ති කාමරයට රිංගා ගත්තා. දැරියේ හිස මසවා ඇය දෙක බැලුවා.

"කොහේද හිටියේ ? හුඟ වෙලාවක ඉඳලා නැහැ ගණින පාඩමේ භාගයක්ම මග ඇරුණා. ඊරි"

"මම සැලී බලන්න ගියා" ඩැරල් නොඉවසිල්ලෙන් කිව්වා.

"බොරුකාරී ! තවම කාටවත් එයාව බලන්න අවසර නැහැ" අයිරින් කිව්වා.

"හරි, මම ගියා. එයා කියනවා අපේ තාත්තා එයාව සනිඬ කළා කියලා." එවැනි පියෙකු සිටීම ගැන ආඩම්බරයෙන් ඩැරල් කිව්වා. "එයා රැ ආවේ. මම දැක්කා"

"ඩැරල් රිවර්ස්, ඔයා මේ හැමදේම ගොතලා කියන්නේ ඇලිසියා කිව්වා.

"නැහැ, අවංකවම නැහැ. ඇත්තමයි." ඩැරල් කිව්වා. "හෝස් නෝනයි, මහත්තයයි මට හම්බ වුණා. දැන් එයාලා සැලීව බලනවා. එයාලා අද රැට මිස් ග්‍රේලින් එක්ක නැවතිලා උදේ යනවා."

"ඉතින් දැන්වත් අපේ සැලී දන්නවාද එයාට පුංචි තංගි කෙනෙක් ඉන්නවාද නැද්ද කියලා?" ගොන්ඩොලින් ඇද පැද ඇසුවා.

කෝපයේ ගිනි දැල්ලක් නැඟ එනු ඩැරල්ට දැනුණ ද ඇය වහා එය මැඩ ගත්තා. "ඔයාට ඒකෙන් වැඩක් නැහැ. වොකු ඇනලා හදාගන්න ඔයාට අක්කලා හය දෙනෙක් විතර හිටියා නම් තමයි හොඳ" ඩැරල් කිව්වා.

"එතකොට විකක් හරි හොඳ වෙන්න තිබුණා"

"ඒ ඒ මමසලී එනවා." දොර අසල සිටි දැරියන් කීපයක් එදින තුන පන්තියේ දැරියන් ඉතා අනුවණ ලෙස වැඩ කර තිබු නිසා මමසලී ඇතුළට පැමිණියේ ඒ කෝපය ද සමගයි. එදින මමසලී හෝ පොටස් ගුරුතුමිය කිව සිටියත් ඩැරල් එය තැකුවේ නැහැ. ඇ සැලීගේ සතුට ගැන සිතමින් සිටියා. සැලී කුමක් කරනු ඇති දැයි ඇ සිතමින් සිටියා.

සැලී මව හා පියා සමග සතුටින් එක්ව සිටියා. ඇගේ ඊර්ෂ්‍යාව පහව ගොස් තිබූ නිසා ඇය හා මව අතර ඉදිකරගෙන තිබූ අසාමාන්‍ය බිත්තිය බිඳ වැටී තිබුණා. ඇගේ මව ඇව බැලීමට හදිසියේ ඒමට බිලිඳිය දමාවත් තිබුණා. එහෙයින් සැලී තාප්පිමත් වුණා. බිලිඳු ඩැනන් අමුත්තන් සමග තනිතර ඒම ඇයට අවශ්‍ය වුණේ නැහැ. එහෙත් එය තම මව තමාට ඉතා ආදරය කරන හා සලකන බව පෙන්වන සලකුණක්. විකාරකාර සැලී !

"අපි හෙට යන්න ඉස්සර ආයෙත් ඔයාව බලන්න එන්නම්" එය හෝස් මහතාට හා මහත්මියට පිටව යාමට වේලාව බව පැළකාව දැන්වූ විට ඇගේ මව කිව්වා. "ඔයාට ඕනෑ නම් මම තව දවසක් ඔයා එක්ක නවතින්නම්. මම නැතිව තාත්තාට ගෙදර යන්න පුළුවන්."

"එයා" සැලී සුසුමක් පිටකරමින් කිව්වා. "තංගිව හුඟක් වෙලා තනිකරලා තියන්න එයා ! අනික තාත්තා කැමතියි ඔයා එයා එක්ක යනවා නම්. දැන් මට සනිපයි අම්මා. මව හොඳටම හොඳ වෙයි. එතකොට මට ලොකු වෙනසක් දැනෙයි."

මෙවිට සැලී නැවතත් තම ආත්මාර්ථකාමී නොවූ කුඩා දියණිය බව දැනගත් හෝස් මහත්මිය සතුටට පත්වුණා. ඩැරල් රිවර්ස් ලියා එවූ දෙයින් කොතරම් යහපතක් තම් සිදුවුණා ද! දැන් සියල්ල නිරාකරණය වී හමාරයි.

අනෙක් අයට අවසර ලැබීමට බොහෝ කාලයකට පෙර සිට ඩැරල්ට සැලීව දිනකට දෙවරක් බැලීමට අවසර ලැබුණා. සැලී ඇයව උනන්දුවෙන් පිළිගත්තා. සැලී දැන් බොහෝ සේ වෙනස් වෙලා. තව දුරටත් කුළැටි හා රහසිගත ආචරණයකට

මුළු හොඳු ඇය කම පවුලේ විස්තරත්, බල්ලන් හා ගෙවත්ත ගැන කියමින් ඩැරල්ගෙන් පාවිච්ඡා කළාගැනත්, මම සැලකිල්ලක් නැතිව සිටියාම වගත්, පොට්ස් ගුරුතුමිය කියන්නේ මොනවාද යන්නත් ගොන්ඩොලින් හා මේරි ලෝව් තවත් මිතුරු ද යන්නත් අසන්නට වුණා.

"දන්නවාද සැලී" ඩැරල් කතා කළා. "මම ඔයාට තුඩාල අස්කරයි කියලා මම හුඟක් බයෙන් හිටපු වෙලාවේ මම හිතුණා මේරි ලෝව් වගේ වුණොත් කොහොම වෙයිද කියලා. නිතරම හැමදේවම බයයි. ඉතින් මම මේරි ලෝව්ට ඔව්වම කරන එක ගැන දුක හිතුණා."

"අපි මේරි ලෝව්ට හොඳින් සලකමු" නැවත වතාවක් යථා තත්ත්වයට පත්වීමට කිවූ ශක්තිය හා ඩැරල්ගේ නිතර පැමිණීමේ ලෙස සැලකිය හැකියැයි සිතූණ සැලී කිව්වා. "එයාට කියන්න ඇවිදින්න මාව බලනවා නම් සතුටුයි කියලා"

මේ පණිවිඩයත් සමග මේරි ලෝව් සතුටින් ඉපිටුණා. සැලීව බලන පළමු අය අතරට තමාව ද තෝරා ගැනීම සිතන්නවත් බැරි තරම් දෙයක්. බාර්ලි බිම බෝතලයක් අකැතිව ඇය අසතිප කාමරයට ගියා. සැලී තරමක් සුදුමැලි වුවද වෙනස් වූ අයෙකු ලෙස පෙනුණා. ඇගේ දෑස දිලිසුණ අතර ඇය මද සිතාමත් පැව්වා. ඇය උදරම ලෙස මේරි ලෝව්ට පිළිගත්තා.

මවුන් කතා කරන අතරේ මේරි ලෝව්ගේ හිසේ මලක් පිටුණා. ඇය සැලීට බියක් දැක්වුවේ නැහැ. ඇය බොහෝ දේ කීමෙන් අනතුරුව දුක්මුසු පෙනුමකට හැරුණා.

"ඔයා දන්නවාද සැලී, මම කැමති නැහැ ගොන්ඩොලින් නිතරම ඩැරල් ගැන තරක දේවල් කියනවාට. එයා උත්සාහ කරනවා මට ඒත්තු ගන්වන්න ඩැරල් මට නපුරුකම් කරනවා කියලා. එහෙම නැත්නම් ඇලිසියා කරනවා කියලා. ඊයේ මගේ නින්ත කුප්පිය සිතියම් පොත පුරා ඉතිරිලා. ගොන්ඩොලින් කියනවා එයා හොඳටම දන්නවාලු ඒක කළේ ඩැරල් කියලා. ඒ මොකද ඩැරල්ගේ අතේ තිත්ත තියෙනවා එයා දැක්කාලු"

මෙයෙහි විවර්ණ සාකච්ඡා (1)

"ඩැරල් කවදාවත් එහෙම කරන්නේ නැහැ" සැලී කෝපයෙන් කියලා. "එයා ඒ වගේ දේවල් කියද්දී ඔයා කොහොමද අහන් තියෙනවා?"

"මම එයාට තවත්වන්න බැහැ" නැවතත් බියපත් පෙනුම පෙන්වමින් එන අතරේ මේරි ලෝව් කිව්වා. "බලන්නකෝ, එයා කියයි මම එයාගේ යාළුවා නිසා මිනෑම දෙයක් කියන්න පුළුවන් කියලා."

"ඔයා එයාගේ යාළුවද?" සැලී තදින් ඇසුවා.

"නැහැ, ඇත්තෙන්ම නැහැ. ඒත් මම යාළු නැහැයි කියලා කියන්න මම කැමති නැහැ" මේරි ලෝව් කිව්වා. "මම බයගුල්ලියක් නිසාම කියන්න එපා. මම ඒක දන්නවා. ඒත් කරන්න දෙයක් නැහැ."

"යන්න වෙලාව හරි, මේරි ලෝව්" ඇතුළට එමින් පාලිකාව කිව්වා. "ඩැරල්ට කියන්න තව පැය හයකින් එන්න පුළුවන් කියලා. සෙල්ලම් කරන්න මොනවා හරි දෙයක් ගේන්න කියන්න"

පසුව, කාඩ් කුට්ටමක් අතැතිව ඩැරල් පැමිණියා. එහෙත් ඉවියෝ දෙදෙනා කාඩ්වලින් සෙල්ලමක් කළේ නැහැ. ඔවුන් මේරි ලෝව් හා ගොන්ඩොලින් ගැන කතා කළා.

"ගොන්ඩොලින් විසකුරුයි" සැලී කිව්වා. "එයා නිතරම ඔයාවයි, ඇලිසියාටයි විරුද්ධව කතා කරනවා. මේරි ලෝව් කෑන වැට් කරන්නේ ඔයා කියලා කියනවා."

"මටත් පුදුමයි ඒවා කරන්නේ කවුද කියලා" ඩැරල් කිව්වා. "වෙත පත්තියක ළමයෙක් කියලා ඔයා හිතනවාද?" බටහිර කුලුනේ ඉන්න ඉවිලින් වෙන්න බැරි ද? එයා නිතරම මෝඩ කපටිකම් කරනවා"

"නැහැ, මම නම් හිතන්නේ ගොන්ඩොලින්ම කියලයි" තම අත වූ කාඩ්පත් දෙස බලාගෙන සැලී කිව්වා. දෑස මහත් කර ගත් ඩැරල් විමතියෙන් ඇය දෙස බැලුවා. "ඕ, නැහැ" ඇ කිව්වා. "භූමි ගොන්ඩොලින් මේරි ලෝව්ගේ යාළුවනේ."

"එහෙම නමයි ගොන්ඩොලින් කියන්නේ. ඒත් මේරි ලොව වෙනස් කතාවක් කියන්නේ" සැලී කිව්වා.

"ඔව්, ඒත් බොරුවට යාළුකම් පෙන්වලා ඒ වගේ කලා වැඩ කරන්න වෙන කාටවත් බැහැ." ඩැරල් කිව්වා. "ඒක පිළිතුල් සහගත වැඩක්"

"මම හිතන්නේ ගොන්ඩොලින් තුන් පිළිතුල් සහගතයි." සැලී කිව්වා. "මම එයාට රැස්සන්නේ නැහැ. එයා හැර ලෝකේ අනිත් කිසිම කෙනෙක්ම තවුටුවකට ගණන් ගන්නේ නැති දෙපිටකාවටු කෙනෙක්"

ඩැරල් සැලී දෙස බැලුවා. "මම හිතන්නේ ඔයා හරි දක්ෂයි කියලා." ඇ කිව්වා. "ඔයාට අනිත් අයව හඳුනාගන්න පුළුවන්. මම වැඩියෙන්. මම විශ්වාසයි මම වැඩියෙන් ඔයා මේරි ලොව ගැනත් දන්නවා ඇති කියලා"

"මම කැමතියි මේරි ලෝව්ට" සැලී කිව්වා. "එයා හැමදේටම බය වෙන එක තවත්තා ගන්න පුළුවන් නම් එයා හරි අපූරු කෙනෙක් වෙයි."

"ඒත් අපි කොහොමද ඒක කරන්නේ?" කාඩ් කුට්ටම අතමින් සිතුවිල්ලකින් තොරව ඩැරල් කිව්වා. "අපොයි! බලන්න මම කරලා තියෙන දෙයක්. කමක් නැහැ. ඇත් කාඩ් සෙල්ලමට වඩා කතා කරන එක රසවත්. අපි කොහොමද මේරි ලෝව්ව මුදවා ගන්නේ? මම එයාට බය ගන්නලා ලැජ්ජා හිතෙන්න සැලැස්සුවා. ඒත් ඒකෙන් වැඩක් වුණේ නැති පාටයි"

"එයා ඇතටමත් එයා ගැන ලැජ්ජා වෙනවා කියලා ඔයාට පෙනෙන්නේ නැද්ද?" හදිසියේම සැලී ඇසුවා. "ලැජ්ජාවෙන් එයා ධේරියට පත්වෙන්නේ නැහැ. එයාටම හැර වෙන කාටවත් එයාට හයියක් දෙන්න බැහැ"

"හොඳයි. එයාට හයියක් ගන්න පුළුවන් වෙන ක්‍රමයක් ගැන හිතන්න" ඩැරල් කිව්වා. "ඕනෑ ඔට්ටුවක් ඔයාට බැහැ"

"අද රැට නින්දට යන්න ඉස්සර මම හිතන්නම්" සැලී කිව්වා. "ඔයා හෙට උදේ මාව බලන්න එද්දි මම සැලසුමක් දෙන්නම් ඔන්න බලන්නකෝ."

ඊළඟ දිනයේ උදේ විවේක කාලයේ දී ඩැරල් සැලීව බැලීමට එයා සැලී උනන්දුවෙන් ඇයට සුඛ පෑමුවා. "හරි, මම යමක් ඔබ ගැන හිතුවා. ඒක හුඟාක් හොඳ එකක් නොවෙයි. ඒත් ඒක ඔබගේම හොඳයි"

"මොකක්ද ඒක?" දිලිසෙන දෙනෙතින් හා මුහුණේ සුවසත් පෙනුමින් සුඛ සරල සැලී කොතරම් සුන්දර දැයි සිතමින් ඩැරල් ඇසුවා.

"හොඳයි, අහගන්න. අවස්ථාවක් ලැබුණ වෙලාවක ඔයා පිහිනුම් තටාකයේ ඉද්දි කරදරයක වැටුණා වගේ බොරුවක් කරලා මේරි ලෝව්ට කියන්න. ඉක්මනට දුටුල ගිහින් ජීවිතාරක්ෂක කඟිය වෙගෙන ඇවිදින්න දන්න කියලා" සැලී කිව්වා. "එයා ඒක කරලා වතුරේ ගිලෙන්න යද්දි ඔයාට බේරා ගන්නා කියලා හුඟක් සතුටුවෙයි. කඟිය ලෙහලා වතුරට දන්නේ කොහොමද කියලා ඔපි හැමෝම දන්නවානේ. එයා ඒක ලේසියෙන් කරයි."

"ඔව්, ඒක හොඳ අදහසක්" ඩැරල් කිව්වා. "මම හෙට ඒක කරලා බලන්න ඕනෑ. මම අනිත් අයට කියනවා මේරි ලෝව් ඒක කරන තුරු එයාලට කලබල වෙන්න එපා කියලා. විශ්වාස කරන්න පුළුවන් අයට විතරයි කියන්නේ. ඒ කියන්නේ හුරුතල් ගොන්ඩොලින්ට කියන්නෙත් නැහැ. ඔයා හිතනවාද එයා ඒක කළාට පස්සේ එයා කරන්න බය දේවල්වලට එයාගේ බය නෑමුව යයි කියලා?"

"හොඳයි යමක් කරන්න පුළුවන් තරම් කල්පනාවකුයි ධේරියයකුයි තමන්ට තියෙන බව එයා ඇත ගන්න තුරු එයාට කිසිම දේකට මුහුණ දෙන්න බැරි වෙයි" සැලී බැරෑරුම් ලෙස කිව්වා. "යමක් කරන්න බැහැ කියලා හිතනවා නම් කිසිම දෙයක් කරන්න බැහැ. ඒත් පුළුවන් කියලා හිතුවොත් කරන්න බැරි ඕනෑම දෙයක් කරන්න පුළුවන්"

"මයා කොහොමද ඒ වගේ දේවල් දන්නේ?" ප්‍රසංගත්ථකව
චාරල් ඇසුවා.
"මටත් එහෙම පුළුවන් නම්"

"ඔ, ඒක ඇත්තටම අමාරු දෙයක් නොවෙයි" සැලි කිව්වා.
"කරන්න ඕනෑ දෙය කමයි කමාවත් අතින් අයගේ කන්වයට
දලා ඒ අය මේ වගේ තැනකදි යමක් කරන්නේ කොහොමද
කියලා හිතලා ඒ විදිහට කරන එක. මම කියන එක පැටලිලි
සහිතයි. ඒත් මට කියන්න ඕනෑ දේ මට කියාගන්න බැහැ. මට
ගැලපෙන වචන නැහැ"

"ඔ, මට තේරෙනවා මයා කියන දේ හරියටම" චාරල් කිව්වා.
"මයා කියන්නේත් අපේ අම්මා නිකරම කියන දේ. පොත
කෙනෙකුගේ වර්තයකට ආරූඪ වෙලා හරි ඒ අය හිතන විදිහට
හිතලා වැඩ කරන්න. ඒත් මට ඉවසීමක් නැහැ. මම මගේ වර්තයටම
කොටු වෙලා. මයා එහෙම නැහැ. මයා හරි දක්ෂයි සැලි. ඒ
වගේම කරුණාවන්තයි"

රතු වූ සැලි සතුටට පත් බවක් පළ කළා. "මම දක්ෂ නැහැ,
ඒ වගේම මයා දන්නවා මම චැත්තට සලකපු විදිහෙන් මම
කරුණාවන්තත් නැහැ කියලා" ඇය කිව්වා. "ඒත් කොහොම වුණත්
මයා එහෙම හිතන එක හොඳයි. මයා හිතනවද අර අදහස වැඩ
කරයි කියලා, චාරල්"

"ඔ, ඔව්. මම එහෙම හිතනවා" චාරල් කිව්වා. "හෙට කටාකයේ
ඉද්දි මම ඒක කරලා බලන්නම්. මේරි ලෝව්ට විකක් හෙම්බිරිස්සාව
වගේ නිසා මේ සතියේ එයාට නාන්න අවසර නැහැ. ඒ නිසා එයා
පැත්තකට වෙලා බලාගෙන ඉඳියි. එයාට ලේසියෙන්ම දුවලා
ගිහිත් කඹය ගෙනත් මට විසිකරන්න පුළුවන්. එයාට සතුටු හිතෙයි
නේද?"

"මම හිතනවා හෙම්බිරිස්සාව කියෙන එක ගැන එයා මේ
සතියේ සතුටු වෙනවා ඇති" සිතාවක් නගමින් සැලි කිව්වා. "එයා
ඒ තරම්ම වතුරට කැමති නැහැ. ඕනෑම ඔව්ටුවක් එයා කඩදවත්
පිහිනන්න ඉගෙන ගත්තේ නැහැ."

"මේරි ලෝව්ට හෙම්බිරිස්සාව නිසා වතුරට බහින්න එයා
චාරල් හරි විකාර වැඩක් වුණේ" චාරල් කිව්වා. "ඒ එක්කම අපේ
ගොන්නවොලින් පන්තිය ඉවර වෙනතුරුම හොටු සුරන්න පටන්
ගත්තා."

"ගොන්නවොලින් කිව්වා එයාට මේරි ලෝව්ගෙන්
හෙම්බිරිස්සාව බෝවෙලා කියලා. ඉතින් මිස් පොව්ස් එයාට
මේවුන් ළඟට යැව්වා. මේවුන් කිසිම කරුණාවක් නැතිව තිත්ත
අතින් ගොඩාක් එයාට පෙව්වා. එයා ගොන්නවොලින්ට නාන්න
එයා කිව්වේ නැහැ. ළුණු වතුරට සතිය වෙයි කියලා කිව්වා."

"අන්න බෙල් එක" ඇය කිව්වා. "මම දවල් කෑමෙන් පස්සේ
ගැවිදිත් වගකුග කියන්නම්. ඇලිසියායි, බේට්ට්, මමසලිගේ මේසය
උඩ කියෙන පොත් ගොඩක නූලක් ගැටගහලා මම්සලි බලාගෙන
උඩ පොත් තට්ටු හැටි මම තවම මයාට කිව්වේ නැහැ. මම
ඉද්දි පොත් තට්ටු හැටි මම තවම මයාට කිව්වේ නැහැ. මම
හිතුවා අයිරින් හිතාවෙලා මැරෙයි කියලා. මයා දන්නවානේ එයා
හිතාවෙලා පිපිරෙන හැටි"

"ඔ, ඔව්. අනේ ඇවිදිත් මට හැමදේම කියන්න" වෙනත්
කිසිම දෙයකට වඩා චාරල්ගේ පැමිණීම අපේක්ෂාවෙන් සිටින
සැලි කිව්වා. "මයා කතා කරද්දි අහගෙන ඉන්න මම හුඟක් ආසයි."

සැලි සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් වී සිටීම හරිම පුද්ගලයක්.
ආපසු හැරී බලා නිහඬ, මුලුගැන්වුණ, බැරෑරුම් පෙනුමින් නිකර
සිටි කුඩා සැලි හෝප් ගැන චාරල්ට මතක් වන විට ඇය නිකර
සිතාසෙන, උදෙසාගිමක්, දිලිසෙන දෑසින් යුතු කෙනෙකු බවට
පරිවර්තනය වීම සිතීමට පවා අපහසු දෙයක් ලෙස පෙනුණා.
නිකර විහිළුවට බර, සිහිබුද්ධිය ඇති කරුණාවන්ත දැරියක්.

"එයා ඇලිසියා තරම්ම විහිළුකාරියක් නම් නොවෙයි" චාරල්
හමාටම කියා ගත්තා. "ඒත් එයා හුඟක් විශ්වාසවන්තයි. කොහොම
වුණත් එයාගේ කට සැර නැහැ. එයාට අතින් අයව තේරුම්
ගන්න පුළුවන්"

මේරි ලෝව්ගේ ඔබරිය උපදවා ඉක්මනින් සිතීමට
හොඳබවන සැලසුම ගැන චාරල් ප්‍රවේසමෙන් කල්පනා කළා.
එය ඉතා පහසු දෙයක් විය යුතුයි. තටාකයේ ගැඹුරු කොටසේ

තමා තනිවනු පිණිස අනෙක් දැරියන් අනෙක් අත්තයට රැගෙන යන ලෙස ඇලිසියාට හා බෙට්ට ඇය කිවයුතු බව ඇ සිතුවා ඉන්පසුව ඇයට කතුලේ සෙපිළු පෙරළන බව බොරුවට හඟවා ඇඟලිය හැකියි.

"මම මොරදිලා මේරි ලෝව්ට කෑ ගහනවා" ඇ සිතුවා. "එකකොට මේරි ලෝව් එක කරයි. මම හති අරිමින් කතා කරනවා. ඔ, මේරි ලෝව් ඔයා මගේ ජීවිතය බෙරා ගත්තා. ඊට පස්සේද මේරි ලෝව් තමා ගැන කියෙන අදහස වෙනස් කර ගත්තේ නැත්නම් එක අමුතු දෙයක් වෙයි. ඒ වගේ දෙයක් තමන්ට කරන්න පුළුවන් කියලා එයාට එක සැරයක් හරි දැනගන්න පුළුවන් වුණේත් එයාගේ මෝඩ බය නැතිවෙලා ඕන දෙයකට මුහුණ දෙන්න හිතහදා ගනියි"

ඇත්තෙන්ම එය හොඳ සැලසුමක් මෙන් පෙනුණා. ඩැරල් ඇලිසියාට හා බෙට්ට රහස පැවසුවා. "ඇත්තෙන්ම එක සැලසුම අදහසක්" ඩැරල් කිව්වා.

"හොඳ අදහසක් කියලා ඔයාලට හිතෙන්නේ නැද්ද?"

"හොඳයි. ඔයා මොකටද කරදර වෙන්නේ ඒ මෝඩ මේරි ලෝව් කෙල්ල ගැන" ඇලිසියා පුදුමයෙන් ඇසුවා. "ඔයා කවදාවත් එයා ගැන සැලකිල්ලක් දැක්වුවේ නැහැ. එයාගෙන් වැඩක් නැහැ"

"ඒත් එයාව හදන්න පුළුවන්" ඇලිසියා අදහස භාරගත් ආකාරය ගැන තරමක් කලකිරී ඩැරල් වාද කළා.

"ඒතරම් දෙයක් බැරිවෙයි" ඇලිසියා කිව්වා. "මම හිතන්නේ එයා තටාකය ළඟට වෙලා කෑ ගසමින් ඉඳියි වෙන කෙනෙක් ජීවිතාරක්ෂක කඟිය අරගෙන එනතුරු. එයා හොඳටම බය වෙත එක විතරයි වෙන්නේ. එකකොට හැම කෙනෙක්ම එයාව ගණන් ගන්නේ නැතුව ගියොත් එයා තවත් තරක්වෙන එකයි වෙන්නේ"

"අපොයි" අධෛර්යමත් වූ ඩැරල්ට කියවුණා. "ඒක තම තරක දෙයක්. ඔ, ඇලිසියා මට එහෙම දෙයක් හිතුණේ නැහැ"

ඇලිසියා කී දෙය ඩැරල් සැලීට කිව්වා. "මට තේරෙනවා එයා කියන දෙය" ඇය කිව්වා. "හැදෙනවා වෙනුවට මේරි ලෝව්

තරක් වෙයි. ඒ මොකද අතින් අය එයාට හිතාවෙන්න තරම් ගනියි ඇලිසියාට හොඳ කල්පනාවක් තියෙනවා. සැලී අපි ගැන හිතුවේ නැහැ නේද?"

"ඔව්, ඇලිසියාට තියෙන්නේ හොඳ කල්පනාවක්" සැලී කමිත් කිව්වා. "ඒත් සමහර වෙලාවට එයාගේ කල්පනාව ඕනෑවට වැඩි ඩැරල්. එයාට තවත් වැදගත් දෙයක් අමතක වෙලා"

"ඒ මොකක්ද?" ඩැරල් ඇසුවා. "එයාට අමතක වෙලා ඔයයි. ඔබ්බේ දැමලමින් කෑ ගසන්නේ කියන එක" සැලී කිව්වා. "හැම කෙනෙක්ම දන්නවා මේරි ලෝව් ඔයා ගැන ඉහළින් හිතනවා කියලා. ලෝකේ ඕනෑම දෙයක් ඔයා වෙනුවෙන් එයා කරයි ඔයා එයාට අවස්ථාවක් දුන්නොත්. හොඳයි, ඔන්න දැන් අවස්ථාව එයාට තියෙනවා. එයා කරයි. බලන්න මම වැරදිද කියලා. මේරි ලෝව්ට අවස්ථාවක් දෙන්න ඩැරල්. ඇලිසියා දකින්නේ එයා දුර්වල, අඩු බලයක් වගේ. ඒත් එයා ආදරය කරන කෙනෙක් වෙනුවෙන් ඊට ඒවා ලොකු දෙයක් එයාට කරන්න පුළුවන්"

"හරි. මම එයාට අවස්ථාවක් දෙන්නම්" ඩැරල් කිව්වා. "ඒත් ඇලිසියා හරි කියන එක මට නොහිතා ඉන්න බැහැ. එයාට හොඳ බෙට්ටෙයක් තියෙන නිසා අතින් අය මැන ගන්න පුළුවන්. එයා බෙට්ටේ යාළුවා නොවී මගේ යාළුවා වුණා නම් කියලා හිතෙනවා"

සැලී තවත් කිසිවක් කීවේ නැහැ. ඇය ඩැරල් සමග කාඩ් සෙල්ලම් කළ අතර බොහෝ දුරට නිහඬව සිටියා. ටික වේලාවකින් පැමිණ ඇයව පිටතට යැවූ නිසා ඇයට සුදානම් පත්තියට යාමට සිදුවුණා.

"මම සැලීගේ අදහස කරලා බලන්න යන්නේ" ඇ ඇලිසියාට කිව්වා. "ඔයයි, බෙට්ටියි අතින් අයව නොගැඹුරු හරියට එක්ක යන්න. ඒ මේරි ලෝව් ගැඹුරු පැත්තේ ඉන්න වෙලාවට, එකකොට මම කෑ ගහලා බලන්නම් මේරි ලෝව්ට කඟිය අරගෙන මා ළඟට ගියි කරන්න තරම් පුළුවන්කම තියෙනවද කියලා. ඒක ඒ තරම් දෙයක් නොවෙයි"

"ඒක එයාට කරන්න බැරි තරම් ලොකු දෙයක්" තමා ඩැරල්ට අධෛර්යයට පත් කර තිබියදීත් ඇය ඒ අදහසම නැවතත්

ක්‍රියාවට නැගීමට යනු දැක මඳක් සිත විදුන ඇලිසියා කිවවා.
“ඒත්, අපි බලමු.”

එලෙස, එළඟ සවස සැලසුම් ක්‍රියාත්මක වුණා. පළමු පන්තියේ දැරියෝ තම නාන ඇඳුම් හා වෙරළේදී අඳින ඇඳුම්වලින් සැරසී කතා බස් කරමින් තවාකය බලා ඇවිද ගියා. බොරු හෙම්බර්ස්සාව ගැන පන්තියේ මව්වම් නිසා බ්‍රිමොගන් ගොන්ඩොලින් ද ගියා.

දිය නැමට ඇඳුම් මාරුකර ගැනීමට සිදු නොවීම ගැන මේරි ලෝව් දැඩි සතුටින් පසුවුණා. ඇයට වතුර එතරම් පිළිකුල්. ඩැරල් ඇයට අඩ ගැසුවා. “මියට පුළුවන් ගැඹුරු පැත්තට කාසි විසි කරන්න. එතකොට මම ඒවා ගන්න කිමිදෙනවා. මේරි ලෝව් මම ගැඹුරු පැත්තේ කිමිදෙන හැටි බලන්න.”

“හරි” කී මේරි ලෝව් සතුටින් කාසි කිහිපයක් සාක්කුවේ දමා ගත්තා. ඇගේ ප්‍රතිශ්‍යාව බොහෝ දුරට සුවවී තිබුණා. කොතරම් සතුටක් ද! නැමට නොලැබීම ගැන ඇය කොතරම් සතුටු වෙතවාද!

දැරියෝ වතුරට පැත්තා. සමහරු ජලයේ කිමිදුණා. ගොන්ඩොලින් පමණක් සෙමින් පඩිපෙළේ පහළට බැස්සා. එතෙක් වේගයෙන් ගැස්සී ගිය ඇය දිගේ ගිලී ගියා. ඒ කවුරුත් හෝ ඇයට තල්ලු කළ නිසයි. ජලයේ අතපය ගසා මුව විවර කර හුස්ම ගනිමින් ජලය කලඹා ඇය නැගී සිටියේ කෝපයෙන් හා දැඩි අසතුටින් වුවද කිසිදු දැරියක් ඇය සමීපයේ නොසිටී නිසා එය කළේ කවුද යන්න ගැන ඇයට කිසිදු අදහසක් තිබුණේ නැහැ. ඒ ඩැරල් හෝ ඇලිසියා විශ්වාසී යැයි ඇ සිතුවා. යක්ෂණයෝ !

අනිත් අය දෙස බලමින් මේරි ලෝව් සිටියේ ගැඹුරු අන්තයේ. බොහෝ විට ඇය බලා සිටියේ කුඩා නැව් නායක උණ්ඩයක් මෙන් තම දුඹුරු දැක්වලින් ජලය කපාගෙන පැහැදිලිව වේගයෙන් ඉදිරියට තල්ලු වෙමින් ඩැරල් පිහිනන ආකාරයයි. මේරි ලෝව් සාක්කුවට අත දමා කාසි ස්පර්ශ කර බැලුවා. කිමිදී කාසි සෙවීමට ඒවා වතුරට විසි කරන ලෙස තමාගෙන් ඉල්ලීම ඇයට මහත් සතුටට කාරණයක් වුණා. ඉතා කුඩා දෙයක් වුවද නිතර ඩැරල්ට යමක් කර දීමට තිබුණේ නම් එය අපූරු දෙයක් වුණා.

“එන්න අනිත් කෙළවරට. අපි තරගයක් තියමු.” හදිසියේම ඇලිසියා කිවවා. “එන්න, හැමකෙනාම”

“මම ටිකක් මෙතැන නැවතීමට කාසි ගන්න කිමිදෙන්නම්” ඩැරල් කෑ ගසා කිවවා. “මම තරගයට ලැස්සිමි. මියාලා පටන් ගන්න කොට මම එකතු වෙතවා. හායි, මේරි ලෝව්. මියා ලඟ කාසි තියෙනවාද?”

සැලසුම් ගැන දැන සිටියේ ඇලිසියා හා බෙට් පමණක් හෙයින් ඔවුන් සිදුවන්නට යන දෙය දෙස බලා සිටියා. ඩැරල් කෑ ගසන විට මේරි ලෝව් අඩා වැලපෙමින් ගල් තලාවට මුල් ඇදගෙන සිටිනු ඇතැයි ඔවුන් ඒකාන්තයෙන්ම දැන සිටියා. දුටුගොස් ජීවිතාරක්ෂක කඹය ගෙන ඒමට තරම් ඇයට ටොරොසයක් නොතිබෙනු ඇත.

අනෙක් දැරියෝ ජලය ඉසිමින් තරගය සඳහා තම ස්ථානවලට යන්නට වුණා. මේරි ලෝව් ජලයට කාසියක් විසි කළ අතර ඩැරල් එය ගැනීමට කිමිදුණා.

ඇය එය ජයග්‍රාහී ලෙස රැගෙන මතුපිටට ආවා. “තව එකක් විසි කරන්න, මේරි ලෝව්” ඇය කෑ ගැසුවා. ජබෝග් ! තවත් කාසියක් වැටුණා. කරදරයට පත් වූ බව බොරුවට ඇඟවීමට කාලය හරි බව සිතමින් ඩැරල් නැවත කිමිදුණා. ඇය අයාගත් මුවින් හුස්ම පිට කරමින් මතුපිටට පැමිණුණා. “බෙරාගන්න ! බෙරාගන්න” ඇය හඬ කැලුවා. “මගේ මස් පෙරළනා. ඉක්මනට මේරි ලෝව් ජීවිතාරක්ෂක කඹය ජීවිතාරක්ෂක කඹය උදව් කරන්න ... උදව් කරන්න!” දැන් විසි කරමින් වතුරේ දඟලමින් ඇය මඳක් වතුරේ ගිලුණා. මේරි ලෝව් සම්පූර්ණයෙන් ගල්ගැසී බලා සිටියා. ඇලිසියා බෙට්ට වැලමිටෙන් ඇත්තා.

“මම හිතුවා හරි” ඇය පහත් කට හඬකින් කිවවා. “ජීවිතාරක්ෂක කඹේ ගේන්න දුවන්නත් බැරි තරම් බබෙක් !”

“බෙරා ගන්න” ඩැරල් කෑ ගැසූ අතර ඇය ඇත්තෙන්ම කරදරයට පත්ව ඇතැයි සිතූ දැරියෝ දෙතුන් දෙනෙක් වේගයෙන් ඇ වෙතට පිහිනා ඒමට පටන් ගත්තා.

එහෙත් වෙනත් කෙනෙක් ඊට ප්‍රථමව ඩැරල්ට සමීප වුණා. චතුරව වැටෙන හඬ දෝංකාර දෙන අතරේ හොඳින් ඇඳුම්වලින් සැරසී සිටි මේරි ලෝව් තමා දැන සිටි පිහිනුම් ක්‍රම ස්වල්පය මතක් කර ගනිමින් පිහිනා ආවා. ඩැරල් වෙතට සමීප වූ ඇ දැන් දිගුකර ඩැරල්ව අල්ලාගෙන උදව් කිරීමට සැරසුණා.

දෙවන වතාවට මතුපිටට ඉපිටුණ ඩැරල් තමා අසලම ඇති මේරි ලෝව්ගේ තෙතබරින නිස දැක මහත් විමනියට පත්වුණා. තම දෙනෙත් ඇදහිය නොහැකි කලක මෙන් ඇය මහත් වූ දෙනෙතින් බලා සිටියා.

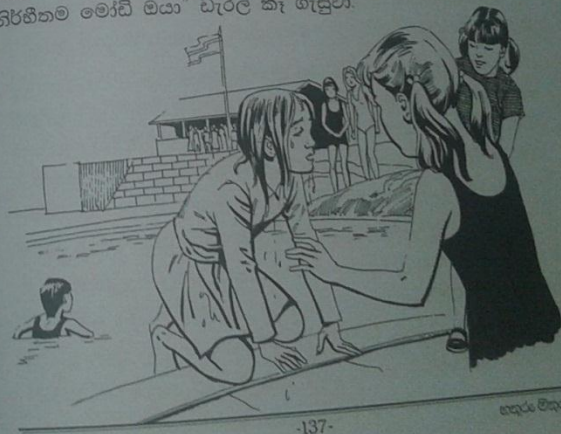
"මාව අල්ල ගන්න ඩැරල්. මාව අල්ලා ගන්න" මේරි ලෝව් හනිහරිමින් කිව්වා. "මම ඔයාව බේරා ගන්නම්"

එවිට අනෙක් පිහිනුම්කාරියක් දෙකුත් දෙනා පැමිණ තිබුණු හඬින් කෑ ගැසුවා. "මොකද ඩැරල් ? පැත්තකට වෙන්න, මේරි ලෝව්" එහෙත් මේරි ලෝව්ට නොහැකි වුණා. ඇය විශාල උත්සාහයක් දරා ජලයට පැන වික දුරක් පිහිනාවිත් තිබුණා. එහෙත් දැන් ඇගේ ශක්තිය හීනව තිබූ අතර ඇඳුම්වල බරින් ඇය පහතට ඇදුණා.

එක් පිහිනුම්කාරියක් ඇයව පරෙස්සමෙන් එක් පැත්තකට රැගෙන ගිය අතර යකඩ බටයක් අල්ලා ගත් ඇ ආපසු හැරී උරහිස මතින් ඩැරල් ආරක්ෂිත දැයි බැලුවා.

දිලිසෙන දැසින් යුතුව ඉක්මන් අත් පහරවලින් වේගයෙන් තමා වෙතට පිහිනා එන ඩැරල් දුටු මේරි ලෝව් ඇය සේපිටු පෙරළීමෙන් සුවය ලබා ඇති බව සිතුවා.

"මේරි ලෝව් ! පිහිනන්න ඒතරම් බැරිව ඉද්දින් ඔයා එක පාරටම චතුරව පැත්තා ! ඔයා මෝඩියක්. ඒත් මම දැකලා තියෙන නිර්හිතම මෝඩි ඔයා" ඩැරල් කෑ ගැසුවා.

කවුරුත් හෝ වෙනුවෙන් සිටි විමනියට පත් මේරි ලෝව්ව තවාකයෙන් පිටතට යාමට උදව් කළා. දිය බෙරෙන ඇඳුමවලින් යුතුව අපහසුවෙන් තවාකයෙන් පිටතට එන අතරේ ඉතා උනන්දුවෙන් වට කරගෙන පිටට තවවු කරමින් හා ප්‍රශංසා කරමින් මේරි ලෝව්ව දැරියන් උදව් කරන අතරේම පොට්ස් ගුරුතුමිය ද ගල්තලාව දිගේ පැමිණ පුදුම වී බැලුවා.

“මොකක්ද වුණේ?” පුදුමයෙන් සිටි ගුරුතුමිය ඇසුවා. “මේරි ලෝව් වතුරට වැටුණ ද?” උදෙසාගිමත් කට හඩවල් සිදුව තිබූ දෙය කිව්වා. “එයා ඩැරල්ව බේරා ගන්න වතුරට පැන්නා. ඩැරල්ගේ කකුලේ මස් පෙරළිලා ජීවිතාරක්ෂක කඟය ඉල්ලා කෑ ගැසුවා. ඒත් මේරි ලෝව් කෙළින්ම වතුරට පැන්නා ඩැරල්ව බේරා ගන්න. අනික එයාට පිහිනන්නත් බැහැ”

අනිත් සෑම කෙනෙකුම මෙන්ම පොට්ස් ගුරුතුමිය ද විමනියට පත්වුණා. මේරි ලෝව්! එහෙත් කන් වැයෙකු දුටු පමණින් ද මේරි ලෝව් හඬ තලනවා. කොතරම් පුදුම සහගත දෙයක් ද!

“ඇයි එයා ජීවිතාරක්ෂක කඟය විසි කළේ නැත්තේ?” ඇලිසියා ඇසුවා.

“ඒක එත.... එතන තිබුණේ නැහැ” සිතලෙන් ද, ත්‍රාසයෙන් හා කම්පනයෙන් ද වෙනුවෙන් මේරි ලෝව් පිළිතුරු දුන්නා. “ඒක නැහැ. ඒක අලුත්වැඩියාවට ගෙනිහින්. ඔයාලා දන්නේ නැද්ද?”

එය තිබූ තැන නොතිබුණ බව කිසිවෙක් දැන සිටියේ නැහැ. මේරි ලෝව් මෝඩියක් නොවෙයි. ඩැරල්ව බේරා ගැනීමට ජීවිතාරක්ෂක කඟය එහි නොතිබූ බව ඇ දැන සිටි අතර ඇය කර තිබුණේ ඊළඟට කළ හැකි හොඳම දෙයයි. තමාම වතුරට පැනීම. හොඳයි, කවුරු නම් එසේ සිතත් ද?

පොට්ස් ගුරුතුමිය මේරි ලෝව්ව ඉක්මනින් ගල්තලාවේ ඉහළට කැටුව ගියා. දිලිසෙන දැසින් යුතුව ඩැරල් ඇලිසියා දෙස බැලීමට හැරුණා.

“හොඳයි කවුද හරි? සැලී ද? ඔයා ද? ඇයි, මේරි ලෝව් එඩ්තරයි. එයා වතුරට කැමති නැති ඒක විතරක් නොවෙයි. එයාට

හරියට පිහිනන්නත් බැහැ. එයා අපි වගේ නොවෙයි අපිටත් වඩා එඩ්තරයි. නැත්නම් ඒට වඩා හුඟක් බය වෙන්නයි තිබුණේ.”

තමා ඩැරල් බව ඔප්පු වුවද ඇලිසියාට එය අවංකවම පිළිගැනීමේ හැකියාව තිබුණා. ඇ හිස සැලුවා. “ඔව්, එයා ඇස්තම වඩ්තරයි. මම නම් ඒක කවදාවත් හිතුවේ නැහැ. ඒත් ඔයා හැර වෙන කෙනෙක් වුණා නම් එයා කවදාවත් ඒක කරන්නේ නැහැ.”

මේ ගැන සැලීට කීමට ඩැරල්ට ඉවසීමක් නැතිව ගියා. කේ වේලාවෙන් පසුව ඇ බබළන මුහුණත් යුතුව කඩිනමින් ගියා. “සැලී, ඔයාගේ අදහස නම් විස්මයජනකයි! හරිම අපූරුයි. දන්නවාද එතැන ජීවිතාරක්ෂක කඟය තිබ්ලා නැහැ. ඉතින් මේරි ලෝව් ඇඳුම් පිටින්ම පැනලා මාව බේර ගන්න හැමදේම කළා.”

“අපොයි” සැලීට කියවුණ අතර ඇගේ මුහුණ ද බැබළීමට පටන් ගන්නා. “මට ඒක කවදාවත් කල්පනා වුණේ නැහැ. ඔයාටත් එහෙම නේද ඩැරල්, ඒක පුදුමයක්. දැන් ඔයාට පුළුවන් වෙයි මේරි ලෝව්ව හරියට හඳුනා ගන්න”

“ඒ කියන්නේ මොකක්ද?” ඩැරල් ඇසුවා.

“හොඳයි. එයාට කියන්න කවුරුවත් නොහිතපු විදිහට එයා මොනතරම් නිර්භීත ද කියලා. එයාට අනිත් දේවල්වලින් ඕනෑ නම් නිර්භීත වෙන්න පුළුවන් කියන්න” සැලී කිව්වා.

“ඔයා නම් පුදුම මොළකාරියක්” ඩැරල් සැලීව අගය කරමින් කිව්වා. “මට කවදාවත් ඔයාට වගේ හිතන්න බැහැ. හරි, මම මගේ කොටස කරන්නම්. මේරි ලෝව් ඔයාට බලන්න ආපුවාම මොනවා හරි ටිකක් ඔයත් කියන්න”

එලෙස, ඩැරල්ව බේරා ගැනීමට මේරි ලෝව් ජලයට පැන්න ආකාරය ගැන කතාව පාසලේ සෑම අස්සක මුල්ලකම කතාවේදී ඇගේ මහත් පුදුමයට මෙන්, මේරි ලෝව් දිනේ විරහය වී තිබුණා.

“තවදුරටත් මුල්ලකට ගුළිවෙලා ඉන්න එකේ හෝ මතුළුවෙකු දැකලා බේරිහත් දෙන එකේ තේරුමක් නැහැ” ඩැරල් කිව්වා. “දැන් අපි දන්නවා ඔයා මොනතරම් එඩ්තර ද කියලා. අපි කැමතියි තවත් ඔයාගේ එඩ්තරකම් දකින්න”

"මි, මව්" මේරි ලෝව් සතුටින් ඉපිලෙමින් කිවවා. "මම උත්සාහ කරන්නම්. මම දන්නවා මට එඩ්කර වෙන්න පුළුවන් කියලා. ඒක අමුතුවයි. කරන්න බැහැ කියලා හිතුවොත් හැමදේම අමාරුයි. මම කවදාවත්ම හිතුවේ නැහැ ඒ විදිහට ගැහැරූ පැත්තට පනින්න පුළුවන් වෙයි කියලා. ඒත් මම පැත්තා ! මම එහෙම දෙයක් හිතලාවත් තිබුණේ නැහැ. ඒත් මම කළා."

මේරි ලෝව්ට ප්‍රසංශාත්මකව වචනයක් හෝ කීමට නොතිබුණ එකම කෙනා ගොන්ඩොලින් පමණයි. මේරි ලෝව් ගැන ඇති වූ මෙම කලබලය ඇය ඊර්ෂ්‍යා සහගත වීමට එක හේතුවක්. තමාට හැකි නම් ඕනෑම දෙයක් කිරීමට හැකියාව තිබෙන බව මේරි ලෝව්ට අවබෝධ කරවීමට මෙය හොඳ අවස්ථාවක් නිසා ගුරුවරයන් පවා මෙහිදී බොහෝ දේ කළා.

ගොන්ඩොලින් මේ කලබලය ඉවසුවේ නැහැ. විශේෂයෙන් මේරි ලෝව් වතුරට පැන තිබුණේ ඩැරල්ව බේරා ගැනීමටයි.

"එයාට යහපතක් කරන්න කාටවත් ඕනෑ කියන එක හිතන්නවත් බැහැ" කෝප වූ දැරියගෙන් ඇයට වැදුණ දැඩි අතුල් පහර මතක් වීමෙන් ඇය සිතුවා. "මම නම් ගිලෙන්න අරිනවා. මේඪ මේරි ලෝව් ! මම හිතන්නේ දැන් එයා අහංකාර වෙයි."

එහෙත් මේරි ලෝව් එසේ වූයේ නැහැ. ඇය තම සුපුරුදු ලැප්පායිලි නිහඬ බවින් යුතුවුවද ඇය වැඩි විශ්වාසයක් හා තමා වෙනුවෙන් නැගී සිටීමට හැකියාව තිබුණා. ඇය සතුටටත්, ආඩම්බරයටත් පත්ව සිටිය ද ගොන්ඩොලින් වැනි දැරියක කරන ආකාරයට ඇය එය පෙන්වුවේ නැහැ.

ඇය ගොන්ඩොලින්ට නිර්භීතව මුහුණ දුන් අතර ගොන්ඩොලින් දැඩි ලෙස සිත් රිදීමටත්, කෝපයටත් පත්වුණා. එමෙන්ම, සැලී නැවත පාසලට පැමිණි විට සති දෙකකට පසුව ඇය ද වෙනස් වී ඇති බව පෙනුණ අතර ඇය ද ගොන්ඩොලින්ගේ විකාර ඉවසුවේ නැහැ. ඇය මේරි ලෝව්ගේ පැත්ත ගත් අතර ගොන්ඩොලින් මේරි ලෝව්ට කඩා පතින විට ඇයට දොස් කිව්වා.

වාරය ඉක්මනින්ම ගෙවී යන්නට වුණා. නිවාඩුවට තිබුණේ තව සති තුනයි. කාලය මෙතරම් ඉක්මනින් පියඹා යාම ගැන ඩැරල්ව ඇදහිය නොහැකි වුණා.

ඇ හොඳින් වැඩ කළ අතර සතියේ ලකුණුවලදී ඇ දෙවරක් පස්වන ස්ථානයට පැමිණ තිබුණා. එක දිනට පහතම ෫෫ සිටි එකම කෙනා ගොන්ඩොලින් පමණයි. මේරි ලෝව් පවා ස්ථානයක් දෙකක් පසුකර විත් තිබුණා. ලකුණු වාර්තාව ගෙදර ගෙන යන විට වාර අවසානයේ තමා හැම දෙයකම ඉහළින්ම සිටින බව කියා ගොන්ඩොලින් තම දෙමව්පියන් කෙසේ තම රවිවතු ඇඟි දැයි ඩැරල් සිතුවා. ඇගේ බිහිසුණු අසමත්කම වාර්තාවේ හොඳින් දක්වීම ඒකාන්තයි.

ඩැරල් දිනක් ඇය සමග ඒ ගැන කතා කළා. "ගොන්ඩොලින්, මේ වාරයේ පන්ති වැඩ මයා මොනතරම් තරකටද කරලා තියෙන්නේ කියලා වාර්තාව දකිද්දී මයාගේ අම්මයි. තාත්තයි මොනවා කියයිද?" ඇ කුතුහලයෙන් ඇසුවා.

ගොන්ඩොලින් බියපත්ව බැලුවා. "ඒ කියන්නේ මොකක්ද. මගේ වාර්තාව?" ඇය ඇසුවා.

"දෙවියනේ ! මයා දන්නාද වාර්තාව මොකක්ද කියලා?" ඉමහියට පත් ඩැරල් ඇසුවා. "බලන්න. මම මගේ පරණ එකක් පෙන්වන්නම්. මගේ පරණ ඉස්කෝලෙන් දුන්න අවසාන එක මට ගෙනෙන්න සිද්ධවුණා මිස් පොව්ස්ට පෙන්වන්න"

දැඩි හිතියකින් දෙනෙත් මහත්කර ගෙන සිටි ගොන්ඩොලින්ට ඇ එය පෙන්වුවා. මොනවා ! සියලුම විෂයන්ගේ ලයිස්තුවක්. ලකුණුත් එක්ක, ඒ වගේම පන්තියේ තත්ත්වය, කරපු වැඩ ගැන විස්තරයක්, තම වාර්තාවේ සටහන් වන විස්තර ගැන ගොන්ඩොලින්ට හොඳින් සිතා ගැනීමට හැකි වුණා.

"ප්‍රංශ : ඉතා දුර්වලයි හා කම්මැළියි"

"ගණිතය : සුළු හෝ උත්සාහයක් නැහැ. නිවාඩු කාලයේ දී වැඩිපුර ඉගැන්වීම සුදුසුයි."

"ක්‍රීඩා : අවමන් සහගතයි. ක්‍රීඩාව පිළිබඳව හෝ කණ්ඩායම් හැඟීම නැත." ඒ ආදී වශයෙන්. අසරණ ගොන්ඩොලින්. මේ ආකාරයට ඇගේ අයහපත් වැඩ හා හැසිරීම වාර්තාවකින් තම දෙමව්පියන් වෙත යවනු ඇතැයි ඇයට මොහොතකට හෝ

කල්පනා වී තිබුණේ නැහැ. පුද්ගලිකව ඇද වැටුණ ඇ මහත් වූ දෙනෙතින් ඩැරල් දෙස බලා සිටියා.

"ඒත්, ගොන්ඩොලින් මීට ඉස්සර මයාගේ වැඩ ගැන වාර්තාවක් ලැබිලාම තැද්ද?"

"නැහැ" මානස බිඳුණ ගොන්ඩොලින් කිව්වා. "මෙතේ එන්න ඉස්සර මම කවදාවත් ඉස්කෝලයකට ගිහින් තිබුණේ නැහැ. මිස් වින්ටර් විතරයි මට උගන්වලා තියෙන්නේ. එයා කවදාවත් වාර්තා හැදවේ නැහැ. එයා අම්මාට කිව්වේ මම හොඳින් වැඩ කරනවා කියලා විතරයි. ඉතින් අම්මා එයාව විස්වාස කළා. මම මෙතෙට එනතුරු ඒ තරම් දුර්වලයි කියලා මම දැනගෙන හිටියේ නැහැ."

"හොඳයි, මම හිතන්නේ මයාගේ දෙමව්පියෝ මයාගේ වාර්තාව දැක්කාම හොඳටම කම්පනය වෙයි." ඩැරල් අනුකම්පාවකින් තොරව කිව්වා. "මම හිතන්නේ ඉස්කෝලේ තරකම් වාර්තාව මයාගේ එක වෙයි. නිවාඩුව එක්ක වාර්තාව ගෙදර ගෙනියද්දි වාරමැද නිවාඩුවේදි මයා අම්මාටයි, මිස් වින්ටර්ටයි ඒ තරම් බොරු කියපු එක ගැන මයාට කනගාටු වෙන්න වෙයි."

"මම ඒක ඉරලා දානවා" තම වාර්තාව දුටු විට දෙමාපියන් කොතරම් විමසියට, කලකිරීමට හා කෝපයට පත්වනු ඇතිදැයි දැනුණ ගොන්ඩොලින් නපුරු ලෙස කිව්වා.

"ඒක කරන්න බැහැ" ඩැරල් කිව්වා. "ඒක තැපෑලෙන් යන්නේ. හන් හා ! මයා අම්මාටයි, මිස් වින්ටර්ටයි කියපු මෝඩ දේවල් ගැන මට මේරි ලෝව් කිව්වා. මියෙකුට තරම්වත් මොළයක් නැතුව තියෙන මොළෙන් වැඩක් ගන්නෙත් නැතිව එතෙම කයිවාරු ගැහීම ගැන හිතන්නවත් බැහැ."

ගොන්ඩොලින් නිරුක්තර වුණා. ඩැරල් මොනතරම් නිර්භීත ලෙස ඇයට කතා කරනවා ද? නිවාඩු දවසේ දී තමා මවට සී දේ අපා සිට ඒවා නැවත අන් අය සමග කීමට මේරි ලෝව් මොනතරම් නිර්භීත වෙලාද? පලකට නැති, කුළැටි, පිළිකුල් සහගත අවලම් කෙල්ල ! ඇ මෙයට පළිගත යුතුයි. ඇ ඇගේ හීන්ත පැන ගෙන එය පාගා කඩා දමනවා ! ඇය කරනවා, ඇය ඒක කරනවාමයි

ඕ. ඒ නපුරු කළඟුණ නොදත් කෙල්ලගෙන් පළිගැනීමට ඇයට තව කොතරම් දේ කළ හැකිද!

"මම එයත් එක්ක යාළු වුණාට පස්සේ" ගොන්ඩොලින් කෝපයෙන් සිතුවා. "උඹට මගේ හිතවත්කමක් නැහැ. මම වෙර කරනවා"

අනතුරුව ඇය තම වාර්තාව ගැන සිතුවා. තම පියා එය කියවන බව සිතූණ ඇයට මහත් බියක් දැනුණා. ඇය කම්මැළි හා පලකට නැතිව තමා ගැන ආඩම්බරයෙන් හිතන කෙනෙක් බව එහි කියා තිබුණා. ඒ නිසයි ඔහු ඇයව පාසලකට එව්වේ. ඔහු කො බිහිසුණු දේ කියා තිබුණා. ගොන්ඩොලින් ඒවා අමතක කිරීමට උත්සාහ කළ ද නිතර නිතර ඒවා ගොන්ඩොලින්ගේ මතකයට පාවා.

ඇය කැමති ලෙස බොරු කීමට ඇට පුළුවන්කම් තිබුණා. කැමති ලෙස පුරසාරම් කීමට ඇට පුළුවන්කම් තිබුණා. එතෙක් කම්මැළි. අහංකාර, අවිශ්වාස, වගකීම් නොදරන හා මෝඩ යන වචන වාර්තාවේ තියෙනවා. ඒ තමාට හොඳින්ම හිමිවන වචන. හොඳයි. ඇගේ බොරු හා කයිවාරුවලින් පලක් වන්නේ නැහැ.

"තව සති දෙක තුනක් තියෙනවා" ගොන්ඩොලින් වියරු වැටී සිතුවා. "මේ සති කීපයේ දී මගේ වාර්තා හොඳ කර ගන්න පුළුවන් වෙයිද? මට උත්සාහ කරන්න සිද්ධ වෙනවා. ඉස්කෝලෙ වාර්තා තියෙනවා කියලා මට ඉස්සර හිතූණේ නැත්තේ ඇයි? මම විකක් මහත්සියෙන් වැඩ කරන්න තිබුණා. දැන් මට වහලියක් වගේ වැඩ කරන්න වෙනවා."

එමෙන්ම, පොට්ස් ගුරුතුමියගේ මහත් විමසියට එමෙන්ම මම්පලියේ ද එවන් වූ පුද්ගලයාට මේත් ගොන්ඩොලින් වැඩ කිරීම ආරම්භ කළා. ඇ වැඩ කළ තරමක්. ඇ දිගටම පොත් සියවුණා. ඇ රචනා ලියා නැවත ඒවා හොඳ අත් අකුරින් ලිව්වා. පත්තින් හොඳම අවධානයෙන් සිටි කෙනා ඇයයි.

"ගොන්ඩොලින්ට මොකද වෙලා තියෙන්නේ?" පොට්ස් ගුරුතුමිය මම්පලියෙන් ඇසුවා. "මට විශ්වාසයි එයාට තියෙනවා විකක් හරි මොළයක් අත්තිමට"

"මටත් හිතෙනවා" මෙසලි කිවවා. "බලන්න මේ ප්‍රංශ අභ්‍යාසය. එක වැරද්දයි ! මීට ඉස්සර ගොන්ඩොලින්ගේ වැඩ මෙහෙම තිබුණේ නැහැ. එයා අයුත් පිටුවක් පෙරළන්නයි යන්නේ"

මහත්මි වි වැඩ කිරීමෙන් ගොන්ඩොලින් විනෝදයක් ලැබුවේ නැහැ. ඇයට සිනාසුණු ධාරල් හදිසියේ එවැනි වෙනසක් ඇතිවීමට හේතුව අනිත් අය සමග පැවසුවා.

"එයා කැමති නැහැ වාර මැද නිවාඩු දවසේ එයා කිව්වේ බොරු කියලා ගෙදර අය දැන ගන්නවාට" ඇය කිවවා. "එහෙම නේද, මේරි ලෝව්?"

"කයිවාරු ගහන කොට වෙන්නේ මික කමයි. ගොන්ඩොලින් කටහහරි දවසක තමන් කියපු දේවල් පස්සෙන් එනවා."

මේරි ලෝව් ද සිනාසුණා. ධාරල් හා සැලි සිටින කැනකදි වුවද ඇය නිර්භීතව සිනා සි කටයුතු කළා. ගොන්ඩොලින් ඇයට රවා බැලුවා. වෙස්මාරු කරන කපටි කෙල්ල !

මේරි ලෝව්ගෙන් පළිගැනීමට, ඊළඟ දිනයේ ගොන්ඩොලින්ට අවස්ථාව උදා වුණා. කිසිවෙකු නැති අතරතුරේදී ඇ පොදු කාමරයට ගියා. මේරි ලෝව්ගේ කබඩයේ තිබුණේ ඇය ඉතා ආදරයෙන් ආරක්ෂා කළ තිත්ත පැනයි. ගොන්ඩොලින් එය එක්වරම දැක ගත්තා.

"මේක තමයි ඒකේ අවසානය" එදිරිවාදිකම පිරිමසා ගැනීමට සිත් වූ ඇ එය බිමට දමා ගැසුවා. ඇය එයට තදින් පා මබා දැමූ විට සුනුවිසුනු වූ පැනින් විසිවුණ තිත්ත ලී පොළොව මත විසිරුණා.

කැලි, පොඩි වූ පැන පළමුවෙන් දුටුවේ ජීන්. පොතක් ගැනීමට පොදු කාමරයට පැමිණි ඇ ගෙබිම මත තිබූ තිත්ත හා පැනේ සුන්බුන් දැක වහා නැවතුණා.

"දෙවියනේ !" ජීන්ට කියවුණා. "කවුද මේක කළේ ? හරිම කැන වැඩක් !" එමිලි හා කැතරින් ද පැමිණුණා. ජීන් පැන පෙන්වුවා. "අන්න. බලාගන්න"

"මේක, මේරි ලෝව්ගේ පැන" කැතරින් දැඩි කලකිරීමෙන් කිවවා. "හරිම අපරාදයක්. කවුරු කරන්න ඇති ද? මේක බැරිවිකේන් වුණ දෙයක් නොවෙයි."

මේරි ලෝව් ඇතුළට පැමිණියේ කලබල නැති වයලට සමග. කැබලි වූ පැන දුටු විට ඇ එතැන සිටගෙන වැලපෙන්නට වුණා. "අනේ ! කවුද මේක කළේ ? මේක උපන්දිනේට මට අම්මා දුන්නේ. ඒක වස්ත කරලා ආලා!"

සියලු දැරියන් රොක් වුණා. කතාබහේ තිරතව පැමිණි ධාරල්, සැලි හා අයිරින් එතරම් දැරියන් පිරිසක් නිහඩව වටවී සිටිනු දැක මව්නයට පත් වුණා. මවුන් පිරිසට එකතු වුණා. මවුන් මේරි ලෝව් නැවත හඬ නගා විලාප දෙනු දැක එතරම් පුදුමයට පත්වුණේ නැහැ.

"අම්මා මොනවා කියයිද? මේක ඉස්කෝලේට ගෙනියනවා නම් අම්මා මට කිව්වා හොඳට පරිස්සම් කර ගන්න කියලා"

සිවුරුවම් හඬක් නගමින් ආ ඇලිසියා ද තද දම් පැහැ තිත්ත පැල්ලම් මත පොඩි වී තිබූ පැන දැක මව්නයට පත්වුණා. කෙනෙකුට එසේ කිරීම කොතරම් පිළිකුල් සහගත දෙයක් ද!

"කවුද මේක කළේ ?" ඇය තදින් ඇසුවා. "මේක පොඩ්ට්ට කියන්න දෙයක්. මිනෑ මට්ටුවක් ගොන්ඩොලින්. ඊර්ෂ්‍යාකාර කපටි කෙල්ල"

"කෝ ගොන්ඩොලින්" කැතරින් ඇසුවා. කිසිවෙක් ඇත සිටියේ නැහැ. ඇත්තෙන්ම ඇය සිටියේ දොරටුවට පිටතින්. අනෙක් අය මෙන් ඇය ද බිඳුණ පැන ඇත එය කළ කෙනාට දෙස් දෙවොල් තැබීමට සුදානම්ව සිටියා. ඇය බොරු රහසුමක් කිරීමට සිටියද ඇයගේ කෝපාවිෂ්ට කැහැසිම ඇසි ඇයගේ හදවත ඇය පසුපසට අදින්නට වුණා. පැකිලෙමින් ඇය සවන් දිගෙන සිටියා.

"මේ බලන්න" ඇලිසියා කිව්වා. "මේක කළේ කවුද කියලා හොයා ගන්න හොඳ ක්‍රමයක් තියෙනවා. අපි ඒක කරමු."

"ඒ මොකක්ද?" කැතරින් ඇසුවා.

"හරි, මේ පැන පාලලා පොඩි කරපු කෙනාගේ සපත්තු අඩියේ අතිවාරයයෙන්ම දම්පාට තිත්ත පැල්ලම් තියෙන්න ඕනෑ" ඇලිසියා කෝප වූ කටහඬින් කිව්වා.

"මව්, හරි" අනෙක් අය කිව්වා. "ඇත්තම තමා"

"මියා හරි දක්ෂයි, ඇලිසියා" කැතරින් කිව්වා. "අපි උතුරු කුලුනේ හැම කෙනාගේම සපත්තු කුට්ටම පරීක්ෂා කරමු. දම්පාට තිත්ත පැල්ලම් තිබුණොත් අපිට කවුද මේක කළේ කියලා අල්ලා ගන්න පුළුවන්"

"මට නම් බලන්නේ නැතිව වුණත් කියන්න පුළුවන්" බැරල්ගේ අවශ්‍ය සහගත කටහඬ කිව්වා. "ගොන්ඩොලින්ට හැර වෙන කෙනෙකුට මේ වගේ දෙයක් කරන්න බැහැ. මේ වගේ දෙයක් කරන්න තරම් පහත් කෙනෙක් ඉන්නවා නම් ඒ ගොන්ඩොලින්"

ගොන්ඩොලින් කෝපයෙන් ද, හීනියෙන් ද වෙවුලන්නට වූවා. ඇය ඉතා ඉක්මනින් තම පාවහන් යුවළ දෙස බැල්මක් හෙළවා. ඔව්, ඒවායේ දම්පැහැ තිත්ත තැවරී තිබුණා. හදිසියේම කොරිඩෝව දිගේ දුටුගිය ඇ කුඩා ගබඩා කාමරයට පැන එහි තිබූ දම්පැහැ තිත්ත කුප්පියක් ගෙන දැරියන් සාමාන්‍යයෙන් පාවහන් අසුරා තබන කබඩය වෙත වේගයෙන් දුටුගියා. හැකි ඉක්මනින් එතැනට යාම පමණයි ඇයට අවශ්‍ය වුණේ.

පාවහන් පිරික්සීමට පෙර සියල්ල පිරිසිදු ඇඬි බැලීමට අනෙක් අය යුහුසුලුව සිටි හෙයින් ඇයට අවශ්‍ය තරම් කල් තිබුණා. බැරල්ගේ පාවහන්වලින් එකක් ගත් ගොන්ඩොලින් එහි අඩියේ හොඳින් දම්පැහැ තිත්ත තැවරුවා. අනතුරුව ඇය ඒ අසලම තිබූ කුඩා කබඩයට තිත්ත කුප්පිය විසිකර දමා හැකි තරම් ඉක්මනින් තමාගේ තිත්ත තැවරී තිබූ පාවහන් ගලවා ඇසුවා. ඇ ඒවාද එම කුඩා කබඩයටම ඔබා ඇසුවා. එතුළ තිබූ පෙරෙප්පු ජෝඩුවක් ගත් ඇය ඒවා පැලඳ ගත්තා.

මැද මිදුලට දුටුගත් ඇය හැකි පමණ ශාන්තව හා කලබල විමකින් තොරව පොදු කාමරයේ දොරටුව අසලට පා තබා ගියා. ඔන් ! අවශ්‍ය විටකදී රහසුමට ගොන්ඩොලින්ට පුදුම හැකියාවක් තිබුණේ. "මෙන්න ගොන්ඩොලින් !" ඇලිසියා කෑ ගැසුවා. "ගොන්ඩොලින්, ඔයා මේරි ලෝව්ගේ පැනට වුණ දේ දන්නවා ද?"

"පැන? එයාගේ පැනට මොනවා වෙලා ද?" ගොන්ඩොලින් අහිංසක ලෙස ඇසුවා.

"කවුරු හරි ඒක පාලලා කුඩු කරලා" සැලි කිව්වා

"හරිම තිරිසන් වැඩක්" ඇඩ් පිළිතුල් සහගත බැල්මක් හෙළා ඇ කිව්වා. "කවුද එහෙම දෙයක් කළේ?"

"අපිත් ඒකම තමයි දැන ගන්න ඉන්නේ" ගොන්ඩොලින්ගේ අභංකාර ස්වරය ගැන කෝප වූ බැරල් කිව්වා. "අපි ඒක තමයි හොයන්න යන්නේ. තේරුණා ද?"

"මම හිතනවා හොයා ගනිමි කියලා" ගොන්ඩොලින් කිව්වා.

"මම දිහා ඔය විදිහට රවලා බලන්න එපා බැරල්. මම නොවෙයි මේක කළේ. හුඟක් දුරට ඔයා කළා වගෙයි පෙනෙන්නේ. ඔයාට බේරා ගන්න මේරි ලෝව් වතුරට පැන්න දවසේ ඉඳලා මම ඇත්තා ඔයා එයාට හුඟක් ඊර්ෂ්‍යා කරනවා වගේ."

සැම කෙනෙක්ම මුඛ ඇය ගත්තා. එවැනි දෙයක් කීමට තරම් ගොන්ඩොලින් කොතරම් ඊර්ෂ්‍යා සහගත ද? බැරල්ගේ කෝපය උණු වන්නට වුණා. සුපුරුදු රතු ගිනිදලු නැගෙන බව ඇයට දැනුණා. ඇගේ මුහුණ දුටු සැලි තම අත ඇගේ බාහුව මත

තැබුවා. "කලබල වෙන්න එපා, කෙල්ලේ" ඇය මෘදුව කී අතට ඩැරල් සන්සුන් වුණා. එතෙක් සිතාමුසුව සිටින ගොන්ඩොලින් කෙරෙහි නැගුණ කෝපය ඇගේ උගුරේ හිරවුණා.

"ගොන්ඩොලින්" කැතරින් කතා කළා. "අපි හිතනවා මේ පාන පාගපු කවුරු හෝ කෙනාගේ සපත්තු අඩියේ දම්පාට තිත්ත තැවරිලා ඇති කියලා. ඉතින් අපි හැම කෙනාගේම සපත්තු පරීක්ෂා කරලා ඒ විදිහට මේක කරපු කෙනාට හොයා ගන්න පුළුවන් කියලා විශ්වාස කරනවා."

ගොන්ඩොලින් තම මුහුණේ හැඬීම් කිසියෙක් වෙනස් කළේ නැහැ. "ඒක හොඳ අදහසක්!" ඇය උණුසුම්ව කිව්වා. "ඇත්තෙන්ම හොඳ අදහසක්. ඒක මටම හිතුණ නම් කියලා හිතෙනවා. අහිංසක මේරි ලෝව්ගේ පාන විනාශ කරපු පහන් කෙනා කවුද කියන එක අභිචාර්යයෙක් ඒකෙන් කියන්න පුළුවන්."

මේ වචන ඇසී සියලු දෙනා මව්වන වුණා. සුළු සැකයක් දැරියන්ගේ සිත් තුළට ඇතුළු වුණා. ගොන්ඩොලින් පාන පාගා තැබුවා නම් එවැනි අදහසක් ඒ තරම් සතුටින් භාර ගනිවිද? කෙසේ වෙතත් ඇය එය කළා විය නොහැක.

"ඉස්සරලාම ඔයාලට පුළුවන් මගේ සපත්තු බලන්න" කී ගොන්ඩොලින් පුළුමට එක් පාදයක් ද අනතුරුව අනෙක් පාදය ද හරවා පෙන්වුවා.

"කබඩි එකේ තියෙන සපත්තුව අපිට බලන්න වෙනවා." කැතරින් කිව්වා. ඒත්, ඉස්සරලාම කවුරුත් ඔයාලගේ සපත්තු හරවලා පෙන්වන්න."

සෑම දෙන එය කළ නමුත් කිසිවක තිත්ත සලකුණු තිබුණේ නැහැ. ඉන්පසු පළමු පන්තියේ කණ්ඩායම ම ඔවුන්ගේ සපත්තු තබන කබඩ ඇති ඇඳුම් කාමරයට ගියා. වෙන අයෙකුගේ නොව ගොන්ඩොලින්ගේ සපත්තුවල තිත්ත සලකුණු තිබිය යුතුමයි හැමෝම අනුමාන කළ පරිදි කැතරින් ගොන්ඩොලින්ගේ පාවහන් යුවළ පුළුමට පරීක්ෂා කළා. නමුත් ඒවායේ කිසිවක් තිබුණේ නැහැ.

දීප්තිමත් තිත්තවලින් පැල්ලම් සෑදී තිබුණේ ඩැරල්ගේ පාවහන් යුවළින් එකකයි. එය පිටතට ඇදගත් කැතරින් වඩාත්

මව්වගෙන් හා හිතියෙන් දෙනෙත් මහත් කට එදෙස බැලුවා. තිත්තව ඇය එය ඩැරල්ට අල්ලා පෙන්වුවා.

"මේක... මේක ඔයාගේ සපත්තුවක්!" ඇය කිව්වා. "ඔ.

ඩැරල්"

ඩැරල් නිරුක්තරව තිත්ත පැල්ලම් සහිත සපත්තුව දෙස බැලුවා. ඇය තමා අසල සිටි නිශ්ශබ්ද දැරියන්ගේ මුහුණු දෙස බැලුවා. සමහරු ඔවුන්ගේ දෑස් ඉවතට හරවා ගත්තා. ඇලිසියා ඇගේ මුහුණ වෙතට දැඩි බැල්මක් හෙළුවා.

"හොඳයි, හොඳයි කවුද හිතුවේ ඒ අපේ අවංක ඩැරල් කියලා" ඇලිසියා වාචාල ලෙස කිව්වා. "මම ඒ ඔයා කියලා කටයුත්ත හිතුවේ නැහැ. ඩැරල්" ඇය පිළිතුල් සහගත බැල්මකින් යුතුව පසෙකට හැරුණා. ඩැරල් ඇයගේ අතින් අල්ලා ගත්තා.

"ඇලිසියා! මේක කළේ මම කියලා ඔයා ඇත්තටම හිතන්නේ නැහැ! මම කළේ නැහැ. මම ඇත්ත කියන්නේ. මම කළේ නැහැ! ඒ තරම් පිළිතුල් සහගත දෙයක් කරන්න මට හිතෙකින් වත් හිතෙන්නේ නැහැ. ඔ, ඇලිසියා. මම ඒක කළා කියලා කොහොමද ඔයා හිතන්නේ?"

"හොඳයි, ඔයාගේ සපත්තුවේ තිත්ත තැවරිලා තියෙන එක නැහැ කියන්න බැහැ." ඇලිසියා කිව්වා. "ඔයාට භයානක විදිහට ඉක්මනට තරහා යනවා ඩැරල්. තරහා ගිය වෙලාවක ඔයා මේරි ලෝව්ගේ පාන පාගලා දැමීමා කියන එකේ මට සැකයක් නැහැ. ඇයි කියලා අහන්න එපා. මට ඔයාට වගේ තරහා යන්නේ නැහැ."

"ඒත් ඇලිසියා මම නින්දිත කෙනෙක් නොවෙයි." ඩැරල් කෑ ගැසුවා. "ඔයා ඒක දන්නවා ඇලිසියා. මම හිතුවා ඔයා මගේ යාළුවෙක් කියලා. ඔයයි, බෙට්ටි නිතරම ඉන්නේ මා එක්ක. යාළුවෙක් ගැන ඔයාට එහෙම දෙයක් විශ්වාස කරන්න බැහැ"

"ඔයා මගේ යාළුවෙක් නොවෙයි" කී ඇලිසියා කාමරයෙන් පිටතට ගියා.

"මොකක් හරි වැරද්දක් වෙලා" ඩැරල් දැඩිව කිව්වා. "ඔ. මම මේක කළා කියලා විශ්වාස කරන්න එපා. අනේ. ඒක විශ්වාස කරන්න එපා"

"මම විශ්වාස කරන්නේ නැහැ මයා කළා කියලා" දෙකමුල් දිගේ කඳුර රූරා වැටෙන අතරේ මේරි ලෝවි කිව්වා. ඇ තම අත ඩැරල්ගේ අතෙහි පවලවා ගත්තා. "මම දන්නවා මයා එහෙම කරන්නේ නැහැ කියලා ඩැරල්. මම මයක් එක්ක ඉන්නවා"

"මමත් එහෙමයි, ඇත්තටම" සැලිගේ මෘදු ස්වරයෙන් කියවුණා. "මටත් විශ්වාස කරන්න බැහැ ඒක මයා කළා කියලා. ඩැරල්"

අනුකම්පා විරහිත දෑස්වලින් යුතුව වටවී බලා සිටින දැරියන් හමුවේ වැලපීමට තරම් සිත්වූ ඩැරල්ට යෙහෙළියන් දෙදෙනෙකු සිටීම ගැන ඉතාම සතුටක් දැනුණා. සැලි ඇයව කාමරයෙන් පිටතට කැඳවාගෙන ගියා. කැතරින් කැරකී අනෙක් අය දෙස බැලුවා. ඇගේ මුහුණේ කලකිරීමෙන් හා ව්‍යාකූලත්වයෙන් පිරි බැල්මක් තිබුණා.

"මමත් විශ්වාස කරන්නේ නැහැ ඒ ඩැරල් කියලා" ඇය කිව්වා. "මේක වැරදියි කියලා ඔප්පු වෙනකම් අපට එයාව සැක කරන්න සිද්ධ වෙනවා. අපි හැමෝම ඩැරල්ට කැමති නිසා මේක අපිට දුකක්"

"මගේ නම් කැමැත්තක් නැහැ" ගොන්ඩොලින්ගේ ද්වේශ සහගත කටහඬින් කියවුණා. "මම හොඳටම දැනගෙන තිටියා ඩැරල්ට ඕනෑම පහත් වැඩක් කරන්න පුළුවන් කියලා. ඒ තරමට එයාට තරහා යනවා."

"කට වනනවා," සැර පරුෂව ජීන් කී අතර ගොන්ඩොලින් කට වසා ගත්තා. එහෙත් තමා කළ කී දේවල්වලින් ඇ දැඩි සතුටට පත්ව සිටියා.

එතැන් පටන් සැලි හා මේරි ලෝවි ඩැරල්ගේ හොඳ මිතුරියෝ වුණා. ඔවුන් ඇය හා ඇලිගැලී ඇයට උදව් කර දැඩි ලෙස ඇයව ආරක්ෂා කර ගත්තා. මේරි ලෝවි එළිපිටම ගොන්ඩොලින්ට විරෝධය පෑවා. පැන කඩා දැමීමට දඬුවමක් දිය යුතුයැයි කිසිවෙකු යෝජනා නොකළ හෙයින් දඬුවමක් නොලැබුණ ද වටාපිටාවෙන් එල්ල වන ඇනුම් බැනුම් ඉතා අප්‍රසන්න දෙයක් වුණා.

මේ කාරණය ගැන මේරි ලෝවි මහත් කැවුලට පත්වුණා. ඒ ඇගේ පැන නිසයි ඩැරල් මේ කරදරයට පත් වුවේ. එහෙත් ඇ දැන සිටියා ඩැරල් එය නොකළ බව. සැලි මෙන්ම ඇයට ද ඩැරල්ගේ ස්වාභාවික අවකේෂය හා කරුණාවන්ත බව කෙරෙහි විශ්වාසයක් තිබුණා. ඒ නිසා ඇය කිසිදින පහත් කපටිකම් නොකරන බවට විශ්වාසයක් තිබුණා.

හොඳයි, එසේ නම් මෙය කවුරු කරන්න ඇති ද? ඒ මේරි ලෝවිටත්, ඩැරල්ටත් හතුරුකම් කරන කෙනෙකු විය යුතු අතර ඒ කෙනා ගොන්ඩොලින් විය යුතුයි. ඒ නිසා ගොන්ඩොලින් ඩැරල්ගේ සපත්තුවේ තිත්ත තැවරුවා විය හැක.

එහෙත් එමෙන්ම සිදුවිය හැක්ක නම් ගොන්ඩොලින්ගේ සපත්තුවක ද තිත්ත තැවරී තිබීමයි. එමෙන්ම ඇය තම පාවහන් පෙන්නවන විට ඒවායේ තිත්ත තැවරී තිබුණේ නැහැ.

එක් රාත්‍රියක මේරි ලෝවි ඇඳෙහි වැහිරී මේ ගැටලුව ගැන කල්පනා කරන්නට වුණා. එය කෙසේ කරන්නට ඇති ද? ඔවුන් පාවහන් පරික්ෂා කරන්න සැලසුම් කරන වේලාවේ ගොන්ඩොලින් එතැන සිටියා ද? නැහැ, ඇ එතැන සිටියේ නැහැ.

එහෙත් පිටත සිට ඇය සවන් දිගෙන සිටියා විය හැක. සපත්තු කඩවය වෙත දුවගොස් ඩැරල්ගේ සපත්තුවල තිත්ත තවරා තම පාවහන් ඉවත් කර පොදු කාමරයට පැමිණ අන් අය හා එක් වන්නට ඇයට කාලය තිබෙන්නට ඇත.

තැනිගත් මේරි ලෝවි ඇඳෙහි වාඩි වුණා. සිදුව ඇත්තේ එය බව හදිසියේම ඇයට තහවුරු වුණා. බිය වූ විට හෝ තැනිගත් විට සුපුරුදු ලෙස සිදුවන පරිදි ඇය මඳක් ගැනුණා. ගොන්ඩොලින් ඇගේ සපත්තු කොහේ සඟවන්නට ඇති ද? කෙසේ වෙතත් සපත්තු කඩව අසලම යම් තැනක විය යුතුය. ඇ ඒවා ගෙන නැවත වඩාත් සුරක්ෂිත තැනක සඟවන්නට ඇති ද? නැතහොත් ඒවා එතැනම තියෙනවා විය හැකි ද?

ඉතා ධෛර්ය තිබූ අතර අඳුර සනඬ තිබුණි. සැම කෙනෙක්ම දිගු වේලාවකට පෙර නින්දට වැටී තිබුණි. තමාට ඇඳුම් කාමරයට ගොස් වටපිටාව බැලීමට තරම් නිර්භීතකමක්

ඇතිදැයි ඇය කල්පනා කරන්නට වුණා. මෙම පිළිතුල් සහගත කටයුත්ත අවසාන කිරීමට ඇයට දැඩි උවමනාවක් තිබුණා.

එහෙත් ඇ අඳුරට දැක්වුවේ මහත් බියක්! එමෙන්ම, ඩැරල්ට බේරා ගැනීමට වතුරට පතිත තුරු ඇය වතුරට ද බියව සිටියා. එහෙත් ඩැරල්ට උදව් කිරීමට තම ඇය අඳුරට ද බිය නොවනු ඇත. ඇය උත්සාහ කර බැලිය යුතුයි.

මේරි ලෝව් ඇදෙත් නැගිට රහසේ පිටතට ගියා. ඇය උඩු ගවුමක් දමා ගත්තේ නැහැ. ඒ ගැන ඇයට සිහියක් තිබුණේ නැහැ. ඇය දොරින් පිටතට ගියා ගත්තා. දෙවියන්ට ස්තූති වන්න පිටත මන්දලෝකයක් තිබුණා. කොරිඩෝර් මඳ එළියෙන් ආලෝකමත්ව තිබුණා.

කොරිඩෝර් මස්සේ ගිය ඇ තරස්පුපෙළ බැස පහත කාමර වෙත ගියා. ඇය ඇඳුම් කාමරය වෙතට ගියා. අපොයි, එතුළ වුයේ දැඩි අඳුරක්. මේරි ලෝව් තම කොඳු තාරටිය මස්සේ සිතල වේවිලමක් ඇදී යනු දැනුණා. ඇය ගිනියට පත්වුණා. තව මොහොතකින් ඇ යටිගිරියෙන් හඬ තළනු ඇත. ඇය එසේ කරනු ඇතැයි ඇය දැන සිටියා.

"මේ ඩැරල් වෙනුවෙන්! මම යමෙකු වෙනුවෙන් යමක් කරනවා. ඉතින් ඒක හරි වැදගත්" හැකි පමණ දැඩි ලෙස ඇ තමාටම කියා ගන්නා. "මම කැ ගහන්නේ නැහැ. ඕ, ඒත් ස්වී එක කොහේ ද?"

එය සොයා ගත් ඇය විදුලි පහත දැල්වුවා. ආලෝකයත් සමග ඇඳුම් කාමරය පැහැදිලිව දැකගත හැකි වුණා. මේරි ලෝව් දිගු සුසුමක් ඇද ගන්නා. දැන් සියල්ල හරි. තව දුරටත් ඇය සිටින්නේ අඳුරේ නොවෙයි. කොතරම් අවශ්‍යතාව දැනුණත් යටිගිරියෙන් හඬ නොනැළීම නිසා ඇය තමා ගැන ආඩම්බර වුණා.

ඇය කබඩ තුළ බැලුවා. ගොන්ඩොලින්ගේ කබඩය ඉදිරියේ තිබුණා. ඒ වෙත ගිය ඇ සියලු පාවහන් පිටතට ගන්නා. නැහැ නින්ත නැවරුණ එක් සපත්තුවක් හෝ තිබුණේ නැහැ. තිත්ත නැවරුණ ඒවා කොහේ සඟවා ඇත් ද?

අිසල වූ කුඩා කබඩය මේරි ලෝව්ගේ නෙත ගැටුණා. එහි තබා ඇත්තේ මොනවා දැයි ඇය දැන සිටියා. පරණ පන්දු පිහි කිහිපයක්, ඉරුණ ක්‍රීඩා පාවහන් හා තවත් ඉවත දමන දේවල්. ගොන්ඩොලින්ගේ සපත්තු එහි තිබිය හැක. මතුරුවෙකු. කැරපොන්නෙකු එළියට පතිවී යන බියෙන් ඇ පරිස්සමෙන් කබඩයේ දොර විවෘත කළා.

දුර්වල සහිත කසළ ගොඩට එබී බැලූ ඇ ඇඟිලිවලින් එය අවුස්සන්නට වුණා. ඇ ටෙනිස් රැකට පින්තක් පිටතට ගනිදී යමක් බරට වැටුණා.

ශබ්දය ඇසී යමෙකු අවදි වේවී යන බියෙන් යුතුවූ මේරි ලෝව් හුස්ම ඉහළට ඇද ගන්නා. එහෙත් කිසිවෙකුට ඇසුණ බවක් පෙනුණේ නැහැ. ඇය නැවතත් අවුස්සන්නට වුණා.

ඇයට ගොන්ඩොලින්ගේ සපත්තු හමුවුණා. ඇයට දම්පාට තිත්ත කුඩුව හමුවුණා. හඬනගා වැටී තිබුණේ එයයි. මේරි ලෝව් තිත්ත කුඩුව දෙස බලා ගොන්ඩොලින් එය පාවිච්චි කර තිබුණේ කුමක් සඳහා දැයි දැන ගන්නා. ඇය සපත්තු දෙස බැලුවා. දකුණු කකුලේ සපත්තුවේ විශාල දම් පැහැ පැල්ලමක් තිබුණා.

වෙවිලන දැතින් යුතුව මේරි ලෝව් සපත්තුව ඇතුළේ තම බැලුවේ සැකහැර දැන ගැනීමට. ඔව්, වින්ටර් මහත්මියගේ කුඩා අතුරින් ලියවුණ නම එහි තිබුණා. ගොන්ඩොලින් ලැයි.

"එහෙනම් ඒ ගොන්ඩොලින්! ඒක හරි. මම දැනගෙන සිටියා ඩැරල් නොවෙයි කියලා" මේරි ලෝව් මහත් සතුටින් සිතුවා. "මම කෙළින්ම ආපසු ගිහින් අතින් අයව කුද්දනවා. මම එකපාරටම කියනවා. හොඳයි. නැහැ. එහෙම නොවෙයි. සමහරවිට කැතරින්ට තරහා යයි මම රැ හොරෙන් එහෙ මෙහෙ ගියා කියලා"

මේරි ලෝව් තිත්ත කුඩුව හා පාවහන් යුවළ ගන්නා. විදුලි පහත නිවා දැමූ ඇය අඳුරේ සිට ගන්නා. එහෙත් ඇ ඒ ගැන

සිතුවද? පුළුවන් හෝ නැහැ. වෙනයෙන් කරපු නැග යන අතරේ ඇ අඳුර ගැන වරක් හෝ සිතුවේ නැහැ. උසස් සොයා ගැනීම ගැන ඇගේ මතය පිරි නිවුණා. එය කර තිබුණේ ඩැරල් නොවෙයි! එය කර තිබුණේ ඩැරල් නොවෙයි!

උදේ පුළුවන් අවදි වුවේ මේරි ලෝව්. කැතරින්ගේ ඇඳ අසලට ගිය ඇ විමසිට පත් නායිකාව පෙළවුවා. "නැතිවින්න! මම මයක් එක්ක කියන්න වැදගත් දෙයක් කියෙනවා. අනිත් අයවත් නැතිවිටවන්න."

මේ කලබලය ඇසී අවදි වූ අනෙක් දැරියෝ ඇඳත් මත වාඩි වී දැස් පිසින්නට වුණා. ඇඳත් ඉදිරියේ සිටගත් මේරි ලෝව් හොඳින් පෙනෙන සේ ගොන්ඩොලින්ගේ පාවහන් යුවල වැනුවා.

"බලන්න! මම හොයා ගත්තා තිත්ත තැවරුණ නියම සපත්තු තුට්ටම. ඒ එක්කම මට හම්බවුණා දම්පාට තිත්ත කුප්පියත්, පේනවා ද? ඇත්තවම මගේ පැන එපප කරපු කෙනා එයාගේ සපත්තු තුට්ටම හංගලා ඩැරල්ගේ සපත්තුවල තිත්ත තැවරුවා. ඒක එයා කළා වගේ පෙනෙන්න."

"ඒත් මය කාගේ සපත්තු ද?" කැතරින් පුදුමයෙන් ඇසුවා. "මයා කොහෙන්ද මව්වා හොයා ගත්තේ?"

"ඒයේ රැ කරුවලේම මම පහළට බැහැලා ඇඳුම් කාමරය සෝදිසි කළා." මේරි ලෝව් ජයග්‍රාහී ලෙස කිව්වා. සෑම කෙනෙක්ම පුදුමයෙන් මුඛ අයා ගත්තා. මේරි ලෝව් තනියම කරුවලේ ගියා. ඇයි, එයා කරුවලට හරිම බයයිනේ. සෑම කෙනෙක්ම එය දැන සිටියා.

"එතන කියෙන කබඩ එකෙන් මම සපත්තු ජෝඩුවයි, තිත්ත කුඩුවයි හොයා ගත්තා." මේරි ලෝව් කිව්වා. "මේක ඇතුළේ ලියලා තියෙන නම මම කියවන්නද, නැහැ මම කියන්නේ නැහැ. මයාලම බලාගන්න. එතකොට කාගේ නමද කියෙන්නේ කියලා මයාලම දැකගන්න පුළුවන්. එයාගේ මුහුණ දැක්කත් මයාලට කියන්න පුළුවන්."

එය සත්‍යයකි. ගොන්ඩොලින්ගේ මුහුණ ලැජ්ජාවෙන්, හිනියෙනුත් රතු වී තිබුණා. ඇ කෝපයෙන් හා අවාසනාවෙන්

සුතුව මහත් වූ දෙනෙතින් මේරි ලෝව් දෙස බලා සිටියා. ඇයව අවසානයේ අසුව තිබුණා. ඇයි ඇ ඒවා කල් ඇතුළු ගෙන මුහුදට වීසි නොකළේ?

"ඒ ගොන්ඩොලින්" තුස්ත වී වූමවා ගත් ගොන්ඩොලින්ගේ රතු වූ මුහුණ දෙස මහත් වූ දෙනෙතින් බැසූ දැරියෝ යටසත් කරගත් කෙඳිලි හඬින් කිව්වා. මෙවර ගොන්ඩොලින් සිසිටත් වසන් කිරීමට උත්සාහ කළේ නැහැ. ඇ මුහුණ කොට්ටයේ ඔබාගෙන ඇඳේ වැතිරුණා.

කැතරින් සපත්තු යුවල හා තිත්ත කුඩුව පරීක්ෂා කළා. අනතුරුව ඩැරල්ගේ ඇඳ වෙත ගිය ඇය තම අත දිගු කළා.

"ඩැරල් මම ඔයාගෙන් සමාව ඉල්ලනවා මොහොතකට හරි ඒ ඔයයි කියලා හිතපු එක ගැන. මම ඇත්තෙන්ම හිතුවේ නැහැ. ඒත් වෙන කරන්න දෙයක් තිබුණේ නැහැ. මම ඇත්තෙන්ම ඔයාගෙන් සමාව ඉල්ලනවා."

"ඔ, ඒකට කමක් නැහැ" බබළන මුහුණක් යුතුව ඩැරල් කිව්වා. "ඒකට කමක් නැහැ. මටත් සැහෙන්ත අපහසුවක් දැනුණා. ඒත් මේරි ලෝව්ත්, සැලීත් මා එක්ක ගිටියා. ගොන්ඩොලින් එක්ක කවුරුවත් ඉන්න එකක් නැහැ"

දැරියෝ එකිනෙකා ඩැරල්ගෙන් සමාව ගත්තා. ඒ පිළිබඳව ඇලිසියා මඳක් මුරුණුවූ වුණා. ඒ ඇය ඩැරල්ට කතා කළ තපුරු වචන නිසයි. ඇ දැඩි අදහස් ඇති කෙනෙක්. අන් අයව තේරුම් ගෙන අනුකම්පාව දැක්වීමට, තම දැඩි බව නැති කර ගැනීමට පෙර ඇයට තවත් බොහෝ පාඩම් ඉගෙන ගැනීමට තිබුණා.

"මම ආයෙන් යාළුවෙන්ත කැමතියි" ඇ අපහසුවෙන් කිව්වා. "වෙනදා වගේ මායි, බෙටියි එක්ක එන්න. මයා එනවා නේද?"

"හොඳයි" සැලීගේ සෘජු කුඩා මුහුණ දෙස හැරී බලමින් ඇ කතා කළා. "හොඳයි. මම හිතන්නේ මයා තරහා වෙන්නේ නැති නම් මම සැලියි. මේරි ලෝව් එක්කයි ඉන්නම්. මම ඒ දෙන්නාට හොඳින් සැලකුවේ නැති වුණත් මම කරදරේ වැටීලා ඉදිදි ඒ දෙන්නා මා එක්ක ගිටියා. දැන් ඒ දෙන්නා මගේ ඇත්තම යාළුවෝ"

"මග් 1" බබළන මුහුණින් යුතු මේරි ලෝව්ට කියවුණා
"ස්තූතියි, ඩැරල්"

සැලී කිසිවක් කීවේ නැති නමුත් සතුටින් කෙතින්කීමක්
ඇගේ වැලමිටට ඉහළින් දැනුණා. ඇ හැරී සිනාපුණා. ඇයට
විශාල සතුටක් දැනුණා. දැන් වාරය අවසාන වනතුරු සියලු දේ
යහපත් වනු ඇත. අපූරුයි !

ගොන්ඩොලින් මුනින් අතට හැරී කොට්ටයේ මුහුණ
මඬාගෙන ඇදේ වැහිර සිටිනු ඇ දුටුවා. ඇ දැඩි දුකින් අඬමින්
සිටියා. සතුටින් ඉසිලී සිටි ඩැරල් තම හතරෙකු හෝ අවාසනාවට
පත්වී සිටිනු දැකීම දැරිය නොහැකි වුණා. ඇ ගොන්ඩොලින්
වෙතට ගොස් ඇයව සෙලවූ නමුත් ඒ අකරුණාවෙන් නොවෙයි.

"ගොන්ඩොලින් ! මම කිසිම කෙනෙකුට මේ ගැන
වචනයක්වත් කියන්නේ නැහැ. ඒ වගේම මම එයා කිව්වොත්
අනිත් අයත් මේ ගැන කාටවත් කියන්නේ නැහැ. ඒත් ඔයා කඩපු
පැන වෙනුවට ලස්සන පැනක් මේරි ලෝව්ට අරගෙන දෙන්න.
තේරුණා ද?"

"ඔව්" ගොන්ඩොලින්ගේ යටපත් කටහඬින් කියවුණා. "මම
අරගෙන දෙන්නම්."

කාටත් ගොන්ඩොලින්ගෙන් අසන්නට ලැබුණේ එපමණයි.
තමා කනගාටු වන බව කීමට ඇයට නොහැකි වුණා. ඇය මේරි
ලෝව්ට ඉතා කදිම පැනක් දෙන විට ලැජ්ජාවට පත් වචන කීපයක්
හෝ කීමට ඇයට නොහැකි වුණා. තමාවම පාලනය කර ගත
නොහැකි වූ ඇය මේරි ලෝව් සිටි දුර්වල තත්ත්වයටත් වඩා
අන්ත ලෙස දුර්වලව සිටියා.

"එයා කඩදාවත් හොඳ කෙනෙක් වෙන්නේ නැහැ. කැතරින්,
නැද්ද?" දිනක් ඩැරල් කිව්වා. කැතරින් මඳ සිනාවක් නැගුවා.

"ඒක කියන්න පුළුවන් වෙන්නේ එයා කොයිතරම් කාලයක්
මැලෝරි වවර්ස්වල ඉන්නවාද කියන එකෙන්" ඇ කිව්වා. "මෙහේ
කාලයක් ඉන්න තරමට හැදියාවත් හොඳ වෙන එක හරි අමුතු
දෙයක්. එහෙම තමයි මගේ නැන්දා කියන්නේ. එයත් ආවේ
මෙහාට. නරක කෙල්ලෝ හොඳ අය වුණ කතා හුඟක් එයා
දන්නවා."

වැග්නර් වවර්ස් සාකච්ඡා (1)

"එහෙනම් ගොන්ඩොලින් වගේ අය නොවෙයි" ඩැරල් කිව්වා.
"කිසිම දේකින් එයා වෙනස් වෙන්නේ නැහැ. එයා අස්වෙලා
යනවා නම් හොඳයි."

ගොන්ඩොලින්ගේ පැතුම ද එයම වුණා. වාරයේ අවසාන
සති දෙක ඇයට එතරම් පියකරු වුණේ නැහැ. කිසිවෙකු පැන
හා සම්බන්ධ සිද්ධිය ගැන නැවත කතා නොකළද සැම කෙනෙක්ම
ගොන්ඩොලින් දකින විට ඒ ගැන සිතූ අතර බැලීම කැනකදී හැර
කිසිවෙකු ඇය දෙස බැලුවේ හෝ කතා කළේ නැහැ. මුළු වාරය
පුරාම මේරි ලෝව්ට බිහිසුණු පහත් ක්‍රියා කළේ ඇයම බව සැම
දෙනාම ඒකාන්තයෙන් දැන සිටියා.

අසරණ ගොන්ඩොලින් ! දැරියන්ගේ පිළිකුලත් වාරයේ
ඉතිරිය වහලියක් සේ වැඩ කිරීමට සිදුව තිබු නිසාත් ඇගේ කාලය
පහසුවෙන් ගෙවුණේ නැහැ. ඇය වැටිරු දේ ඇයට නෙළා ගැනීමට
තිබූ නිසා ඇය මැසිවිලි නැගුවේ නැහැ.

වාරයේ ඉතිරිය පුරා ඩැරල් සතුටින් පසුවුණා. ඩැරල් ඉතා
හොඳ වුණා. වාරයේ සති දෙක තුනක් මග හැරුණ හෙයින් හා
අසනීප තත්ත්වය නිසා පන්තියේ වැඩවලට මහත්සි වීමට ඇයට
ඉඩ නොලැබුණ හෙයින් සැලී එතරම් හොඳ වුණේ නැහැ.

කිසිවෙකු අපේක්ෂා නොකළ පරිදි ගොන්ඩොලින් සාර්ථක
වී තිබුණා. "මේකෙන් පෙනෙන්නේ" පොට්ස් ගුරුතුමිය තරමක්
දැඩිව කතා කළා. "මේකෙන් පෙනෙන්නේ, ගොන්ඩොලින් උත්සාහ
කළොත් ඔයාට කරන්න පුළුවන් මොනවාද කියන එකයි. මට
හිතා ගන්න බැහැ ඇයි ඔයා මේ උත්සාහය වාරයේ අවසාන සති
දෙක වෙන තුරු නියාගෙන හිටියේ කියන එක. සමහර විට ඊළඟ
වාරය පුරාම මේ විදිහට වැඩ කරන්න හිතට ගනියි."

අවසාන සති කීපයේදී මහත්සි වී වැඩ කිරීමට තමාට සිදුවූයේ
කුමක් නිසා දැයි ගොන්ඩොලින් පොට්ස් ගුරුතුමියට කියන්න
ගියේ නැහැ. පොට්ස් ගුරුතුමිය තම වාර්තාවේ ප්‍රශංසාත්මක වචන
කීපයක් ලියනු ඇතැයි ඇය අපේක්ෂා කළා. එය කොතරම් බිහිසුණු
වාරයක් ද! තමාට ආපසු ඒමට නොලැබෙව්වායි ඇ ප්‍රාර්ථනා කළා.
ලබන වාරයේ දී තමා මේ වාරයේ දී කළ දේවල් දැරියන්ට අමතක
වන පරිදි වැඩ කිරීමට ඇ සිතා ගත්තා.

සැලිගේ අසනිව වීම හා මේරි ලෝව් බිහිසුණු උපායන්ගෙන් හිරිහැර කළේ තමා බවට දින දෙක තුනක් දැරියත් සැක කිරීම හැර වැරද්ට මෙම වාරය කදිම කාලයක් ලෙස පෙනුණා. එහෙත් වැරද් තම තරක කාලය ගැන කල්පනා කළේ නැහැ. ඇය පුබ්බාදි වූ අතර කදිම දේවල් ගැන පමණක් සිතුවා. වාරය අවසාන වීමට ඒම ගැන ඇ කනගාටු වුණා. එහෙත් එමෙන්ම නිවාඩු කාලය ද පුන්දර වනු ඇත.

සැලි නිවාඩු කාලය ඇ සමග ගත කිරීමට සිටි අතර ඇයද සැලි සමග සතියක් ගත කිරීමට සිටියා.

"මියාට මගේ ප්‍රේමි නංගිව බලාගන්න පුළුවන්" වැරද් කිව්වා.
"මියාට එයා ගැන ආශා තිබෙනයි. එයා හරි සෙල්ලක්කාරයි."

"මියාටත් මගේ නංගි බලාගන්න පුළුවන්" මදක් ලැජ්ජාවෙන් සැලි කිව්වා.

"මමත් එයාට උගන්වනවා සෙල්ලම් කරන්න. මියා වගේ වැරද්ට හෝ සැලිට සමීපයේ තමා ජීවත් වුණේ නම් තමාට ද මවුන්ට බැලීමට යාමට හැකිවෙන්න තිබුණේ යැයි මේරි ලෝව් සිතුවා. ඒකට කමක් නැහැ. තවත් වාරයක් හා ඊළඟට තවත් වාරයක් තියෙනවා. වැරද්ගේ නියම යෙහෙළිය සැලි බව දැන ගැනීමට තරම් මේරි ලෝව් විඥානය තිබුණා. එමෙන්ම ඒ තමා නොවීම ගැන ඇ ගෘණකට ගත්තේ නැහැ. වැරද් ඇයට ඇලුම් කළාක් මෙන්ම ඇයට අගය කළා. කිකරු මේරි ලෝව්ට එපමණක් ප්‍රමාණවත් වුණා. ඇය අඳුරට බිය නැති බව තම මව දැන ගත්විට ඇය කොතරම් සතුටු වනු ඇතිද?

වාරය අවසාන දවස එළවුණා. ට්‍රන්ක පෙට්ටි අසුරා ගැනීමේදී අවසාන මොහොතේ ඇතිවන චකිතය හා ඒවායේ නැතිවුණ යතුරු සොයා ගැනීමේ අරගලය මහත් විනෝදයක් වුණා. මුළු පාසලම එකම සර්කස් පිටියක් මෙන් දිස් වූ අතර උතුරු, දකුණු, නැගෙනහිර හා බටහිර කුලුණුවල සිටින පියලු දැරියන් එකම රොන්තක් ලෙස සැම තැන පොතුරු ගැසී සිටියා.

"හැමදාම මේ අන්තිම දවස කාටත් පිස්සු හැදෙන දවසක්" මහත් උද්‍යෝගයෙන් යුතුව දුටු පතින දැරියන් අතරින් තම මග

මොයේරි ටැට්ස් පාසල (1)

පාදගෙන යමින් හති දමන මමසලී කිව්වා. "වැරද් ! සැලි මට යන්න ඉඩදෙනවා ද? ඕ, මේ කෙල්ලේ"

ඕනෑම කලබලයකදී ගාන්තව හා කාර්යක්ෂමව කටයුතු කරන පොව්ස් ගුරුතුමිය දෙමාපියන් සමග මෝටර් රථවලින් යන දැරියන්ගේ නම්වලට ඉදිරියෙන් හරි ලකුණක් දමා ගනිමින් මවුන්ගේ බෑග හා නැතිවූ යතුරු හාර දෙමින් උතුරු කුලුනේ සිටින සාන්තුචරියගේ කාර්යය ඉටු කරමින් සිටියා. නේවාසිකාගාර පාලකාව පවා තම බඳ පටියෙහි රඳවාගෙන තිබූ ඇඳුම් ලයිස්තුවට අනුව දැරියන්ගේ ඇඳුම් ලබා දෙන අතරේ ඉවසිලිවත්තව කටයුතු කළා.

දුම්රියෙන් යන දැරියන් රැගෙන යාමට බස් රථ එකින් එක පැමිණුණා. "එන්න, වැරද්" සැලි කෑ ගැසුවා. "අපි ඉස්සරහා සිටි එක අල්ලා ගනිමු. කෝ මේරි ලෝව්?"

"එයා කාර් එකේ යන්නේ" වැරද් හඬනගා කිව්වා. "හායි ! මේරි ලෝව්, ආයුබෝවන් ! මියාගේ තොරතුරු දන්වලා මට ලියුමක් එවන්න. ආයුබෝවන් !"

“හරි, දැන් එන්න” පොට්ස් ගුරුතුමිය කෑ ගැසූ අතර දැරියෝ කඩිමුඩියේ බස් රථවලට නැඟ ගත්තා. “මේ ඇලිසියා කොහේ ද? එයා ආයෙත් අතුරුදහන් වුණොත් මට ඇත්තටම පිස්සු හැදෙයි. ඇලිසියා! ඉක්මනට නගින්න. ආයෙත් බහින්න එපා. ආයුබෝවන්, ළමයි. හොඳින් ඉන්න. ඊළඟ වාරයේ දී ලෙඩ හදාගෙන එහෙම එන්න එපා”

“ආයුබෝවන්, පොට්ටි. ආයුබෝවන් !” දැරියෝ මොර දුන්හ. “අපේ පොට්ටිට ආයුබෝවන් !”

“දෙවියනේ !” මින් පෙර පොට්ස් ගුරුතුමියගේ මුහුණ ඉදිරිපිටම එසේ අමතනු අසා නොතිබුණ ඩැරල්ට කියැවුණා “මෙයාලා බය නැති හැටි”

“නිවාඩුවට ආයුබෝවන් කියද්දී විතරයි අපි එහෙම කියන්නේ” සිතාවක් නැගූ ඇලිසියා කිව්වා. “එයා ඒක ගණන් ගන්නේ නැහැ. බලන්න. එයාගේ මුහුණේ තියෙන හිතාව”

ඩැරල් බස් රථයෙන් හිස පිටතට දැමීමා. “ආයුබෝවන් පොට්ටි” ඇ කෑ ගැසුවා. “ආයුබෝවන් ! ආයුබෝවන්, මැලෝරි ටවර්ස්” ඇ කෙඳිරිලි හඬින් කිව්වා. “මම ආයෙත් ඔයාව දකින්න සතුටුයි.”

ආයුබෝවන් ! නැවත හමුවන තුරු ආයුබෝවන්. ඩැරල්, සැලී හා සියලු දෙනාට එතෙක් වාසනාවන් !

මීළඟට මැලෝරි ටවර්ස් පාසල - 02

“පොඩ් හොරකමක්” තුළින් හමුවෙමු.